II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2022/191

ze dne 16. února 2022

o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení

(1) Dne 21. prosince 2020 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise") antidumpingové šetření týkající se dovozu některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli (dále jen „spojovací prostředky") pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „Čína" nebo „ČLR" nebo „dotčená země") na základě článku 5 základního nařízení. Oznámení o zahájení řízení zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]) (dále jen „oznámení o zahájení řízení").

(2) Komise zahájila šetření na základě podnětu, který podal dne 6. listopadu 2020 Evropský institut pro průmyslové spojovací prostředky (dále jen „EIFI" nebo „žadatel") jménem výrobců představujících více než 25 % celkové výroby spojovacích prostředků ze železa nebo oceli v Unii (rovněž označovaných jako „žadatelé"). Kromě toho podnět podpořili výrobci, kteří v období od července 2019 do června 2020 představovali více než 58 % celkové výroby v Unii. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu a výsledné podstatné újmě, které byly dostatečné k zahájení šetření.

1.2. Celní evidence

(3) Komise na základě podnětu žadatele podloženého nezbytnými důkazy zavedla prováděcím nařízením Komise (EU) 2021/970 ([3]) (dále jen „nařízení o celní evidenci") celní evidenci dovozu spojovacích prostředků pocházejících z Číny podle čl. 14 odst. 5 základního nařízení.

(4) Po zveřejnění nařízení o celní evidenci obdržela Komise připomínky od několika dovozců, Sdružení evropských distributorů spojovacích prostředků (European Fasteners Distributor Association, dále jen „EFDA") a od Čínské obchodní komory pro dovoz a vývoz strojírenských a elektronických výrobků (dále jen „CCCME"). Komise uvedla, že jelikož nebyla přijata žádná prozatímní opatření, Komise rozhodla, že vybírání cel se zpětnou působností není

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Úř. věst. C 442, 21.12.2020, s. 6.
([3]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/970 ze dne 16. června 2021, kterým se zavádí celní evidence dovozu určitých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 214, 17.6.2021, s. 53).

právně možné. Čl. 10 odst. 4 základního nařízení totiž stanoví, že „konečné antidumpingové clo může být uloženo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů *přede dnem použitelnosti prozatímních opatření*“ (zvýraznění přidáno). Proto se všechna tvrzení týkající se nařízení o celní evidenci stala bezpředmětnými a nařízení o celní evidenci se zcela ruší.

(5) Sdružení EFDA rovněž tvrdilo, že pokud Komise neuloží prozatímní opatření, nařízení o celní evidenci pozbude platnosti a mělo by být zrušeno s tím, že jediným účelem nařízení o celní evidenci by bylo uložení konečných opatření se zpětnou platností a že v případě neuložení prozatímních opatření již není podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení použití konečných opatření se zpětnou platností možné. Komise souhlasila a nařízení o celní evidenci zrušila. Nutnost uložení konečného antidumpingového cla se zpětnou platností se posuzuje v 591. bodě odůvodnění a v bodech odůvodnění po něm následujících.

1.3. **Zúčastněné strany**

(6) V oznámení o zahájení vyzvala Komise zúčastněné strany, aby se jí přihlásily, a mohly se tak zúčastnit šetření. Komise o zahájení šetření navíc výslovně informovala žadatele, další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce a čínské orgány, známé dovozce, uživatele, jakož i sdružení, o nichž je známo, že se jich šetření týká, a vyzvala je k účasti.

(7) CCCME požádala o to, aby byla považována za zúčastněnou stranu, a tvrdila, že představuje čínské odvětví spojovacích prostředků. Sdružení EIFI status CCCME jako zúčastněné strany zpochybnilo a tvrdilo, že CCCME neprokázala žádnou objektivní souvislost mezi svou činností a výrobkem, který je předmětem tohoto šetření, CCCME zejména nepředložila žádné stanovy ani žádný seznam svých členů, z nichž by vyplývalo, že by mohla zastupovat čínské odvětví spojovacích prostředků. Sdružení EIFI tvrdilo, že naopak, na internetových stránkách CCCME je uvedeno 25 průmyslových odvětví, aniž by bylo konkrétně uvedeno odvětví spojovacích prostředků. Sdružení EIFI rovněž tvrdilo, že přestože CCCME předložila plnou moc od několika společností, neexistuje žádný důkaz, že tyto společnosti jsou výrobci spojovacích prostředků. CCCME jako státem řízená organizace v každém případě zastupovala pouze zájmy Číny, a nikoli zájmy výrobního odvětví jako takového.

(8) Komise potvrdila, že CCCME byla řadou výrobců spojovacích prostředků v ČLR zmocněna jednat jejich jménem. CCCME mohla být zúčastněnou stranou tohoto řízení pouze v rozsahu, v jakém byla těmito konkrétními výrobci spojovacích prostředků zmocněna je zastupovat.

1.4. **Připomínky k zahájení šetření**

(9) Zúčastněné strany měly příležitost se k zahájení šetření vyjádřit a požádat o slyšení u Komise a/nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních. Žádná ze zúčastněných stran o slyšení k zahájení šetření nepožádala.

(10) Po zahájení řízení dva dovozci popřeli skutečnost, že období šetření zvolené Komisí (1. červenec 2019 až 30. červen 2020) představuje období bezprostředně před zahájením šetření, a navrhli, aby bylo vhodné období šetření stanoveno na období od 1. října 2019 do 30. září 2020, jak je požaduje čl. 6 odst. 1 základního nařízení.

(11) V souladu se svou praxí a s přihlédnutím ke zvláštním okolnostem každého šetření se Komise domnívala, že období od 1. července 2019 do 30. června 2020 je pro účely provedení reprezentativního zjištění vhodné. Odvětví spojovacích prostředků v Unii tvoří z velké části malé a střední podniky a vykazování účetních údajů, které není založeno na pololetích, by pro ně bylo nepřiměřenou zátěží. Kromě toho má výrobek, který je předmětem šetření, mnoho různých variant a typů, které pro účely současného šetření vyžadovaly přepočtení a shromáždění mimořádně vysokého počtu účetních údajů. Čl. 6 odst. 1 základního nařízení umožňuje v odůvodněných případech, jako je ten stávající, odchylku. Proto bylo tvrzení, že zvolené období šetření je nevhodné, zamítnuto.

(12) Titíž dva dovozci tvrdili, že na základě makroekonomických ukazatelů uvedených v podnětu výrobní odvětví Unie neutrpělo podstatnou újmu a že neexistuje příčinná souvislost mezi dovozem z Číny a újmou, kterou utrpěl žadatel.

(13) Komise měla za to, že informace poskytnuté žadatelem byly dostatečné pro splnění právní normy pro zahájení řízení podle článku 5 základního nařízení jak z hlediska podstatné újmy, tak z hlediska příčinné souvislosti. Je třeba připomenout, že standard důkazů ve fázi podnětu je nižší než standard vyžadovaný pro uložení opatření. Podnět ukázal zejména podstatný nárůst dovozu z Číny, který se mezi rokem 2016 a obdobím šetření podnětu téměř ztrojnásobil, což se projevilo zvýšením podílu na trhu, který během období šetření podnětu dosáhl 15 %. Ceny tohoto dovozu byly výrazně nižší než prodejní ceny výrobního odvětví Unie na trhu Unie. Souběžně došlo k poklesu objemu výroby a prodeje výrobního odvětví Unie, poklesu zaměstnanosti, snížení investic a snížení úrovně cen, což vedlo k významné ztrátě ziskovosti výrobního odvětví Unie (přibližně minus 50 % mezi rokem 2016 a obdobím šetření podnětu). Vzhledem k tomu, že k tomuto vývoji došlo souběžně s nárůstem dovozu z Číny a že nebyly zjištěny žádné jiné faktory, které mohly pokles výrobního odvětví Unie způsobit, dospěla Komise k závěru, že existují dostatečné důkazy o tom, že podstatná újma byla způsobena dovozem z Číny.

(14) CCCME vyjádřila pochybnosti ohledně objemu dovozu uvedeného v podnětu, konkrétně ohledně odhadů, při nichž žadatel z celkového objemu dovozu pod určitými kódy KN vyloučil dovoz spojovacích prostředků z korozivzdorné oceli. Rovněž uvedla, že pokud jde o dovoz z jiných třetích zemí, žádné takové úpravy provedeny nebyly. CCCME nepředložila žádnou alternativní metodiku pro odhad objemu dovozu spojovacích prostředků z korozivzdorné oceli.

(15) Komise shledala metodiku navrženou žadateli přiměřenou, neboť vycházela z historických údajů a z žadatelových nejlepších znalostí o trhu. Skutečnost, že nebyla provedena žádná úprava o jiné zdroje dovozu, potenciálně vedla k podcenění podílu čínského dovozu na trhu, a tudíž nezpochybnila celkové posouzení v podnětu. Vzhledem k tomu, že CCCME nenavrhla žádnou jinou metodiku, která by byla vhodnější než metodika navržená stěžovateli, Komise tvrzení CCCME zamítla.

1.5. **Žádost o anonymitu**

(16) Většina výrobců v Unii, kteří byli buď zastoupeni žadatelem – sdružením EIFI –, nebo podnět podporovali, požádala o zachování anonymity, aby se zabránilo možným odvetným opatřením ze strany odběratelů v Unii, kteří rovněž získávali spojovací prostředky od čínských dodavatelů. K těmto odběratelům patřily některé velké společnosti s významnou tržní silou ve srovnání s výrobci spojovacích prostředků v Unii, kterými jsou většinou malé a střední podniky.

(17) Dva dovozci napadli rozhodnutí Komise udělit těmto společnostem anonymitu, neboť tvrdili, že neexistují žádné důkazy o možném nepříznivém účinku.

(18) Komise s tím nesouhlasila. Vzhledem k asymetrii mezi výrobci a uživateli spojovacích prostředků v Unii dospěla k závěru, že riziko odvetných opatření, které uváděli výrobci v Unii zastoupení sdružením EIFI a podporovatelé, skutečně existuje ([4]). Na základě toho poskytla Komise názvům těchto společností důvěrné zacházení. Argumenty proti tomuto důvěrnému zacházení byly proto odmítnuty.

(19) Po poskytnutí konečných informací CCCME a sdružení EFDA tvrdily, že výrobci v Unii zařazení do vzorku nepodali řádnou žádost o anonymitu.

(20) Komise obdržela žádosti o anonymitu od výrobců v Unii zařazených do vzorku dne 8. ledna 2021 poté, co dne 18. prosince 2020 obdržela od žadatele, sdružení EIFI, žádost o zachování důvěrnosti názvů žadatelů a podporovatelů po zahájení šetření a do doby, než budou výrobci v Unii zařazení do vzorku moci podat individuální žádosti. Vzhledem k závažnosti hrozeb odvetných opatření a vzhledem k tomu, že Komise věděla o záměru výrobců v Unii zařazených do vzorku příslušné žádosti předložit, považovala za vhodné chránit jejich totožnost již v době od zahájení šetření dne 21. prosince 2020 do 8. ledna 2021, kdy byly tyto žádosti obdrženy.

([4]) Viz zpráva panelu WTO, *Evropská společenství – konečná antidumpingová opatření* vztahující se na některé spojovací prostředky ze železa nebo oceli z Číny, WT/DS397/R, 3. prosince 2010, bod 7.453.

Žádosti byly obdrženy a schváleny u všech výrobců v Unii, kteří byli nakonec vybráni do vzorku. Sdružení EFDA rovněž tvrdilo, že sdružení EIFI není oprávněno předkládat žádosti, které by měly být poskytovány na úrovni jednotlivých společností. Vzhledem k tomu, že sdružení EIFI má zmocnění zastupovat jak výrobní odvětví Unie, které podalo podnět, tak jeho jednotlivé členy, a vzhledem k tomu, že sdružení EIFI pouze předávalo jednotlivé žádosti podepsané dotčenými společnostmi, bylo toto tvrzení zamítnuto.

(21) Tytéž strany dále tvrdily, že neexistují žádné důvody pro zachování důvěrnosti názvů společností zařazených do vzorku, protože z účasti ve vzorku nevyplývá, zda je daná společnost žadatelem nebo podporovatelem, ale pouze skutečnost, že spolupracuje. V tomto ohledu odkázaly na zprávu odvolacího orgánu ve věci *ES–Fasteners (Čína)* ([5]), ve které Komise zaujala podobné stanovisko. Tytéž strany rovněž tvrdily, že zúčastněné strany, které se staví proti opatřením, mají zájem na tom, aby spolupracovalo a Komisi poskytlo informace co nejvíce výrobců v Unii, a že obava z odvetných opatření je proto neopodstatněná. Stejně tak zpochybnilo zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii, že existují přesvědčivé důkazy o hrozbě odvetných opatření ze strany odběratelů v Unii. Komise schválila žádosti o anonymitu výrobců v Unii zařazených do vzorku, protože jak dokládají obdržené žádosti, odvetná opatření hrozila nejen žadatelům a podporovatelům, ale také výrobcům v Unii zařazeným do vzorku. Opětovné ujištění ze strany sdružení EFDA a CCCME po poskytnutí konečných informací nemohlo existenci takových hrozeb zakrýt. Všechna tvrzení žadatele v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

1.6. **Tvrzení týkající se důvěrnosti**

(22) Po poskytnutí konečných informací CCCME a sdružení EFDA zopakovaly, že nedůvěrný spis je v některých částech nedostatečný a že nebyla vždy poskytnuta dostatečná shrnutí, které nemají důvěrnou povahu. Tyto strany tvrdily, že pro důvěrné zacházení je třeba prokázat oprávněné důvody a že shrnutí, která nemají důvěrnou povahu, musí obsahovat dostatek podrobností k tomu, aby umožňovala přiměřené porozumění důvěrně sděleným informacím. Obě strany uvedly seznam příkladů, kdy tato kritéria údajně nebyla splněna.

(23) Komise podotýká, že příklady uvedené po poskytnutí konečných informací buď byly předmětem žádosti těchto stran o další informace již dříve a náležitě projednány během šetření v rámci dvoustranné komunikace s těmito stranami a během slyšení s úředníkem pro slyšení, které se konalo dne 29. listopadu 2021 na žádost sdružení EFDA, nebo souvisí s informacemi, které nejsou součástí nejdůležitějších skutečností a úvah, na nichž Komise založila svá konečná zjištění nebo byly považovány za neodůvodněné, protože byl prokázán řádný důvod pro důvěrné zacházení a shrnutí, která nemají důvěrnou povahu, byla dostatečně podrobná na to, aby umožňovala přiměřené porozumění podstatě důvěrně sdělených informací předložených v souladu s čl. 19 odst. 2 základního nařízení. Jedna z žádostí se týkala připomínek jiné zúčastněné strany po poskytnutí informací, které byly poskytnuty v nedůvěrném spisu do tří dnů. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

1.7. **Tvrzení týkající se vedení nedůvěrného spisu**

(24) Po poskytnutí konečných informací CCCME a sdružení EFDA zopakovaly své obavy týkající se vedení nedůvěrného spisu a tvrdily, i) že v nedůvěrném spisu chybí část korespondence se žadatelem; ii) že jiná část korespondence byla odstraněna a iii) že některé dokumenty byly přidány až ve velmi pozdní fázi.

(25) Komise podotýká, že tato tvrzení byla Komisí objasněna již dříve v rámci dvoustranné komunikace s těmito stranami a během slyšení s úředníkem pro slyšení, které proběhlo dne 29. listopadu 2021 na žádost sdružení EFDA. Navíc tvrzením, že ve spisu chybí část korespondence se žadatelem, se zabývá rovněž 47. bod odůvodnění a tvrzením týkajícím se údajného pozdního poskytnutí informací zúčastněným stranám v souvislosti s revizí vzorku výrobců v Unii se zabývá 44. bod odůvodnění. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

([5]) Bod 579.

1.8. **Výběr vzorku**

1.8.1. *Výběr vzorku výrobců v Unii*

(26) V oznámení o zahájení šetření Komise uvedla, že předběžně vybrala vzorek výrobců v Unii. Komise tento vzorek vybrala na základě a objemu výroby a prodeje v Unii vykázaného výrobci v Unii v obvyklém formuláři, přičemž přihlédla rovněž k jejich zeměpisné poloze a zastoupení malých a středních podniků. Tento vzorek sestával ze šesti výrobců v Unii nacházejících se ve čtyřech různých členských státech. Komise zúčastněné strany vyzvala, aby se k předběžnému vzorku vyjádřily.

(27) Jeden z výrobců v Unii předběžně zařazených do vzorku (jeden z malých a středních podniků) informoval Komisi, že odpověď na dotazník nebude schopen poskytnout. Komise se proto rozhodla revidovat vzorek výrobců v Unii tím, že tuto společnost nahradí dalším největším malým a středním podnikem v témže členském státě.

(28) Sdružení EFDA tvrdilo, že k vybranému vzorku nemohlo předložit smysluplné připomínky, protože k tomu nebyla poskytnuta nedostatečná doba a výrobcům v Unii zařazeným do vzorku byla udělena anonymita. CCCME tvrdila, že anonymita výrobců v Unii jí neumožňovala zjistit skladbu sortimentu výrobků vyráběných vybranými společnostmi a ověřit si veřejně dostupné informace o těchto společnostech. Sdružení EFDA a CCCME tvrdily, že i když byla anonymita poskytnuta žadatelům a podporovatelům podnětu, kteří o ni požádali, není možné tento přístup automaticky rozšířit na výrobce v Unii zařazené do vzorku. Tvrdili, že výrobci v Unii zařazení do vzorku jsou pouze spolupracujícími stranami, nikoli tedy nutně žadateli nebo podporovateli. Proto neexistuje důvod, proč by Komise měla pokládat totožnost výrobců v Unii zařazených do vzorku za důvěrnou. Vzhledem k tomu, že od výrobců v Unii zařazených do vzorku nebyla žádná samostatná žádost o anonymitu obdržena, poskytla Komise takové zacházení vybraným výrobcům v Unii nepatřičně.

(29) Sdružení EFDA a CCCME dále tvrdily, že k takovému zacházení v každém případě neexistuje žádný dobrý důvod, neboť zúčastněným stranám brání v tom, aby k vybranému vzorku předložily smysluplné připomínky, s odůvodněním, že v souladu s článkem 19 základního nařízení je třeba ochranu důvěrných informací zvážit proti právu zúčastněných stran na obhajobu.

(30) Podobně tvrdilo Britské a irské sdružení distributorů spojovacích prostředků (British and Irish Association of Fastener Distributors) jménem svých irských členů, že na předložení připomínek k předběžnému vzorku nebyl poskytnut dostatek času a že anonymita poskytnutá vybraným společnostem by jim zabránila posoudit, zda byl vzorek vybrán přiměřeným a vyváženým způsobem. Požadovali, aby jim bylo poskytnuto více informací o objemu výroby, kapacitě, sortimentu výrobků každé společnosti a o trzích, na nichž tyto společnosti působí.

(31) Pokud jde o časový rámec poskytnutý pro předložení připomínek k předběžnému vzorku, bylo zúčastněným stranám poskytnuto 7 dnů od zahájení šetření, které byly s ohledem na zvláštní okolnosti tohoto případu prodlouženy o dalších 7 dnů, což bylo považováno za bohatě dostačující, a to i s ohledem na přísné lhůty platné u antidumpingových šetření. Komise podotýká, že všechny zúčastněné strany, které při šetření aktivně spolupracovaly, připomínky v této lhůtě předložily. Proto bylo tvrzení, že strany neměly dostatek času se k předběžnému vzorku vyjádřit, zamítnuto.

(32) Pokud jde o anonymitu výrobců v Unii zařazených do vzorku, dne 18. prosince 2020 byla podána žádost, aby bylo anonymní zacházení přiznané žadateli a podporovatelům před zahájením šetření prodlouženo i na dobu šetření. Vzhledem k tomu, že výběr vzorku je součástí šetření, vztahuje se důvěrné zacházení i na výběr vzorku. Kromě toho dne 8. ledna 2021 výrobci v Unii vybraní do vzorku výslovně požádali o anonymitu během šetření.

(33) Poskytnutím anonymity výrobcům v Unii zařazeným do vzorku Komise řádně vyvážila na jedné straně riziko odvetných opatření a na druhé straně práva zúčastněných stran a dospěla k závěru, že existuje obrovské riziko odvetných opatření, které odůvodňuje zachování utajení identity výrobců v Unii zařazených do vzorku. Tvrzení žadatele v tomto ohledu byla proto odmítnuta.

(34) Pokud jde o žádost o poskytnutí dalších informací o objemu výroby, kapacitách a vyráběném sortimentu, Komise se domnívala, že sdělení těchto informací o jednotlivých společnostech by zúčastněným stranám umožnilo dotčené výrobce v Unii identifikovat. Je však třeba uvést, že vzhledem k vysoké míře shody mezi cenami v Unii a vývozními cenami byla většina typů výrobků vyráběných výrobci v Unii zařazenými do vzorku sdělena vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku prostřednictvím podrobných výpočtů cenového podbízení a prodeje pod cenou. Je rovněž třeba uvést, že metodika výběru vzorku byla řádně sdělena zúčastněným stranám a k vlastní metodice nebyly obdrženy žádné připomínky. Tato žádost byla proto zamítnuta.

(35) Během šetření informoval Komisi jeden z výrobců v Unii zařazených do vzorku, že nebude schopen poskytnout na dotazník Komise úplnou odpověď. Jiný výrobce v Unii zařazený do vzorku nebyl schopen poskytnout dostatečné záruky ohledně údajů poskytnutých k ověření. Tito výrobci v Unii byli proto ze vzorku vyloučeni.

(36) V zájmu zajištění toho, aby vzorek zůstal reprezentativní z hlediska kritérií stanovených v článku 17, se Komise rozhodla vzorek výrobců v Unii revidovat nahrazením výše uvedených společností dalšími dvěma největšími výrobci, pokud jde o objem a prodej, při současném zohlednění zeměpisného rozložení a šíře sortimentu typů výrobků. Jak je uvedeno v poznámce ke spisu ze dne 15. července 2021, Komise vycházela z informací poskytnutých výrobci v Unii během fáze zjišťování reprezentativnosti, které použila rovněž pro účely výběru vzorku. Kromě toho si Komise vyžádala veřejně dostupné informace a ověřila internetové stránky dotčených společností. Komise tyto společnosti kontaktovala a vyzvala je ke spolupráci na základě vyplnění dotazníku. Zúčastněným stranám byla poskytnuta příležitost vyjádřit své stanovisko.

(37) Komise obdržela připomínky od CCCME, sdružení EFDA a jednoho vyvážejícího výrobce Celo Suzhou Precision Fasteners Ltd (dále jen „Celo Suzhou“).

(38) CCCME a sdružení EFDA tvrdily, že zúčastněným stranám nebyl poskytnut dostatek času na podání připomínek k pozměněnému vzorku. Komise uvedla, že CCCME ani sdružení EFDA nepožádaly o prodloužení lhůty a že obě předložily k pozměněnému vzorku výrobců v Unii podrobné připomínky. Jejich tvrzení bylo proto zamítnuto.

(39) Obě strany rovněž zopakovaly, že výrobcům v Unii zařazeným do vzorku by neměla být poskytnuta anonymita, aniž by však předložily další argumenty. Z důvodů vysvětlených ve 32. bodě odůvodnění byla proto tato tvrzení odmítnuta.

(40) CCCME dále tvrdila, že s ostatními zúčastněnými stranami bylo zacházeno diskriminačním způsobem, neboť jim byly uloženy přísné lhůty, zatímco výrobcům v Unii nově zařazeným do vzorku byla stanovena lhůta pro odpověď na dotazník, která končila téměř 6 měsíců po uplynutí lhůty stanovené výrobcům v Unii původně zařazeným do vzorku. Navíc vzhledem k tomu, že Komise měla na analýzu dotazníků obdržených v této prodloužené lhůtě dostatek času, neměla důvod stanovit zúčastněným stranám mnohem kratší lhůtu, aby se k novému vzorku vyjádřily.

(41) Komise uvedla, že se všemi výrobci, dovozci a vyvážejícími výrobci v Unii zařazenými do vzorku bylo zacházeno stejně a pro odpověď na dotazníky jim bylo poskytnuto 30 dní, plus v příslušných případech odůvodněné prodloužení, od okamžiku, kdy byli informováni o svém zařazení do vzorku. Tvrzení CCCME, že někteří výrobci v Unii zařazení do vzorku měli na odpověď na dotazník více než 6 měsíců, je tedy zavádějící. Komise rovněž podotýká, že výběr vzorku je dokončen až po zhodnocení připomínek obdržených od zúčastněných stran, a na základě toho tedy Komise stanoví lhůtu pro podání připomínek ke vzorku, s přihlédnutím k celkovým lhůtám šetření. Komise proto toto tvrzení o diskriminačním zacházení zamítla.

(42) CCCME a sdružení EFDA dále tvrdily, že Komise včas neinformovala zúčastněné strany o ukončení spolupráce ze strany dotčených výrobců v Unii a že měla zúčastněné strany rovněž v dřívější fázi informovat o změně vzorku výrobců v Unii. CCCME odkázala na čl. 6 odst. 7 základního nařízení, který stanoví, že zúčastněné strany mohou „nahlédnout do všech informací, které předal Komisi některý účastník šetření“. Sdružení EFDA uvedlo, že Komise

přijala konečné rozhodnutí o vzorku výrobců v Unii, aniž by náležitě zohlednila připomínky zúčastněných stran, což dokládá skutečnost, že dodatečně vybraným výrobcům v Unii byly zaslány dotazníky ještě před obdržením těchto připomínek.

(43) CCCME a sdružení EFDA navíc navrhly, aby Komise místo změny vzorku výrobců v Unii založila svá zjištění na dostupných údajích v souladu s článkem 18 základního nařízení a šetření ukončila. CCCME uvedla, že v případě, že vyvážející výrobci přestanou během šetření spolupracovat, mají být použity dostupné údaje v souladu s článkem 18 základního nařízení a že by se proto stejné zacházení mělo přiznat i výrobcům v Unii. Alternativně by Komise měla poskytnout další informace o metodice výběru dalších společností do vzorku výrobců v Unii a zejména o tom, jak byly tyto společnosti určeny a jaký to má dopad na reprezentativnost konečného vzorku. V této souvislosti obě strany rovněž tvrdily, že Komise vybrala tyto další společnosti pouze na základě informací poskytnutých žadatelem, aniž by obdržela jakékoli informace od ostatních zúčastněných stran.

(44) Pokud jde o tvrzení ohledně nedostatečného poskytnutí informací, Komise podotýká, že všechny relevantní informace přidala do spisu v dostatečném časovém předstihu na to, aby se k nim zúčastněné strany mohly vyjádřit. Komise vzala všechny obdržené připomínky v úvahu a odpovídajícím způsobem se jimi zabývala. Tvrzení, že další společnosti byly vybrány pouze na základě informací poskytnutých žadatelem, je fakticky nesprávné, jak je popsáno rovněž ve 36. bodě odůvodnění.

(45) Komise poskytla sdružení EFDA a CCCME na jejich žádost dodatečné informace týkající se revidovaného vzorku, včetně dopadu na reprezentativnost vzorku. CCCME zopakovala svou žádost o poskytnutí dodatečných informací týkajících se přesného podílu výroby a prodeje standardních a nestandardních spojovacích prostředků výrobců v Unii vybraných do vzorku a o objasnění kritérií a metodiky použitých pro výběr dalších výrobců v Unii. CCCME rovněž požadovala zveřejnění komunikace mezi žadatelem a Komisí ohledně výběru dalších výrobců v Unii.

(46) Pokud jde o tvrzení týkající se ukončení šetření z důvodu nedostatečné spolupráce, Komise zdůrazňuje, že čl. 17 odst. 4 základního nařízení výslovně umožňuje, aby v případě nedostatečné spolupráce některých nebo všech stran vybraných do vzorku, která by mohla mít podstatný vliv na výsledek šetření, byl vybrán nový vzorek. Pokud jde o tvrzení týkající se diskriminace vůči vyvážejícím výrobcům, Komise podotýká, že v případě, že některý vyvážející výrobce zařazený do vzorku ukončí spolupráci při šetření, je tento vývozce ze vzorku vyloučen a k poskytnutým informacím není přihlíženo. Je-li to ještě možné, Komise tohoto vyvážejícího výrobce ve vzorku rovněž nahradí. Tento postup byl uplatněn i u dotčených výrobců v Unii. Všechna tvrzení v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

(47) Pokud jde o žádost o další informace, Komise odkazuje na 36. bod odůvodnění, který stanoví kritéria použitá pro výběr dalších výrobců v Unii i pro použitou metodiku. Přesný podíl výroby a prodeje standardních a nestandardních spojovacích prostředků výrobců v Unii jako takový nebyl kritériem pro výběr vzorku, ani výroba standardních spojovacích prostředků nebyla jediným kritériem pro výběr do vzorku. Jak je uvedeno v 110. bodě odůvodnění, všechny typy výrobku byly považovány za jediný výrobek. Výrobní odvětví Unie vyrábělo a prodávalo standardní a nestandardní spojovací prostředky a vyvážející výrobci vyváželi standardní a nestandardní spojovací prostředky do výrobního odvětví Unie a při konečném použití došlo k překrývání. Kromě toho při výběru společností, které mají být zařazeny do vzorku, nejsou tyto informace k dispozici. Komunikace mezi žadatelem a Komisí byla zveřejněna v souladu s čl. 6 odst. 7 základního nařízení při dodržení čl. 19 odst. 1, který stanoví, že s informacemi poskytnutými důvěrně mají orgány nakládat jako s důvěrnými. V souladu s článkem 19 základního nařízení Komise zúčastněným stranám poskytla shrnutí důvěrně poskytnutých informací, které nemá důvěrnou povahu. Uvedené žádosti byly proto zamítnuty.

(48) Společnost Celo Suzhou tvrdila, že vzorek vyvážejících výrobců by měl zohledňovat vyvážené typy výrobků, aby vývozní ceny byly srovnatelné s prodejními cenami výrobců vybraných do vzorku výrobního odvětví Unie. Jak je uvedeno ve 36. bodě odůvodnění, Komise vybrala vzorek, který zajišťuje zastoupení širokého sortimentu typů výrobků. Vzhledem k vysoké míře shody zjištěné v tomto případě (přes 90 %) dospěla Komise k závěru, že vzorek výrobců v Unii zahrnuje typy výrobku, které se do Unie vyvážejí nejvíce. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(49) Na základě výše uvedených skutečností byl konečný vzorek sestávající z šesti výrobců v Unii pokládán za reprezentativní pro výrobní odvětví Unie.

(50) Po poskytnutí konečných informací sdružení EFDA zopakovalo, že nemohlo poskytnout smysluplné připomínky ke vzorku výrobců v Unii, jelikož totožnost výrobců v Unii byla považována za důvěrnou. Dále zopakovalo, že Komise neinformovala zúčastněné strany o změně vzorku během šetření a že Komise rozhodla o zařazení dalších společností do vzorku již předtím, než zúčastněné strany informovala a poskytla jim příležitost se vyjádřit. Sdružení EFDA a CCCME zopakovaly, že v nedůvěrném souboru chybějí informace a že Komise neuvedla celkový objem výroby a prodeje výrobců v Unii zařazených do vzorku. CCCME zopakovala své obavy ohledně revize vzorku a tvrdila, že nebylo poskytnuto žádné vysvětlení pro vyloučení dvou výrobců v Unii.

(51) Pokud jde o tvrzení týkající se anonymity výrobců v Unii, o této záležitosti již bylo pojednáno v 16. až 21. bodě odůvodnění. Rovněž tvrzením o poskytnutí nedostatku informací ohledně výběru vzorku se zabýval již 44. bod odůvodnění a tvrzením o úplnosti nedůvěrného spisu se zabýval 47. bod odůvodnění. Komise rovněž uvedla důvody pro revizi vzorku v 35. bodě odůvodnění a tyto informace byly navíc uvedeny také v nedůvěrném spisu před zveřejněním. Vzhledem k tomu, že v tomto ohledu nebyly předloženy žádné další argumenty, byla tato tvrzení zamítnuta. Pokud jde o celkový objem výroby a prodeje výrobců v Unii zařazených do vzorku, tyto údaje samy o sobě nebyly součástí analýzy, protože se jedná o makroekonomické ukazatele, a proto nebyl důvod tyto informace zúčastněným stranám poskytovat. Komise uvedla zejména v 352. bodě odůvodnění, jak velkou část celkové výroby v Unii společnosti zařazené do vzorku představovaly, a zúčastněné strany si v každém případě mohly celkový objem výroby výrobců v Unii zařazených do vzorku odečíst.

(52) Sdružení EFDA dále tvrdilo, že Komise poskytla rozporné informace týkající se počtu výrobců v Unii zařazených do vzorku a reprezentativnosti výrobců v Unii zařazených do vzorku. Sdružení EFDA rovněž zopakovalo své obavy týkající se postupu výběru vzorku a informací poskytnutých v tomto ohledu zúčastněným stranám.

(53) Pokud jde o počet společností zařazených do vzorku, obecný informační dokument skutečně obsahoval administrativní chybu, a to ve dvou odstavcích, ve kterých bylo uvedeno, že do vzorku byli zařazeni čtyři výrobci v Unii namísto šesti. Tato chyba byla okamžitě po oznámení Komisi opravena. Správný počet výrobců v Unii zařazených do vzorku byl během šetření sdělen zúčastněným stranám v poznámce uvedené v nedůvěrném spisu. Pokud jde o reprezentativnost vzorku, Komise potvrdila, že všechny údaje uvedené Komisí jsou správné, a tvrzení EFDA je tedy neopodstatněné. Zatímco údaj v obecném informačním dokumentu (9,5 %) uváděl reprezentativnost vzhledem k celkové výrobě v Unii, údaj poskytnutý sdružení EFDA na vyžádání během šetření (18 %) uváděl reprezentativnost vzhledem k celkovému objemu výroby výrobců v Unii, kteří se přihlásili a poskytli informace nezbytné pro výběr vzorku před zahájením šetření. Tento údaj byl sdružení EFDA sdělen na vyžádání několik měsíců před zveřejněním, a tedy před stanovením celkového objemu výroby v Unii.

(54) Pokud jde o použitý postup, Komise připomíná, že jak je uvedeno ve 46. bodě odůvodnění, v souladu s čl. 17 odst. 4 základního nařízení musela změnit vzorek výrobců v Unii z důvodu nespolupráce obou společností původně zařazených do vzorku. Pokud jde o aspekty konzultace se zúčastněnými stranami a zveřejňování během tohoto procesu, ty byly podrobně vysvětleny již ve 28. až 47. bodě odůvodnění výše. Změna vzorku předběžně vybraného při zahájení řízení vycházela z připomínek obdržených od zúčastněných stran v rámci procesu výběru vzorku popsaného v oznámení o zahájení řízení.

(55) A nakonec CCCME a sdružení EFDA tvrdily, že obecný informační dokument obsahuje rozporné informace týkající se metodiky pro revizi vzorku výrobců v Unii a že informace v obecném informačním dokumentu jsou rovněž v rozporu se sdělením, které Komise zaslala nově vybraným výrobcům v Unii. CCCME zejména tvrdila, že klíčovým kritériem pro výběr vzorku výrobců v Unii je podíl objemu výroby a prodeje standardních a nestandardních spojovacích prostředků, jak údajně dokládá dříve uvedené sdělení zaslané nově vybraným výrobcům v Unii. Tato tvrzení jsou věcně nesprávná. Komise žádné ze zúčastněných stran, včetně nově vybraných výrobců v Unii, nesdělila, že podíl objemu výroby a prodeje standardních a nestandardních spojovacích prostředků je klíčovým

kritériem pro výběr vzorku. Komise podotýká, že ve fázi výběru vzorku tyto údaje obvykle nejsou k dispozici na této úrovni podrobnosti. To se týká i současného šetření. To však nevylučuje možnost, aby Komise na základě dostupných informací na celosvětové úrovni určila, zda výrobce v Unii vyrábí standardní nebo nestandardní spojovací prostředky, jak je vysvětleno v 36. bodě odůvodnění. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(56) V obecnější rovině sdružení EFDA tvrdilo, že vzorek výrobců v Unii není reprezentativní, protože jedním ze dvou výrobců standardních spojovacích prostředků vybraných do vzorku je malý a střední podnik, a proto by měly značný dopad pouze údaje druhého výrobce. Toto tvrzení nebylo dále nijak doloženo. Komise podotýká, že tři společnosti vybrané do vzorku byly malé a střední podniky, zatímco ostatní tři nebyly. Komise rovněž uvedla, že vzorek zajišťuje reprezentativní sortiment výrobků, jak je uvedeno v 36. bodě odůvodnění, a je celkově považován za reprezentativní pro výrobní odvětví Unie. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto.

1.8.2. *Výběr vzorku dovozců*

(57) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala dovozce, kteří nejsou ve spojení, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení.

(58) Dvacet osm dovozců, kteří nejsou ve spojení, požadované informace poskytlo a se zařazením do vzorku vyslovilo souhlas. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení Komise vybrala jako vzorek pět dovozců, a sice na základě největšího objemu dovozu dotčeného výrobku. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl se všemi zúčastněnými stranami výběr vzorku konzultován.

(59) Sdružení EIFI tvrdilo, že dva z vybraných dovozců, kteří nejsou ve spojení a kteří patří do stejné skupiny, jsou ve spojení s jedním výrobcem spojovacích prostředků v Číně a že prostřednictvím jedné společnosti ve spojení v Unii rovněž udělili licenci na výrobu některých spojovacích prostředků v Číně. Proto je nelze považovat za dovozce, kteří nejsou ve spojení. Sdružení EIFI dále tvrdilo, že tyto společnosti byly rovněž ve spojení s výrobci spojovacích prostředků v Unii. A konečně sdružení EIFI uvedlo, že jelikož jsou tito dva dovozci ve spojení, měl by ve vzorku v každém případě zůstat pouze jeden z nich a druhý by měl být nahrazen jiným spolupracujícím dovozcem v Unii. V odpovědi na podání sdružení EIFI uvedlo sdružení EFDA, že pro jejich vyloučení ze vzorku by bylo relevantní pouze to, zda je některý dovozce ve spojení s výrobcem, který rovněž vyváží do Unie. Sdružení EFDA tvrdilo, že vzhledem k počtu typů výrobků dovážených dotčenými dovozci a různým zásobovaným segmentům v Unii by měly zůstat ve vzorku.

(60) Dotčení dovozci popřeli, že by měli s dotčeným čínským výrobcem nějaké obchodní kontakty nebo že by od této společnosti dováželi dotčený výrobek nebo že by byli ve spojení s kterýmkoli jiným vyvážejícím výrobcem spojovacích prostředků v Číně. Tvrzení sdružení EIFI se šetřením nepotvrdilo a informace, které sdružení EIFI na podporu tohoto tvrzení předložilo, rovněž neprokázaly, že by dotčení dovozci byli skutečně ve spojení s kterýmkoli z vyvážejících výrobců. Kromě toho skutečnost, že dovozci jsou vzájemně ve spojení, nebyla považována za platný argument pro jejich vyloučení ze vzorku. Vzorek zahrnoval tři další dovozce, kteří nejsou ve spojení, vybrané na základě největšího objemu dovozu a rozšíření v různých členských státech. Vzorek představoval 9 % celkového dovozu spojovacích prostředků z Číny, a byl proto považován za dostatečně reprezentativní. Tvrzení sdružení EIFI v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

1.8.3. *Výběr vzorku vyvážejících výrobců*

(61) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala všechny známé vyvážející výrobce v Číně, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení. Komise mimoto požádala zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii, aby určilo a/nebo kontaktovalo případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem o účast v šetření.

(62) Požadované informace poskytlo a se zařazením do vzorku souhlasilo 92 vyvážejících výrobců/skupin vyvážejících výrobců z Číny. Tři vyvážející výrobci tvrdili, že jelikož vyrábějí určitý typ výrobku, který by nebyl srovnatelný s jinými typy výrobku vyváženými z Číny, měli by být pro lepší reprezentativnost zařazeni do vzorku.

(63) V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení Komise vybrala tři vyvážející výrobce/skupinu vyvážejících výrobců, kteří představují největší objem vývozu, jenž může být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán. Vzhledem k tomu, že vyvážející výrobci, kteří požádali o zařazení do vzorku kvůli specifickému typu výrobku, nebyli mezi vyvážejícími výrobci s nejvyšším objemem vývozu, nebyli tito výrobci do navrhovaného vzorku vybráni. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byli všichni známí dotčení vyvážející výrobci a orgány v dotčené zemi informováni a vyzváni k předložení připomínek.

(64) Jedna skupina vyvážejících výrobců nezařazených do vzorku požádala o zařazení do vzorku a tvrdila, že i) je jedním z největších vývozců spojovacích prostředků; ii) její zařazení by poskytlo přesnější obraz čínského odvětví spojovacích prostředků a iii) poskytlo by tedy přesnější obraz o tom, jak se stanovují konečné ceny pro Unii. Na základě toho tato skupina vyvážejících výrobců tvrdila, že dovozní ceny vycházející ze vzorku by nebyly reprezentativní, a proto by hodnota CIF na hranici EU pro výpočet přesného rozpětí cenového podbízení a prodeje pod cenou na základě těchto cen nebyla přesná. Společnost nakonec odkázala na vyšší počet výrobců v Unii vybraných ve vzorku výrobců v Unii. Nakonec tato skupina vyvážejících výrobců tvrdila, že přidání jedné společnosti do vzorku by Komisi nezabránilo dokončit šetření ve stanovených lhůtách.

(65) Za prvé, na základě vykázaného objemu vývozu společnosti by zařazení dotčené skupiny vyvážejících výrobců významně nezvýšilo reprezentativnost vzorku. Za druhé, pokud jde o tvrzení týkající se organizace čínského domácího výrobního odvětví, stanovení vývozních cen do Unie a stanovení hodnoty CIF na hranici EU, společnost neposkytla žádný důkaz, že by její zařazení významně zvýšilo reprezentativnost vzorku. Zároveň by zařazení této společnosti vzhledem k její struktuře znamenalo značnou dodatečnou zátěž pro šetření. Za třetí, jelikož byl vybraný vzorek považován za reprezentativní, bylo možné stanovit spolehlivou hodnotu CIF na hranici EU i přesné výpočty cenového podbízení a prodeje pod cenou. A konečně je pro výběr vzorku vyvážejících výrobců konkrétní počet společností vybraných do vzorku výrobců v Unii nepodstatný. Komise není povinna vybrat na obou stranách stejný počet společností a výběr vzorku je omezen přesně na to, aby Komise mohla ve lhůtách pro dokončení šetření vyšetřit přiměřený počet společností. Tvrzení této skupiny byla proto zamítnuta.

(66) Další skupina vyvážejících výrobců tvrdila, že by měla být zařazena do vzorku, protože celá skupina se skládá z řady výrobců a obchodníků v Číně a v Unii se značnými výrobními a dodavatelskými kapacitami, které mají vliv její domácí trh i trh Unie.

(67) Přidání této skupiny vyvážejících výrobců do vzorku by však znamenalo značnou dodatečnou zátěž pro šetření, aniž by se významně změnila úroveň reprezentativnosti navrhovaného vzorku. Kromě toho existují i další vyvážející výrobci s větším objemem vývozu než je dotčená skupina společností, které poskytly informace pro výběr vzorku. Vzhledem k tomu, že vzorek byl vybrán na základě objemu vývozu do Unie, jak je uvedeno v 63. bodě odůvodnění, nebylo zařazení této skupiny vyvážejících výrobců do vzorku odůvodněné. Tento argument byl proto zamítnut.

(68) Třetí vyvážející výrobce tvrdil, že společnosti vybrané do vzorku jsou všechny výrobci svorníků, a že navrhovaný vzorek proto není reprezentativní pro čínské výrobce šroubů. Tato společnost jako výrobce šroubů požádala o zařazení do vzorku. Dále tvrdila, že zjištění by měla být učiněna u obou typů výrobku odděleně, tj. jednak u šroubů a jednak u svorníků.

(69) Tyto obavy sdílela i CCCME, která tvrdila, že vzorek není reprezentativní, pokud jde o objem a typy výrobků, na něž se vztahuje.

(70) Jak je vysvětleno ve 63. bodě odůvodnění, vzorek byl vybrán na základě největšího vyváženého objemu do Unie, zatímco konkrétní typy výrobku vyráběné vybranými společnostmi kritériem nebyly. Jak je uvedeno ve 110. bodě odůvodnění, všechny typy spojovacích prostředků byly pro účely tohoto šetření považovány za jediný výrobek. Jak je uvedeno ve 398. bodě odůvodnění, učinění samostatných zjištění pro jednotlivé typy výrobků proto není opodstatněné. Vyvážející výrobce navíc neposkytl na podporu svého tvrzení, že by zjištění měla být učiněna odděleně pro svorníky na jedné straně a šrouby na straně druhé, žádné důkazy. A konečně existují i další

spolupracující vyvážející výrobci s větším objemem vývozu, než má dotčený vyvážející výrobce, kteří poskytli informace pro výběr vzorku, a proto zařazení tohoto vyvážejícího výrobce do vzorku není opodstatněné. Tvrzení tohoto vyvážejícího výrobce byla proto zamítnuta.

(71) Sdružení EIFI tvrdilo, že jeden z vybraných vyvážejících výrobců by měl být ze vzorku odstraněn, protože je spíše obchodníkem než výrobcem spojovacích prostředků a v každém případě jsou jeho hlavním trhem Spojené státy americké (USA) a nikoli Unie.

(72) Všichni tři vyvážející výrobci vybraní do vzorku potvrdili, že objem vývozu do Unie, vykázaný a použitý Komisí při výběru vzorku, představoval jejich vlastní výrobu. Skutečnost, že jeden z vybraných vyvážejících výrobců vyvážel spojovací prostředky do USA, byť ve větším množství než do Unie, je irelevantní. Tvrzení sdružení EIFI v tomto ohledu byla proto odmítnuta.

(73) Na základě výše uvedených skutečností Komise potvrdila původně navrhovaný vzorek.

(74) Po provedení revize vzorku výrobců v Unii v průběhu šetření tvrdila společnost Celo Suzhou Precision Fasteners Co. Ltd., že vzorek vyvážejících výrobců by měl být rozšířen o čínské vyvážející výrobce nestandardních spojovacích prostředků. Tato společnost tvrdila, že provedení revize vzorku výrobců v Unii mělo zvýšit reprezentativnost vzorku, pokud jde o sortiment výrobků, a že toto kritérium nebylo při výběru vzorku vyvážejících výrobců zohledněno. Dotčený vyvážející výrobce dále uvedl, že jeho vývoz spojovacích prostředků do Unie je reprezentativní pro určitý sortiment výrobků a že již poskytl úplnou odpověď na dotazník v rámci své žádosti o individuální zjišťování, kterou by měla Komise vzít v úvahu. Takový postup by šetření významně nezpozdil.

(75) Jak je uvedeno ve 63. bodě odůvodnění, tři vyvážející výrobci vybraní/skupina vybraná do vzorku představují největší objem vývozu, který bylo možné ve stanovené lhůtě přiměřeně přezkoumat. Skutečnost, že byl revidován vzorek výrobců v Unii, neměla žádný dopad na vzorek vyvážejících výrobců, který by odůvodňoval jeho revizi. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(76) Po poskytnutí konečných informací společnost Celo Suzhou Precision Fasteners Co. Ltd. zopakovala, že vzorek vyvážejících výrobců není dostatečně reprezentativní, pokud jde o typy výrobků, a žádala, aby Komise i) zohlednila nejen objem vývozu, ale také vyvážené sortimenty výrobků a ii) aby Komise do vzorku zahrnula společnost Celo Suzhou Precision Fasteners Co. Ltd., protože by byla reprezentativní pro určitý sortiment výrobků.

(77) Strana rovněž zopakovala svá tvrzení uvedená v 74. bodě odůvodnění a tvrdila, že přístup Komise k výběru vzorku výrobců v Unii a k nutnosti, aby v něm byly zastoupeny různé druhy spojovacích prostředků, je v přímém rozporu s jejím argumentem, že při výběru vzorku vyvážejících výrobců nejsou kritériem konkrétní typy výrobku.

(78) Výše uvedenými tvrzeními se již zabýval 75. bod odůvodnění. Vzorek výrobců v Unii byl skutečně vybrán na základě největších výrobců, pokud jde o objem a prodej, a současně bylo zohledněno zeměpisné rozložení (několik členských států) a široký sortiment typů výrobků. Výběr vzorku vyvážejících výrobců vycházel z největších objemů, které mohla Komise prošetřit. Výběr výrobců v Unii zařazených do vzorku zajišťoval značnou shodu s vývozními transakcemi vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, a proto nebylo nutné při tomto výběru zkoumat rovněž konkrétní typy výrobku. Jelikož v tomto ohledu nebyly poskytnuty žádné nové informace, tvrzení byla zamítnuta.

1.9. **Individuální zjišťování a žádosti o zacházení s novými účastníky**

(79) Sedm vyvážejících výrobců spojovacích prostředků požádalo o individuální zjišťování podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení vyplněním dotazníku pro vyvážející výrobce, který je k dispozici online ([6]). Vzhledem k tomuto vysokému počtu žádostí by přiznání individuálního zjišťování představovalo nepřiměřenou zátěž a bránilo by Komisi ve včasném dokončení tohoto šetření. Komise proto žádné z předložených žádostí nevyhověla.

(80) Jak je uvedeno ve 48. a 74. bodě odůvodnění, po provedení revize vzorku výrobců v Unii požádal jeden z vyvážejících výrobců (Celo Suzhou Precision Fasteners Co. Ltd) o zohlednění své žádosti o individuální zjišťování, aby se zvýšila reprezentativnost vzorku vyvážejících výrobců. Tvrzením týkajícím se reprezentativnosti vzorku vyvážejících výrobců se zabýval již 75. bod odůvodnění.

(81) Pokud jde o žádost o individuální zjišťování, situace tohoto vyvážejícího výrobce se nijak výrazně nelišila od situace ostatních vyvážejících výrobců, kteří požádali o individuální zjišťování, aby to odůvodňovalo jiné zacházení. Komise proto dospěla k závěru, že neexistují žádné objektivní důvody, které by odůvodňovaly udělení individuálního zjišťování tomuto vyvážejícího výrobci.

(82) Po poskytnutí konečných informací tento vyvážející výrobce zopakoval své tvrzení, že by mu mělo být přiznáno individuální zjišťování, a tvrdil, že Komise nevysvětlila důvody, proč je přijetí takové žádosti pokládáno za diskriminační. Na podporu tohoto argumentu vyvážející výrobce zdůraznil, že vyrábí specifický typ technických spojovacích prostředků, které nejsou srovnatelné s jinými typy výrobku, a že jeho vývozní cena není stanovena na dumpingové úrovni, jak již bylo zjištěno v předchozím antidumpingovém šetření týkajícím se stejného výrobku pocházejícího z Číny, při němž byla uložena opatření v roce 2009 ([7]).

(83) Jak je uvedeno ve 398. bodě odůvodnění, učinění samostatných zjištění pro jednotlivé typy výrobků není opodstatněné. Proto by přezkoumání žádosti tohoto vyvážejícího výrobce o individuální zjišťování na základě skutečnosti, že vyrábí a vyváží určitý typ výrobku, přičemž toto kritérium nebylo zohledněno ve vztahu k ostatním vyvážejícím výrobcům požadujícím individuální zjišťování, bylo diskriminační a navíc zatěžující pro Komisi, má-li šetření ukončit včas. Odkaz na zjištění z předchozího šetření, která neprokázala dumping, pokud jde o prodej těchto vývozců do Unie, je irelevantní, protože tato zjištění vycházela z informací týkajících se jiného období šetření. Tvrzení tohoto vyvážejícího výrobce byla proto zamítnuta.

(84) Jeden vyvážející výrobce v ČLR (Ningbo Londex Industrials Co., dále jen „Londex“) požádal o to, aby byl považován za nového účastníka, protože dotčený výrobek začal vyvážet až po období šetření. Komise uvedla, že je zavedenou praxí, že takové zacházení lze zvážit pouze na základě nařízení, kterým se ukládají konečná opatření, a jeho příslušných ustanovení. Dále je třeba připomenout, že Komise vybrala vzorek vyvážejících výrobců a, jak je uvedeno v předchozích bodech odůvodnění, nebyly přijaty žádné žádosti o výpočet individuálních dumpingových rozpětí, protože to bylo považováno za příliš zatěžující. To platí i pro posouzení žádosti o zacházení s novými účastníky, které by obnášelo podrobné posouzení struktury společnosti a jejího prodeje na vývoz. Tato žádost byla proto zamítnuta.

(85) Po poskytnutí konečných informací společnost Londex zopakovala své tvrzení, že by s ní mělo být zacházeno jako s novým účastníkem a že by měla být přidána na seznam spolupracujících vyvážejících výrobců. Tvrdila, že vzhledem k tomu, že se přihlásila během šetření, a vzhledem k tomu, že vývoz probíhal před koncem šetření, není Komise vázána žádným zvláštním postupem. Stačilo by jednoduché posouzení toho, zda společnost během šetření, třebaže po období šetření, nevyvážela dotčený výrobek, což by zase nebylo možné považovat za nepřiměřeně zatěžující. Takový přístup by byl opodstatněný i v zájmu administrativní hospodárnosti. Komise navíc tento postup zvolila již v předchozích případech. Podobně společnost Londex tvrdila, že spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku nebyli podrobeni žádnému posouzení struktury společnosti nebo prodeje na vývoz.

([6]) Tento dotazník, jakož i dotazník pro výrobce, dovozce a uživatele v Unii jsou k dispozici na adrese http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?ref=ong&id=2504&sta=1&en=20&page=1&c_order=date&c_order_dir=Down.

([7]) Nařízení (ES) č. 91/2009 ze dne 26. ledna 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 29, 31.1.2009, s. 1).

(86) Komise uvedla, že v předchozích šetřeních ([8]), o nichž se zmiňuje společnost Londex v rozporu s tím, co tvrdí, Komise zkoumala, zda jsou splněny podmínky stanovené v čl. 11 odst. 4 základního nařízení. Žádný z předložených argumentů nemohl zvrátit závěry uvedené v 81. bodě odůvodnění a tyto argumenty byly proto zamítnuty.

1.10. **Odpovědi na dotazníky**

(87) Komise zaslala vládě Čínské lidové republiky (dále jen „čínská vláda“) dotazník týkající se existence podstatných zkreslení v Číně ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení. Čínská vláda na dotazník neodpověděla.

(88) V den zahájení šetření zpřístupnila Komise dotazníky online ([9]) a požádala výrobce v Unii zařazené do vzorku, dovozce, kteří nejsou ve spojení, zařazené do vzorku a vyvážející výrobce v Číně zařazené do vzorku, aby příslušné dotazníky vyplnili. Kromě toho Komise požádala sdružení EIFI, aby poskytlo informace o makroekonomických ukazatelích újmy týkajících se celého výrobního odvětví Unie.

(89) Komise obdržela odpovědi na dotazník od čtyř výrobců v Unii zařazených do vzorku, od žadatele, kterým je sdružení EIFI, od pěti dovozců, kteří nejsou ve spojení, zařazených do vzorku, od dvou uživatelů a tří vyvážejících výrobců/skupin vyvážejících výrobců.

(90) Jak je uvedeno ve 35. bodě odůvodnění, dva výrobci v Unii zařazení do vzorku byli během šetření ze vzorku vyloučeni a k jejich odpovědi na dotazník proto nebylo přihlíženo. Dva dotčení výrobci v Unii byli nahrazeni dvěma jinými výrobci v Unii. Odpověď na dotazník poskytly obě společnosti.

(91) Komise si vyžádala všechny údaje, které považovala za nezbytné ke zjištění dumpingu, výsledné újmy a zájmu Unie. Kvůli vypuknutí pandemie COVID-19 a opatřením omezujícím volný pohyb osob, která byla zavedena v různých členských státech i v různých třetích zemích po většinu období šetření, nemohla Komise ve většině případů provést inspekce na místě podle článku 16 základního nařízení. V těchto případech Komise místo toho provedla na dálku křížovou kontrolu všech informací, které považovala za nezbytné pro svá zjištění, v souladu se svým oznámením o důsledcích výskytu onemocnění COVID-19 pro antidumpingová a antisubvenční šetření ([10]). Jednu inspekci na místě byla Komise schopna provést.

(92) Komise provedla dálkové křížové kontroly těchto společností/stran:

Výrobci v Unii

— Společnost 15 (Itálie)

— Společnost 20 (Francie)

— Společnost 33 (Německo, malý a střední podnik)

— Společnost 37 (Itálie, malý a střední podnik)

— Společnost 61 (Polsko, malý a střední podnik)

— Společnost 4 (Chorvatsko)

([8]) Nařízení Rady (ES) č. 1050/2002 ze dne 13. června 2002 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz záznamových kompaktních disků pocházejících z Tchaj-wanu (Úř. věst. L 160, 18.6.2002, s. 2), a nařízení Komise (ES) č. 1412/2002 ze dne 29. července 2002 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu tvarovaných nití z polyesterů (PTY) pocházejících z Indie (Úř. věst. L 205, 2.8.2002, s. 50).

([9]) *Tamtéž.*

([10]) Oznámení o důsledcích výskytu onemocnění COVID-19 pro antidumpingová a antisubvenční šetření (Úř. věst. C 86, 16.3.2020, s. 6).

Dovozci

— F. Reyher NCHFG (Německo)

— Vipa S.P.A. (Itálie)

Vyvážející výrobci v Číně

— Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd. (dále jen „Jiangsu“)

— Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd. (dále jen „Ningbo Jinding“)

— Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd. (dále jen „Wenzhou“)

(93) Komise provedla inspekci na místě v prostorách této společnosti:

Výrobci v Unii

— Společnost 42 (Německo, malý a střední podnik)

(94) Šetření o dumpingu a újmě se týkalo období od 1. července 2019 do 30. června 2020 (dále jen „období šetření“ nebo „OŠ“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2017 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

1.11. **Slyšení**

(95) Zúčastněné strany měly možnost požádat o slyšení u Komise a/nebo úředníka pro slyšení v obchodních řízeních v souladu s čl. 6 odst. 5 a čl. 6 odst. 6 základního nařízení. Komise uspořádala slyšení s několika vyvážejícími výrobci, CCCME a sdružením EFDA, jakož i s žadatelem, sdružením EIFI. Jedno slyšení rovněž proběhlo podle čl. 6 odst. 6 základního nařízení, a to mezi stranami, které zastupují opačné zájmy, v tomto případě mezi vyvážejícím výrobcem Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd. a sdružením EIFI.

1.12. **Vystoupení Spojeného království z Unie**

(96) Toto řízení bylo zahájeno dne 21. prosince 2020, tj. během přechodného období dohodnutého mezi Spojeným královstvím a EU, v němž Spojené království nadále podléhalo právu Unie. Toto období skončilo dne 31. prosince 2020. Od 1. ledna 2021 proto společnosti a sdružení ze Spojeného království již nejsou považovány za zúčastněné strany v tomto řízení.

(97) Prostřednictvím poznámky ke spisu ze dne 14. ledna 2021 vyzvala Komise hospodářské subjekty ze Spojeného království, které se domnívaly, že jsou stále považovány za zúčastněné strany, aby se na ni obrátily. Žádná společnost se nepřihlásila.

1.13. **Neuložení prozatímních opatření**

(98) Z důvodů uvedených ve 35. a 36. bodě odůvodnění musel být vzorek výrobců v Unii revidován tak, že dva výrobci v Unii původně zařazení do vzorku byli nahrazeni dvěma dalšími výrobci v Unii. Komise těmto výrobcům zaslala dotazník a vyzvala je, aby jej vyplnili ve lhůtě stanovené v čl. 6 odst. 2 základního nařízení. Tento časový rámec však Komisi neumožnil dospět k předběžným závěrům ve lhůtě stanovené v čl. 7 odst. 1 základního nařízení. Komise se proto rozhodla neukládat předběžná opatření a pokračovat v šetření.

(99) Dne 20. července 2021 Komise v souladu s čl. 19a odst. 2 základního nařízení informovala zúčastněné strany o svém záměru neuložit prozatímní opatření.

(100) CCCME požádala o to, aby Komise vydala „informační dokument“, který by shrnoval průběh šetření a předběžné závěry založené na informacích dostupných ve spisu, aby se k němu zúčastněné strany mohly vyjádřit.

(101) Základní nařízení žádné zveřejnění takového informačního dokumentu nestanoví. V každém případě Komise nedosáhla předběžných závěrů ve lhůtách stanovených v čl. 7 odst. 1 základního nařízení, a tato žádost byla proto zamítnuta.

2. DOTYČNÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. Dotčený výrobek

(102) Dotčeným výrobkem jsou některé spojovací prostředky ze železa nebo oceli jiné než z nerezavějící oceli, tj. vruty do dřeva (kromě vrtulí do pražců), závitořezné šrouby, ostatní šrouby a svorníky s hlavou (též s maticemi nebo podložkami, avšak kromě šroubů a svorníků pro upevňování konstrukčních materiálů železničních tratí) a podložky pocházející z Čínské lidové republiky, v současnosti kódů KN 7318 12 90, 7318 14 91, 7318 14 99, 7318 15 58, 7318 15 68, 7318 15 82, 7318 15 88, ex 7318 15 95 (kódy TARIC 7318 15 95 19 a 7318 15 95 89), ex 7318 21 00 (kódy TARIC 7318 21 00 31, 7318 21 00 39, 7318 21 00 95 a 7318 21 00 98) a ex 7318 22 00 (kódy TARIC 7318 22 00 31, 7318 22 00 39, 7318 22 00 95 a 7318 22 00 98). Kód KN a kód TARIC se uvádějí pouze pro informaci.

(103) Spojovací prostředky jsou vyrobeny ze železa nebo uhlíkové oceli a jsou definovány svými fyzikálními a technickými vlastnostmi a různými třídami pevnosti a tvrdosti. Obecnějšími kategoriemi jsou šrouby, podložky a svorníky.

(104) Šrouby a vruty jsou spojovací výrobky s vnějším závitem na dříku. Lze je upevnit buď do dřeva (vruty do dřeva) nebo do plechu (závitořezné šrouby) samostatně, nebo v kombinaci s maticí a podložkou, čímž vznikne svorník. Šrouby mohou mít hlavy různých tvarů (půlkulatý, s vnitřním vybráním, plochý, oválný, šestihranný atd.), dříky různé délky a mohou mít různý průměr. Závit může zabírat celou délku dříku nebo jeho část. Šrouby jsou obecně definovány typem zářezu vytvořeného na hlavě, který umožňuje šroubování (např. šrouby s jedním zářezem, s příčným vybráním atd.).

(105) Podložky jsou spojovací prostředky s vnitřním otvorem umožňujícím průchod, které se vždy používají ve spojení se šroubem a maticí.

(106) Svorníky jsou spojovací prostředky tvořené šroubem, maticí a jednou nebo několika podložkami.

(107) Spojovací prostředky mohou být standardní (dále jen „standardní spojovací prostředky“), nebo vyrobené na základě výkresové dokumentace zákazníků (dále jen „nestandardní spojovací prostředky“). Na základě stejných vnitrostátních nebo mezinárodních norem by spojovací prostředky měly mít stejné základní fyzické a technické vlastnosti, zejména včetně pevnosti, dovolené odchylky, opracování a povrchové úpravy.

(108) Po poskytnutí konečných informací sdružení EFDA a CCCME zpochybnily výše uvedenou definici „nestandardních“ spojovacích prostředků. Sdružení EFDA a CCCME tvrdily, že Komise nesprávně zavedla pojem „nestandardní“ spojovací prostředky v pozdní fázi řízení, a tvrdily, že definice ve výše uvedeném bodě odůvodnění neodpovídá definici „speciálních spojovacích prostředků“, která byla zúčastněným stranám poskytnuta v dotazníku, přesněji řečeno v pokynech k vytváření kontrolních čísel výrobků (dále jen „PCN“). Dále zopakovaly, že spojovací prostředky vyráběné podle požadavků, které jsou přísnější než požadavky odvětvových norem, by měly být považovány za „speciální“ nebo „nestandardní“ spojovací prostředky (viz 368. bod odůvodnění). Rovněž zopakovaly, že některé požadavky na certifikaci výroby uvedené v 371. bodě odůvodnění by měly být považovány za požadavky automaticky klasifikující všechny spojovací prostředky vyráběné v rámci těchto výrobních procesů jako „speciální“, a tvrdily, že samo výrobní odvětví Unie by s tímto přístupem souhlasilo, v rozporu se závěrem, který Komise učinila v 375. bodě odůvodnění.

(109) Komise nesouhlasila s tvrzením, že pojem „nestandardní“ spojovací prostředky byl zaveden v pozdní fázi řízení a že není v souladu s pokyny uvedenými v dotaznících. Nestandardní spojovací prostředky a speciální spojovací prostředky jsou stejné, tj. spojovací prostředky, které přesně nespadají do určité odvětvové normy. To je rovněž v souladu s dotazníkem, který odkazuje na speciální spojovací prostředky jako na „odlišné od mezinárodně uznávaných norem“. Komise tyto pojmy používala zaměnitelně a neobdržela v tomto ohledu žádné připomínky ani žádosti o vysvětlení. Komise připomněla, že tvrzením, že spojovací prostředky vyráběné podle požadavků, které jsou přísnější než požadavky odvětvové normy, by měly být považovány za „nestandardní“ spojovací prostředky, se zabýval již 373. bod odůvodnění. Pokud jde o certifikaci výroby, Komise potvrzuje, že tato skutečnost sama o sobě neklasifikuje spojovací prvek jako nestandardní, i když v praxi je možné, že spojovací prostředky vyráběné podle těchto požadavků ve skutečnosti většinou jsou nestandardní spojovací prostředky. Výrobní odvětví Unie nemá

protichůdný názor, jak nesprávně tvrdilo sdružení EFDA a CCCME. Všechna výše uvedená tvrzení v tomto ohledu byla proto zamítnuta. Spojovací prostředky se používají k mechanickému spojení dvou nebo více prvků ve stavebnictví, strojírenství nebo v jiných aplikacích. Používá je celá řada průmyslových odvětví, jakož i spotřebitelé.

(110) Na základě jejich základních fyzických a technických vlastností a konečného užití se usuzuje, že pro účely tohoto řízení představují všechny spojovací prostředky jediný výrobek.

2.2. **Obdobný výrobek**

(111) Šetření prokázalo, že následující výrobky mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti, jakož i stejná základní použití:

— dotčený výrobek a

— výrobek vyráběný a prodávaný v Unii výrobním odvětvím Unie.

(112) Komise rozhodla, že tyto výrobky jsou proto obdobnými výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

2.3. **Tvrzení týkající se definice výrobku**

2.3.1. *Šrouby/konektory do konstrukčního dřeva (šrouby do dřeva se čtvercovou hlavou)*

(113) Několik zúčastněných stran tvrdilo, že by z definice výrobku měly být vyloučeny šrouby do konstrukčního dřeva.

(114) Dva vyvážející výrobci a dva dovozci ([11]) tvrdili, že šrouby do konstrukčního dřeva mají podobné vlastnosti a konečné užití jako vrtule do pražců (které nespadají do definice výrobku) a že jsou pouze odvozeným typem výrobku z nich, mají lepší mechanické vlastnosti a považují se za alternativu k vrtulím do pražců. Tvrdili, že šrouby do konstrukčního dřeva se používají výhradně v dřevěných konstrukcích a nejsou zaměnitelné s jinými spojovacími prostředky, avšak jsou plně zaměnitelné s tradičními vrtulemi do pražců. Vyrábějí se podle specifických požadavků zákazníků, a aby mohly být uvedeny na trh v Unii, musí mít osvědčení o evropském technickém posouzení. Kromě toho se vyrábějí pomocí speciálního výrobního procesu s použitím jiných surovin (tj. oceli vyšší kvality) se specifickým zpracováním a strojním zařízením a jsou s nimi spojeny vyšší náklady a ceny.

(115) Jeden z výše uvedených vyvážejících výrobců navrhl, s odkazem na antidumpingová opatření uložená na dovoz některých hliníkových kol ([12]), že při vyloučení šroubů do konstrukčního dřeva z definice výrobku by se riziko obcházení mohlo snížit zavedením systému monitorování. Tentýž vyvážející výrobce tvrdil, že pokud Komise šrouby do konstrukčního dřeva z definice výrobku nevyloučí, měla by být zjištění týkající se újmy a příčinných souvislostí u těchto typů výrobků učiněna odděleně.

(116) Všechny výše uvedené strany tvrdily, že výrobní odvětví Unie nevyrábí šrouby do konstrukčního dřeva v dostatečném množství na to, aby uspokojilo poptávku na trhu Unie, a v Číně je rovněž jen omezený počet vyvážejících výrobců, kteří šrouby do konstrukčního dřeva dodávají.

(117) Stejně tak tvrdilo Evropské konsorcium výrobců kotev (dále jen „ECAP“), že šrouby pro použití v dřevěných konstrukcích, které nahrazují vrtule do pražců, a tedy určené pro montáž těžkých dřevěných konstrukcí, by měly být z definice výrobku vyloučeny, neboť mají podobné technické, chemické a fyzikální vlastnosti a podobné konečné užití jako vrtule do pražců.

(118) Sdružení EIFI s těmito tvrzeními nesouhlasilo a tvrdilo, že žádná objektivní kritéria pro rozlišení šroubů do konstrukčního dřeva od jiných spojovacích prostředků neexistují.

([11]) Jeden z těchto dovozců byl také výrobcem šroubů do konstrukčního dřeva v Unii.

([12]) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 964/2010 ze dne 25. října 2010 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých hliníkových kol pocházejících z Čínské lidové republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 282, 28.10.2010, s. 1.)

(119) Komise měla za to, že šrouby do konstrukčního dřeva nespadají do žádné zvláštní normy výrobku a nelze je odlišit od jiných vrutů do dřeva ([13]), které do definice výrobku spadají. Šetření rovněž ukázalo, že alespoň některé z popsaných speciálních vlastností šroubů do konstrukčního dřeva lze nalézt také u spojovacích prostředků spadajících do definice výrobku. Komise se rovněž domnívala, že označení CE a osvědčení ETA pouze potvrzují, že šrouby do konstrukčního dřeva mohou být nestandardní spojovací prostředky, ale tato skutečnost sama o sobě neodůvodňuje jejich vyloučení z definice výrobku. Proto byla tato tvrzení zamítnuta.

(120) Tvrzením, že zjištění týkající se újmy a příčinných souvislostí by u šroubů do konstrukčního dřeva měla být učiněna odděleně, se zabývá 398. bod odůvodnění a tvrzením, že tyto typy výrobku nejsou výrobním odvětvím Unie vyráběny a prodávány v dostatečném množství, se zabývá 531. bod odůvodnění a body odůvodnění po něm následující.

(121) Po poskytnutí konečných informací několik stran zopakovalo své tvrzení, že by z definice výrobku měly být vyloučeny šrouby do konstrukčního dřeva, protože jsou podobné jako vrtule do pražců a jsou jasně odlišitelné od jiných spojovacích prostředků, zejména vrutů do dřeva.

(122) Dva dovozci šroubů do konstrukčního dřeva (jeden z nich byl také výrobcem v Unii) tvrdili, že šrouby do konstrukčního dřeva jsou výsledkem vývoje výroby vrtulí do pražců, který vedl k odlišnému tvaru hlavy, a proto neodpovídá popisu ve vysvětlivce ke kódu KN 7318 11, pod nímž se vrtule do pražců dovážejí, která stanoví, že vrtule do pražců se liší od vrutů do dřeva mimo jiné šestihrannou nebo čtvercovou hlavou. Tyto strany tvrdily, že při rozlišování šroubů do konstrukčního dřeva od jiných vrutů do dřeva by však tvar hlavy neměl být považován za rozhodující prvek. Tvrdily, že vrtule do pražců jsou podle vysvětlivky ke kódu KN 7318 11 definovány jako používané „pro montování krokví a pro podobné těžké dřevěné konstrukce“, což by v evropském dokumentu pro posuzování týkajícím se konektorů do konstrukčního dřeva odpovídalo použití „šroubů a závitových tyčí pro použití v dřevěných konstrukcích“ ([14]).

(123) Tyto strany rovněž tvrdily, že norma platná pro vrtule do pražců DIN 1052 (dříve DIN 571) umožňuje ad hoc certifikaci šroubů do konstrukčního dřeva, což připouští vstup šroubů do konstrukčního dřeva na trh jako alternativu k vrtulím do pražců. Stejně tak evropská norma EN 1995 Eurocode 5 upravující navrhování dřevěných konstrukcí umožňuje používat certifikované konektory do konstrukčního dřeva v dřevěných konstrukcích, i když nespadají do definice vrtulí do pražců.

(124) Na základě výše uvedených skutečností tyto strany tvrdily, že je jasné, že rozhodujícím faktorem pro rozlišení šroubů do konstrukčního dřeva od jiných vrutů do dřeva je konečné užití, a proto by měly být považovány za vrtule do pražců.

(125) A konečně vzhledem k tomu, že vrtule do pražců a šrouby do konstrukčního dřeva spadají do stejné skupiny výrobků, bylo by zařazení šroubů do konstrukčního dřeva do definice výrobku diskriminační.

(126) Dva vyvážející výrobci tvrdili, že za charakteristický znak by měl být považován pouze průměr dříku, nikoli tvar hlavy, protože tato vlastnost určuje konečné užití výrobku. Tvrdili, že spojovací prostředky spadající do působnosti šetření mají průměr dříku menší než 5 mm. Tyto strany rovněž zdůraznily, že výrobní odvětví výslovně uznává šrouby do konstrukčního dřeva jako náhradu vrtulí do pražců.

(127) Všechny výše uvedené strany tvrdily, že skutečnost, že šrouby do konstrukčního dřeva jsou zařazeny pod kód KN pro „ostatní vruty do dřeva“ (kód KN 7318 12) spadající do oblasti působnosti šetření, je irelevantní, protože kódy KN jsou při stanovení definice výrobku uvedeny pouze jako vodítko a nejsou v tomto ohledu závazné.

(128) Tyto strany zopakovaly, že v Unii není dostatečná kapacita pro dodávky tohoto typu výrobku, že neexistuje žádný alternativní zdroj dodávek z jiných třetích zemí a že uložení antidumpingových opatření na šrouby do konstrukčního dřeva není v zájmu Unie.

([13]) V současnosti zařazené do kódu KN 7318 12 90. Kódy KN se uvádějí jen pro informaci.

([14]) Evropský dokument pro posuzování 130118-01-0603. Evropský dokument pro posuzování je harmonizovaná technická specifikace vypracovaná Evropskou organizací pro technické posuzování (EOTA) jako základ pro evropská technická posouzení.

(129) Žádná z výše uvedených tvrzení nezpochybnila zjištění uvedená ve 119. bodě odůvodnění. Žádná ze stran zejména nezpochybnila skutečnost, že pro šrouby do konstrukčního dřeva nejsou k dispozici žádné normy výrobku, a všechny tyto strany uznaly, že šrouby do dřeva neodpovídají popisu vrtulí do pražců zařazených do kódu KN 7318 11. Skutečnost, že šrouby do konstrukčního dřeva mohou být certifikovány, aby splňovaly technické požadavky pro použití do spojů v dřevěných konstrukcích, nebyla sama o sobě považována za dostatečný důvod pro vyloučení tohoto typu výrobku z oblasti působnosti šetření, neboť jeho fyzikální a technické vlastnosti se překrývají s jinými výrobky, které spadají do oblasti působnosti šetření, jak je uvedeno ve 119. bodě odůvodnění. Na tomto základě byla tvrzení, že ze stávajícího šetření by měly být vyloučeny šrouby do konstrukčního dřeva, zamítnuta.

(130) O argumentech týkajících se nedostatečné nabídky v Unii je pojednáno v rámci stanovení zájmu Unie v 538. až 540. bodě odůvodnění.

2.3.2. *Šrouby a svorníky pro upevňování konstrukčních materiálů železničních tratí*

(131) Jeden výrobce šroubů a svorníků pro upevňování konstrukčních materiálů železničních tratí v Unii žádal, aby tyto spojovací prostředky byly zahrnuty do definice výrobku, který je předmětem šetření. Komise však uvedla, že na tyto výrobky se v tomto případě podnět nevztahuje, a výrobní odvětví Unie tedy neposkytlo žádné důkazy o dumpingu a výsledné újmě, které by odůvodňovaly šetření. Tvrzení se proto zamítá.

2.3.3. *Spojovací prostředky kované za tepla*

(132) Jeden z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku tvrdil, že spojovací prostředky vyráběné kováním za tepla (dále jen „spojovací prostředky kované za tepla“) by měly být z definice výrobku vyloučeny, a tvrdil, že mají odlišný výrobní proces a strukturu nákladů, což má za následek jiné fyzikální vlastnosti a konečné užití než spojovací prostředky vyráběné kováním za studena (dále jen „spojovací prostředky kované za studena“), které výrobní odvětví Unie převážně používá. Tento vyvážející výrobce tvrdil, že spojovací prostředky kované za tepla jsou obecně větší než spojovací prostředky kované za studena a používají se hlavně v železničním průmyslu a/nebo ve strojírenství. Spojovací prostředky vyráběné tímto výrobním postupem výrobní odvětví Unie vůbec nevyrábí, nebo je vyrábí pouze v omezeném množství. Kromě toho by bylo z ekonomického hlediska neudržitelné přejít na procesy kování za tepla, které jsou náročnější na pracovní sílu a energii a mají vyšší poměr spotřeby oceli. Tento výrobce požádal o setkání znesvářených stran za přítomnosti sdružení EIFI v souladu s čl. 6 odst. 6 základního nařízení, které proběhlo dne 27. října 2021.

(133) Sdružení EIFI uvedlo, že definice výrobku by neměla vycházet z různých výrobních postupů. Poukázalo na celní nomenklaturu EU, která nerozlišuje výrobky na základě různých výrobních postupů, ale na základě fyzikálních, technických a chemických vlastností. Sdružení EIFI tvrdilo, že výrobní odvětví Unie má značnou výrobní kapacitu pro kování za tepla a že rozměry spojovacích prostředků, které lze vyrábět oběma technologiemi, se do velké míry překrývají.

(134) Komise souhlasila s tím, že skutečnost, že výrobek může být vyráběn různými výrobními postupy, není sama o sobě pro definici výrobku, který je předmětem šetření, relevantní. Toto šetření se proto vztahuje na všechny typy výrobků, které spadají do definice dotčeného výrobku v 102. bodě odůvodnění, ať už jsou vyráběny kováním za tepla nebo za studena. Šetření prokázalo, že výrobní odvětví Unie má značnou výrobní kapacitu i volné kapacity pro výrobu spojovacích prostředků kováním za tepla. Šetření rovněž ukázalo, že v použití spojovacích prostředků vyráběnými oběma postupy dochází k překrývání. Žádost o vyloučení spojovacích prostředků kovaných za tepla byla proto zamítnuta.

(135) Po poskytnutí konečných informací tento vyvážející výrobce zopakoval své žádosti o vyloučení spojovacích prostředků kovaných za tepla z oblasti působnosti šetření. Zejména zpochybnil spolehlivost poskytnutých údajů sdružení EIFI a tvrdil, že Komise tyto údaje přijala, aniž by si je ověřila a aniž by reagovala na právní nároky a skutková tvrzení, která v tomto ohledu předložili vyvážející výrobci. Tento vyvážející výrobce tvrdil, že neexistuje žádný právní důvod pro to, aby byly spojovací prostředky kované za tepla ponechány v oblasti působnosti výrobku.

(136) Argumenty předložené vyvážejícím výrobcem v tomto ohledu byly následující: i) že kódy KN jsou při stanovení definice výrobku v antidumpingovém šetření pouze orientační a že při šetření je tedy třeba zjistit, zda má určitý výrobek spadající pod stejný kód KN stejné technické vlastnosti a konečné užití, a proto způsobuje výrobnímu odvětví Unie újmu; ii) že dovoz spojovacích prostředků kovaných za tepla nezpůsobuje výrobnímu odvětví Unie újmu, protože v Unii neexistuje žádná výroba spojovacích prostředků kovaných za tepla nebo je tato výroba jen malá a tato výroba se nezvýší, protože by z ekonomického hlediska nebylo udržitelné přejít na výrobu spojovacích prostředků kovaných za tepla, přičemž v tomto ohledu je rovněž irelevantní, že se překrývají výrobky vyráběné kováním za tepla na jedné straně a výrobky vyráběné kováním za studena na straně druhé, a iii) že kód KN 7318 11 00 (dále jen „vrtule do pražců“) a kód KN 7318 15 20 (dále jen „ostatní šrouby a svorníky, též s maticemi nebo podložkami“; „pro upevňování konstrukčních materiálů železničních tratí“) uznávají rozdíl mezi spojovacími prostředky kovanými za tepla a spojovacími prostředky kovanými za studena, a proto kódy KN různé výrobní procesy skutečně zohledňují.

(137) Aby tento vyvážející výrobce svá tvrzení dále doložil, uvedl několik typů výrobků, které sám vyváží a které lze vyrábět pouze kováním za tepla, a proto nedochází k překrývání s procesy kování za studena. Zopakoval, že tyto výrobky mají jiná konečná užití než spojovací prostředky vyráběné procesy kování za studena a prodávají se v jiných distribučních kanálech.

(138) Pokud jde o tvrzení, že šetření musí prokázat, že dovážené výrobky mají podobné fyzikální a technické vlastnosti a základní konečné užití a způsobily výrobnímu odvětví Unie újmu, jedná se spíše o definici obdobného výrobku než dotčeného výrobku.

(139) Pokud jde o argumenty uvedené vyvážejícím výrobcem a shrnuté ve 136. bodě odůvodnění, Komise připomíná, že jak je uvedeno ve 134. bodě odůvodnění, výrobek může být vyráběn různými výrobními procesy, které při stanovení definice výrobku tedy samy o sobě nejsou určujícím faktorem. Skutečnost, že existují různé kódy KN pro vrtule do pražců a vruty do dřeva, nebyla považována za důkaz, že v nomenklatuře KN jsou zohledněny rozdíly ve výrobních procesech, naopak, výrobní proces není v kódech KN výslovně uveden, zatímco vysvětlivky ke kódu KN 7318 11 výslovně odkazují na rozdíly v technických a fyzikálních vlastnostech.

(140) Pokud jde o tvrzení shrnuté ve 137. bodě odůvodnění, je třeba připomenout, že jak je uvedeno ve 134. bodě odůvodnění, výrobní odvětví Unie mělo značnou výrobní kapacitu i volné kapacity pro výrobu všech typů spojovacích prostředků, včetně spojovacích prostředků kovaných za tepla. Různé distribuční kanály samy o sobě nebyly považovány za relevantní, pokud spojovací prostředek spadá do popisu výrobku. Tyto argumenty byly proto zamítnuty.

(141) Tentýž vyvážející výrobce požádal o slyšení u úředníka pro slyšení, které se konalo dne 17. listopadu 2021 a při kterém zopakoval své tvrzení, že spojovací prostředky kované za tepla by měly být z definice výrobku vyloučeny, a požádal o vysvětlení, proč byly z definice výrobku vyloučeny vrtule do pražců. Zúčastněná strana se domnívala, že by bylo diskriminační, kdyby žadatel v tomto ohledu nemusel poskytnout žádné vysvětlení. Komise připomněla, že v souladu s judikaturou WTO má orgán provádějící šetření volnost při definování výrobku, který je předmětem šetření, a že žadatelé si mohou svobodně stanovit definici výrobku, aniž by potřebovali zvláštní odůvodnění. Proto vrtule do pražců, které do definice výrobku nikdy nebyly zahrnuty, z ní rovněž nebyly „vyloučeny“. Po zahájení šetření však zúčastněné strany musely předložit odůvodnění, pokud tvrdily, že některé typy výrobku spadající do oblasti působnosti šetření by měly být z uložení opatření „vyloučeny“ (v pravém slova smyslu). Vzhledem k tomu, že obě situace jsou odlišné, nejedná se o diskriminaci. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto.

2.3.4. *Montážní sady*

(142) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že z definice výrobku by měly být vyloučeny montážní sady, jelikož obsahují jak dotčený výrobek, tak i jiné výrobky, které nespadají do rozsahu šetření. Montážní sady se prodávají v jiných baleních než spojovací prvky (například malé papírové krabice, krabice s okénky PVC atd.). Tato balení představují společně s výrobky, které nejsou zahrnuty do rozsahu šetření, velkou část jejich nákladů a prodejní ceny, zatímco náklady a ceny dotčeného výrobku obsaženého v montážní sadě nelze odlišit od ostatních. Kromě toho jsou montážní sady určeny především pro použití v domácnosti, zatímco spojovací prostředky vyráběné výrobním odvětvím Unie jsou určeny pro průmyslové použití. Montážní sady jsou distribuovány prostřednictvím různých prodejních kanálů, tj. maloobchodníků, zatímco spojovací prostředky určené k průmyslovému použití se prodávají prostřednictvím distributorů. A konečně tento vyvážející výrobce tvrdil, že výrobci v Unii, kteří podali podnět, montážní sady nevyrábějí a neprodávají.

(143) Komise podotýká, že veškerý dovoz takových sad, které jsou podle pravidel sazebního zařazení zařazeny do definice výrobku v 102. bodě odůvodnění, zachovají-li si charakter tohoto výrobku, je předmětem tohoto šetření a možných antidumpingových opatření. Šetření navíc ukázalo, že výrobní odvětví Unie vyrábí a prodává spojovací prostředky pro odvětví výrobků pro svépomocné činnosti, které se prodávají především ve formě montážních sad. Několik výrobců v Unii má vlastní automatické balicí linky, zatímco jiní si balení zajišťují externě u poskytovatelů služeb v Unii, se kterými nejsou ve spojení. Pro vyloučení montážních sad tedy neexistuje žádný důvod.

2.3.5. *Kotvy a konstrukční spoje pro beton, zdivo, dřevo a ocel*

(144) Konsorcium ECAP tvrdilo, že některé výrobky by neměly spadat do oblasti působnosti šetření, protože mají odlišné základní konečné užití a procházejí různými procesy označování CE. Těmito výrobky jsou železné nebo ocelové „kotvy“ a „konstrukční spoje pro beton, zdivo, dřevo a ocel“, a zejména i) střešní nebo samořezné šrouby s příslušenstvím; ii) konstrukční spoje pro dřevo a iii) kovové kotvy, kotevní šrouby do betonu a nylonové kotvy nebo zátky. Konsorcium ECAP odkázalo na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 602/2011 ([15]). Tvrdilo, že podle tohoto nařízení mají být některé výrobky „tvořené šroubem s podložkou, roztažitelným kotvicím pouzdrem a maticí, vše z nerezové oceli“ zařazeny do kódu KN 7318 19 00. Analogicky by měly být do stejného kódu KN zařazeny i železné nebo ocelové kotvy s tím, že logika a princip nařízení (EU) č. 602/2011 by se měly vztahovat na konstrukční kotvy všech materiálů a tvarů. Konsorcium ECAP tedy tvrdilo, že železné a ocelové kotvy by neměly spadat do definice výrobku.

(145) Konsorcium ECAP odkázalo na několik evropských dokumentů pro posuzování týkajících se výše uvedených výrobků. Evropské dokumenty pro posuzování jsou harmonizované technické specifikace pro stavební výrobky vypracované Evropskou organizací pro technické posuzování (dále jen „EOTA“) pro případy, kdy se na výrobek plně nevztahují harmonizované evropské normy. Konsorcium ECAP neposkytlo žádné další podrobnosti, informace ani důkazy o tom, do jaké míry tyto dokumenty ukazují, že výrobky, které jsou v nich popsány, nespadají do stávající definice výrobku. Skutečnost, že se některé výrobky vztahuje určitý evropský dokument pro posuzování, však neznamená, že by se na ně nevztahovala definice výrobku stávajícího šetření.

(146) Prováděcí nařízení (EU) č. 602/2011 se týká výrobků z korozivzdorné oceli, na které se toto šetření nevztahuje. V každém případě toto nařízení pouze stanoví, že určitý výrobek tvořený šroubem s podložkou, roztažitelným kotvicím pouzdrem a maticí nelze pro celní účely považovat za „složené zboží“, neboť jeho jednotlivé komponenty dohromady tvoří jediný výrobek, tj. expanzní šroub. V každém případě je veškerý dovoz šroubů, které jsou podle pravidel sazebního zařazení zařazeny do definice výrobku v 102. bodě odůvodnění, předmětem tohoto šetření a možných antidumpingových opatření. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(147) Komise zdůrazňuje, že podle oddílu 2 oznámení o zahájení řízení se šetření týká pouze spojovacích prostředků ze železa a oceli (jiných než z nerezavějící oceli). Výrobky z nerezavějící oceli, plastu nebo nylonu tudíž do oblasti působnosti tohoto šetření nespadají.

(148) Jeden výrobce kotev v Unii a jeho vyvážející výrobce ve spojení v Číně tvrdili, podobně jako konsorcium ECAP, že z definice výrobku v rámci šetření by měly být vyloučeny kotevní šrouby do betonu. Tvrdili, že kotevní šrouby do betonu jsou specifické, vysoce specializované výrobky, které mají stejný účel jako kovové kotvy, a sice připevnění konstrukčních prvků k betonu ve stavebnictví. Na podporu tohoto tvrzení zúčastněné strany zdůraznily, že tento výrobek byl vyvinut v souladu s pokyny pro evropská technická schválení (ETAG) pro „kovové kotvy do betonu“ (ETAG001) EOTA s cílem (částečně) nahradit kovové kotvy. Strany poukázaly na to, že kotvy nejsou v podnětu výslovně zmíněny a že výrobci kotev nejsou zastoupeni sdružením EIFI, které je žadatelem. Stejně jako konsorcium ECAP zdůraznily, že kotvy mají být zařazeny do kódu KN 7318 19 00, na nějž se oznámení o zahájení řízení nevztahuje.

(149) Po poskytnutí konečných informací tato společnost zopakovala své tvrzení, že kotevní šrouby do betonu by měly být z definice výrobku vyloučeny, aniž by však v tomto ohledu poskytla nové argumenty nebo informace. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto.

([15]) Nařízení Komise (EU) č. 602/2011 ze dne 20. června 2011 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 163, 23.6.2011, s. 8).

(150) Tyto strany dále tvrdily, že kotevní šrouby do betonu nejsou vzhledem ke své specifičnosti zaměnitelné s jinými spojovacími prostředky, jako jsou šrouby, svorníky a podložky, avšak si konkurují a jsou zaměnitelné s klínovými kotvami nebo s rozpěrnými kotvami.

(151) Ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny výše ve 146. bodě odůvodnění, bylo tvrzení týkající se konkrétních osvědčení zamítnuto. Pokud jde o zaměnitelnost s jinými typy výrobku, Komise má široký rozhodovací prostor, pokud jde o stanovení definice výrobku v rámci šetření (dotčeného výrobku). V základním nařízení není uveden žádný požadavek, aby dotčený výrobek zahrnoval pouze typy výrobků, které jsou vzájemně zaměnitelné a konkurují si. Tyto prvky se týkají definice obdobného výrobku.

(152) A konečně výrobce kotev v Unii uvedený ve 148. bodě odůvodnění tvrdil, že jeho vyvážející výrobce ve spojení v Číně je jediným výrobcem, který má úřední certifikaci EU (evropské technické posouzení nebo „ETA“) pro kotevní šrouby do betonu, a tedy jediným, kdo tento výrobek do Unie vyváží. Dopad vyloučení tohoto výrobku by proto byl omezený. Rovněž zdůraznil, že během období šetření se v každém případě žádný vývoz kotevních šroubů do betonu neuskutečňoval, a proto nemohl způsobit výrobnímu odvětví Unie žádnou újmu.

(153) Vzhledem k tomu, že tato strana neposkytla na podporu svých tvrzení žádné důkazy, rozhodla se Komise toto tvrzení zamítnout, aniž by analyzovala jeho podstatu.

(154) Po poskytnutí konečných informací uvedla skupina Simpson Strongtie, mezinárodní skupina, která vyrábí kotevní šrouby do betonu v Číně a distribuuje je prostřednictvím společností ve spojení v Unii, že by kotevní šrouby do betonu měly být z definice výrobku vyloučeny. Svůj pozdní zásah do řízení odůvodnila tím, že pokládala za samozřejmé, že tento typ výrobku již byl vyloučen. Předložila technické vlastnosti svých kotevních šroubů do betonu vyráběných v Číně a tvrdila, že nekonkurují ostatním typům dotčeného výrobku nebo obdobného výrobku.

(155) Opožděné podání této společnosti nebylo možné vzít v úvahu. Definice výrobku, včetně kódů KN, pod nimiž jsou spojovací prostředky dováženy, byla stanovena v oznámení o zahájení řízení. Komise neuvedla, že kotvení šrouby do betonu jsou z definice výrobku vyloučeny, zúčastněné strany proto neměly žádný důvod se domnívat, že nejsou do oblasti působnosti zahrnuty. Z důvodů uvedených v předchozím bodě odůvodnění byla tvrzení zúčastněných stran o vyloučení kotevních šroubů do betonu zamítnuta.

2.3.6. *Konfirmátové šrouby (nebo samořezné hmoždinky)*

(156) Jeden vyvážející výrobce požadoval, aby byly z definice výrobku vyloučeny konfirmátové šrouby (nebo samořezné hmoždinky). Tento vyvážející výrobce tvrdil, že vzhledem k jejich specifickému konečnému užití, tj. spojování příslušenství při montáži pracovních stolů, skříní, stolů nebo polic (zpracovaných dřevěných materiálů) v nábytkářském průmyslu, jsou fyzikální a technické vlastnosti konfirmátových šroubů jedinečné a významně se liší od vlastností jiných spojovacích prostředků. Tento vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že pokud se Komise rozhodne, že konfirmátové šrouby z definice výrobku nevyloučí, měla by být zjištění týkající se újmy a příčinných souvislostí u těchto typů výrobků učiněna odděleně.

(157) Šetření prokázalo, že konfirmátové šrouby mají podobné základní fyzikální a technické vlastnosti a konečné užití jako ostatní typy spojovacích prostředků zahrnuté do definice výrobku. Proto není důvod, aby byl tento typ výrobku z šetření vyloučen. Tento požadavek byl proto odmítnut.

(158) Tvrzením, že újma a příčinné souvislosti by u tohoto typu výrobku měly být posuzovány odděleně, se zabývá 398. bod odůvodnění.

2.3.7. *Pólové šrouby*

(159) Jeden uživatel pólových šroubů v Unii tvrdil, že by tyto šrouby měly být z definice výrobku vyloučeny, protože mají pouze jedno konkrétní použití, tj. v konektorech článků průmyslových baterií, a žádný výrobce v Unii je nevyrábí. Tato společnost tvrdila, že pólové šrouby jsou speciální šrouby a kromě ocelové části mají také plastovou hlavu a pojistku závitu. Šetření však ukázalo, že pólové šrouby mají podobné základní fyzikální a technické vlastnosti a konečné užití jako ostatní typy spojovacích prostředků zahrnuté do definice výrobku. Proto není důvod, aby byl tento typ výrobku z šetření vyloučen a tento požadavek byl proto zamítnut.

(160) Po poskytnutí konečných informací tento uživatel zopakoval, že pólové šrouby se používají výhradně jako elektrické konektory bateriových článků, a to v průmyslových bateriích určených k izolaci a ochraně proti kyselinám a kyselým parám. Pólové šrouby proto nejsou zaměnitelné s běžnými spojovacími prostředky. Na podporu svého argumentu poskytl sdělení německých celních orgánů ze dne 7. března 2016, že pólové šrouby nespadají do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 91/2009 ze dne o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 924/2012 ([16]). Společnost tvrdila, že vzhledem k tomu, že současné šetření se vztahuje na stejnou definici výrobku, mělo by se předpokládat, že pólové šrouby do současného šetření rovněž nespadají.

(161) Sdělení předložené uvedeným uživatelem neobsahovalo odůvodněné rozhodnutí celních orgánů, včetně skutkových a právních důvodů, které toto rozhodnutí motivovaly, a skutečnost, zda bylo založeno na závazných informacích o sazebním zařazení zboží. Komise rovněž nebyla schopna ověřit pravost předloženého dokumentu. Tento dokument navíc pocházel z doby před současným šetřením, a proto ho nelze považovat za dokument, který má dopad na definici výrobku. Tyto argumenty byly proto zamítnuty.

2.3.8. *Nestandardní spojovací prostředky používané v automobilovém průmyslu*

(162) CCCME tvrdila, že nestandardní spojovací prostředky používané v automobilovém průmyslu by měly být z rozsahu šetření vyloučeny, s tím, že je činští vyvážející výrobci nevyvážejí, nebo je vyvážejí pouze ve velmi omezeném množství. Alternativně by měla být analýza újmy a příčinných souvislostí provedena samostatně pro každý segment trhu, tj. pro standardní a nestandardní spojovací prostředky.

(163) Nestandardní spojovací prostředky používané v automobilovém průmyslu spadají do definice výrobku v 102. bodě odůvodnění, a proto se na ně toto šetření vztahuje. Šetření ukázalo, že vývoz z Číny zahrnoval vývoz nestandardních spojovacích prostředků určených pro automobilový průmysl a že v Číně se nachází několik výrobců nestandardních spojovacích prostředků. Žádost o vyloučení těchto typů výrobků z rozsahu šetření byla proto zamítnuta.

(164) Po poskytnutí konečných informací CCCME tvrdila, že Komise neprovedla žádnou speciální analýzu jedinečných vlastností spojovacích prostředků určených pro automobilový průmysl, která by odůvodňovala vyloučení těchto výrobků z působnosti šetření. Tvrdila, že spojovací prostředky pro automobilový průmysl jsou z hlediska odvětvových norem a požadavků zcela odlišné od jiných spojovacích prostředků.

(165) Pokud jde o její tvrzení vznesené ještě před zveřejněním konečných informací, CCCME neposkytla žádné další vysvětlení technických a fyzikálních vlastností, na které se odvolává, a které by tyto typy spojovacích prostředků odlišovaly od jiných typů. Pouhé tvrzení, že tyto spojovací prostředky nejsou zaměnitelné s jinými spojovacími prostředky zahrnutými do definice výrobku, bylo považováno za nedostatečné k odůvodnění vyloučení. Je třeba uvést, že v automobilovém průmyslu se používají spojovací prostředky několika typů, a nikoli pouze jeden typ. V každém případě, jak již bylo uvedeno ve 151. bodě odůvodnění, pokud jde o zaměnitelnost s jinými typy výrobku, má Komise při stanovení definice výrobku, který je předmětem šetření, široký rozhodovací prostor. V základním nařízení není uveden žádný požadavek, aby dotčený výrobek zahrnoval pouze typy výrobků, které jsou vzájemně zaměnitelné a konkurují si. Tvrzení CCCME v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

(166) Tvrzením, že analýza újmy a příčinných souvislostí by měla být provedena na základě různých segmentů trhu, se zabývá 394. a 398. bod odůvodnění.

([16]) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 924/2012 ze dne 4. října 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 91/2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 275, 10.10.2012, s. 1).

3. **DUMPING**

3.1. **Postup pro určení běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení**

(167) Důkazy, které byly k dispozici při zahájení šetření, naznačovaly existenci podstatných zkreslení v Číně ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení. Komise proto považovala za vhodné zahájit šetření s ohledem na čl. 2 odst. 6a základního nařízení.

(168) Za účelem shromáždění údajů nezbytných pro případné použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení vyzvala Komise všechny vyvážející výrobce v dotčené zemi, aby poskytli informace o vstupech používaných při výrobě spojovacích prostředků. Příslušné informace předložilo devadesát dva vyvážejících výrobců.

(169) Jak bylo zmíněno výše v 87. bodě odůvodnění, Komise rovněž požádala čínskou vládu, aby odpověděla na dotazník týkající se údajné existence zkreslení v ČLR. Čínská vláda však požadovanou odpověď na dotazník neposkytla.

(170) Komise navíc vyzvala všechny zúčastněné strany, aby předložily svá stanoviska a poskytly informace a příslušné důkazy ohledně použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení do 37 dnů ode dne zveřejnění oznámení v Úředním věstníku Evropské unie.

(171) V bodě 5.3.2 oznámení o zahájení řízení Komise zúčastněné strany informovala, že na základě informací, které jsou v této fázi k dispozici, by možnými vhodnými reprezentativními zeměmi podle čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení mohly být Brazílie a Turecko, pokud by byly podmínky použití uvedeného ustanovení potvrzeny. Komise rovněž uvedla, že v souladu s kritérii stanovenými v čl. 2 odst. 6a písm. a) první odrážce základního nařízení přezkoumá další případné vhodné reprezentativní země.

(172) Dne 5. února 2021 vydala Komise první poznámku ke zdrojům pro určení běžné hodnoty (dále jen „poznámka ze dne 5. února“ nebo „první poznámka“), v níž zúčastněné strany informovala o příslušných zdrojích, které zamýšlí použít ke stanovení běžné hodnoty. V této poznámce Komise uvedla seznam všech výrobních faktorů používaných při výrobě spojovacích prostředků, jako jsou suroviny, pracovní síla a energie. Komise mimoto určila jako možné vhodné reprezentativní země Brazílii, Rusko, Thajsko a Turecko. Komise poskytla všem zúčastněným stranám možnost podat připomínky. Komise obdržela připomínky od žadatele, kterým je sdružení EIFI, dvou vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, CCCME a sdružení EFDA.

(173) Dne 4. května 2021 vydala Komise po analýze obdržených připomínek druhou poznámku ke zdrojům pro určení běžné hodnoty (dále jen „poznámka ze dne 4. května“ nebo „druhá poznámka“). V této poznámce stanovila Komise předběžný seznam výrobních činitelů a informovala zúčastněné strany o svém záměru použít Thajsko jako reprezentativní zemi podle čl. 2 odst. 6a písm. a) první odrážky základního nařízení. Rovněž zúčastněným stranám sdělila, že stanoví prodejní, správní a režijní náklady a zisk na základě snadno dostupných finančních údajů získaných z databáze Dun & Bradstreet ([17]) (dále jen „D&B“). Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k tomu vyjádřily. Připomínky byly obdrženy od žadatele, jednoho vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku, CCCME a sdružení EFDA.

(174) Po analýze připomínek a informací obdržených ke druhé poznámce dospěla Komise k závěru, že Thajsko je vhodnou reprezentativní zemí, z níž budou získány nezkreslené ceny a náklady pro určení běžné hodnoty. Základní důvody této volby jsou podrobně popsány ve 220. bodě odůvodnění a v bodech odůvodnění po něm následujících.

([17]) Dun & Bradstreet, https://globalfinancials.com/index-admin.html.

3.2. **Použití článku 18 základního nařízení**

(175) Jak již bylo uvedeno ve 87. a 169. bodě odůvodnění, čínská vláda neposkytla na dotazník týkající se existence zkreslení žádnou odpověď ([18]). Komise informovala čínskou vládu verbální nótou ze dne 2. června 2021, že pokud jde o informace, kterých se dotazník týká, má tedy v úmyslu použít ustanovení článku 18 základního nařízení a dostupné údaje. Komise vyzvala čínskou vládu, aby předložila své připomínky k použití článku 18 základního nařízení. Neobdržela žádné připomínky.

(176) Jak je uvedeno v 61. bodě odůvodnění, aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala po zahájení řízení všechny známé vyvážející výrobce v Číně, aby jí poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení přezkumu. Komise kromě toho požádala zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii, aby označilo a/nebo kontaktovalo případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem o účast na šetření. Během období šetření se přihlásilo devadesát dva vyvážejících výrobců nebo skupin vyvážejících výrobců, kteří podle odhadu žadatele na základě statistik Eurostatu představovali 51 % celkového vývozu spojovacích prostředků z ČLR do Unie. Komise měla za to, že tato úroveň spolupráce je nízká.

(177) Komise o tom informovala zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii verbální nótou a zdůraznila, že vzhledem k tak nízké spolupráci má v úmyslu použít ustanovení článku 18 základního nařízení, pokud jde o rozpětí platné pro celou zemi (tj. zbytkové clo). Komise vyzvala zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii, aby k použití článku 18 základního nařízení předložilo své připomínky.

(178) Sdružení EFDA tvrdilo, že úroveň spolupráce by neměla být považována za nízkou, protože:

a) čínské odvětví spojovacích prostředků se skládá převážně z malých společností a malých a středních podniků, které se z důvodu svých omezených zdrojů potýkaly s potížemi při plnění všech požadavků a dodržování různých procesních kroků nezbytných pro jejich účast v šetření;

b) čínští vyvážející výrobci spojovacích prostředků mají ve většině případů jen málo zaměstnanců, nebo nemají žádné, kteří jsou dostatečně zběhlí v angličtině, aby mohli vyplnit složité formuláře, jež jsou v antidumpingových šetřeních požadovány;

c) čínští vyvážející výrobci spojovacích prostředků nedokázali pochopit, jak mohlo být zahájeno antidumpingové šetření, když několik výrobců v Unii získávalo spojovací prostředky od čínských dodavatelů a činí tak i nadále po období šetření;

d) Komise vyvíjí značné úsilí na podporu a usnadnění účasti malých a středních podniků v Unii v antidumpingových šetřeních, zatímco s malými čínskými vyvážejícími výrobci se jedná naprosto stejně jako s velkými vyvážejícími výrobci, čímž mezi malými a středními podniky v Unii a ve třetích zemích vzniká značná nerovnost, pokud jde o jejich schopnost účastnit se šetření na ochranu obchodu a prosazovat svá práva na obhajobu. Komise by proto měla tuto situaci napravit tím, že bude považovat úroveň spolupráce čínských vývozců za dostatečně vysokou.

(179) Komise uvedla, že na začátku šetření (při ověřování postavení a/nebo výběru vzorku) je od výrobců v Unii i vyvážejících výrobců vyžadováno stejné množství informací. Tyto informace jsou omezeny zejména na kontaktní údaje společnosti, objem jejího prodeje a výroby a na společnosti ve spojení. Spolupráce se stanoví na základě této původní odpovědi. Se všemi společnostmi (včetně malých a středních podniků) v Unii i v zemi vývozu se proto zachází stejně. Tvrzení této strany byla tedy zamítnuta.

(180) Během dálkových křížových kontrol nebyla Komise schopna u žádného ze tří vyvážejících výrobců zařazených do vzorku ověřit skutečnou spotřebu pracovní síly. Komise informovala každého ze tří vyvážejících výrobců zařazených do vzorku dopisem ze dne 3. června 2021, že pokud jde o spotřebu pracovní síly, hodlá využít dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení.

([18]) Dotazník týkající se existence podstatných zkreslení ve smyslu čl. 2 odst. 6a nařízení (EU) 2016/1036 určený vládě Čínské lidové republiky.

(181) Společnost Ningbo Jinding se domnívala, že informace o skutečné pracovní době nejsou nutné a že by Komise měla vycházet ze standardní pracovní doby. Tvrdila, že k posouzení nákladů na pracovní sílu lze použít standardní pracovní dobu, především proto, že neexistuje žádná právní povinnost skutečnou pracovní dobu zaznamenávat. Tento vyvážející výrobce tvrdil, že jednal podle svých nejlepších schopností, a Komise tedy nemůže poskytnuté údaje o pracovní síle přehlížet, protože i tak umožňují „*učinění přiměřeně správných závěrů*". Dodal, že standardní pracovní doba představuje nejvhodnější dostupné údaje, protože pro konkrétní okolnosti výroby dotčeného výrobku ve společnosti Ningbo Jinding pravděpodobně nemůže být žádný jiný zdroj vhodnější.

(182) Společnost Wenzhou tvrdila, že počet skutečné odpracovaných dnů (později převedený na pracovní hodiny při standardním počtu pracovních hodin denně) je uveden na měsíčních mzdových listech a že standardní pracovní doba za den, omezená čínským pracovním právem, by měla být považována za spolehlivý údaj pro převod skutečně odpracovaných dnů na pracovní dobu. Dále skutečnost, že společnost nezaznamenala skutečnou pracovní dobu pro výrobu dotčeného výrobku, nelze považovat za nespolupráci, a proto bylo nepřiměřené použít článek 18 základního nařízení, pokud jde o mzdové náklady společnosti Wenzhou.

(183) Komise s tím nesouhlasila. Pouhá existence zákona vymezujícího standardní počet hodin, který může pracovník odpracovat, není dostatečným důkazem k prokázání skutečné odpracované doby. V průběhu šetření Komise nenalezla žádný důkaz o tom, že čínské pracovní právo je respektováno nebo vymáháno a že se skutečně odpracované dny vykázané vyvážejícími výrobci odrazily v odměně skutečně zaplacené zaměstnancům.

(184) Kromě toho nebyly nalezeny žádné důkazy o tom, že skutečně odpracované dny převedené na pracovní hodiny při standardním počtu pracovních hodin odpovídají odpracovaným hodinám souvisejícím s výrobním procesem dotčeného výrobku, jelikož nebyly předloženy žádné důkazy o tom, na jakém základě byl standardní počet hodin výroby spojovacích prostředků stanoven.

(185) Dva vyvážející výrobci, kteří své pracovní dny převedli na standardní počet pracovních hodin za den, měli navíc téměř dvojnásobnou míru produktivity práce ([19]) ve srovnání s vyvážejícím výrobcem, který zaznamenal skutečnou pracovní dobu. Vysoká produktivita práce by obvykle naznačovala vyšší a účinnější využívání pracovní síly, které se odráží ve vyšším počtu skutečně odpracovaných hodin. V tomto případě tedy nebylo možné standardní pracovní dobu pro posouzení nákladů práce dotčeného výrobku použít.

(186) Na základě toho byla tvrzení vyvážejících výrobců zamítnuta a Komise použila nejspolehlivější dostupné údaje týkající se spotřeby pracovní síly v souladu s článkem 18 základního nařízení.

3.3. **Běžná hodnota**

(187) V nedávných šetřeních týkajících se odvětví oceli v ČLR ([20]) Komise zjistila, že existují podstatná zkreslení ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení. Hlavní surovinou používanou při výrobě spojovacích prostředků je ocel, a proto má tento odvětví spojovacích prostředků velmi blízko odvětví oceli. Komise v tomto šetření dospěla k závěru, že na základě dostupných důkazů je rovněž vhodné použít čl. 2 odst. 6a základního nařízení.

([19]) Kg vyrobených spojovacích prostředků na jednoho zaměstnance.

([20]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/635 ze dne 16. dubna 2021, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých svařovaných trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících z Běloruska, Čínské lidové republiky a Ruska na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 (Úř. věst. L 132, 19.4.2021, s. 145), a prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/508 ze dne 7. dubna 2020, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz některých za tepla válcovaných ocelových plechů a svitků pocházejících z Indonésie, Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. L 110, 8.4.2020, s. 3).

(188) V předchozích šetřeních týkajících se odvětví oceli Komise shledala, že v ČLR dochází k významným vládním zásahům, což vede k narušení účinné alokace zdrojů v souladu s tržními zásadami ([21]). Komise zejména došla k závěru, že v odvětví oceli, jež je hlavní surovinou při výrobě dotčeného výrobku, nepřetrvává jen značná míra vlastnictví ze strany čínské vlády ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) první odrážky základního nařízení ([22]), ale čínská vláda může zasahovat i do cen a nákladů prostřednictvím přítomnosti státu ve firmách ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) druhé odrážky základního nařízení ([23]). Komise dále zjistila, že narušující účinek na trh mají také přítomnost a zásahy státu na finančních trzích, jakož i v oblasti zásobování surovinami a vstupy. Celkově systém plánování v ČLR vede k tomu, že zdroje jsou soustředěny spíše v odvětvích označených čínskou vládou za strategická nebo jinak politicky významná, místo aby byly alokovány v souladu s tržními silami ([24]). Kromě toho Komise dospěla k závěru, že čínské právní předpisy upravující úpadek a vlastnictví řádně nefungují ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) čtvrté odrážky základního nařízení, následkem čehož vznikají zkreslení, zejména když jsou v ČLR drženy při životě insolventní firmy a když se přidělují práva k užívání pozemků ([25]). Ve stejném duchu Komise nalezla zkreslení mzdových nákladů v odvětví oceli ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) páté odrážky základního nařízení ([26]), jakož i zkreslení na finančních trzích ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) šesté odrážky základního nařízení, zejména týkající se přístupu ke kapitálu pro podnikové subjekty v ČLR ([27]).

(189) Stejně jako v předchozích šetřeních týkajících se odvětví oceli v ČLR Komise v tomto šetření prozkoumala, zda kvůli existenci podstatných zkreslení ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení je vhodné použít domácí ceny a náklady v ČLR. Komise tak učinila na základě důkazů dostupných ve spisu, včetně důkazů obsažených v podnětu i ve zprávě o ČLR (dále jen „zpráva“) ([28]), jež vycházejí z veřejně dostupných zdrojů. Tato analýza zahrnovala zkoumání významných vládních zásahů do hospodářství ČLR obecně, ale i zkoumání konkrétní situace na trhu v příslušném odvětví včetně dotčeného výrobku. Komise tyto důkazní prvky dále doplnila svým vlastním výzkumem týkajícím se různých kritérií relevantních pro potvrzení existence podstatných zkreslení v ČLR, jak bylo v tomto ohledu rovněž zjištěno v předchozích šetřeních.

(190) Kromě toho, co bylo uvedeno ve zprávě, bylo i v žádosti uvedeno několik dalších faktorů, které poukazovaly na existenci zkreslení v odvětví spojovacích prostředků. Nejprve byl zmíněn problém nadměrné kapacity na trhu s válcovaným drátem. Za druhé, podnět poukázal na státní zásahy do energetiky a elektřiny. Kromě toho byla v podnětu uvedena zkreslení v automobilovém průmyslu a stavebnictví v Číně (což jsou dva významní uživatelé spojovacích prostředků), o čemž svědčí dvě publikace vydané Obchodní komorou Evropské unie v Číně: Písemné stanovisko k obchodování v Číně 2018/2019 a 2019/2020. V podnětu jsou rovněž uvedeny dvě zprávy

([21]) Viz prováděcí nařízení (EU) 2021/635, 149. až 150. bod odůvodnění, a prováděcí nařízení (EU) 2020/508, 158. až 159. bod odůvodnění.

([22]) Viz prováděcí nařízení (EU) 2021/635, 115. až 118. bod odůvodnění, a prováděcí nařízení (EU) 2020/508, 122. až 127. bod odůvodnění.

([23]) Viz prováděcí nařízení (EU) 2021/635, 119. až 122. bod odůvodnění, a prováděcí nařízení (EU) 2020/508, 128. až 132. bod odůvodnění. Lze mít za to, že právo příslušných státních orgánů jmenovat a odvolávat klíčové vedoucí pracovníky ve státních podnicích, zakotvené v čínských právních předpisech, odráží odpovídající vlastnická práva, avšak dalším kanálem, jehož prostřednictvím může stát ovlivňovat podnikatelská rozhodnutí, jsou buňky Komunistické strany Číny v podnicích, a to jak státních, tak soukromých. Podle práva obchodních společností v ČLR má být organizace Komunistické strany Číny zřízena v každé společnosti (alespoň se třemi členy této strany v souladu se stranickými stanovami) a daná společnost musí pro činnost stranické organizace vytvořit nezbytné podmínky. V minulosti tento požadavek podle všeho nebyl vždy dodržován ani přísně vymáhán. Nejpozději od roku 2016 však Komunistická strana Číny posílila své nároky, pokud jde o ovládání obchodních rozhodnutí státních podniků jakožto politický princip. Komunistická strana Číny údajně vyvíjí tlak i na soukromé společnosti, aby na první místo stavěly „vlastenectví“ a dodržovaly stranickou kázeň. V roce 2017 údajně existovaly stranické buňky v 70 % z asi 1,86 milionu soukromých společností a rostl tlak na to, aby organizace Komunistické strany Číny měly konečné slovo v podnikatelských rozhodnutích přijímaných v rámci společností, v nichž působí. Tato pravidla mají obecnou platnost v celém čínském hospodářství, a to ve všech odvětvích, včetně výrobců spojovacích prostředků ze železa nebo oceli a dodavatelů jejich vstupů.

([24]) Viz prováděcí nařízení (EU) 2021/635, 123. až 129. bod odůvodnění, a prováděcí nařízení (EU) 2020/508, 133. až 138. bod odůvodnění.

([25]) Viz prováděcí nařízení (EU) 2021/635, 130. až 133. bod odůvodnění, a prováděcí nařízení (EU) 2020/508, 139. až 142. bod odůvodnění.

([26]) Viz prováděcí nařízení (EU) 2021/635, 134. až 135. bod odůvodnění, a prováděcí nařízení (EU) 2020/508, 143. až 144. bod odůvodnění.

([27]) Viz prováděcí nařízení (EU) 2021/635, 136. až 145. bod odůvodnění, a prováděcí nařízení (EU) 2020/508, 145. až 154. bod odůvodnění.

([28]) Pracovní dokument útvarů Komise o podstatných zkresleních v ekonomice Čínské lidové republiky pro účely šetření na ochranu obchodu, 20. prosince 2017, SWD(2017) 483 final/2.

vypracované Think!Desk China Research & Consulting: závěrečná zpráva „Posouzení normativního a politického rámce, kterým se řídí čínská ekonomika a jeho dopad na mezinárodní hospodářskou soutěž“, a návrh závěrečné zprávy „ Čínské sdružení železa a oceli – vládní partner a informační centrum“, které ukazují existenci zkreslení v důsledku vládní kontroly nad odvětvím železa a oceli, včetně spojovacích prostředků. Podnět rovněž poukázal na skutečnost, že zkreslení na trhu s ocelí v Číně Komise zjistila již v minulém šetření.

(191) Jak je uvedeno ve 169. bodě odůvodnění, čínská vláda se nevyjádřila ani nepředložila důkazy podporující nebo vyvracející stávající důkazy obsažené ve spisu k dané věci – včetně zprávy a dalších důkazů, které poskytl žadatel – ohledně existence podstatných zkreslení a/nebo ohledně vhodnosti použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení v dané věci.

(192) Konkrétně v odvětví oceli, která je hlavní surovinou při výrobě spojovacích prostředků, přetrvává značná míra vlastnictví ze strany čínské vlády. Mnozí z největších výrobců oceli jsou ve vlastnictví státu. Někteří z nich jsou výslovně uvedeni v „Plánu přizpůsobení a modernizace ocelářského průmyslu na období 2016–2020“. Například čínský státem vlastněný podnik Shanxi Taiyuan Iron & Steel Co. Ltd. (dále jen „Tisco“) na své internetové stránce uvádí, že je „železářským a ocelářským supergigantem“, který „se stal obrovským železářským a ocelářským komplexem, který je propojen s podnikáním v oblasti těžby železa, výroby železa a oceli, zpracování, distribuce a obchodování ([29])“. Společnost Baosteel je dalším významným podnikem ve vlastnictví čínského státu, který se zabývá výrobou oceli a patří do nedávno konsolidované skupiny China Baowu Steel Group Co. Ltd. (dříve Baosteel Group and Wuhan Iron & Steel) ([30]). Zatímco nominální rozdělení mezi počtem státem vlastněných podniků a soukromých společností je téměř rovnoměrné, čtyři z pěti čínských výrobců oceli, kteří figurují mezi deseti největšími světovými výrobci oceli, jsou státem vlastněné podniky ([31]). Zároveň zatímco na deset největších výrobců připadalo v roce 2016 jen asi 36 % celkové výroby tohoto výrobního odvětví, čínská vláda si v uvedeném roce vytyčila cíl do roku 2025 konsolidovat 60 až 70 % výroby oceli přibližně do deseti velkých podniků ([32]). Tento záměr čínská vláda zopakovala v dubnu 2019, kdy oznámila vydání pokynů ke konsolidaci ocelářského průmyslu ([33]). Taková konsolidace může znamenat nucené fúze ziskových soukromých společností se státními podniky, jež dosahují podprůměrných výsledků ([34]). Vzhledem k tomu, že odvětví spojovacích prostředků je velmi roztříštěné a většina výrobců jsou státem vlastněné podniky, není možné stanovit přesný poměr státních a soukromých výrobců spojovacích prostředků, avšak šetření ukázalo, že někteří výrobci spojovacích prostředků jsou státem vlastněné podniky, například společnost Zhoushan 7412 Factory.

(193) Pokud jde o to, že čínská vláda může ovlivňovat ceny a náklady prostřednictvím přítomnosti státu ve firmách ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) druhé odrážky základního nařízení, šetření nezkoumalo jednotlivé společnosti, protože odvětví spojovacích prostředků je velmi roztříštěné a skládá se většinou z malých a středních podniků a ze státních podniků. Na úrovni odvětvových sdružení však byla zjištěna existence osobních vazeb mezi výrobci dotčeného výrobku a Komunistickou stranou Číny. Sdružení výrobců spojovacích prostředků zdůrazňují osobní vazby na Komunistickou stranu Číny, například stanovy sdružení Ningbo Fasteners Industry Association vyžadují, aby: „předseda, místopředseda a generální tajemník tohoto sdružení splňovali tyto podmínky: 1) dodržovat stranickou linii, zásady a politiky a mít správné politické vlastnosti“ ([35]).

([29]) TISCO, „Company profile“ (Profil společnosti), http://en.tisco.com.cn/CompanyProfile/20151027095855836705.html (naposledy zobrazeno 2. března 2020).

([30]) Baowu, „Company profile“ (Profil společnosti), http://www.baowugroup.com/en/contents/5273/102759.html (naposledy zobrazeno 6. května 2021)

([31]) Zpráva – kapitola 14, s. 358: Na výrobě se soukromé společnosti podílejí 51 % a státem vlastněné podniky 49 % a na kapacitě se státem vlastněné podniky podílejí 44 % a soukromé společnosti 56 %.

([32]) K dispozici na adrese: www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm (naposledy zobrazeno 6. května 2021); https://policycn.com/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise/?iframe=1&secret=c8uthafuthefra4e (naposledy zobrazeno 6. května 2021) a www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (naposledy zobrazeno 6. května 2021).

([33]) K dispozici na adrese http://www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (naposledy zobrazeno dne 6. května 2021) a http://www.jjckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (naposledy zobrazeno dne 6. května 2021).

([34]) Jako tomu bylo v případě fúze mezi soukromou společností Rizhao a státem vlastněným podnikem Shandong Iron and Steel v roce 2009. Viz Beijing Steel Report, s. 58 a akvizice majoritního podílu ve skupině China Baowu Steel Group v červnu 2019 (viz https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2, naposledy zobrazeno dne 6. května 2021).

([35]) http://www.fastener-cn.net/reception/association/constitution.jsp

(194) Jak veřejné, tak soukromé podniky v odvětví spojovacích prostředků podléhají politickému dohledu a pokynům. Výše uvedený trend rostoucí úrovně zásahů čínské vlády v odvětví spojovacích prostředků a odvětví oceli ilustrují následující příklady. Přestože je odvětví spojovacích prostředků je velmi roztříštěné a skládá se převážně z malých a středních podniků, šetření odhalilo spojení mezi stranou a sdruženími výrobců spojovacích prostředků, která sdružují a zastupují výrobce spojovacích prostředků. Například sdružení Ningbo Fasteners Industry Association na svých internetových stránkách jasně uvádí: „V posledních několika letech sdružení propaguje a provádí stranické a vládní pokyny a politiky". Úzká vazba na vládu je zdůrazněna rovněž ve stanovách této organizace, například v článku 3: „Účelem tohoto sdružení je: dodržovat národní ústavu, zákony, předpisy a vnitrostátní politiky […], zastávat úlohu spojky mezi vládou a jednotlivými členy při urychlování technologického pokroku v odvětví spojovacích prostředků a podporovat rozvoj odvětví spojovacích prostředků. V souladu s ústavou Komunistické strany Číny toto sdružení zřizuje stranickou organizaci a přebírá odpovědnost za zajištění politického směřování, sjednocování mas, podpory rozvoje, budování vyspělé kultury a podpory rozvoje talentů a posilování vlastního sdružení." a dále v článku 6.xviii: „provádění dalších úkolů svěřených vládou" ([36]). Podle internetových stránek pobočky výrobců spojovacích prostředků v rámci Čínského všeobecného strojírenského sdružení využívá odvětví spojovacích prostředků ve městě Ning-po různých podpůrných politik a podpůrných činností správy města Ning-po (rovněž v provincii Če-ťiang) a funkčních oddělení na všech úrovních ([37]). Vazby mezi odvětvím spojovacích prostředků a Komunistickou stranou Číny je patrné rovněž v kraji Chaj-jen (provincie Če-ťiang): „Chaj-jen je jednou ze tří hlavních základen výroby spojovacích prostředků v zemi. Ve snaze zajistit stabilní a řádný rozvoj odvětví spojovacích prostředků se kraj Chaj-jen řídí vedením strany, […], prohlubuje „průmyslový řetězec + budování strany", ujímá se „rizikových interakcí" a komplexně podporuje práci a výrobu podniků vyrábějících spojovací prostředky. [..] Kraj Chaj-jen plně podporuje úlohu […] krajského výrobu strany. […] Kraj Chaj-jen proto ustanovil 15 podniků různých velikostí […] jako pilotní ukázkové podniky a poskytuje jim finanční záruku až do výše 50 % nákladů na obnovu." A dále „kraj Chaj-jen plně podporuje úlohu provinční (krajské) stranické organizace sdružení výrobců spojovacích prostředků při koordinaci všech stran, přičemž se ujímá vedení v oblasti uspokojování poptávky a odstraňování informačních překážek. […] V důsledku zasažení epidemií byly zastaveny dodávky původních ocelových surovin podniků nacházejících se v zóně výroby spojovacích prostředků dvou inovačních center na ulici Čchin-šan. Poté, co byla o situaci informována stranická organizace Krajského sdružení odvětví spojovacích prostředků, okamžitě zkoordinovala podniky v kraji vyrábějící vysoce kvalitní ocelové suroviny, aby podnikům vyrábějícím spojovací prostředky dodávaly suroviny nižší jakosti, aby byla zajištěna doplňkovost. Za pouhý jeden měsíc tyto podniky dosáhly obratu asi 100 milionů RMB ([38])."

(195) Kromě toho jsou v odvětví spojovacích prostředků zavedeny politiky, jež pozitivně diskriminují domácí výrobce nebo jinak ovlivňují trh ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) třetí odrážky základního nařízení.

(196) Během šetření bylo možné nalézt řadu politických dokumentů, které určují vývoj konkrétně odvětví spojovacích prostředků. Odvětví spojovacích prostředků je uvedeno v Oznámení Ministerstva průmyslu a informačních technologií o vydání Katalogu pokynů k propagaci a používání první (sady) důležitého technického vybavení (vydání z roku 2019) ([39]) a také v Katalogu pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci (2019 NDRC) ([40]) jako podporované odvětví.

(197) Vedle výše uvedených dokumentů na centrální úrovni existuje řada dokumentů s pokyny na místní, provinční nebo komunální úrovni, které řídí a podporují rozvoj odvětví spojovacích prostředků. Například Motivační politiky pro odvětví spojovacích prostředků v kraji Chaj-jen z roku 2019 uvádějí, že: „Chaj-jen je „rodným městem výroby spojovacích prostředků" a odvětví spojovacích prostředků je v kraji Chaj-jen také jedním z důležitých tradičních odvětví. […] Za účelem […] posílení inovací a rozvoje odvětví spojovacích prostředků v našem kraji náš kraj nedávno vydal „Tříletou zvláštní akční politiku pro digitalizaci a inteligentní transformaci odvětví spojovacích prostředků v kraji Chaj-jen". Působnost souvisejících zvláštních fondů se vztahuje na společnosti provádějící digitální a inteligentní transformaci v odvětví spojovacích prostředků" ([41]). V roce 2020 se dotační fond pro odvětví spojovacích prostředků v kraji Chaj-jen ještě zvýšil ([42]).

([36]) http://www.fastener-cn.net/reception/association/constitution.jsp
([37]) http://www.afastener.com/news/detail-1795.html
([38]) https://www.cnjxol.com/54/202006/t20200616_631931.shtml
([39]) Viz https://www.miit.gov.cn/cms_files/filemanager/oldfile/miit/n973401/n5082759/n5084605/c7592204/part/7592209.pdf, strana 55, kde je seznam vysokopevnostních spojovacích prostředků.
([40]) Viz http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf, strana 29
([41]) http://www.haiyan.gov.cn/art/2019/12/6/art_1512856_40973400.html
([42]) http://www.jgjzh.com/html/news/xxdt/2020/0426/625.html

(198) Odvětví spojovacích prostředků má dále prospěch z pokynů a zásahů státu týkajících se hlavní suroviny pro výrobu spojovacích prostředků, jmenovitě oceli. Ocelářský průmysl považuje čínská vláda za klíčové odvětví ([43]). Důkazem toho je obsah velkého množství plánů, zákonů a dalších dokumentů vztahujících se k oceli, které jsou vydávány na národní, regionální i na obecní úrovni, jako např. „Plán přizpůsobení a modernizace ocelářského průmyslu na období 2016–2020“, který byl platný během období šetření. Tento plán stanovil, že ocelářský průmysl je „důležité a zásadní odvětví čínské ekonomiky, základní kámen státu ([44])“. Hlavní úkoly a cíle stanovené v tomto plánu zahrnují všechny aspekty rozvoje daného odvětví ([45]). 13. pětiletý plán hospodářského a sociálního rozvoje ([46]), použitelný během příslušného období, předpokládal podporu podniků vyrábějících špičkové druhy ocelových výrobků ([47]). Zaměřuje se také na dosažení vysoké kvality, trvanlivosti a spolehlivosti výrobků prostřednictvím podpory společností, jež využívají technologie spojené s výrobou čisté oceli, přesným válcováním a se zvyšováním kvality ([48]). „Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci (verze 2011) (změna z roku 2013)“ ([49]) (dále jen „katalog“) uvádí výrobu oceli mezi podporovanými odvětvími.

(199) Jak je vidět na výše uvedených příkladech týkajících se oceli, která je důležitou surovinou při výrobě spojovacích prostředků, čínská vláda dále řídí rozvoj odvětví spojovacích prostředků v souladu s celou řadou politických nástrojů a směrnic a kontroluje doslova každý aspekt rozvoje a fungování daného odvětví. Odvětví spojovacích prostředků má tudíž prospěch z pokynů a zásahů státu týkajících se hlavních surovin pro výrobu spojovacích prostředků, jmenovitě oceli.

(200) Mimo výše uvedené jsou výrobci spojovacích prostředků rovněž příjemci státních subvencí, což jasně značí zájem státu o toto odvětví. Během šetření Komise zjistila, že výrobci spojovacích prostředků měli k dispozici řadu finančních pobídkových programů, mimo jiné Motivační politiky pro odvětví spojovacích prostředků v roce 2019 v kraji Chaj-jen: „Důrazná podpora digitální a inteligentní transformace podniků pro výrobu spojovacích prostředků: Na použití systémů digitálního řízení a softwaru integrovaných kontrolních zařízení budou poskytnuty zvláštní finanční pobídky v závislosti na roce provádění, […], podnikům provádějícím digitální a inteligentní transformaci (nebo nové nákupy) a modernizaci svých zařízení v roce 2019 bude poskytnuta jednorázová subvence ve výši až 20 % skutečné investice do základního vybavení a maximálně 2 miliony RMB; pokud jde o provádění v roce 2020, bude jim poskytnuta jednorázová subvence ve výši až 15 % skutečné investice do základního vybavení a maximálně 1,5 milionů RMB; pokud jde o provádění v roce 2021, bude jim poskytnuta jednorázová subvence ve výši až 12 % skutečné investice do základního vybavení a maximálně 1 milion jüanů ([50]).“ Tyto subvence byly k dispozici také v roce 2020: „Na základě regionálního pilotního zvláštního fondu ve výši 20 milionů se na úrovni okresů používají odpovídající fondy v poměru 1:1 k transformaci a modernizaci odvětví spojovacích prostředků. Společně s „Tříletou zvláštní akční politikou pro odvětví spojovacích prostředků“ se počáteční základní výše subvence ve výši 3 % nebo 6 % investic do projektů transformace průmyslového softwaru zvýšila na více než 12 % a maximálně na 20 %, […], podíl investičních subvencí na čistě softwarové projekty v odvětví spojovacích prostředků dosáhl více než 30 % a maximálně 50 %. Dosud bylo ze zvláštních fondů na spojovací prostředky vyplaceno více než 12 milionů RMB, z nichž mělo prospěch více než 30 podniků. […] Pokud jde o (investiční) projekty technologické transformace, musí investice do výrobního zařízení přesáhnout 3 miliony RMB“ ([51]).

(201) Souhrnně vzato čínská vláda zavedla opatření s cílem přimět hospodářské subjekty k dodržování cílů veřejné politiky, pokud jde o podporu preferovaných odvětví, včetně výroby oceli jakožto hlavní suroviny používané k výrobě spojovacích prostředků. Tato opatření brání volnému působení tržních sil.

([43]) Zpráva, část III, kapitola 14, s. 346 a násl.
([44]) Úvod k plánu přizpůsobení a modernizace ocelářského průmyslu.
([45]) Zpráva, kapitola 14, s. 347.
([46]) 13. pětiletý plán národního hospodářského a sociálního rozvoje Čínské lidové republiky (2016–2020), k dispozici na adrese https://en.ndrc.gov.cn/newsrelease_8232/201612/P020191101481868235378.pdf (naposledy zobrazeno 6. května 2021).
([47]) Zpráva, kapitola 14, s. 349.
([48]) Zpráva, kapitola 14, s. 352.
([49]) Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci (verze 2011) (změna z roku 2013) vydaný prostřednictvím vyhlášky č. 9 Národní komise pro rozvoj a reformy ze dne 27. března 2011 a změněný v souladu s rozhodnutím Národní komise pro rozvoj a reformy o změně příslušných ustanovení Katalogu pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci (verze 2011) vydaným prostřednictvím vyhlášky č. 21 Národní komise pro rozvoj a reformy ze dne 16. února 2013.
([50]) http://www.haiyan.gov.cn/art/2019/12/6/art_1512856_40973400.html
([51]) http://www.jgjzh.com/html/news/xxdt/2020/0426/625.html

(202) Stávající šetření neodhalilo žádný důkaz o tom, že by diskriminační uplatňování nebo nedostatečné vymáhání práva týkajícího se úpadku a vlastnictví podle čl. 2 odst. 6a písm. b) čtvrté odrážky základního nařízení v odvětví spojovacích prostředků podle 188. bodu odůvodnění výše neovlivňovalo výrobce dotčeného výrobku.

(203) Odvětví spojovacích prostředků je rovněž dotčeno zkresleními mzdových nákladů ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) páté odrážky základního nařízení, jak je uvedeno v 188. bodě odůvodnění. Toto zkreslení ovlivňuje odvětví jak přímo (při výrobě dotčeného výrobku nebo hlavních vstupů), tak nepřímo (pokud má přístup ke kapitálu nebo vstupům od společností, na něž se vztahuje stejný pracovněprávní systém v ČLR) ([52]).

(204) Ve stávajícím šetření nebyl navíc předložen žádný důkaz o tom, že odvětví spojovacích prostředků není ovlivňováno zásahy státu do finančního systému ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) šesté odrážky základního nařízení, jak je uvedeno výše v 188. bodě odůvodnění. Významné zásahy státu do finančního systému proto závažně ovlivňují tržní podmínky na všech úrovních.

(205) Komise rovněž připomíná, že k výrobě spojovacích prostředků je zapotřebí řada vstupů. Když výrobci spojovacích prostředků tyto vstupy nakupují nebo uzavírají smlouvy o jejich dodávkách, ceny, které platí (a které jsou zaznamenány jako jejich náklady), zjevně podléhají stejným systémovým zkreslením, jež byla uvedena výše. Například dodavatelé vstupů využívají pracovní sílu, která podléhá zkreslením. Mohou si vypůjčit peněžní prostředky, které podléhají zkreslením ve finančním sektoru/při alokaci kapitálu. Navíc podléhají systému plánování, který je uplatňován na všech úrovních státní správy a ve všech odvětvích.

(206) V důsledku toho nejen že není vhodné použít domácí prodejní ceny spojovacích prostředků ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení, ale navíc jsou poznamenány i všechny vstupní náklady (včetně surovin, energie, půdy, financování, pracovní síly atd.), protože tvorbu jejich cen ovlivňují významné zásahy státu, jak je popsáno v částech A a B zprávy. Zásahy státu popsané v souvislosti s alokací kapitálu, půdy, pracovní síly, energie a surovin se totiž vyskytují v celé ČLR. To například znamená, že určitý vstup, který byl jako takový vyprodukován v ČLR díky společnému působení řady výrobních faktorů, je vystaven podstatným zkreslením. Totéž platí o vstupu použitém v tomto vstupu a tak dále.

(207) Čínská vláda ani vyvážející výrobci neuvedli v rámci stávajícího šetření žádné důkazy nebo argumenty, jež by svědčily o opaku.

(208) Z dostupných důkazů celkově vyplývá, že ceny dotčeného výrobku ani náklady na jeho výrobu, včetně nákladů na suroviny, energii a pracovní sílu, nejsou výsledkem volného působení tržních sil, protože jsou ovlivněny významnými zásahy státu ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení, jak ukazuje skutečný nebo možný dopad jednoho nebo více příslušných prvků v něm uvedených. Na tomto základě a vzhledem k nespolupráci čínské vlády dospěla Komise k závěru, že v tomto případě není ke stanovení běžné hodnoty vhodné použít domácí ceny a náklady. Komise proto přikročila k určení běžné hodnoty výpočtem výhradně na základě výrobních nákladů a nákladů na prodej odrážejících nezkreslené ceny nebo referenční hodnoty, to jest v tomto případě na základě odpovídajících výrobních nákladů a nákladů na prodej ve vhodné reprezentativní zemi v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení, jak o tom pojednává následující oddíl.

(209) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda a CCCME předložily připomínky, v nichž mimo jiné zpochybnily zákonnost čl. 2 odst. 6a základního nařízení i existenci podstatných zkreslení popsaných Komisí. O těchto připomínkách je podrobně pojednáno níže.

(210) Čínská vláda nejprve v souvislosti se zprávou uvedla, že neexistují žádné důkazy o tom, že Komise zprávu schválila nebo potvrdila, a proto existují pochybnosti, zda zpráva může představovat oficiální stanovisko Komise. Pokud jde o věcnou stránku, zpráva je podle čínské vlády zkreslená, jednostranná a neodpovídá skutečnosti. Navíc skutečnost, že Komise vydala zprávy o jednotlivých zemích pouze pro několik vybraných zemí, podle čínské vlády vyvolává obavy ohledně zacházení podle nejvyšších výhod. Kromě toho by se Komise podle čínské vlády neměla spoléhat na důkazy obsažené ve zprávě, protože by to nebylo v souladu s duchem spravedlivého práva, neboť to ve skutečnosti znamená vynést rozsudek ještě před soudním procesem.

([52]) Viz prováděcí nařízení (EU) 2021/635, 134. až 135. bod odůvodnění, a prováděcí nařízení (EU) 2020/508, 143. až 144. bod odůvodnění.

(211) CCCME podobně tvrdila, že čl. 2 odst. 6a se uplatňuje diskriminačním způsobem vůči Číně, čímž je porušována zásada doložky nejvyšších výhod, jelikož Komise vydala zprávy týkající se jednotlivých zemí pouze v případě Číny a Ruska. CCCME rovněž zpochybnila důkazní hodnotu zprávy.

(212) Za druhé čínská vláda a CCCME tvrdily, že početní zjištění běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení není v souladu s antidumpingovou dohodou, zejména s čl. 2.2 antidumpingové dohody, který obsahuje vyčerpávající seznam situací, kdy lze běžnou hodnotu zjistit početně, přičemž „podstatné zkreslení" mezi těmito situacemi uvedeno není. Kromě toho je použití údajů z vhodné reprezentativní země podle čínské vlády v rozporu s čl. VI.1 písm. b) GATT a čl. 2.2.1.1 antidumpingové dohody, které při výpočtu běžné hodnoty vyžadují použití výrobních nákladů v zemi původu.

(213) CCCME navíc připomněla, že oddíl 15 protokolu o přistoupení Číny k WTO povoluje při určování běžné hodnoty a srovnatelnosti cen podle článku VI dohody GATT 1994 a antidumpingové dohody odchylky od standardní metodiky, tyto odchylky však byly časově omezené, neboť jejich platnost skončila dne 11. prosince 2016. Podle CCCME by se Unie po skončení jejich platnosti neměla při určování běžné hodnoty u výrobců ze zemí vývozu odchýlit od standardní metodiky a od používání pouze domácích cen a nákladů země vývozu, pokud další ustanovení dohod WTO včetně antidumpingové dohody nestanoví jinak. CCCME tvrdila, že čl. 2 odst. 6a základního nařízení v rozsahu, v němž umožňuje Unii použít údaje vhodné reprezentativní země, je v rozporu se závazky Unie podle dohod WTO, zejména s jejím závazkem podle oddílu 15 protokolu o přistoupení Číny k WTO.

(214) Za třetí čínská vláda tvrdila, že postupy Komise při šetření podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení nejsou v souladu s pravidly WTO, jelikož Komise v rozporu s článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody nezohlednila záznamy čínského výrobce, aniž by určila, zda jsou tyto záznamy v souladu s obecně uznávanými účetními zásadami v Číně. V této souvislosti čínská vláda připomněla, že Odvolací orgán ve věci DS473 a panelová diskuse ve věci DS494 tvrdily, že podle článku 2.2.1.1 antidumpingové dohody, pokud záznamy vedené vývozcem nebo výrobcem, který je předmětem šetření, odpovídají – v přijatelných mezích – přesně a spolehlivě všem skutečným nákladům vzniklým příslušnému výrobci nebo vývozci za výrobek, který je předmětem šetření, lze mít za to, že „přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem daného výrobku", a orgán provádějící šetření by měl tyto záznamy použít ke stanovení výrobních nákladů vyšetřovaných výrobců.

(215) CCCME rovněž tvrdila, že čl. 2 odst. 6a základního nařízení je neslučitelný s pravidly WTO v tom smyslu, že stanoví, že náklady a ceny vyvážejícího výrobce a ve vyvážející zemi se nesmí zohledňovat z důvodu podstatných zkreslení. CCCME rovněž připomněla, že ve věci Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu z Argentiny Odvolací orgán WTO shledal, že Unie tím, že nevyužila záznamy vedené vyšetřovanými výrobci jako základ pro výpočet výrobních nákladů výrobku, který byl předmětem šetření, jednala v rozporu s článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody. CCCME zejména uvedla, že s ohledem na uvedené rozhodnutí nebyla samotná zkreslení v Argentině, která způsobovala rozdíl mezi domácími a mezinárodními cenami hlavní suroviny dotčeného výrobku, dostatečným základem podle článku 2.2.1.1 k vyvození závěru, že záznamy výrobce přiměřeně neodrážely náklady na surovinu spojené s výrobou a prodejem dotčeného výrobku, nebo k nezohlednění těchto nákladů při určování běžné hodnoty dotčeného výrobku.

(216) Pokud jde o argument týkající se statusu zprávy podle právních předpisů EU, Komise připomněla, že čl. 2 odst. 6a písm. c) základního nařízení nestanoví zvláštní formát pro zprávy o podstatných zkresleních, ani toto ustanovení nedefinuje způsob zveřejnění. Tato zpráva je technický dokument založený na skutečnostech, který se používá pouze v souvislosti s šetřeními týkajícími se ochrany obchodu. Zpráva je proto náležitě vydávána jako pracovní dokument útvarů Komise, protože má čistě popisný charakter a nevyjadřuje žádné politické názory, preference ani úsudky. To nemá vliv na její obsah, konkrétně na objektivní zdroje informací týkající se existence podstatných zkreslení čínského hospodářství, které jsou relevantní pro účely použití čl. 2 odst. 6a písm. c) základního nařízení. Pokud jde o poznámky týkající se toho, že zpráva je jednostranná a zkreslená, Komise konstatovala, že tato zpráva je souhrnný dokument vycházející z rozsáhlých objektivních důkazů, včetně právních předpisů, nařízení a jiných oficiálních politických dokumentů vydaných čínskou vládou, zpráv třetích stran z mezinárodních organizací,

akademických studií a článků akademických pracovníků i jiných spolehlivých nezávislých zdrojů. Zpráva byla zveřejněna od prosince 2017, aby měly případné zúčastněné strany dostatek příležitostí ji a důkazy, na nichž je založena, vyvrátit, doplnit nebo se k nim vyjádřit. Komise v této souvislosti poznamenala, že čínská vláda poukázala na nedostatky zprávy zcela obecným a nekonkrétním způsobem a nijak nevyvrátila podstatu věci ani důkazy obsažené ve zprávě. V reakci na tvrzení týkající se porušení zacházení podle doložky nejvyšších výhod Komise připomněla, že podle čl. 2 odst. 6a písm. c) základního nařízení se zpráva o situaci v zemi má vypracovat pro jakoukoli zemi, pouze pokud má Komise podložené informace týkající se možné existence podstatných zkreslení v určité zemi nebo odvětví v dané zemi. Po vstupu nových ustanovení čl. 2 odst. 6a základního nařízení v platnost v prosinci 2017 měla Komise takové informace týkající se podstatného zkreslení ohledně Číny. Komise také vydala zprávu o zkreslení v Rusku v říjnu 2020 ([53]) a případně mohou následovat další zprávy. Komise navíc připomněla, že tyto zprávy nejsou pro účely použití čl. 2 odst. 6a povinné. V čl. 2 odst. 6a písm. c) jsou popsány podmínky, za kterých má Komise vydávat zprávy o situaci v zemi, a podle čl. 2 odst. 6a písm. d) nejsou žadatelé povinni zprávu použít, ani podle čl. 2 odst. 6a písm. e) není existence zprávy o situaci v zemi podmínkou pro zahájení šetření podle čl. 2 odst. 6a. Pro zahájení šetření na tomto základě stačí podle čl. 2 odst. 6a písm. e) dostatek důkazů dokládajících podstatné zkreslení v kterékoli zemi předložených žadateli, kteří splňují kritéria čl. 2 odst. 6a písm. b). Proto pravidla týkající se podstatného zkreslení v jednotlivých zemích platí pro všechny země bez rozdílu a bez ohledu na existenci zprávy o situaci v zemi. Pravidla týkající se zkreslení v jednotlivých zemích tedy nejsou v rozporu se zásadou doložky nejvyšších výhod.

(217) Pokud jde o druhé a třetí tvrzení čínské vlády a CCCME o údajné neslučitelnosti čl. 2 odst. 6a základního nařízení s právem WTO, zejména s ustanoveními článků 2.2 a 2.2.1.1. antidumpingové dohody i zjištění ve sporu DS473 a DS494, Komise zopakovala svůj názor uvedený v 72. a 73. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že čl. 2 odst. 6a základního nařízení je plně v souladu s povinnostmi EU vyplývajícími z práva WTO. Kromě toho, pokud jde o tvrzení, že pojem podstatných zkreslení uvedený v čl. 2 odst. 6a základního nařízení není uveden mezi situacemi, ve kterých je přípustné stanovit běžnou hodnotu počtně podle článku 2.2 antidumpingové dohody, Komise připomněla, že vnitrostátní právní předpisy nemusí používat přesně stejné podmínky jako uvedené dohody, aby byly s těmito dohodami v souladu, a že má za to, že čl. 2 odst. 6a je plně v souladu s příslušnými pravidly antidumpingové dohody (a zejména s možnostmi stanovit běžnou hodnotu počtně uvedenými v článku 2.2 antidumpingové dohody). Navíc pokud jde o spor DS494, Komise připomněla, že jak EU, tak Ruská federace se proti závěrům panelu odvolaly, a závěry nenabyly právní moci, a tudíž – podle stávající judikatury WTO – nemají právní postavení v systému WTO, neboť nebyly přijaty Orgánem pro řešení sporů. Každopádně se ve zprávě panelu v uvedeném sporu výslovně pojednává o ustanoveních čl. 2 odst. 6a základního nařízení jako o ustanoveních, která nejsou předmětem uvedeného sporu. Pokud jde o spor DS473, příslušné rozhodnutí se netýkalo použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení, ale konkrétního ustanovení čl. 2 odst. 5 základního nařízení. Komise je toho názoru, že právo WTO, jak je vykládá panel WTO a Odvolací orgán ve sporu DS473, povoluje použití údajů ze třetí země, které jsou řádně upraveny, pokud je tato úprava nutná a odůvodněná. Z důvodu existence podstatných zkreslení jsou náklady a ceny v zemi vývozu nevhodné pro početní zjištění běžné hodnoty. Za těchto okolností čl. 2 odst. 6a základního nařízení předpokládá početní zjištění nákladů na výrobu a prodej na základě nezkreslených cen nebo referenčních hodnot, včetně nezkreslených cen nebo referenčních hodnot ve vhodné reprezentativní zemi s podobnou úrovní rozvoje, jakou má země vývozu. V tomto ohledu může situace, která panuje v souvislosti s trhem obdobného výrobku nebo jeho vstupů (jaká je v Číně) vést k situaci, kdy domácí prodej obdobného výrobku vývozcem neumožňuje řádné srovnání s prodejem posuzovaného výrobku vývozcem na vývoz.

(218) Pokud jde o závazky podle oddílu 15 protokolu o přistoupení Číny k WTO, Komise připomíná, že v antidumpingových řízeních týkajících se výrobků z Číny platí pro stanovení běžné hodnoty nadále ty části oddílu 15 protokolu, jejichž platnost nevypršela, a to jak s ohledem na standardy tržního hospodářství, tak s ohledem na použití metodiky, která není založena na přísném porovnání s čínskými výrobky nebo náklady.

(219) Komise proto argumenty čínské vlády a CCCME zamítla.

([53]) Pracovní dokument útvarů Komise SWD(2020) 242 final, 22.10.2020, dostupný na adrese https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2020/october/tradoc_158997.pdf.

3.4. **Reprezentativní země**

3.4.1. *Obecné poznámky*

(220) Výběr reprezentativní země podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení byl založen na těchto kritériích:

1) úroveň hospodářského rozvoje podobná jako v Číně. Komise pro tento účel použila země s hrubým národním důchodem na obyvatele, který je podle databáze Světové banky podobný jako v Číně ([54]);

2) výroba dotčeného výrobku v dané zemi;

3) dostupnost relevantních veřejných údajů v reprezentativní zemi;

4) Existuje-li více možných reprezentativních zemí, bude v případě potřeby dána přednost zemi s odpovídající úrovní sociální a environmentální ochrany.

(221) Jak je uvedeno ve 172. a 173. bodě odůvodnění, Komise zpřístupnila dvě poznámky ke spisu týkající se zdrojů pro určení běžné hodnoty a zúčastněné strany byly vyzvány, aby se k nim vyjádřily: poznámka ze dne 5. února (dále jen „první poznámka“) a poznámka ze dne 4. května (dále jen „druhá poznámka“). Tyto poznámky popisovaly skutečnosti a důkazy, na nichž jsou založena příslušná kritéria, a zabývaly se připomínkami stran k těmto prvkům a k příslušným zdrojům. Posouzení skutečností a důkazů ze strany Komise a její závěry lze shrnout následovně.

3.4.2. *Úroveň hospodářského rozvoje podobná jako v Číně*

(222) V první poznámce Komise určila padesát pět zemí s podobnou úrovní hospodářského rozvoje jako Čína. V období šetření klasifikovala Světová banka tyto země na základě hrubého národního důchodu jako země s „vyššími středními příjmy“. Bylo však známo, že velký objem výroby výrobku, který je předmětem šetření, probíhá pouze v osmi z těchto zemí, konkrétně v Brazílii, Kolumbii, Indonésii, Malajsii, Mexiku, Rusku, Turecku a Thajsku.

3.4.3. *Dostupnost relevantních veřejných údajů v reprezentativní zemi*

(223) V první poznámce poskytla Komise informace o příslušných snadno dostupných údajích, zejména o finančních údajích společností vyrábějících výrobek, který je předmětem šetření, v Brazílii, Rusku, Turecku a Thajsku a o dovozu surovin do těchto zemí za účelem výroby výrobku, který je předmětem šetření. Ve druhé poznámce Komise potvrdila dostupnost finančních informací o jedné společnosti vyrábějící výrobek, který je předmětem šetření, v Malajsii, kterou identifikovaly zúčastněné strany. V Kolumbii, Indonésii a Mexiku nebyly nalezeny žádné společnosti vyrábějící výrobek, který je předmětem šetření, se snadno dostupnými finančními informacemi.

(224) Ve druhé poznámce se Komise domnívala, že podle databáze Global Trade Atlas (dále jen „GTA“) více než 75 % dovozu drátů z legované oceli (HS 722790) do Brazílie a Malajsie pochází z ČLR a zemí, které nejsou členy WTO, uvedených v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/755 ([55]). Dráty z legované oceli představují více než 45 % výrobních nákladů spojovacích prostředků. Na základě toho se Komise domnívala, že dovozní hodnota drátů z legované oceli byla ve srovnání s ostatními dostupnými reprezentativními zeměmi, jako je Turecko nebo Thajsko, pravděpodobně narušená a není reprezentativní. Komise proto dospěla k závěru, že Brazílie a Malajsie mají soubor snadno dostupných údajů o nezkreslené hodnotě nižší kvality a nebyly považovány za vhodné reprezentativní země ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení.

(225) Ve druhé poznámce Komise vyloučila Rusko ze svých úvah jako vhodnou reprezentativní zemi ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení, protože všechny zúčastněné strany souhlasily s tím, že Rusko není vhodnou reprezentativní zemí pro toto šetření.

([54]) World Bank Open Data – Upper Middle Income- https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income.

([55]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/755 ze dne 29. dubna 2015 o společných pravidlech dovozu z některých třetích zemí (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 33).

(226) Ve druhé poznámce Komise uvedla, že největším trhem vyrábějícím standardní i nestandardní spojovací prostředky je ve srovnání se všemi ostatními potenciálními reprezentativními zeměmi Thajsko, a pokud jde o výrobní hodnotu a vnitřní poptávku, je dvakrát tak velké jako Turecko. Vzhledem k těmto důvodům Komise oznámila svůj záměr použít Thajsko jako vhodnou reprezentativní zemi a použít dostupné finanční údaje šesti společností v Thajsku uvedených ve druhé poznámce v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) první odrážkou základního nařízení.

3.4.4. *Připomínky zúčastněných stran*

(227) V návaznosti na druhou poznámku sdružení EIFI tvrdilo, že Thajsko není vhodnou reprezentativní zemí, a to na základě těchto argumentů:

— Existují důkazy o nekalých obchodních praktikách v Thajsku. Na podporu tohoto tvrzení sdružení EIFI odkázalo na údaje uvedené v podnětu a uvedlo citace různých subjektů v Thajsku, kteří hlásili nekalé obchodní praktiky. Kromě toho sdružení EIFI tvrdilo, že řada thajských výrobců měla nízkou ziskovost.

— Thajsko by nesplňovalo požadavek odpovídající úrovně sociální a environmentální ochrany, jak je stanoveno v čl. 2 odst. 7 základního nařízení.

(228) Údajné nekalé obchodní praktiky Thajska nebyly potvrzeny žádným probíhajícím antidumpingovým šetřením, a nebyly proto dále zvažovány. Pokud jde o úroveň sociální a environmentální ochrany v Thajsku, ta se v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) první odrážkou základního nařízení hodnotí pouze v případě, že je k dispozici více než jedna potenciální reprezentativní země. Jelikož tomu tak ve stávajícím šetření nebylo, jak je podrobně popsáno v tomto oddíle, byly argumenty sdružení EIFI v tomto ohledu zamítnuty.

(229) CCCME tvrdila, že řadu výrobců spojovacích prostředků v Thajsku vlastní japonští výrobci automobilů. Tito výrobci vyrábějí převážně nestandardní spojovací prostředky pro automobilový průmysl v Japonsku a za tímto účelem dovážejí vysoce kvalitní suroviny od svých společností ve spojení v Japonsku. Průměrná dovozní cena v Thajsku proto odráží tuto vyšší dovozní cenu a není reprezentativní pro náklady čínských výrobců, kteří vyrábějí převážně standardní spojovací prostředky s použitím levnějších surovin. Kromě toho CCCME tvrdila, že dovozní ceny z Japonska neodpovídají obvyklým tržním podmínkám, protože jsou především výsledkem transakcí mezi společnostmi ve spojení. Na základě těchto argumentů CCCME požadovala, aby v případě použití Thajska jako reprezentativní země byly údaje o dovozu upraveny odečtením dovozu z Japonska od celkového dovozu. Toto tvrzení podpořili vyvážející výrobce zařazený do vzorku Ningbo Jinding a sdružení EFDA.

(230) CCCME neposkytla žádné důkazy o rozsahu japonského dovozu surovin určených k výrobě nestandardních spojovacích prostředků používaných konkrétně v automobilovém průmyslu do Thajska. Stejně tak nebyly předloženy žádné důkazy o tom, že dovoz se uskutečňoval od stran ve spojení nebo že dovozní ceny byly zkreslené. Pouhý cenový rozdíl mezi dovozem z Japonska a dovozem z jiných třetích zemí do Thajska nebyl považován za dostatečný k učinění závěru, že dovozní ceny z Japonska byly zkreslené.

(231) Sdružení EIFI tvrdilo, že informace a argumenty předložené CCCME a sdružením EFDA prokázaly, že Thajsko není vhodnou reprezentativní zemí. Zdůraznilo však, že čínští vyvážející výrobci vyrábějí a vyvážejí do Unie všechny typy spojovacích prostředků, zejména rovněž nestandardní spojovací prostředky.

(232) Na základě databáze GTA Komise analyzovala japonské vývozní ceny čtyř hlavních surovin (tj. 7228 30 (tyče a pruty z legované oceli (jiné než z nerezavějící oceli), po válcování, tažení nebo protlačovaní za tepla již dále neopracované), 7227 90 (tyče a pruty z legované oceli (jiné než z nerezavějící oceli), válcované za tepla, v nepravidelně navinutých svitcích), 7213 99 (tyče a pruty, válcované za tepla, v nepravidelně navinutých svitcích, ze železa nebo nelegované oceli, jinde neuvedené ani nezahrnuté), 7213 91 (tyče a pruty, válcované za tepla, v nepravidelně navinutých svitcích, ze železa nebo nelegované oceli, s kruhovým příčným průřezem o průměru menším než 14 mm)). Během období šetření bylo Thajsko jedním z pěti největších japonských vývozních trhů a představovalo 17 % celkového japonského vývozu těchto materiálů, přičemž všech pět největších trhů (kromě Číny) představovalo více než 60 %. Průměrná vývozní cena do Thajska byla o 17 % vyšší než do ostatních z pěti největších zemí (cena 0,90 EUR/kg pro Thajsko a 0,77 EUR/kg pro ostatní z pěti největších vývozních zemí). Na základě těchto informací nelze vyvodit závěr, že japonské vývozní ceny do Thajska jsou nepřiměřeně vysoké a nereprezentativní.

(233) Na základě výše uvedených skutečností Komise zamítla tvrzení zúčastněných stran, že dovozní ceny výrobních činitelů do Thajska jsou nereprezentativní nebo nepřiměřené.

(234) CCCME, sdružení EFDA a jeden vyvážející výrobce zařazený do vzorku tvrdili, že nejvhodnější reprezentativní třetí zemí je Malajsie, a to na základě těchto argumentů:

— Malajsie vyrábí především standardní spojovací prostředky, její skladba sortimentu je proto podobná skladbě sortimentu Číny.

— Finanční údaje, které jsou k dispozici u jednoho malajského výrobce, společnosti Chin well Fasteners Co. Sdb. Bhd., se vztahují přesně na období šetření na rozdíl od údajů dostupných v databázi D&B pro thajské výrobce, které se týkají buď roku 2019, nebo roku 2020. Žádný z těchto roků navíc není reprezentativní pro období šetření, protože údaje za rok 2019 nebyly ovlivněny pandemií COVID-19, zatímco údaje za rok 2020 byly touto pandemií plně ovlivněny.

— U dotčeného malajského výrobce jsou k dispozici auditované účty s doprovodnými poznámkami a zprávou o auditu a údaje lze rozlišovat podle jednotlivých obchodních segmentů, zatímco údaje z databáze D&B mohou přesahovat rámec dotčeného výrobku nebo příslušného obchodního segmentu. Finanční údaje z databáze D&B jsou tedy méně spolehlivé.

— CCCME zpochybnila, že by dovozní ceny hlavních výrobních činitelů do Malajsie nebyly reprezentativní. Zejména objem dovozu drátu z legované oceli do Malajsie (pod kódem HS 722790) je vyšší než celkový objem dovozu pod stejným kódem HS do Brazílie a Ruska, včetně dovozu z Číny a ze zemí, které nejsou členy WTO. Průměrná dovozní cena do Malajsie bez dovozu z Číny a ze zemí, které nejsou členy WTO, je podobná jako dovozní cena do Turecka. Vzhledem k tomu, že dovozní ceny do Turecka by neměly být považovány za zkreslené (protože se neuskutečňuje žádný dovoz z Číny ani ze zemí, které nejsou členy WTO), nelze ani dovozní cenu do Malajsie považovat za zkreslenou či nereprezentativní.

(235) Komise zjistila, že dovoz do Malajsie pod kódem HS 722790 z nezkreslených zdrojů (tj. jiných zdrojů než Čína a země, které nejsou členy WTO) byl nižší než objem dovozu do jiných potenciálně reprezentativních zemí a z hlediska cen byl považován za méně spolehlivý. V rozporu s tvrzením CCCME činil dovoz do Thajska pod kódem HS 722790 přibližně 187 000 tun, a byl tedy téměř dvanáctkrát vyšší než objem dovozu do Malajsie, který činil 16 000 tun.

(236) Kromě toho Komise nenalezla v Malajsii žádnou společnost, která má k dispozici finanční údaje za rok 2019. Pokud jde o společnost Chin Well Fasteners Co. Sdn. Bhd. navrženou zúčastněnými stranami, na internetových stránkách této společnosti je skutečně k dispozici výroční zpráva její holdingové společnosti (Chin Well Holdings Berhad). Výroční zpráva však obsahovala výkazy o finanční situaci skupiny a holdingové společnosti k 30. červnu 2020 ([56]). Podle této zprávy ([57]) vykonávala skupina tyto činnosti:

1) výroba spojovacích prostředků ve státě Penang v Malajsii a v provincii Dong Nai ve Vietnamu;

2) obchodní činnost v oblasti ocelových tyčí, šroubů, matic, svorníků a dalších spojovacích prostředků;

3) výroba přesného galvanizovaného drátu, žíhaného drátu, můstkového drátu, pevného taženého drátu, drátu z PVC, zahnutých tyčí kruhového průřezu a drátěného pletiva;

4) investiční holding.

(237) Výkaz zisků a ztrát této skupiny tedy zahrnoval i jiné činnosti, než je výroba spojovacích prostředků v Malajsii, především výrobu spojovacích prostředků ve Vietnamu. Komise proto považovala použití výroční zprávy společnosti Chin Well Holdings Berhad pro účely tohoto šetření za nevhodné. Tvrzení dotčených zúčastněných stran v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

([56]) https://disclosure.bursamalaysia.com/FileAccess/apbursaweb/download?id=203916&name=EA_DS_ATTACHMENTS, Výroční zpráva za rok 2020, zpráva o auditu účetních závěrek, s. 54.

([57]) https://disclosure.bursamalaysia.com/FileAccess/apbursaweb/download?id=203916&name=EA_DS_ATTACHMENTS, Výroční zpráva za rok 2020, zpráva o auditu účetních závěrek, s. 10.

(238) Sdružení EIFI a EFDA navrhla jako vhodnou reprezentativní zemi Tchaj-wan a tvrdila, že se jedná o jednoho z největších výrobců spojovacích prostředků na celém světě.

(239) Jak je uvedeno ve 220. bodě odůvodnění, v souladu s čl. 2 odst. 6a základního nařízení je jedním z kritérií pro výběr reprezentativní země úroveň hospodářského rozvoje podobná Číně. Komise pro tento účel použila země s hrubým národním důchodem na obyvatele, který je podle databáze Světové banky podobný jako v Číně. Vzhledem k tomu, že Tchaj-wan mezi těmito zeměmi nebyl, byl návrh předložený zúčastněnými stranami zamítnut.

(240) CCCME a sdružení EFDA rovněž tvrdily, že zúčastněné strany nemohly náležitě uplatnit svá práva na obhajobu, jelikož bez předplatného nemohly provádět vyhledávání v databázích, jako je GTA a D&B. Komise neposkytla žádné výpisy z databáze ani popis metodiky používané v databázi D&B pro získání příslušných údajů. Zúčastněným stranám tedy nebyly poskytnuty údaje, ze kterých stanovení vhodné reprezentativní země vycházelo.

(241) Komise na tyto obavy reagovala tak, že ve veřejně přístupném spisu poskytla výpisy z databáze D&B týkající se společností v Thajsku a z databáze GTA týkající se dovozu hlavních výrobních činitelů do Malajsie (protože tyto údaje v první poznámce chyběly) ([58]). Výpis z databáze D&B obsahoval odkazy na internetové stránky databáze D&B, kde je uvedena obecná metodika, zejména získávání rozvah, výkazů zisků a ztrát a klíčových ukazatelů od řady společností po celém světě, podle jednotlivých zemí, včetně vysvětlení těchto klíčových ukazatelů.

(242) A konečně CCCME a sdružení EFDA tvrdily, že některé ze šesti společností v Thajsku uvedených ve druhé poznámce, jejichž finanční údaje měly být použity pro stanovení prodejních, správních a režijních nákladů a zisku pro početně zjištěnou běžnou hodnotu, nejsou vhodné, a to z těchto důvodů:

— Jedna společnost (Topy Thailand) vyráběla převážně výrobky, které nebyly dotčeným výrobkem. Malé množství dotčeného výrobku, který vyráběla, představovaly nestandardní spojovací prostředky pro automobilový průmysl. Prodejní, správní a režijní náklady byly navíc velmi nízké, což naznačuje, že společnost neprodávala odběratelům, kteří nejsou ve spojení, a prodejní ceny a ziskové rozpětí byly proto nespolehlivé.

— Jiná společnost (TR Formac) neměla výrobní závod v Thajsku.

— Další společnost (S.J Screwthai) vyráběla širokou škálu výrobků, které nejsou dotčeným výrobkem (např. kotevní šrouby), a zdá se, že se zaměřovala na nestandardní spojovací prostředky.

— Další společnost (Thaisin Metals Industries Co., Ltd.) se zřejmě zaměřovala na nestandardní spojovací prostředky.

(243) Sdružení EIFI souhlasilo s posouzením těchto stran a konstatovalo, že u některých uvedených společností jsou prodejní, správní a režijní náklady a zisk příliš nízké (tj. ziskové rozpětí nižší než minimální cílový zisk 6 % stanovený v čl. 7 odst. 2c základního nařízení).

(244) Komise přezkoumala informace, které byly u těchto šesti společností v Thajsku k dispozici, a na základě jejich internetových stránek potvrdila, že:

— Společnost Topy Thailand vyrábí podložky, které spadají do definice výrobku, vedle jiných výrobků, na které se toto šetření nevztahuje. Komise tedy tuto společnost ponechala v analýze.

— Společnost TR Formac nemá výrobní závod v Thajsku. Komise proto tuto společnost z analýzy vyloučila.

([58]) Dokument č. t21.003886 ze dne 17. května 2021.

— S.J Screwthai je výrobcem kotevních šroubů a vyrábí také šrouby, betonové kotvy a podložky. Jak je podrobně uvedeno ve 151. bodě odůvodnění, kotvy, zejména v kombinaci se svorníky nebo šrouby, spadají do rozsahu tohoto šetření. Společnost vyrábí také několik dalších typů spojovacích prostředků (například šrouby a podložky). Komise tedy tuto společnost ponechala v analýze.

— Společnost Thaisin Metals Industries Co., Ltd. je výrobcem svorníkových šroubů, který vyrábí také závitořezné šrouby, strojní šrouby, šestihranné svorníky, šrouby s vnitřním šestihranem pro různá odvětví. Vzhledem k tomu, že tato společnost vyrábí několik typů spojovacích prostředků, včetně nestandardních spojovacích prostředků, Komise tuto společnost ponechala v analýze.

(245) Nebyly předloženy žádné podložené důkazy o tom, proč je úroveň prodejních, správních a režijních nákladů thajských společností příliš nízká. Kromě toho byla minimální úroveň zisku uvedená sdružením EIFI mírou ziskovosti, kterou může výrobní odvětví Unie přiměřeně očekávat za obvyklých podmínek hospodářské soutěže v Unii před zvýšením dumpingového dovozu ze země, která je předmětem šetření, (cílový zisk) a pro určení vhodné reprezentativní země není relevantní.

(246) Na základě výše uvedené analýzy se Komise rozhodla použít Thajsko jako vhodnou reprezentativní zemi a použít finanční údaje pěti společností ([59]) pro stanovení početně zjištěné běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení.

3.4.5. *Úroveň sociální a environmentální ochrany*

(247) Poté, co bylo na základě všech výše uvedených prvků určeno Thajsko jako vhodná reprezentativní země, nebylo nutné provést posouzení úrovně sociální a environmentální ochrany podle poslední věty čl. 2 odst. 6a písm. a) první odrážky základního nařízení.

3.4.6. *Závěr*

(248) S ohledem na výše uvedenou analýzu se Komise rozhodla považovat Thajsko za vhodnou reprezentativní zemi pro účely čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení.

3.5. **Zdroje použité ke stanovení nezkreslených nákladů na výrobní faktory**

(249) Na základě informací předložených zúčastněnými stranami a dalších příslušných informací dostupných ve spisu Komise v první poznámce uvedla počáteční seznam výrobních faktorů, jako jsou materiály, energie a pracovní síla, používaných při výrobě výrobku, který je předmětem šetření.

(250) V souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení Komise rovněž určila zdroje, které mají být použity ke stanovení nezkreslených cen a referenčních hodnot. Hlavním zdrojem, který Komise navrhla použít, byla databáze GTA. V téže poznámce Komise určila kódy výrobních faktorů v harmonizovaném systému (HS), které byly na základě informací poskytnutých zúčastněnými stranami původně zvažovány pro analýzu údajů z databáze GTA.

(251) Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se vyjádřily a navrhly veřejně dostupné informace o nezkreslených hodnotách pro každý z výrobních činitelů uvedených ve zmíněné poznámce.

(252) Ve druhé poznámce Komise následně aktualizovala seznam výrobních faktorů na základě připomínek stran a informací předložených vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku v odpovědi na dotazník.

(253) S ohledem na všechny informace předložené zúčastněnými stranami byly za účelem určení běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení určeny následující výrobní činitele a jejich zdroje, pokud jde o Thajsko:

([59]) Bangkok Fastenings Co. Ltd., Topy Fasteners (Thailand) Ltd, Thai Sin Metal Industries Co. Ltd., S.J Screwthai Co. Ltd., Sangthong Salakphan Co. Ltd.

Tabulka 1

Výrobní faktory a zdroje informací

Č.	Výrobní faktor	Kód v thajském celním sazebníku	Nezkreslená hodnota
	Suroviny		
1	Tyče a pruty, válcované za tepla, v nepravidelně navinutých svitcích, ze železa nebo nelegované oceli, s kruhovým příčným průřezem o průměru menším než 14 mm, jiné než se používají pro výrobu pájecích tyčinek a vyztužení betonu	7213 91 90	4,00 CNY/kg
2	Tyče a pruty, válcované za tepla, v nepravidelně navinutých svitcích, ze železa nebo nelegované oceli, jiné než se používají pro výrobu pájecích tyčinek	7213 99 90	7,00 CNY/kg
3	Tyče a pruty z legované oceli (jiné než z nerezavějící oceli), válcované za tepla, v nepravidelně navinutých svitcích, jinde neuvedené ani nezahrnuté	7227 90 00	6,00 CNY/kg
4	Ostatní tyče a pruty, po válcování, tažení nebo protlačovaní za tepla již dále neopracované	7228 30 90	7,93 CNY/kg
5	Minerální oleje, oleje ze živičných nerostů (jiné než surové) a výrobky obsahující 70 % hmotnostních nebo více těchto olejů, nikoli bionafta nebo odpadní oleje	2710 19	2,43 RMB/l
6	Methanol (methylalkohol)	2905 11	0,52 CNY/kg
7	Jednoduché palety, skříňové palety a jiné nakládací plošiny; nástavce palet;	4415 20	4,99 CNY/kg
8	Kartóny, bedny a krabice, z vlnitého papíru, kartónu nebo lepenky	4819 10	15,96 CNY/kg
9	Pytle a sáčky (včetně kornoutů), z polyethylenu	3923 21	32,47 CNY/kg
10	Nelegovaný zinek obsahující 99,9 % hmotnostních nebo více zinku, netvářený (surový)	7901 11	17,12 CNY/kg
11	Vlnitý papír, kartón a lepenka, též perforované	4808 10	8,14 CNY/kg
	Pracovní síla		
12	Mzdy ve výrobním sektoru	[nepoužije se]	23,63 CNY/hodina
	Energie		
13	Zemní plyn	[nepoužije se]	2,77 CNY/m³
14	Elektrická energie	[nepoužije se]	Pohybuje se od 0737 do 1,019 CNY/kWh ([60])
15	Voda	[nepoužije se]	7,27 CNY/m³

([60]) Specifická pro danou společnost a založená na příslušné spotřebě ve špičce a mimo špičku.

3.5.1. *Suroviny používané ve výrobním procesu*

(254) Ke stanovení nezkreslené ceny surovin použila Komise jako základ váženou průměrnou cenu dovozu (CIF) do reprezentativní země, jak je uvedena v databázi GTA, ze všech třetích zemí kromě ČLR a zemí uvedených v příloze 1 nařízení (EU) 2015/755 ([61]). Komise se rozhodla vyloučit dovoz z ČLR, neboť dospěla k závěru, že není vhodné použít domácí ceny a náklady v Číně z důvodu existence podstatných zkreslení v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení (viz 187. až 208. bod odůvodnění). Jelikož neexistují žádné důkazy, které by prokazovaly, že tatáž zkreslení neovlivňují stejnou měrou výrobky určené na vývoz, měla Komise za to, že tatáž zkreslení ovlivňují i vývoz. Vážená průměrná dovozní cena byla případně upravena o dovozní cla. Po vyloučení dovozu z ČLR a ze zemí, které nejsou členy WTO, do Thajska zůstal objem dovozu surovin z jiných třetích zemí reprezentativní (v rozmezí od 27,1 % do 99,9 %).

(255) U malého počtu výrobních činitelů představovaly skutečné náklady vzniklé spolupracujícím vyvážejícím výrobcům v období šetření zanedbatelný podíl celkových nákladů na suroviny. Jelikož hodnota použitá pro tyto činitele neměla žádný citelný dopad na výpočty dumpingového rozpětí, bez ohledu na použitý zdroj, považovala Komise tyto výrobní činitele za spotřební materiál, jak je vysvětleno ve 268. a 269. bodě odůvodnění. Stejný postup byl uplatněn u páry, kterou používal jeden z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. Ačkoli pára představovala zanedbatelnou část jeho výrobních nákladů, obecně se nejedná o mezinárodně obchodovanou ani veřejně kótovanou komoditu. Vhodná referenční hodnota proto nebyla snadno dostupná.

(256) Komise vyjádřila dopravní náklady vyvážejících výrobců zařazených do vzorku na dodávky surovin jako procento skutečných nákladů na tyto suroviny a poté použila stejný procentní podíl na nezkreslené náklady na stejné suroviny, aby získala nezkreslené náklady na dopravu. Komise měla za to, že v rámci tohoto šetření lze poměr mezi surovinami vyvážejícího výrobce a vykázanými náklady na dopravu opodstatněně použít jako ukazatel pro odhad nezkreslených nákladů na suroviny při dodání do závodu společnosti.

(257) V připomínkách k druhé poznámce CCCME uvedla, že Komise by neměla při výpočtu běžné hodnoty zahrnovat dovozní cla na suroviny zaplacená v reprezentativní zemi, protože i) pro to neexistuje žádný právní základ a ii) čínští vyvážející výrobci získávají suroviny hlavně na domácím trhu v Číně. Tato strana tvrdila, že podle čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení v případě, že Komise vychází z údajů o reprezentativní zemi, musí náklady, ze kterých vychází, představovat „*odpovídající výrobní náklady a náklady na prodej ve vhodné reprezentativní zemi*“. Odpovídající náklady v Číně však nezahrnují dovozní cla. Kromě toho CCCME tvrdila, že údaje databáze GTA jsou založeny na cenách CIF, a proto již zahrnují dodatečné náklady, jako jsou mezinárodní doprava, pojištění a manipulační náklady, které v případě domácích nákupů čínských vyvážejících výrobců nevzniknou.

(258) Komise měla za to, že podle čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení by běžná hodnota měla odrážet nezkreslenou cenu surovin v reprezentativní zemi (v tomto případě v Thajsku) jako příslušnou zástupnou hodnotu pro stanovení běžné hodnoty v zemi původu. Měla by proto odrážet cenu, kterou by výrobce spojovacích prostředků zaplatil v Thajsku za suroviny dodané k bráně závodu. Pokud by dovozní cla nebyla přidána, výsledná referenční hodnota by neodrážela nezkreslenou cenu na thajském trhu, nýbrž pouze průměrnou cenu CIF v zemích vyvážejících dotčené suroviny. To by bylo v rozporu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení, a proto byla tato tvrzení zamítnuta.

([61]) Podle ustanovení čl. 2 odst. 7 základního nařízení nelze domácí ceny v těchto zemích použít pro účely stanovení běžné hodnoty.

3.5.2. *Pracovní síla*

(259) Ke stanovení referenční hodnoty nákladů práce použila Komise nejnovější statistiky zveřejněné thajským Národním statistickým úřadem ([62]), které poskytovaly podrobnější informace o mzdách a nemzdových výhodách v různých hospodářských odvětvích podle čtvrtletí než Mezinárodní organizace práce (MOP). Thajský národní statistický úřad zveřejňuje podrobné informace o mzdách v různých hospodářských odvětvích v Thajsku. Komise stanovila referenční hodnotu na základě odvětví zpracovatelského průmyslu a informací, které nalezla v dokumentu vypracovaném společností KPMG o daních a odvodech v Thajsku ([63]). Komise tyto informace použila ke stanovení příspěvku na sociální zabezpečení, který odvádí zaměstnavatel. Komise vypočítala hodinovou mzdu ve výrobě, k níž byly připočteny další náklady související s pracovní silou hrazené zaměstnavatelem.

(260) Jak je uvedeno ve 183. bodě odůvodnění, během dálkových křížových kontrol nebyla Komise schopna ověřit skutečný počet hodin, po který zaměstnanci tří vyvážejících výrobců zařazených do vzorku pracovali na dotčeném výrobku. Spotřeba pracovní síly u všech tří vyvážejících výrobců zařazených do vzorku proto v souladu s článkem 18 základního nařízení vycházel z nejlepších dostupných údajů. U jednoho z těchto vyvážejících výrobců byla však Komise schopna získat informace o rozdílu mezi skutečným počtem vykázaných hodin a počtem hodin skutečně odpracovaných jeho zaměstnanci. Průměrný počet pracovních hodin na kilogram vyrobeného výrobku, který je předmětem šetření, byl u všech tří vyvážejících výrobců použit jako nejlepší dostupný údaj.

3.5.3. *Elektrická energie*

(261) Pro stanovení referenční hodnoty pro elektřinu Komise použila cenovou nabídku pro ceny elektřiny pro obchodní, průmyslové a státní podniky, která je k dispozici na internetových stránkách Metropolitního úřadu pro elektřinu ([64]), v části 4.2 Sazby stanovené v závislosti na době používání. Referenční hodnota byla stanovena na základě ceny elektřiny zveřejněné za zúčtovací měsíc listopad 2018 a příslušné roční míry inflace ([65]). Komise použila údaje o cenách průmyslové elektřiny v příslušném pásmu spotřeby 4.2.3: méně než 12 kV.

(262) Referenční hodnota pro každého výrobce zařazeného do vzorku byla stanovena na základě příslušné spotřeby ve špičce a mimo špičku, pokud byla k dispozici. Výsledné užití bylo přiřazeno k sazbám ve špičce a mimo špičku. Pokud vyvážející výrobce zařazený do vzorku nerozlišoval spotřebu ve špičce a mimo špičku, byly použity sazby pro špičku.

(263) Poplatek za odběr byl stanoven v kW na základě počtu zaměstnanců zaměstnaných při výrobě dotčeného výrobku tak, aby bylo možné odvodit průměrný počet pracovních hodin pro zajištění fixních nákladů. Vážená průměrná sazba pro špičku i mimo špičku byla stanovena jako příslušná referenční hodnota pro každého vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku.

3.5.4. *Plyn*

(264) Ke stanovení referenční hodnoty pro plyn použila Komise ceny plynu pro společnosti (průmyslové uživatele) v Thajsku zveřejněné Úřadem pro energetickou politiku a plánování Ministerstva energetiky ([66]). Ceny se lišily podle objemu spotřeby. Komise použila odpovídající ceny z tabulky 7.2-4: Konečná spotřeba energie na osobu. Jako referenční hodnotu použila Komise nejnovější údaje týkající roku 2019.

(265) Komise převedla spotřebu z 1 000 tun ropného ekvivalentu na metr krychlový ([67]), aby mohla stanovit referenční hodnotu pro zemní plyn.

(266) U elektřiny i plynu použila Komise ceny na čisté úrovni (bez DPH).

([62]) http://www.nso.go.th/sites/2014en/Pages/Statistical%20Themes/Population-Society/Labour/Labour-Force.aspx
([63]) https://home.kpmg/xx/en/home/insights/2011/12/thailand-other-taxes-levies.html
([64]) http://www.mea.or.th/en/profile/109/114
([65]) https://www.bot.or.th/English/MonetaryPolicy/MonetPolicyComittee/MPR/Monetary%20Policy%20Report/MPR_EN_March2020.pdf, s. 19.
([66]) http://www.eppo.go.th/index.php/en/en-energystatistics/energy-economy-static
([67]) https://www.convert-me.com/en/convert/energy/mcmsgas/mcmsgas-to-toe.html?u=toe&v=8452000

3.5.5. *Voda*

(267) Cenu vody v Thajsku zveřejňuje Provinční vodárenský úřad ([68]). Ke stanovení referenční ceny vody použila Komise průměrnou sazbu ve všech regionech, u kterých byly příslušné informace veřejně dostupné.

3.5.6. *Spotřební materiál/zanedbatelná množství*

(268) Vzhledem k vysokému počtu výrobních faktorů vyvážejících výrobců zařazených do vzorku byly některé suroviny, které měly pouze zanedbatelný podíl na celkových výrobních nákladech vyvážejícího výrobce, jakož i na úrovni druhu výrobku, seskupeny pod spotřební materiál.

(269) Komise vypočítala procentní podíl spotřebního materiálu na celkových nákladech na suroviny a uplatnila jej na přepočtené náklady na suroviny při použití zjištěných nezkreslených cen.

3.5.7. *Prodejní, režijní a správní náklady a zisk*

(270) Ustanovení čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení stanoví, že „*[p]očetně zjištěná běžná hodnota zahrnuje nezkreslenou a přiměřenou částku pro správní, prodejní a režijní náklady a pro zisk*.“

(271) Ke stanovení nezkreslené a přiměřené částky pro správní, prodejní a režijní náklady a pro zisk použila Komise správní, prodejní a režijní náklady a zisk pěti společností v Thajsku, o kterých bylo zjištěno, že vyrábějí spojovací prostředky, jak je vyvozeno ve 246. bodě odůvodnění. Jak je vysvětleno v tomto bodě odůvodnění, Komise tedy použila finanční údaje za rok 2019 a 2020, protože se jednalo o nejnovější údaje, které měla Komise k dispozici. Jednalo se o těchto pět společností:

1) Topy Fasteners (Thailand) Limited;

2) Thaisin Metal Industries Company Limited;

3) Bangkok Fastening Company Limited;

4) S.J Screwthai Company Limited;

5) Sangthong Salakphan Company Limited.

3.5.8. *Výpočet běžné hodnoty*

(272) Na základě výše popsaných nezkreslených cen a referenčních hodnot Komise početně zjistila běžnou hodnotu podle typu výrobku na základě ceny ze závodu v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení.

(273) Za účelem stanovení nezkreslených výrobních nákladů pro každý právní subjekt vyrábějící a vyvážející dotčený výrobek nahradila Komise u každého vyvážejícího výrobce výrobní faktory nakupované od stran, které nejsou ve spojení, výrobními faktory v tabulce 1.

(274) Za prvé, Komise stanovila nezkreslené výrobní náklady na základě výrobních činitelů pořizovaných každou z těchto společností. Poté uplatnila nezkreslené jednotkové náklady na skutečnou spotřebu jednotlivých výrobních činitelů u každého vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku.

(275) Za druhé, aby Komise dospěla k celkovým nezkresleným výrobním nákladům, připočetla výrobní režii. Výrobní režijní náklady u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku byly zvýšeny o náklady na suroviny a spotřební materiál uvedené ve 268. a 269. bodě odůvodnění a následně vyjádřené jako podíl výrobních nákladů skutečně vzniklých každému z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. Tento procentní podíl byl uplatněn na nezkreslené výrobní náklady.

([68]) https://en.pwa.co.th/contents/service/table-price

(276) Komise nakonec připočítala prodejní, správní a režijní náklady a zisk, jak bylo stanoveno na základě pěti thajských společností (viz 486. a 487. bod odůvodnění). Prodejní, správní a režijní náklady vyjádřené jako procentní podíl výrobních nákladů a použité na nezkreslené celkové výrobní náklady činily 12,4 %. Zisk vyjádřený jako procentní podíl nákladů na prodané zboží a uplatněný na celkové nezkreslené výrobní náklady činil 6,2 %.

(277) Na tomto základě Komise početně zjistila běžnou hodnotu podle typu výrobku na základě ceny ze závodu v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení.

3.6. **Vývozní cena**

(278) Tři vyvážející výrobci zařazení do vzorku vyváželi do Unie přímo nezávislým odběratelům, a proto byly jejich vývozní ceny v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanoveny na základě skutečně zaplacené nebo splatné vývozní ceny.

3.7. **Porovnání**

(279) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku na základě ceny ze závodu. Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na ceny a srovnatelnost cen, v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Na základě skutečných údajů poskytnutých spolupracující společností byly provedeny úpravy o náklady na manipulaci, dopravu, pojištění, balení, náklady na úvěry a bankovní poplatky.

3.8. **Dumpingová rozpětí**

(280) U vyvážejících výrobců zařazených do vzorku Komise porovnala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku za účelem výpočtu dumpingového rozpětí v souladu s čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.

(281) U spolupracujících vyvážejících výrobců nezařazených do vzorku Komise vypočetla vážené průměrné dumpingové rozpětí stanovené pro vyvážející výrobce zařazené do vzorku v souladu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení.

(282) Jak je uvedeno ve 176. bodě odůvodnění, úroveň spolupráce vyvážejících výrobců v Číně byla považována za nízkou. Komise se proto domnívala, že u všech ostatních vyvážejících výrobců v Číně je vhodné stanovit dumpingové rozpětí na základě nejvyššího dumpingového rozpětí stanoveného pro nejreprezentativnější typ výrobku prodávaného vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku. Komise proto považovala za vhodné stanovit celostátní dumpingové rozpětí platné pro všechny ostatní nespolupracující vyvážející výrobce na úrovni 86,5 %.

(283) Konečná dumpingová rozpětí, s přihlédnutím k připomínkám zúčastněných stran po poskytnutí konečných informací uvedeným v oddíle 3.9 níže, vyjádřená jako procentní podíl ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd.	22,1 %
Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd.	46,1 %
Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd.	48,8 %
Ostatní spolupracující společnosti	39,6 %
Všechny ostatní společnosti	86,5 %

3.9. **Připomínky zúčastněných stran po poskytnutí konečných informací**

3.9.1. *Postavení CCCME*

(284) Sdružení EIFI zopakovalo, že CCCME nelze považovat za reprezentativní organizaci a v současném šetření by jí neměl být přiznán status zúčastněné strany z těchto důvodů:

a) CCCME nemůže být reprezentativní organizací pro účely základního nařízení a veřejné politiky EU, protože nezastupuje zájmy svých členů ve smyslu zamýšleném základním nařízením. Je to spíše orgán zastupující Čínskou lidovou republiku. Sdružení EIFI tvrdilo, že CCCME je subjekt s deklarovaným cílem napravovat a regulovat hospodářský řád na vnitrostátním trhu. Oddíl internetových stránek CCCME věnovaný způsobilosti pro členství spojuje CCCME s ministerstvem obchodu a Státní radou;

b) je věcí veřejné politiky EU, a to jak ve vztahu k základnímu nařízení, tak ve vztahu k právním předpisům EU v oblasti hospodářské soutěže, aby reprezentativní sdružení dodržovala veřejnou politiku EU, a zejména právní předpisy EU v oblasti hospodářské soutěže. Subjekt, jakým je CCCME, jejímž účelem je bránit hospodářské soutěži jak na domácím trhu, tak na vývozních trzích, nemůže být ze své podstaty reprezentativním sdružením pro účely práva EU. Reprezentativní sdružení v EU jsou především vázána právními předpisy v oblasti hospodářské soutěže. Většina sdružení má při zasedání k dispozici ustanovení zajišťující, aby jejich členové při projednávání otázek týkajících se celého odvětví nejednali v rozporu s pravidly hospodářské soutěže. Nemohou debatovat o objemech, cenách a trzích, zatímco CCCME se v současném řízení snaží kontrolovat hospodářskou soutěž a koordinovat reakce vyvážejících výrobců;

c) kromě toho CCCME vědomě připouští, aby Komise považovala společnost Shanghai Foreign Trade (Pudong) Co. Ltd. za vyvážejícího výrobce, přičemž tato společnost je ve skutečnosti obchodníkem a v seznamu dalších spolupracujících vyvážejících výrobců by neměla být uvedena.

(285) CCCME předložila Komisi 20 plných mocí ([69]) udělených výrobci spojovacích prostředků v Číně a zmocňujících CCCME, aby je v současném šetření zastupovala. Tyto informace byly zúčastněným stranám řádně k dispozici k nahlédnutí. Důvody předložené sdružením EIFI nezpochybňují skutečnost, že CCCME je oprávněna zastupovat výrobce v tomto šetření, a její tvrzení se proto zamítá. Komise proto usoudila, že jelikož CCCME zastupuje tyto konkrétní výrobce spojovacích prostředků v Číně, je zúčastněnou stranou.

3.9.2. *Výběr reprezentativní země*

(286) CCCME a sdružení EFDA zopakovaly své tvrzení, že nejvhodnější reprezentativní třetí zemí ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení je Malajsie, a nikoli Thajsko, a to z několika důvodů. Mimo jiné tvrdily, že společnosti v Malajsii vyrábějí především standardní spojovací prostředky, a proto je jejich sortiment výroků podobný čínskému.

(287) Pokud jde o dovozní cenu drátu z legované oceli (HS 722790), což je surovina pro výrobu spojovacích prostředků, do Malajsie, CCCME tvrdila, že je reprezentativní, protože je velmi podobná úrovni dovozní ceny do jiných zemí, jako je Turecko nebo EU, zatímco dovozní ceny stejné suroviny do Thajska (je-li zahrnut japonský dovoz) nejsou s dovozní cenou do těchto jiných zemí v souladu, a proto je nelze považovat za reprezentativní.

(288) CCCME dále tvrdila, že pokud jde o objem dovozu stejné suroviny (drátu z legované oceli (HS 722790)) do Malajsie, většina dovozu do Malajsie i Thajska v relativním vyjádření pochází z Číny a ze zemí, které nejsou členy WTO. Relativní kvantitativní analýza proto nemůže být platným důvodem, proč Komise vybrala Thajsko a nikoli Malajsii. Skutečnost, že zbývající objem dovozu drátu z legované oceli (po odečtení dovozu z Číny a jiných zdrojů ze zemí, které nejsou členy WTO) do Malajsie je nižší než do Thajska, neznamená, že je nereprezentativní, neboť i tak

([69]) Podání t21.000687.

představuje 16 000 tun, které lze považovat za dostatečné pro to, aby bylo možné tento dovoz považovat za reprezentativní. Kromě toho Komise nepředložila žádné důkazy o tom, že dovozní cena do Malajsie není na tomto základě reprezentativní, nebo že dovozní cena do Thajska je reprezentativnější pouze z důvodu většího množství dovozu.

(289) CCCME dodala, že není důvod pro to, aby se Komise za účelem vyloučení Malajsie zaměřila pouze na objem dovozu drátu z legované oceli (HS 722790), zatímco dovoz jiných surovin (HS 721391, HS 721399 a HS 722830) společně představuje přibližně stejné procento celkových výrobních nákladů čínských výrobců spojovacích prostředků. Vezmeme-li všechny čtyři suroviny společně, 70 % dovozu do Malajsie ve skutečnosti pochází ze zemí jiných než ČLR a zemí, které nejsou členy WTO, zatímco v Thajsku pochází z jiných zdrojů než z ČLR a ze zemí, které nejsou členy WTO pouze 54 % dovozu těchto čtyř surovin.

(290) Jak je vysvětleno ve 224. bodě odůvodnění, více než 75 % dovozu drátu z legované oceli (HS 722790) do Malajsie pochází z ČLR a zemí, které nejsou členy WTO. Kromě toho, jak je uvedeno ve 235. bodě odůvodnění, byl dovoz stejné suroviny do Thajska téměř dvanáctkrát vyšší. Komise měla za to, že tyto skutečnosti samy o sobě stačí k učinění závěru, že dovoz do Malajsie je z hlediska cen méně vhodný než dovoz z Thajska, jelikož tento dovoz byl zjevně ovlivněn hospodářskou soutěží s dovozem z ČLR a ze zemí, které nejsou členy WTO, který společně představoval více než 80 % veškerého dovozu této suroviny do Malajsie). Ve druhé poznámce Komise totiž uvedla, že dovozní cena z jiných zdrojů do Malajsie byla sladěna s velmi nízkou dovozní cenou z ČLR a jiných zemí, které nejsou členy WTO. Tato cena ve výši 4,43 CNY/t se více blížila dovozní ceně z ČLR a jiných zemí, které nejsou členy WTO, (3,9 CNY/t) než dovozní ceně do Turecka (4,93 CNY/t), jak tvrdila tato strana.

(291) Navíc podle údajů vyvážejících výrobců v ČLR zařazených do vzorku představovaly ostatní tři hlavní suroviny dohromady (HS 721391, HS 721399 a HS 722830) nižší podíl výrobních nákladů spojovacích prostředků než dráty z legované oceli (HS 722790) nejméně o 10 %. Komise nicméně ve druhé poznámce rovněž uvedla relativní váhu dovozu těchto dalších surovin z ČLR a ze zemí, které nejsou členy WTO, která až na jednu (HS 721391) byla vyšší v Malajsii než v Thajsku. Na základě výše uvedených skutečností Malajsie nebyla považována za vhodnou reprezentativní zemi ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení. Sortiment spojovacích prostředků vyráběných v Malajsii proto nebyl analyzován a tvrzení v tomto ohledu byla zamítnuta.

(292) CCCME dále tvrdila, že absence údajů o malajsijských výrobcích z databáze D&B představuje mezeru v analýze Komise, Komise totiž zúčastněným stranám nikdy neposkytla údaje o Malajsii z databáze D&B, jak to učinila v případě zemí uvedených v první poznámce. Navzdory skutečnosti, že CCCME ve svých připomínkách ke druhé poznámce zdůraznila, že je důležité vycházet z auditovaných účetních závěrek společností ve srovnání s údaji databáze D&B, nezdá se, že by se Komise pokusila tyto údaje pro Malajsii nebo Thajsko vyhledat.

(293) Sdružení EFDA uvedlo, že údajná absence finančních údajů o malajsijských společnostech je způsobena vlastní nečinností Komise, neboť Komise poskytla výtah z databáze D&B pro několik zemí, ale odmítla tak učinit pro Malajsii. Sdružení EFDA rovněž uvedlo, že není možné, že by databáze D&B neobsahovala o malajsijských výrobcích spojovacích prostředků žádné informace, a uvedla, že internetová stránka databáze D&B skutečně uvádí pod jedním z kódů NACE vztahujících se k výrobku, který je předmětem šetření, seznam osmdesáti pěti společností.

(294) Vyvážející výrobce Ningbo Jinding zařazený do vzorku získal z malajsijského registru auditované účetní závěrky 11 malajsijských výrobců spojovacích prostředků a tři z nich (které byly ziskové) navrhl Komisi.

(295) CCCME dodala, že údaje z auditovaných účetních závěrek malajských společností, které má nyní Komise k dispozici, jsou mnohem spolehlivější než údaje z databáze D&B týkající se thajských společností, protože:

a) auditované účetní závěrky jsou podrobné, srozumitelné a poskytují vysvětlení finančních údajů a jejich výklad, zatímco zprávy přístupné prostřednictvím databáze D&B jsou často obecné, nejsou dostatečně podrobné nebo neposkytují analýzu zdrojových údajů. Databáze D&B navíc obsahuje veškeré dostupné údaje a „standardizuje základní vykázané údaje“, čímž vzniká nejistota ohledně přesného rozsahu údajů;

b) existují faktické důkazy o tom, že údaje z databáze D&B jsou nespolehlivé, neboť vyvážející výrobce Ningbo Jinding zařazený do vzorku v předchozích podáních prokázal ([70]), že jeho vlastní údaje v databázi D&B neodpovídají údajům v jeho auditované účetní závěrce;

(296) pokud jde o údaje dostupné o výrobcích spojovacích prostředků v Malajsii, jak je uvedeno ve 223. bodě odůvodnění, Komise ve druhé poznámce potvrdila dostupnost finančních informací o jedné společnosti vyrábějící výrobek, který je předmětem šetření. Poskytnutí údajů o této společnosti z databáze D&B tedy nebylo nutné, protože některé zúčastněné strany tuto společnost rovněž uvedly a ve spisu, do kterého mohou všechny zúčastněné strany tohoto případu nahlížet, poskytly auditované účetnictví závěrky skupiny. Dále je třeba uvést, že Komise v souladu se svou standardní praxí používá databáze, které má k dispozici (jako je Bloomberg a D&B), k identifikaci výrobců ve všech potenciálních reprezentativních zemích, včetně Malajsie a Thajska. Během výzkumu se Komise snaží identifikovat výrobce výrobku, který je předmětem šetření, s kompletním souborem finančních údajů relevantních pro období šetření s cílem zjistit prodejní, správní a režijní náklady a zisk pro početní zjištění běžné hodnoty. Skutečnost, že zúčastněné strany našly v Malajsii výrobce podle kódů NACE týkajících se k výrobku, který je předmětem šetření, nepotvrzuje, že se skutečně jedná o výrobce výrobku, který je předmětem šetření, s úplným souborem finančních údajů relevantních pro období šetření. Komise sice nezpochybňuje užitečnost auditovaných účetních závěrek, jsou-li k dispozici, ale konstatuje, že CCCME neprokázala, jakým způsobem zvyšuje standardizovaný základ vykázaných údajů v databázi D&B nejistotu ohledně přesného rozsahu údajů. Uvedené rozdíly v údajích mezi auditovanými účetními závěrkami společnosti Ningbo Jinding a údaji společnosti v databázi D&B jsou ve skutečnosti způsobeny tím, že informace o příjmech uvedené v databázi D&B se týkají odhadovaných příjmů v roce 2014, zatímco příjmy v předložených auditovaných účetních závěrkách se týkají skutečných příjmů v roce 2014. Auditované účetní závěrky tří malajsijských výrobců předložené po poskytnutí konečných informací nebyly dále posuzovány, protože, jak je uvedeno ve 291. bodě odůvodnění, Malajsie nebyla považována za vhodnou reprezentativní zemi ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení. Tvrzení stran je tedy zamítnuto.

(297) CCCME a sdružení EFDA zopakovaly svůj požadavek, aby v případě, že bude jako reprezentativní země použito Thajsko, byly údaje o dovozu čtyř hlavních surovin (HS 721391, HS 721399, HS 722790 a HS 722830) upraveny odečtením dovozu z Japonska od celkového dovozu, protože tento dovoz má nepřiměřeně vysoké ceny. Tvrzení podpořil vyvážející výrobce zařazený do vzorku Wenzhou. Tyto strany konkrétně tvrdily, že japonský dovoz válcovaného drátu do Thajska se týká především vysokojakostních tříd používaných ve spojovacích prostředcích pro automobilový průmysl. Tento výrobek je mnohem dražší než válcovaný drát nižší třídy používaný čínskými vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku, kteří vyrábějí hlavně standardní spojovací prostředky. Tyto strany tvrdily, že v Thajsku je významná výroba automobilů, která vyžaduje značné objemy spojovacích prostředků vyráběných z válcovaného drátu speciální třídy, přičemž v Thajsku existuje pouze jeden domácí dodavatel této speciální třídy s omezenou kapacitou. Proto je třeba značné množství válcovaného drátu speciální třídy dovážet. Vzhledem k tomu, že v regionu ASEAN nejsou žádní jiní výrobci válcovaného drátu speciální třídy než Japonsko (kromě výše uvedeného domácího výrobce v Thajsku), uskutečňoval se dovoz nutně z této země.

(298) Tyto strany dále tvrdily, že dovozní ceny čtyř hlavních surovin z Japonska do Thajska jsou nereprezentativní, a to na základě skutečnosti, že jejich dovozní ceny jsou vyšší než dovozní ceny nebo domácí tržní ceny těchto surovin na jiných trzích (jako je Turecko, EU, USA atd.). CCCME dodala, že Komise neměla analyzovat japonské vývozní ceny na jiné trhy, ale spíše porovnat ceny dovozu z Japonska s cenami dovozu z jiných zemí do Thajska. CCCME proto žádala, aby Komise vycházela buď z údajů o thajském dovozu, s výjimkou dovozu z Japonska, nebo z údajů o dovozu do Thajska sdružení ASEAN, nebo použila thajskou domácí cenu těchto materiálů.

(299) Čínská vláda podpořila tvrzení, že válcované dráty dovážené z Japonska se používají k výrobě spojovacích prostředků určených pro automobilový průmysl v Thajsku a že jejich cenová hladina je proto abnormálně vysoká. Vzhledem k tomu, že z ČLR do EU se vyváží jen málo spojovacích prostředků pro automobilový průmysl, referenční hodnota použitá pro stanovení běžné hodnoty neodráží odpovídající náklady válcovaného drátu používaného ve spojovacích prostředcích vyvážených z Číny do EU.

(300) Sdružení EFDA rovněž tvrdilo, že rozdíl mezi kódy HS 721391 a HS 721399 spočívá pouze v rozměru válcovaného drátu, který sám o sobě nemůže být důvodem významného rozdílu v průměrné dovozní ceně u jednotlivých kódů HS. Tvrdilo, že tento cenový rozdíl je s větší pravděpodobností způsoben skutečností, že dovoz z Japonska pod kódem HS 721391 činil pouze 9 %, zatímco pod kódem HS 721399 činil 65 %. Společnost Wenzhou dodala, že její nákupní cena surovin kódů HS 721391 a HS 721399 je podobná.

([70]) Podání společnosti Ningbo Jinding ze dne 6. dubna 2021, t21.003137.

(301) Žádná z výše uvedených zúčastněných stran neodůvodnila svá tvrzení ohledně podílu válcovaného drátu speciální třídy používaného při výrobě nestandardních spojovacích prostředků používaných v automobilovém průmyslu na celkovém japonském dovozu do Thajska ani způsob rozlišení suroviny speciální třídy v rámci uvedených čtyř kódů HS, přestože se toto šetření vztahuje i na nestandardní spojovací prostředky a lze pro ně použít suroviny speciální třídy. Na základě důvěrných údajů předložených jednou ze stran představovaly spojovací prostředky pro automobilový průmysl v Thajsku v roce 2018 méně než 50 % celkové poptávky po průmyslových spojovacích prostředcích, a proto poptávka po surovinách pro standardní i nestandardní spojovací prostředky v Thajsku existovala. Japonský dovoz čtyř hlavních surovin do Thajska zároveň představoval přibližně 33 % celkového dovozu těchto surovin, přičemž strany ve svých připomínkách nepředložily důkazy o tom, kolik z nich bylo určeno pro nestandardní spojovací prostředky, nebo pro spojovací prostředky obecně (protože tyto suroviny se používají i pro jiné výrobky).

(302) Pokud jde o cenový rozdíl mezi japonským dovozem a dovozem z jiných třetích zemí do Thajska, za prvé, thajské dovozní ceny z Japonska porovnávané těmito stranami zahrnovaly cla, zatímco ceny na jiných trzích nikoli. Za druhé, Komise se domnívala, že cenové srovnání průměrné japonské dovozní ceny do Thajska a průměrných úrovní cen na jiných trzích předložené zúčastněnými stranami, není smysluplné, protože se srovnává nesrovnatelné. Zatímco japonské ceny do Thajska, jak tvrdily tyto strany, nezahrnovaly válcovaný drát jiné než speciální třídy, průměrná cena na jiných trzích zahrnovala obojí – speciální i nespeciální třídy válcovaných drátů, a takové srovnání proto nevedlo ke smysluplným výsledkům a bylo zamítnuto. Komise tedy pro účely srovnání zohlednila ceny veškerého dovozu do Thajska (včetně válcovaného drátu speciální i nespeciální třídy) i dovozní nebo domácí ceny na jiných trzích, které strany předložily. Srovnání na základě průměrné ceny všech tříd válcovaných drátů podle příslušných kódů HS ukázalo, že významné cenové rozdíly existují pouze u dvou typů, které vyvážející výrobce zařazený do vzorku používal v menším množství. Pouhý cenový rozdíl tedy nebyl podstatný. A konečně strany neodůvodnily, proč by nemohl mít rozdíl rozměrů válcovaného drátu významný dopad na ceny. Nákupní cena společnosti Wenzhou byla zkreslená, a proto nemohla být zohledněna.

(303) Vzhledem k tomu, že i) strany nepředložily lépe podložené údaje o tom, kolik dovezených surovin z Japonska bylo určeno pro nestandardní spojovací prostředky a jak rozlišit surovinu speciální třídy v rámci čtyř kódů HS, že ii) v Thajsku byla dostatečná poptávka po surovinách pro výrobu standardních i nestandardních spojovacích prostředků a že iii) rozdíl mezi průměrnou cenou dovozu do Thajska a průměrnou cenou válcovaného drátu na jiných trzích není relevantní, jak je uvedeno ve výše uvedeném bodě odůvodnění, neexistují žádné důvody pro vyvození závěru, že japonský vývoz do Thajska není reprezentativní, a proto by měl být vyloučen. Tvrzení stran v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

(304) CCCME dále zopakovala, že při stanovení prodejních, správních a režijních nákladů a zisku by neměly být použity finanční údaje některých thajských výrobců. Konkrétně společnosti Topy Thailand, Thaisin Metals Industries Co., Ltd. a S.J Screwthai nevyrábějí výrobky srovnatelné s čínskými výrobci, a odlišné výrobní zaměření těchto výrobců proto nevyhnutelně znamená, že jejich náklady a finanční údaje byly velmi odlišné a nebyly srovnatelné s čínskými výrobci zařazenými do vzorku.

(305) Sdružení EFDA rovněž tvrdilo, že společnost Topy Thailand nevyrábí výrobek, který je předmětem šetření, a proto by měla být vyloučena. Konkrétně podložky vyráběné společností Topy Thailand jsou podle internetových stránek jedné společnosti skupiny v Japonsku přítlačné podložky, které se zcela liší od podložek, jež jsou předmětem stávajícího šetření. Údaje společnosti Topy Thailand se rovněž zdají být nespolehlivé, protože konsolidovaný zisk skupiny Topy Group ve výroční zprávě za rok 2020 odpovídal zisku, který Komise použila pro společnost Topy Thailand.

(306) CCCME tvrdila, že údaje v databázi D&B a v databázi Orbis (dále jen „Orbis“) ([71])jsou obecně naprosto nespolehlivé, a to zejména v případě vybraných thajských výrobců, protože v těchto dvou databázích se vyskytují nesrovnalosti. CCCME tvrdila, že údaje obsažené v těchto databázích jsou odhady a považuje za nevhodné, aby se Komise na tyto odhady spoléhala, protože finanční údaje soukromých společností v Thajsku nejsou veřejné, a proto není možné, aby tyto databáze vycházely ze skutečných údajů. CCCME dodala, že databáze D&B nebo Orbis mohou být spolehlivé pouze v případech, kdy byly zveřejněny finanční výkazy.

([71]) Databáze Orbis, Bureau Van Dijk (https://orbis.bvdinfo.com).

(307) Pokud jde o výrobce v Thajsku, tvrzení, že nevyrábějí výrobek, který je předmětem šetření, se šetřením nepotvrdilo. Jak je uvedeno ve 244. bodě odůvodnění, v sortimentu výrobků těchto společností bylo několik typů spojovacích prostředků, které spadaly do charakteristiky výrobku, jenž je předmětem šetření. Na internetových stránkách společnosti Topy Thailand ([72]) bylo rovněž prokázáno, že tato společnost vyrábí standardní podložky, jež jsou součástí výrobku, který je předmětem šetření, a nikoli jen přítlačné podložky, jak bylo uvedeno. Komise proto potvrdila, že vybrané společnosti v Thajsku mají přímou či nepřímou souvislost s výrobou a prodejem výrobku, který je předmětem šetření, a všechna tvrzení v tomto ohledu byla zamítnuta.

(308) Kromě toho, pokud jde o tvrzení, že údaje v databázi D&B jsou nespolehlivé, jak je uvedeno ve výše uvedených bodech odůvodnění, Komise podotýká, že konsolidovaný zisk skupiny Topy Group je výsledkem příjmů a nákladů skupiny ve vztahu ke stranám mimo skupinu a zisky uvnitř skupiny jsou v účetních závěrkách na úrovni skupiny vyloučeny. Vzhledem k tomu není podobná výše zisku na úrovni jedné společnosti skupiny a skupiny jako celku neobvyklá a nepotvrzuje, že údaje společnosti Topy Thailand v databázi D&B jsou nespolehlivé. Výroční zpráva skupiny Topy Group předložená sdružením EFDA nepřináší do této záležitosti žádné nové světlo, protože uvádí pouze konsolidované údaje skupiny, a proto nezpochybňuje výkonnost thajského subjektu.

(309) Nesrovnalosti mezi údaji databází Orbis a D&B mohou být výsledkem odlišného popisu finančních položek shromážděných databází nebo jiné úrovně zprávy společnosti/skupiny, a tato skutečnost jako taková tedy neprokazuje, že údaje jsou nespolehlivé. Kromě toho jsou tyto údaje shromažďovány od společností a nemusí být nutně veřejně dostupné. Strana rovněž neprokázala, že databáze Orbis a D&B jsou spolehlivé jen v případech, kdy byly zveřejněny finanční výkazy. Argumenty v tomto ohledu byly proto zamítnuty.

(310) A konečně CCCME tvrdila, že pokud Komise používá finanční údaje thajských společností, je třeba provést úpravu ziskových rozpětí, aby odrážela náklady na suroviny s výjimkou dovozu z ČLR a jiných zemí, které nejsou členy WTO. V tomto ohledu strana neprokázala, jak by se uvedená úprava na tyto konkrétní společnosti v Thajsku vztahovala a že je vyloučení dovozu z ČLR a jiných zemí, které nejsou členy WTO, pro tyto konkrétní společnosti relevantní. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

3.9.3. *Referenční hodnoty použité pro početní zjištění běžné hodnoty*

3.9.3.1. Referenční hodnota a výpočet nákladů práce

(311) Pokud jde o nejlepší dostupné údaje, které byly použity s ohledem na spotřebu pracovní síly v souladu s článkem 18 základního nařízení, společnost Jiangsu tvrdila, že doba, kterou Komise použila pro výpočet, není doba, kdy zaměstnanec přistoupí k výrobní lince nebo ji opustí, ale doba, kdy zaměstnanec vstoupí do areálu továrny nebo jej opustí. Princip osmihodinového pracovního dne je třeba vykládat jako maximální pracovní dobu v pracovním dni a úpravy provedené Komisí byly nepřiměřené a vedly k absurdním výsledkům. Komise měla použít osmihodinový pracovní den, protože je zakotven v Úmluvě o pracovní době (v průmyslu) ([73]), kterou ratifikovaly členské státy EU. Kromě toho Čína přijímá princip osmihodinového pracovního dne, a proto by osmihodinová pracovní doba měla být vykládána jako maximální pracovní doba v pracovním dni.

(312) Komise měla za to, že doba vstupu do areálu továrny a odchodu z něj, která byla zjištěna u společnosti Jiangsu, je pro výpočet skutečné pracovní doby přiměřená, protože kromě vlastní práce neexistuje žádný jiný důvod, proč by měl být zaměstnanec v areálu továrny, nebo tyto jiné důvody společnost Jiangsu neuvedla. Je třeba uvést, že průměrný počet hodin odpracovaných za den vypočítaný Komisí byl vyšší než standardní osmihodinová pracovní doba, což bylo přiměřené vzhledem ke skutečnosti, že sama společnost Jiangsu zaznamenala přesčasy. Tvrzení strany v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

([72]) http://www.topy.co.th/product_Washers.php
([73]) Článek 2 Úmluvy o pracovní době (v průmyslu), 1919 (č. 1).

(313) Společnost Jiangsu dále tvrdila, že Komise neposkytla žádné vysvětlení toho, na jakém základě stanovila hodinové náklady práce, ale uvedla pouze odkaz na zdroj. Počet skutečně odpracovaných hodin týdně ve výrobním průmyslu v Thajsku je mnohem vyšší než čtyřicet hodin týdně. Společnost Jiangsu uvedla, že podle zdroje, který Komise použila, pracovalo přibližně 67 % zaměstnanců ve výrobním odvětví v Thajsku čtyřicet až čtyřicet devět hodin. Kromě toho současný zákon o ochraně zaměstnanců v Thajsku stanoví, že maximální pracovní doba za týden je čtyřicet osm hodin, což by tedy pro stanovení hodinových nákladů práce představovalo vhodnější základ.

(314) Pro výpočet nákladů na pracovní sílu za hodinu použila Komise počet čtyřicet hodin týdně (tj. měsíční náklady na pracovní sílu v reprezentativní zemi byly poděleny čtyřmi týdny a poté poděleny čtyřiceti hodinami týdně), což je standardní počet hodin odpracovaných za týden (osm hodin denně krát pět pracovních dnů). Skutečnost, že 67 % zaměstnanců ve výrobním odvětví v Thajsku pracuje čtyřicet až čtyřicet devět hodin týdně, neukazuje, kolik zaměstnanců pracuje čtyřicet hodin nebo více než čtyřicet hodin, přičemž zákon o ochraně zaměstnanců v Thajsku stanoví maximální pracovní dobu, ale nikoli skutečnou. Tvrzení strany v tomto ohledu bylo proto zamítnuto.

(315) Společnost Ningbo Jinding tvrdila, že Komise neměla použít pevný počet pracovních hodin na kilogram spojovacích prostředků vyrobených ve společnosti Jiangsu, protože produktivita společnosti Jiangsu je výrazně vyšší než produktivita společnosti Ningbo Jinding, vzhledem k tomu, že součástí výrobního procesu společnosti Jiangsu je kování za tepla. Tato strana dodala, že používání dostupných údajů Komisí by mělo být přiměřené, především by nemělo vést ke zcela nepřiměřeným výsledkům, zejména pokud použití dostupných údajů nevyplývá z nedostatečné spolupráce, jako je tomu v tomto případě. Sdružení EFDA toto tvrzení podpořilo a uvedlo, že Komise navýšila náklady na pracovní sílu, a tudíž i dumpingová rozpětí.

(316) Společnost Ningbo Jinding rovněž zopakovala svůj požadavek vycházet ze standardní pracovní doby a tvrdila, že byly předloženy důkazy o tom, že tato společnost pracovní právo ČLR vymezující osmihodinovou pracovní dobu denně respektuje a vymáhá. Kromě toho nejsou ve spisu žádné důkazy o tom, že by čínská pracovní práva nebyla respektována nebo vymáhána, a Komise by proto měla předpokládat, že právní předpisy byly dodržovány.

(317) Jak je uvedeno ve 180. bodě odůvodnění, u žádného ze tří vyvážejících výrobců zařazených do vzorku nebyla Komise schopna ověřit skutečnou spotřebu pracovní síly, a proto v souladu s článkem 18 základního nařízení v tomto ohledu použila dostupné údaje. Jak je uvedeno ve 260. bodě odůvodnění, informace o rozdílu mezi skutečnou vykázanou pracovní dobou a dobami vstupu/odchodu zjištěné u společnosti Jiangsu nepředstavují skutečnou spotřebu pracovní síly ve společnosti Jiangsu. Komise použila záznam o dobách vstupu/odchodu pouze jako skutečnost, která je k dispozici pro odhad skutečné pracovní doby. Proto Komise nemohla určit rozdíl mezi pracovní dobou potřebnou pro různé způsoby výroby (kování za tepla a za studena) u žádného vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku, ani sama strana žadatele neposkytla důkazy o tom, jak by měl být odhadnut. Doba sedmnácti pracovních hodin vypočítaná na základě dostupných skutečností se podobala standardní pracovní době vyžadované v některých výrobních odděleních společnosti Ningbo Jinding, přičemž navíc nebyly k dispozici žádné důkazy o tom, že tyto přesčasy nebyly dobrovolné.

(318) Kromě toho, jak je uvedeno ve 183. bodě odůvodnění, Komise během šetření zjistila, že skutečná pracovní doba se neodrazila v odměně vyplacené zaměstnancům. Na rozdíl od svého tvrzení společnost neposkytla žádné důkazy týkající se souvislosti pracovní doby s odměnami, a nemohla tedy prokázat, že standardní pracovní doba byla skutečně vynucená, ale pouze poskytla oznámení společnosti zaměstnancům, které omezuje maximální počet hodin. Komise se proto domnívala, že metodika stanovení skutečné pracovní doby je přiměřená a tvrzení stran v tomto ohledu byla zamítnuta.

3.9.3.2. Referenční hodnota nákladů na elektrickou energii

(319) Po poskytnutí konečných informací společnost Jiangsu tvrdila, že úprava o inflaci použitá Komisí při úpravě sazby za elektřinu z listopadu 2018 se neprojevila, protože thajská sazba za elektřinu se od té doby nezměnila tak, aby odrážela inflaci. Společnost Jiangsu dále tvrdila, že Komise neuvedla důvody, proč je tato úprava nutná. Kromě toho Komise neprovedla úpravu o inflaci u vody a zemního plynu, a neposkytla pro to žádné důvody.

(320) Společnost Ningbo Jinding tvrdila, že vzhledem k tomu, že referenční hodnota pro náklady na elektřinu byla stanovena na základě ceny za elektřinu zveřejněné za zúčtovací měsíc listopad 2018 upravené o příslušnou míru inflace do poloviny období šetření, neodráží skutečné náklady, které spotřebitelé elektřiny v Thajsku zaplatili během období šetření. Strana poukázala na to, že podmínky týkající se sazeb za elektřinu uvedené na internetových stránkách ([74]), z nichž Komise cenu za elektřinu, která byla platná v období šetření, použila, stanoví, že „poplatky za elektřinu účtované za každý měsíc zahrnují základní poplatek za elektřinu podle sazeb v tomto dokumentu a doplatek na základě úpravy ceny energie“. Komise proto měla namísto úpravy o inflaci použít doplatek na základě úpravy ceny energie.

(321) Komise přezkoumala podmínky sazeb za elektřinu v Thajsku a potvrdila, že doplatek na základě úpravy ceny energie (zahrnující prvky měnící se ceny) je poskytovatelem elektřiny v Thajsku skutečně pravidelně upravován. Komise proto u uvedených tří vyvážejících výrobců zařazených do vzorku upravila použitou referenční hodnotu pro elektřinu o doplatek na základě úpravy ceny energie a nikoli o inflaci. Na rozdíl od referenční hodnoty pro elektřinu, která vycházela z fakturace za měsíc listopad 2018, a proto musela být upravena pro období šetření, jak je vysvětleno výše, se referenční hodnoty pro vodu a zemní plyn použité Komisí k období šetření již vztahovaly, a proto žádné další úpravy nebyly použity.

(322) Společnost Ningbo Jinding rovněž tvrdila, že Komise použila nesprávnou úroveň napětí pro sazby za elektřinu účtované společnosti Ningbo Jinding během období šetření, protože skutečná úroveň napětí společnosti přesahuje 12 kV. Komise referenční hodnotu týkající se úrovně napětí společnosti Ningbo Jinding přezkoumala a upravila na základě důkazů shromážděných při dálkové křížové kontrole týkajících se sazeb za elektřinu účtovaných společnosti Ningbo Jinding během období šetření.

3.9.3.3. Úprava o náklady na vnitrozemskou dopravu a dovozní cla použitá na referenční hodnotu surovin

(323) Společnost Ningbo Jinding tvrdila, že Komise nesprávně vypočítala náklady na vnitrozemskou dopravu na základě procentního podílu hodnoty surovin, zatímco při nákupu surovin se náklady na dopravu obvykle určují na základě objemu nákupu. Tato strana uvedla, že je ustálenou praxí samotné Komise alokovat náklady na dopravu podle objemu, a nikoli hodnoty surovin. Kromě toho Komise měla vzít v úvahu skutečnou vzdálenost přepravy do společnosti Ningbo Jinding.

(324) Společnost Wenzhou tvrdila, že stačí zajistit, aby cena surovin na základě ceny ze závodu nebyla narušená a aby přičtení jakýchkoli nákladů na dopravu bylo v souladu se skutečnými dodacími podmínkami pro nákup surovin čínskými vyvážejícími výrobci. Proto kromě ceny ze závodu by měly být zohledněny pouze skutečné náklady na dopravu od dodavatelů do společnosti Wenzhou. Společnost Wenzhou dále považovala za nepřiměřené, že náklady na dopravu surovin jsou vyjádřeny jako procentní podíl vykázaných nákladů na suroviny, zatímco skutečné náklady na dopravu se počítají na základě množství namísto hodnoty.

(325) Společnost Ningbo Jinding dále tvrdila, že není žádný důvod přidávat k ceně suroviny dovozní clo, protože společnost Ningbo Jinding nakupovala své suroviny v Číně a žádná dovozní cla neplatila. Údaje z databáze GTA jsou dále založeny na cenách CIF, a proto zahrnují dodatečné náklady, jako jsou mezinárodní doprava, pojištění a manipulační náklady, které se domácích nákupů netýkají a měly by proto být odečteny.

(326) Společnost Wenzhou Junhao rovněž zopakovala svou připomínku k první poznámce, že všechny suroviny společnosti Wenzhou Junhao pro výrobek, který je předmětem šetření, byly nakoupeny na domácím trhu. Společnost Wenzhou Junhao tvrdila, že dovozní cena (CIF) do Thajska, kterou Komise vzala jako základ pro stanovení nezkreslené ceny surovin, může zahrnovat vyšší náklady na dodání než suroviny zakoupené na domácím trhu.

(327) Komise měla za to, že podle čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení by běžná hodnota měla odrážet nezkreslenou cenu surovin v reprezentativní zemi (v tomto případě v Thajsku) jako příslušnou zástupnou hodnotu pro stanovení běžné hodnoty v zemi původu. Měla by proto odrážet cenu, kterou by výrobce spojovacích prostředků zaplatil

([74]) http://www.mea.or.th/en/profile/109/114

v Thajsku za suroviny dodané k bráně závodu. Pokud by náklady na mezinárodní dopravu a dovozní cla nebyla přidána, výsledná referenční hodnota by neodrážela nezkreslenou cenu na thajském trhu, nýbrž pouze průměrnou cenu CIF v zemích vyvážejících dotčené suroviny. To by bylo v rozporu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení.

(328) Kromě toho, jelikož neexistuje referenční hodnota pro náklady na dopravu (jednotlivých společností, jednotlivých typů surovin, jednotlivých jiných dopravních kanálů atd.), použila Komise poměr mezi náklady na dopravu a náklady na suroviny vyvážejícího výrobce. Tento poměr se použije na referenční hodnotu suroviny, která se následně vynásobí množstvím suroviny spotřebované vyvážejícím výrobcem. Tato metodika odráží strukturu nákladů vyvážejícího výrobce, protože poměr mezi náklady na dopravu a náklady na suroviny je zachován a je dále použit pro nezkreslenou referenční hodnotu.

(329) Všechna tvrzení stran týkající se výpočtu úpravy o náklady na vnitrozemskou dopravu a dovozní cla použitá na referenční hodnotu surovin byla proto zamítnuta.

3.9.4. *Výpočet běžné hodnoty*

(330) Společnost Wenzhou tvrdila, že by se neměl dělat rozdíl mezi dvěma typy válcovaného drátu používaného pro výrobu spojovacích prostředků, a sice HS 721391 a HS 721399, protože se liší pouze průměrem (větším nebo menším než 14 mm) a jejich cena je téměř stejná, jak je uvedeno v několika zdrojích. Navíc průměr větší nebo menší než 14 mm není ukazatelem ve struktuře PCN výrobku, který je předmětem šetření.

(331) Pokud jde o suroviny, byli vyvážející výrobci v dotazníku požádáni, aby určili každý typ suroviny použité při výrobě výrobku, který je předmětem šetření, co nejpřesnějším celním kódem (úroveň osmimístného kódu nebo desetimístného kódu). Uvedená surovina je pak co nejpřesněji sladěna s celním kódem referenční hodnoty stejné suroviny v reprezentativní zemi. Při určování použitých surovin je cena těchto surovin nebo struktura PCN nepodstatná, protože žádná z nich se nepoužívá ke sladění s celním kódem referenční hodnoty stejné suroviny v reprezentativní zemi. Oba typy použité suroviny určila v tomto šetření společnost Wenzhou. Na základě toho byly oba typy suroviny použité společností Wenzhou sladěny s referenční hodnotou stejné suroviny v Thajsku. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(332) Společnost Wenzhou dále tvrdila, že prodejní, správní a režijní náklady použité k výpočtu běžné hodnoty byly stanoveny na základě pěti thajských společností, aniž byl uveden rozpis prodejních, správních a režijních nákladů jednotlivých společností. Kromě toho nebyly od prodejních, správních a režijních nákladů odečteny přímé prodejní náklady, jako jsou náklady na dopravu. Proto je tvrzení Komise v rámci poskytnutí konečných informací, že vypočítala běžnou hodnotu pro jednotlivé typy výrobku na základě ceny ze závodu, nepřesné. Vzhledem k tomu, že prodej na vývoz byl stanoven na základě ceny ze závodu bez nákladů na dopravu, měly by být tyto náklady od běžné hodnoty rovněž odečteny v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení.

(333) Jak je uvedeno ve 276. bodě odůvodnění, Komise počtně zjistila běžnou hodnotu podle typu výrobku na základě ceny ze závodu v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení, což zahrnuje přiměřenou částku prodejních, správních a režijních nákladů. Nejsou k dispozici žádné informace o tom, že prodejní, správní a režijní náklady thajských společností, které Komise použila, zahrnovaly náklady na dodání zákazníkům. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(334) Sdružení EIFI se domnívalo, že dumpingové rozpětí stanovené pro společnost Jiangsu vychází z rozporných informací. Podle databáze D&B měla společnost Jiangsu pouze 15 zaměstnanců, což odpovídá úrovni zaměstnanců, která je obvyklá v obchodní společnosti, a není v souladu s množstvím spojovacích prostředků vyrobených společností Jiangsu. Rovněž průměrná vývozní cena spojovacích prostředků společnosti Jiangsu v období šetření je nižší než celková průměrná vývozní cena z ČLR ve stejném období. Vzhledem k tomu, že společnost tvrdila, že vyrábí převážně spojovací prostředky v rámci výrobního procesu kování za tepla, který přináší vyšší výrobní náklady než spojovací prostředky vyráběné v rámci jiných výrobních procesů, by však měla být její prodejní cena v průměru vyšší než průměrná vývozní cena z Číny. Kromě toho je společnost Jiangsu ve spojení se dvěma dalšími společnostmi v ČLR vyrábějícími spojovací prostředky, které v odpovědi na dotazník nebyly uvedeny, a proto by hrozilo vysoké riziko, že tyto společnosti budou svůj vývoz provádět prostřednictvím společnosti Jiangsu a využívat nižší celní sazby.

(335) Jak je uvedeno v 92. bodě odůvodnění, Komise provedla dálkové křížové kontroly a potvrdila údaje předložené společností Jiangsu, včetně počtu zaměstnanců a vývozní ceny. Skutečnost, že průměrná vývozní cena společnosti Jiangsu může být nižší než průměrná cena veškerého vývozu z ČLR, může být způsobena odchylkou od průměru vzhledem k počtu vyvážejících výrobců v ČLR a počtu typů výrobku, který je předmětem šetření, dovážených z ČLR, jež byly zahrnuty do výpočtu průměrné ceny veškerého vývozu z ČLR. Šetření rovněž neodhalilo žádné společnosti ve spojení vyrábějící dotčený výrobek v Číně. Tvrzení sdružení EIFI v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

3.9.5. *Spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku*

(336) Sdružení EFDA tvrdilo, že sazba pro spolupracující vývozce nezařazené do vzorku je v rozporu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení příliš vysoká. Je tomu tak proto, že Komise použila dostupné údaje o spotřebě pracovní síly v souladu s článkem 18 základního nařízení, a neměla proto při výpočtu průměrného dumpingového rozpětí vzorku přihlížet k rozpětím stanoveným za okolností uvedených v článku 18. Sdružení EFDA navrhlo použít k určení dumpingového rozpětí použitelného pro spolupracující vyvážející výrobce nezařazené do vzorku dumpingové rozpětí společnosti Jiangsu, protože je to jediná společnost, u které nebyly dostupné údaje použity.

(337) Komise měla za to, že čl. 9 odst. 6 základního nařízení se použije pouze tehdy, jsou-li rozpětí plně stanovena za okolností uvedených v článku 18. Komise podotýká, že jak je uvedeno ve 260. bodě odůvodnění, Komise částečně vycházela z dostupných údajů týkajících se spotřeby pracovní síly u všech tří vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, včetně společnosti Jiangsu, a to z dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení. Komise proto považovala za vhodné vycházet při stanovení dumpingového rozpětí pro spolupracující vyvážející výrobce nezařazené do vzorku ze všech rozpětí zjištěných u spolupracujících vývozců, a nikoli všechna tato rozpětí ignorovat. Tvrzení této strany bylo tedy zamítnuto.

3.9.6. *Míra spolupráce*

(338) Sdružení EFDA zopakovalo své tvrzení, že úroveň spolupráce ze strany vyvážejících výrobců by měla být považována za vysokou vzhledem k roztříštěnosti odvětví spojovacích prostředků, které sestává převážně z malých a středních podniků vyvážejících prostřednictvím obchodníků, logistickým obtížím během pandemie COVID-19, obchodním vztahům mezi vyvážejícími výrobci v ČLR a žadatelem, úrovni spolupráce vyvážejících výrobců převyšující 50 %, která je dvakrát vyšší než úroveň spolupráce výrobců v Unii během předchozího šetření týkajícího se spojovacích prostředků, kteří však „*představovali významnou část výrobního odvětví Unie*“ ([75]), přístupu Komise v tomto případě s ohledem na nedostatečnou spolupráci výrobců v Unii a konečně celkovému přístupu Komise s ohledem na malé a střední podniky v Unii, a zejména na zjednodušené dotazníky určené malým a středním podnikům.

(339) Jak je vysvětleno ve 179. bodě odůvodnění, úroveň spolupráce vyvážejících výrobců se stanoví na základě odpovědí vyvážejících výrobců v Číně na formulář pro výběr vzorku. Požadované informace jsou omezeny na základní informace o společnosti, jako jsou kontaktní údaje, objem celosvětového prodeje a výroby i společnosti ve spojení. Tyto informace by měly být u všech společností, včetně malých a středních podniků, snadno a rychle dostupné. Žádný z vyvážejících výrobců neuvedl logistické potíže při poskytování požadovaných informací a sdružení EFDA toto tvrzení rovněž neodůvodnilo. Sdružení EFDA rovněž nevysvětlilo, do jaké míry měly mít údajné obchodní vztahy mezi vyvážejícími výrobci a žadatelem dopad na stanovení úrovně spolupráce. Úroveň spolupráce výrobního odvětví Unie v předchozím antidumpingovém šetření byla navíc v rámci současného šetření považována za nepodstatnou. Tvrzením, že s nespolupracujícími výrobci v Unii se zachází odlišně od nespolupracujících vyvážejících výrobců, se zabývá již 46. bod odůvodnění a navíc nebylo považováno za prvek, který má dopad na úroveň spolupráce vyvážejících výrobců. V každém případě je pojem „významná část“ výrobního odvětví Unie při posuzování úrovně spolupráce ze strany vyvážejících výrobců nepodstatný, neboť oba pojmy se týkají zcela odlišných situací. Zatímco významná část výrobního odvětví Unie se týká stavu při zahájení šetření, účelem celostátního dumpingového rozpětí je zabránit tomu, aby nespolupráce byla neoprávněně odměňována. Argument, že malé a střední podniky v Unii by na rozdíl od vyvážejících výrobců měly ze zjednodušených dotazníků prospěch, je ve fázi výběru vzorku irelevantní. Tvrzení této strany byla tedy zamítnuta.

([75]) Nařízení (ES) č. 91/2009.

(340) Sdružení EFDA dále tvrdilo, s odkazem na judikaturu WTO ([76]), že i kdyby Komise dospěla k závěru, že úroveň spolupráce je nízká, nesmí být ve svém přístupu sankční. V tomto ohledu sdružení EFDA tvrdilo, že výše cla pro „všechny ostatní vyvážející výrobce" byla stanovena na základě nereprezentativního objemu vývozu vycházejícího pouze z jednoho typu výrobku.

(341) Komise má při uplatňování dostupných údajů v souladu s článkem 18 širokou posuzovací pravomoc, pokud je použitá metoda přiměřená. Kromě toho mohou být v souladu s čl. 18 odst. 6 základního nařízení výsledky šetření při uplatňování dostupných údajů pro danou stranu méně příznivé, než kdyby byla spolupracovala, aby se zabránilo nepatřičné odměně za nespolupráci. V tomto případě musela Komise při výpočtu celostátní výše cla vycházet ze skutečností, které jsou ve spisu k dispozici. Metodika byla přiměřená, protože vycházela ze skutečných ověřených informací od vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a výpočet vycházel z vybraného typu výrobku, který byl z hlediska objemu vývozu tohoto vyvážejícího výrobce nejreprezentativnější. Tvrzení, že tento konkrétní typ výrobku nespolupracující vyvážející výrobci nevyváželi, nebylo sdružením EFDA odůvodněno a nebylo možné jej ověřit. Tento argument byl proto zamítnut.

3.9.7. *Seznam spolupracujících vyvážejících výrobců*

(342) Sdružení EIFI tvrdilo, že někteří vyvážející výrobci, kterým byl udělen status spolupracujícího vyvážejícího výrobce, by za takové neměli být považováni, protože nejsou výrobci, ale obchodníky s dotčeným výrobkem, nebo nejsou výrobci dotčeného výrobku. U některých vyvážejících výrobců neodpovídaly názvy uvedené ve formuláři pro výběr vzorku názvům registrovaného čísla DPH této společnosti a někteří jiní měli neobvykle nízkou vývozní cenu do Unie. Na podporu svého tvrzení předložilo sdružení EIFI informace vycházející z veřejně dostupných zdrojů.

(343) Komise podotýká, že informace poskytnuté sdružením EIFI přišly v průběhu řízení velmi pozdě, přičemž tentýž seznam spolupracujících vyvážejících výrobců byl do spisu k danému případu, do kterého mohou všechny zúčastněné strany nahlížet, zařazen dne 6. ledna 2021 ([77]), a proto již tyto informace nemohly být ověřeny. Komise proto nemohla určit, zda jsou důvody, o něž se sdružení EIFI opírá za účelem odstranění některých společností ze seznamu vyvážejících výrobců, oprávněné, nebo ne, a tato tvrzení proto musela být zamítnuta.

(344) Jedna obchodní společnost v ČLR, Changshu 5. Rich Trading Co., Ltd. (dále jen „Changshu Rich") tvrdila, že by měla být přidána na seznam spolupracujících vyvážejících výrobců společně se svým výrobcem ve spojení v Číně, protože během šetření spolupracovala. Komise podotýká, že žádná z těchto stran nevyplnila formulář pro výběr vzorku ve stanovených lhůtách. Společnost Changshu Rich poskytla pouze odpověď na výběr vzorku pro dovozce v Unii, kteří nejsou ve spojení, která nebyla určena stranám v ČLR a byla poskytnuta až po stanovených lhůtách. Žádost o zařazení do seznamu spolupracujících vyvážejících výrobců byla proto zamítnuta. Jiný vyvážející výrobce, kterého společnost Changshu Rich označila za svého „partnera", předložil formulář pro výběr vzorku ve stanovené lhůtě, a byl proto do seznamu zařazen.

(345) Další vyvážející výrobce, společnost Bulten Fasteners (China) Co., Ltd. (dále jen „Bulten Fasteners"), rovněž žádal o zařazení do seznamu spolupracujících vyvážejících výrobců, a tvrdil, že během šetření spolupracoval poskytnutím informací o vstupech určených pro vyvážející výrobce v ČLR ve stanovené lhůtě, jak bylo požadováno v oznámení o zahájení řízení. Tvrdil, že požadavky pro to, aby mohl být považován za spolupracující stranu, jsou nejasné, a poskytnutím informací o vstupech potvrdil svůj záměr, že je ochoten spolupracovat a jednat v dobré víře.

(346) Komise podotýká, že společnost Bulten Fasteners neposkytla odpověď na výběr vzorku, jak bylo požadováno v oznámení o zahájení řízení, která obsahuje také souhlas se zařazením mezi společnosti, které mají být součástí vzorku a podléhat šetření. Jak uvedl jeden z vyvážejících výrobců v podnětu, rovněž obdržela od Komise zvláštní pokyny v rámci dvoustranné komunikace při zahájení řízení, ve kterých je jasně uvedeno, že podmínkou pro to, aby mohla být společnost považována za spolupracující stranu, je poskytnutí informací pro výběr vzorku. Společnost rovněž neposkytla žádné připomínky k seznamu spolupracujících vyvážejících výrobců uvedenému v 345. bodě odůvodnění, který byl ve spisu od zahájení šetření poté, co Komise vzorek vyvážejících výrobců

([76]) Zpráva panelu WTO, US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea), bod 7.36, a zpráva panelu WTO, Canada – Welded Pipe, body 7.132 – 7.144.

([77]) Poznámka ke spisu určenému zúčastněným stranám k nahlédnutí týkající se vzorku vyvážejících výrobců v Čínské lidové republice, t21.000202.

vybrala. V tomto ohledu požádala společnost Bulten Fasteners o slyšení u úředníka pro slyšení. Dne 7. prosince 2021 se uskutečnilo slyšení, během kterého úředník pro slyšení dospěl k závěru, že procesní práva společnosti Bulten Fasteners při řízení nebyla dotčena, neboť společnost obdržela od Komise informace, na které nereagovala. Na základě těchto skutečností nemůže být společnost Bulten Fasteners na rozdíl od vyvážejících výrobců, kteří předložili formulář pro výběr vzorku včas a výslovně souhlasili s tím, že budou při šetření spolupracovat, považována za spolupracujícího vyvážejícího výrobce a žádost této strany byla zamítnuta.

(347) Po poskytnutí konečných informací zjistila Komise v seznamu spolupracujících vyvážejících výrobců některé administrativní chyby, které byly opraveny. Tyto opravy vycházely z informací poskytnutých dotčenými stranami ve formuláři pro výběr vzorku. Proto byla společnost Shanghai Foreign Trade (Pudong) Co., Ltd., která předložila informace týkající se výběru vzorku pro své výrobce ve spojení Shanghai Rongdun Industry Co., Ltd. a Shanghai Chunri New Energy Technology Co., Ltd., ze seznamu odstraněna a nahrazena jejími výrobci ve spojení. Podobně byla ze seznamu odstraněna společnost BSC Corporation, obchodní společnost vyvážející výrobek vyráběný její společností ve spojení Liaocheng BSC Metal, a nahrazena jejím výrobcem ve spojení.

3.9.8. *Ostatní tvrzení*

(348) Po poskytnutí konečných informací tvrdil uživatel pólových šroubů uvedený ve 154. a 155. bodě odůvodnění, že Komise nezohlednila jeho tvrzení, že jeho hlavní konkurent v Indii vyrábí pólové šrouby a prodává je v Unii za ceny na podobné úrovni jako je cenová úroveň šroubů dovážených z Číny. Tento uživatel tvrdil, že to dokazuje, že čínské dovozní ceny nejsou dumpingové. Uživatel rovněž tvrdil, že Komise měla porovnat indické dovozní ceny pólových šroubů s běžnou hodnotou. Jelikož tak ale Komise neučinila, nemůže vyvodit závěr, že čínský dovoz pólových šroubů je dumpingový.

(349) Komise za prvé připomíná, že před zveřejněním konečných informací nebylo žádné takové tvrzení předloženo. Pouhé nepodložené konstatování, že úrovně cen pólových šroubů indických výrobců byly na stejné úrovni jako čínské ceny dalšího prodeje na trhu Unie, samo o sobě nepředstavuje tvrzení, že ceny čínského vývozu nejsou dumpingové. Za druhé, dumpingová rozpětí stanovená výše v oddíle 3 vycházejí z vývozních cen dotčeného výrobku jako celku a žádná samostatná dumpingová rozpětí pro různé typy výrobku nebyla stanovena. Jak je podrobně uvedeno v oddíle 3, podstatná dumpingová rozpětí byla stanovena při srovnání vývozních cen od čínských vyvážejících výrobců s běžnou hodnotou na základě údajů reprezentativní země. Tento uživatel nepředložil žádné připomínky k výpočtu dumpingových rozpětí jako takovému a nezpochybnil žádný z prvků použitých pro tento výpočet. Za třetí je třeba připomenout, že rozsah tohoto šetření je omezen na vývoz dotčeného výrobku z Číny, a proto Komise nebyla povinna nebo dokonce oprávněna vyšetřovat údajný dumping způsobený dovozem z Indie. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

4. **ÚJMA**

4.1. **Předběžné poznámky**

(350) Jak je uvedeno v 96. a 97. bodě odůvodnění, přechodné období pro vystoupení Spojeného království z EU skončilo dne 31. prosince 2020 a Spojené království přestalo od 1. ledna 2021 podléhat právu Unie. Vzhledem k tomu, že lhůta pro poskytnutí odpovědí na dotazník a dalších informací spadala do období po skončení přechodného období, požádala Komise zúčastněné strany, aby poskytly informace na úrovni EU 27. Zjištění týkající se újmy, příčinných souvislostí a zájmu Unie byla proto posuzována na úrovni EU-27.

4.2. **Vymezení výrobního odvětví Unie a výroby v Unii**

(351) Obdobný výrobek v Unii v období šetření vyrábělo více než 70 výrobců. Tito výrobci představují „výrobní odvětví Unie“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení.

(352) Celková výroba v Unii během období šetření byla stanovena na 1 060 569 tun. Tento údaj určila Komise na základě údajů poskytnutých žadatelem a výrobci v Unii zařazenými do vzorku. Jak je uvedeno ve 49. bodě odůvodnění, konečný vzorek tvořilo šest výrobců v Unii. Představovali 9,5 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii.

4.3. **Spotřeba v Unii**

(353) Spotřebu v Unii stanovila Komise součtem celkového odhadovaného objemu prodeje výrobního odvětví Unie na trhu Unie (viz tabulka 6) a celkového objemu dovozu, který byl zjištěn od Eurostatu (viz tabulky 3 a 12).

(354) Spotřeba v Unii se vyvíjela takto:

Tabulka 2

Spotřeba v Unii (v tunách)

	2017	2018	2019	Období šetření
Celková spotřeba v Unii	2 134 778	2 093 096	1 959 386	1 748 012
Index	*100*	*98*	*92*	*82*

Zdroj: EIFI a Eurostat.

(355) Spotřeba v Unii v posuzovaném období klesla. Celkově se spotřeba v Unii během posuzovaného období snížila o 18 %, z 2 134 778 tun v roce 2017 na 1 748 012 tun v období šetření.

4.4. **Dovoz z dotčené země**

4.4.1. *Objem dovozu z dotčené země a jeho podíl na trhu*

(356) Komise stanovila objem dovozu na základě údajů Eurostatu. Podíl dovozu na trhu byl stanoven na základě objemu dovozu a celkové spotřeby v Unii.

Tabulka 3

Objem dovozu (v tunách) a podíl na trhu

	2017	2018	2019	Období šetření
Objem dovozu z Číny	135 287	171 152	207 946	209 033
Index	*100*	*127*	*154*	*155*
Podíl na trhu (%)	6	8	11	12
Index	*100*	*129*	*167*	*189*

Zdroj: Eurostat.

(357) Objem dovozu z Číny se mezi lety 2017 a 2019 zvýšil o 54 % a mezi rokem 2019 a obdobím šetření zůstal relativně stabilní. Během posuzovaného období se objem dovozu celkově zvýšil o 55 %.

(358) Vzhledem ke klesající spotřebě v Unii se podíl čínského dovozu na trhu mezi rokem 2017 a obdobím šetření trvale zvyšoval, a to z 6 % na 12 %.

(359) Po poskytnutí konečných informací sdružení EIFI uvedlo, že na základě statistických údajů, které má k dispozici, by měl být objem dovozu a podíl dovozu z Číny na trhu vyšší. Sdružení EIFI mělo k dispozici statistické údaje, které zahrnovaly dovoz výrobků, které nespadají do oblasti působnosti šetření, a celkový objem dovozu odhadovaný na základě znalostí trhu. Statistiky použité Komisí pro stanovení objemu dovozu v tabulce 3 však vycházely ze skutečných objemů dovozu dotčeného výrobku zaznamenaných na úrovni kódu TARIC, který zahrnoval pouze dotčený výrobek. Objemy v tabulce 3 proto odrážejí skutečné objemy dovozu dotčeného výrobku během posuzovaného období. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto.

(360) Po poskytnutí konečných informací požádaly sdružení EFDA a CCCME o objasnění toho, jaké údaje byly použity ke stanovení objemu dovozu do Unie. Po poskytnutí tohoto objasnění tyto strany požádaly, aby byly rovněž zveřejněny přesné údaje podle kódu TARIC. Z důvodu zachování důvěrnosti nelze tyto údaje zveřejnit, a žádost byla proto zamítnuta.

4.4.2. *Ceny dovozu z dotčené země a cenové podbízení*

(361) Komise určila průměrné ceny dovozu na základě údajů Eurostatu, a to vydělením celkové hodnoty čínského dovozu celkovým objemem tohoto dovozu.

(362) Průměrná cena dovozu z dotčené země se vyvíjela takto:

Tabulka 4

Ceny dovozu (v EUR za tunu)

	2017	2018	2019	Období šetření
ČLR	1 375	1 529	1 518	1 473
Index	*100*	*111*	*110*	*107*

Zdroj: Eurostat.

(363) Dovozní ceny z dotčené země mezi lety 2017 a 2018 vzrostly o 11 % a v roce 2019 se snížily o 1 % a v období šetření o další 3 %. Celkově se čínské dovozní ceny během posuzovaného období zvýšily o 7 %. Toto zvýšení však zdaleka nestačilo k pokrytí zvýšení nákladů na suroviny, které ve stejném období činilo 30 %. Kromě toho zůstaly dovozní ceny trvale pod úrovní prodejních cen Unie, jak je uvedeno v tabulce 8.

(364) Cenové podbízení v období šetření Komise stanovila srovnáním:

1) vážených průměrných prodejních cen jednotlivých typů výrobku u výrobců v Unii, kteří byli zařazeni do vzorku, účtovaných odběratelům na trhu Unie, kteří nejsou ve spojení, upravených na úroveň ceny ze závodu a

2) odpovídajících vážených průměrných cen podle typu výrobku z dovozu spolupracujících čínských výrobců zařazených do vzorku, které byly účtovány prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie, stanovených na základě cen CIF (náklady, pojištění a přepravné), s příslušnou úpravou o běžné náklady na celní odbavení a náklady po dovozu.

(365) Toto cenové srovnání bylo provedeno u jednotlivých typů transakcí na stejné obchodní úrovni, v případě potřeby s náležitou úpravou a po odečtení rabatů a slev z cen. Výsledek srovnání byl vyjádřen jako procentní podíl obratu výrobců v Unii zařazených do vzorku v období šetření. Ukázalo se, že vážené průměrné rozpětí cenového podbízení u dovozu z dotčené země na trh Unie je v rozmezí od 28 % do 46 %.

4.4.2.1. Tvrzení týkající se srovnatelnosti cen

(366) Sdružení EFDA a CCCME tvrdily, že standardní spojovací prostředky nejsou zaměnitelné s nestandardními spojovacími prostředky a že si navzájem nekonkurují. Zdůraznily, že nestandardní spojovací prostředky jsou obvykle dražší než standardní spojovací prostředky. Zatímco činští vyvážející výrobci vyvážejí převážně standardní spojovací prostředky, výrobní odvětví Unie vyrábí a prodává převážně nestandardní spojovací prostředky. Jakékoli srovnání cen by proto mělo být založeno na pečlivém rozlišování standardních a nestandardních spojovacích prostředků. CCCME rovněž zdůraznila, že tři hlavní typy výrobku, na něž se vztahuje toto šetření, tj. šrouby, svorníky a podložky, se navzájem liší, což by mělo být při srovnání cen řádně zohledněno.

(367) Podobně tvrdilo Evropské sdružení maloobchodních prodejců potřeb pro domácí kutily (European DIY Retail Association, EDRA), že cenové srovnání mezi prodejní cenou v Unii na trhu Unie a čínskou dovozní cenou by mělo zohledňovat rozdíl mezi standardními a nestandardními spojovacími prostředky. Jeden z dovozců tvrdil, že interní kódy výrobků výrobců z výrobního odvětví Unie nerozlišují standardní a nestandardní spojovací prostředky, a že je tedy srovnání prodejních cen výrobního odvětví Unie a čínského dovozu nevhodné.

(368) Sdružení EFDA tvrdilo, že spojovací prostředky, i když jsou vyráběné na základě mezinárodně uznávaných norem, mohou rovněž splňovat zvláštní dodatečné požadavky zákazníků, tj. požadavky, které se liší od požadavků stanovených v normě, nebo na které se tato norma nevztahuje, nebo které jsou přísnější než požadavky definované v normě. Tyto spojovací prostředky by měly být považovány za nestandardní spojovací prostředky. Ve stejném duchu tvrdila CCCME, že za nestandardní spojovací prostředky by měly být považovány nejen spojovací prostředky vyráběné na základě výkresové dokumentace zákazníků, ale také spojovací prostředky, které zohledňují další požadavky zákazníků, i když jsou tyto spojovací prostředky plně v souladu s mezinárodními normami pro výrobky.

(369) Sdružení EFDA rovněž poukázalo na rozdíl mezi „normami výrobku“ a „inspekčními normami“ a mezi „základními“ normami výrobku a „speciálními“ normami výrobku. Tvrdilo, že zatímco spojovací prostředky splňující základní normy výrobku lze považovat za standardní spojovací prostředky, spojovací prostředky splňující inspekční normy a speciální normy výrobku by měly být pro účely tohoto šetření považovány za nestandardní spojovací prostředky, protože tyto požadavky plní stejnou úlohu jako specifické požadavky zákazníků.

(370) Kromě toho sdružení EFDA a CCCME zdůraznily, že spojovací prostředky vyráběné výrobním odvětvím Unie jsou často vyráběny při standardním výrobním nastavení, přičemž splňují požadavky přesahující mezinárodně uznávané normy. Tyto spojovací prostředky by měly být považovány za nestandardní spojovací prostředky.

(371) A konečně sdružení EFDA a CCCME odkázaly na zvláštní požadavky na certifikaci v některých odvětvích (zejména v automobilovém průmyslu). Jedná se o požadavky na dodržování předpisů pro dodavatele spojovacích prostředků a patří k nim například povinnost dokumentovat výrobní proces spojovacích prostředků, zaznamenávat určité údaje a kroky kontroly kvality ([78]). Sdružení EFDA tvrdilo, že nezbytné investice do výrobního procesu dodavatelů za účelem splnění těchto požadavků se odrážejí ve vyšších nákladech a cenách, a proto by měly být spojovací prostředky vyráběné za těchto podmínek považovány za nestandardní spojovací prostředky. CCCME tvrdila, že všechny spojovací prostředky používané v automobilovém průmyslu by měly být považovány za nestandardní spojovací prostředky.

(372) Komise uvedla, že standardní spojovací prostředky jsou podrobně popsány průmyslovými normami, jako jsou například Deutsches Institut für Normung (DIN), Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO) nebo evropské normy (EN), které vypracoval a které udržuje Evropský výbor pro normalizaci (CEN). Naproti tomu nestandardní spojovací prostředky jsou spojovací prostředky, které vykazují rozdíly oproti průmyslovým normám a často odpovídají návrhu a/nebo požadavkům konkrétního uživatele. Výkresová dokumentace zákazníků, která se odchyluje od uznávané mezinárodní normy, činí tedy spojovací prostředek speciálním nebo nestandardním. Stejně tak spojovací prostředky, které jsou vyráběny na standardních výrobních linkách, byly považovány za speciální spojovací prostředky, pokud zcela nesplňují zvláštní mezinárodně uznávanou průmyslovou normu.

([78]) Proces schvalování části výroby („PPAP“) a Výrobní proces a schválení výroby („PPA“) úrovně 3 nebo vyšší používané v automobilovém průmyslu.

(373) Komise konstatovala, že žádná tvrzení týkající se toho, které typy spojovacích prostředků by měly být považovány za nestandardní spojovací prostředky, s výjimkou těch, které jsou uvedeny ve 374. a 375. bodě odůvodnění, výrobní odvětví Unie ve skutečnosti nezpochybnilo a že tato tvrzení rovněž odpovídala výkladu, že jakmile standardní spojovací prostředek přesně nevyhovuje průmyslové normě výrobku, měl by být považován za nestandardní/speciální spojovací prostředek.

(374) Pokud jde o zvláštní normy výrobku a inspekční normy uvedené ve 369. bodě odůvodnění, Komise se domnívala, že pokud je spojovací prostředek vyroben přesně podle technických specifikací mezinárodně uznávané normy, měl by být považován za standardní spojovací prostředek, a tvrzení v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

(375) Požadavky na certifikaci uvedené ve 371. bodě odůvodnění jsou specifické požadavky zákazníka na shodu, které nemusí mít přímý dopad na technické požadavky samotného spojovacího prostředku stanovené v mezinárodně uznávaných normách. Požadavky na shodu, pokud nezasahují do fyzikálních a technických vlastností spojovacího prostředku nebo nepředstavují specifickou výkresovou dokumentaci zákazníků, ale týkají se hlavně záležitostí, jako jsou například požadavky na dokumentaci při výrobním procesu nebo zaznamenávání kontrol kvality, proto nebyly považovány za kritérium pro rozlišení standardních a nestandardních spojovacích prostředků a tvrzení v tomto ohledu byla zamítnuta.

(376) CCCME dále tvrdila, že spojovací prostředky se prodávají koncovým uživatelům téměř výhradně prostřednictvím distributorů, a že by to mělo být řádně zohledněno při srovnání cen, které by mělo být provedeno na úrovni obchodu s distributory. Jak je uvedeno ve 278. bodě odůvodnění, veškerý prodej na vývoz se uskutečňoval přímo nezávislým odběratelům v Unii, a proto byly při srovnání zohledněny ceny, které byly nebo mají být zaplaceny, a nikoli početně zjištěné vývozní ceny. Kromě toho se většina prodeje výrobního odvětví Unie uskutečňovala prostřednictvím distributorů a cenové srovnání mezi dovozními cenami a prodejními cenami výrobního odvětví Unie na trhu Unie bylo provedeno na stejné obchodní úrovni. Tento argument tedy nebyl v tomto šetření relevantní.

(377) Po poskytnutí konečných informací sdružení EFDA, CCCME a zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii tvrdily, že při výpočtu rozpětí cenového podbízení měly být provedeny úpravy o náklady na kontrolu kvality a správu dokumentů. Sdružení EFDA a CCCME tvrdily, že výrobní odvětví Unie podléhá zvláštním požadavkům na certifikaci uvedeným v 371. bodě odůvodnění, zatímco čínští vyvážející výrobci obvykle takové požadavky nemají. Sdružení EFDA a CCCME odkázaly na čl. 3 odst. 2 základního nařízení, který stanoví, že posouzení újmy musí být založeno na objektivním šetření a přesvědčivých důkazech (včetně přezkoumání cenového účinku v souladu s čl. 3 odst. 2 základního nařízení) a článek 3.1 antidumpingové dohody WTO, který se týká srovnatelnosti cen. Vzhledem k tomu, že požadavky na certifikaci mají významný dopad na náklady a ceny, sdružení EFDA, CCCME a zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii tvrdily, že při výpočtu rozpětí cenového podbízení by měla být provedena odpovídající úprava.

(378) Tyto strany odkázaly na veřejně dostupné informace a na informace poskytnuté jedním z výrobců v Unii zařazeným do vzorku, ze kterých vyplývalo, že nejméně jeden z výrobců v Unii zařazených do vzorku podléhal certifikaci PPAP, a proto nesprávně vykázal část své výroby jako standardní spojovací prostředky.

(379) Pokud jde o tvrzení týkající se veřejně dostupných informací o jednom z údajných výrobců v Unii zařazených do vzorku, Komise podotýká, že všem výrobcům v Unii zařazeným do vzorku byla udělena anonymita, a proto je jakákoli připomínka k těmto informacím neodůvodněná. Komise však potvrdila, že šetření nemohlo zjistit žádné podstatné rozdíly v nákladech mezi výrobními postupy podle požadavků na certifikaci a jinými výrobními postupy. I kdyby byla taková úprava doložená a opodstatněná, její dopad na rozpětí cenového podbízení by byl zanedbatelný, takže zjištění Komise o významném podbízení by zůstala v platnosti. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(380) Pokud jde o tvrzení, že jeden z výrobců v Unii zařazených do vzorku nesprávně vykázal nestandardní spojovací prostředky jako standardní spojovací prostředky, je třeba připomenout, že jak je uvedeno v 375. bodě odůvodnění, požadavky na certifikaci samy o sobě neurčují, zda má být spojovací prostředek považován za nestandardní. V témže bodě odůvodnění tedy Komise zjistila, že požadavky na shodu, pokud nezasahují do fyzikálních a technických vlastností spojovacího prostředku nebo nepředstavují specifickou výkresovou dokumentaci zákazníků, ale týkají se hlavně záležitostí, jako jsou například požadavky na dokumentaci při výrobním procesu

nebo zaznamenávání kontrol kvality, proto nebyly považovány za kritérium pro rozlišení standardních a nestandardních spojovacích prostředků. Komise ověřila, že typy výrobku všech výrobců v Unii zařazených do vzorku jsou vykázány správně. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto.

(381) Po poskytnutí konečných informací tvrdily sdružení EFDA a CCCME, že prodej výrobního odvětví Unie konečným uživatelům se uskutečňoval většinou prostřednictvím distributorů ve spojení. Vzhledem k tomu, že činští vyvážející výrobci prodávají přímo nezávislým distributorům v Unii, měly být provedeny náležité úpravy o rozdíly v obchodní úrovni. Toto tvrzení nevycházelo z informací obsažených ve spisu ani nebylo podloženo žádnými důkazy. Během šetření si sdružení EFDA a CCCME vyžádaly dodatečné informace o podílu prodeje výrobců v Unii zařazených do vzorku distributorům, které Komise poskytla, a které potvrdily zjištění uvedená v 376. bodě odůvodnění. Komise rovněž upřesňuje, že prodej výrobců v Unii zařazených do vzorku zohledněný ve výpočtech cenového podbízení se uskutečňoval s odběrateli v Unii, kteří nejsou ve spojení. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto.

4.5. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

(382) V souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení byly v rámci posouzení účinků dumpingového dovozu na výrobní odvětví Unie vyhodnoceny všechny hospodářské ukazatele, které ovlivňovaly stav výrobního odvětví Unie během posuzovaného období.

(383) Jak je uvedeno ve 26. až 49. bodě odůvodnění, byl za účelem určení možné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie proveden výběr vzorku.

(384) Pro účely stanovení újmy rozlišovala Komise mezi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazateli újmy. Komise posoudila mikroekonomické ukazatele na základě údajů poskytnutých žadatelem, které byly porovnány s údaji poskytnutými jinými výrobci v Unii zařazenými do vzorku. Makroekonomické údaje se týkaly všech výrobců v Unii.

(385) Po poskytnutí konečných informací CCCME a sdružení EFDA tvrdily, že Komise nezveřejnila objem výroby a prodeje výrobců v Unii, kteří poskytli údaje obsažené v makroekonomických ukazatelích. V průběhu šetření Komise na žádost vysvětlila, že tyto údaje byly poskytnuty na úrovni jednotlivých společností, a tudíž jsou důvěrné. Sdružení EFDA dále tvrdilo, že Komise odmítla poskytnout informace o tom, jak byly údaje extrapolovány, přičemž vzhledem k tomu, že makroekonomické údaje poskytla pouze malá část celkového počtu výrobců v Unii, je to klíčový aspekt.

(386) Použité zdroje a metodika Komise pro stanovení makroekonomických údajů jsou uvedeny v 384. bodě odůvodnění. Makroekonomické údaje byly shromážděny od jednotlivých výrobců v Unii a poskytnuty Komisi prostřednictvím žadatele. Celkovou výši pro makroekonomické údaje žadatel odhadl extrapolací údajů na základě podílu těchto výrobců na celkové výrobě v Unii. Celkovou výrobu v Unii žadatel založil na informacích dostupných v seznamu Prodcom. Předložené údaje byly upraveny na základě křížové kontroly provedené s údaji poskytnutými výrobci v Unii zařazenými do vzorku. Úpravy zohlednily pouze některé nesrovnalosti v údajích, ale podstatně nezměnily údaje předložené žadatelem.

(387) Sdružení EFDA rovněž kritizovalo, že údaje nebyly Komisí dostatečně ověřeny a že shrnutí makroekonomických údajů, která nemají důvěrnou povahu, byla poskytnuta až jeden den před poskytnutím konečných informací. Jak je uvedeno v 384. bodě odůvodnění, Komise provedla křížovou kontrolu poskytnutých údajů s dostupnými informacemi od výrobců v Unii zařazených do vzorku a prostřednictvím důkladného postupu pro nápravu nedostatků na základě odpovědi sdružení EIFI na dotazník týkající se makroukazatelů. Povaha otázek, které byly sdružení EIFI položeny, byla stranám zpřístupněna ve veřejně přístupném spisu. Komise byla s přesností údajů spokojena, a proto se domnívala, že představuje vhodný základ pro stanovení makroekonomických ukazatelů. Tvrzení o nedostatečném ověření bylo tedy zamítnuto. Shrnutí jednotlivých příspěvků výrobců v Unii, která nemají důvěrnou povahu, byla zveřejněna v dostatečném časovém předstihu, aby bylo možné podat připomínky. Kromě toho byl sdružení EFDA a CCCME výjimečně prodloužen termín pro podání připomínek. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto.

(388) Mikroekonomické ukazatele újmy vyhodnotila Komise na základě údajů obsažených v odpovědích na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku.

(389) Oba soubory údajů byly shledány reprezentativními pro hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie.

(390) Makroekonomické ukazatele jsou tyto: výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje, podíl na trhu, růst, zaměstnanost, produktivita, velikost dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu.

(391) Mikroekonomické ukazatele jsou tyto: průměrné jednotkové ceny, jednotkové náklady, náklady práce, zásoby, ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál.

(392) Jak je uvedeno v 68. bodě odůvodnění, jeden vyvážející výrobce tvrdil, že vzorek vyvážejících výrobců se skládá především ze společností vyrábějících svorníky (oproti výrobcům šroubů), a proto by nebyl reprezentativní pro čínský průmysl a vývoz celkem. Analýza újmy by proto měla být provedena samostatně pro šrouby a samostatně pro svorníky.

(393) Kromě toho, jak je uvedeno ve 115. a 156. bodě odůvodnění, jeden vyvážející výrobce šroubů do konstrukčního dřeva a jeden vyvážející výrobce konfirmátových šroubů tvrdili, že tyto typy výrobků nejsou zahrnuty do rozsahu tohoto šetření. Případně, jak tyto zúčastněné strany tvrdily, by u těchto typů výrobků měla být analýza újmy provedena odděleně.

(394) Jak je uvedeno ve 162. bodě odůvodnění, CCCME požadovala, aby byly makroekonomické ukazatele újmy shromážděny a posuzovány odděleně u standardních spojovacích prostředků na jedné straně a u nestandardních spojovacích prostředků na straně druhé na základě toho, že výrobní odvětví Unie vyrábí a prodává převážně nestandardní spojovací prostředky, zatímco vyvážející výrobci z Číny vyrábějí a vyvážejí standardní spojovací prostředky.

(395) Po poskytnutí konečných informací tvrdilo zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii, že zúčastněné strany neměly žádné prostředky k ověření souhrnných údajů o výrobním odvětví Unie použitých pro stanovení makroekonomických ukazatelů z důvodu anonymity udělené výrobcům v Unii zařazeným do vzorku.

(396) Jak je uvedeno v 16. až 20. bodě odůvodnění, Komise považovala žádost o anonymitu za řádně odůvodněnou a opodstatněnou. Všechny argumenty proti tomuto důvěrnému zacházení byly proto odmítnuty. Komise proto nemůže zveřejnit informace podle názvů společností, které k ukazatelům makroekonomické újmy přispěly. Tato metodika je vysvětlena v 384. bodě odůvodnění. Žádost zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii byla proto zamítnuta.

(397) Tvrzeními týkajícími se reprezentativnosti vzorku vyvážejících výrobců se zabýval již 70. bod odůvodnění. Stejně tak připomínky a tvrzení zúčastněných stran týkající se definice výrobku, který je předmětem šetření, již byly projednány v 113. až 166. bodě odůvodnění.

(398) Pokud jde o tvrzení, že analýza újmy by měla být provedena odděleně u jednotlivých typů výrobků, Komise připomíná, že v 110. bodě odůvodnění byl učiněn závěr, že všechny typy výrobku jsou pro účely tohoto šetření považovány za jediný výrobek, jelikož mají stejné základní fyzikální a technické vlastnosti a stejné základní konečné užití. Jakékoli stanovení dumpingu, újmy a příčinných souvislostí tedy vycházelo z výrobku jako celku. Nebyly předloženy žádné důkazy, které by odůvodňovaly samostatnou analýzu podle typů výrobku. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(399) CCCME a sdružení EFDA uvedly, že vážení mikroekonomických ukazatelů újmy výrobců v Unii zařazených do vzorku, kteří jsou malými a středními podniky, by bylo v rozporu se základním nařízením a ustanoveními WTO, a proto by nemělo být použito. Tvrdili, že tato metodika by uměle zvýšila váhu údajů poskytnutých malými a středními podniky a uměle snížila váhu údajů poskytnutých velkými společnostmi. Vzhledem k tomu, že Komise ukazatele újmy nevážila, nebyla další analýza tohoto tvrzení nutná.

(400) Po poskytnutí konečných informací CCCME a sdružení EFDA tvrdily, že analýza újmy měla být provedena odděleně jednak u standardních spojovacích prostředků a jednak u nestandardních spojovacích prostředků. Rovněž tvrdily, že samostatná analýza újmy měla být provedena u každé kategorie výrobků, tj. vrutů do dřeva, závitořezných šroubů, svorníků a podložek, a odkázaly v tomto ohledu na zprávu odvolacího orgánu ve věci US – Hot-rolled Steel ([79]) a zprávu odvolacího orgánu ve věci China – HP-SSST ([80]) i na judikaturu Soudního dvora ([81]).

(401) Pokud jde o standardní a nestandardní spojovací prostředky, CCCME a sdružení EFDA nejprve zopakovaly, že speciální a standardní spojovací prostředky patří na dva samostatné trhy, pokud jde o fyzikální vlastnosti a rozdíly v jakosti i konečná užití, a že nejsou zaměnitelné. Za druhé zopakovaly, že čínští vyvážející výrobci se zaměřují na standardní spojovací prostředky, zatímco výrobci v Unii se většinou zabývají výrobou speciálních spojovacích prostředků. CCCME a sdružení EFDA zdůraznily, že Soudní dvůr ve věci T-254/18 potvrdil, že „analýza podle jednotlivých segmentů může být odůvodněná, pokud výrobky, které jsou předmětem šetření, nejsou zaměnitelné a pokud může mít dumpingový dovoz větší vliv na jeden nebo více segmentů než na jiné“.

(402) Jak je uvedeno ve 109. a 110. bodě odůvodnění, všechny spojovací prostředky měly podobné fyzikální a technické vlastnosti a stejné základní konečné užití. Jak již rovněž bylo uvedeno ve 151. bodě odůvodnění, není požadováno, aby byly všechny typy výrobku plně zaměnitelné, pokud mají všechny typy výrobku stejné základní fyzikální a technické vlastnosti a stejné základní konečné použití. Šetření navíc odhalilo, jak je uvedeno ve 47. bodě odůvodnění, že výrobní odvětví Unie vyrábí a prodává standardní i nestandardní spojovací prostředky, a vyvážející výrobci vyvážejí do výrobního odvětví Unie standardní i nestandardní spojovací prostředky. Šetření dále odhalilo, že při konečném užití dochází k překrývání. Výrobní odvětví Unie prodávalo spojovací prostředky pro různé aplikace a odvětví. Navzdory nízké spolupráci Komise určila, že dumpingový dovoz konkuruje prodeji výrobního odvětví Unie v oblasti stejného použití a aplikací. I když byla přítomnost speciálních spojovacích prostředků ve vzorku spolupracujících vývozců nízká, důkazy ve spisu ukazovaly, že čínští vyvážející výrobci mají kapacitu pro výrobu a vývoz nestandardních spojovacích prostředků (například během veletrhů čínští vyvážející výrobci nabízeli řadu nestandardních spojovacích prostředků a mnoho čínských výrobců vyrábělo spojovací prostředky pro automobilový průmysl). Vzorek výrobců v Unii se skládal ze společností, ve kterých je rovnoměrně zastoupeno obojí, jak prodej standardních, tak i nestandardních spojovacích prostředků. Většina společností zařazených do vzorku ve skutečnosti vyráběla standardní i speciální spojovací prostředky, pouze jedna společnost byla zaměřena na speciální spojovací prostředky, zatímco jiná na standardní spojovací prostředky. Jak je uvedeno v 36. bodě odůvodnění, vzorek výrobního odvětví Unie tedy zajišťoval zastoupení širokého sortimentu typů výrobků. Typy výrobku dovážené od čínských vyvážejících výrobců odpovídaly z více než 90 % typům výrobku vyráběných a prodávaných výrobci v Unii zařazenými do vzorku a zahrnovaly srovnání cen standardních a nestandardních spojovacích prostředků, které setrvale vykazovalo významné cenové podbízení a prodej pod cenou. Aniž je dotčena skutečnost, že je třeba provést analýzu újmy na úrovni výrobního odvětví Unie, Komise zjistila, že všichni výrobci v Unii, včetně výrobců speciálních spojovacích prostředků bez ohledu na sortiment výrobků, vykazovali klesající trend objemu výroby a prodeje a rovněž ziskových rozpětí. To znamená, že dovozem z Číny dotčeni byli dotčeni všichni výrobci v Unii vybraní do vzorku. Kromě toho, jak je uvedeno v 552. bodě odůvodnění, ve spisu existují důkazy o tom, že výrobci v Unii nebyli schopni rozšířit výrobu a prodej standardních spojovacích prostředků kvůli čínskému dovozu, který na trhu Unie vyvíjel cenový tlak. Na makroekonomické úrovni většina výrobců v Unii, kteří poskytli individuální údaje, vyráběla obojí, standardní i speciální spojovací prostředky. Zhoršení makroekonomických ukazatelů újmy souběžně s nárůstem dovozu z Číny i klesající trend mikroekonomických ukazatelů všech výrobců v Unii zařazených do vzorku ukazují, že na trhu probíhala hospodářská soutěž mezi výrobním odvětvím Unie a dovozem z Číny na úrovni obdobného výrobku, a šetření nepotvrdilo tvrzení o opaku, která byla v tomto ohledu vznesena. Tato skutečnost sama o sobě je důkazem podstatné újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. CCCME ani sdružení EFDA neposkytly žádné další informace nebo důkazy, které by odůvodňovaly provedení samostatné analýzy pro standardní spojovací prostředky na jedné straně a nestandardní spojovací prostředky na straně druhé. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(403) Pokud jde o vruty do dřeva, závitořezné šrouby, svorníky a podložky, tytéž strany tvrdily, že jelikož jsou tyto výrobky zařazeny do různých podpoložek KN, znamená to, že každá z nich má specifické vlastnosti a nejsou vzájemně srovnatelné. Sdružení EFDA rovněž tvrdilo, že to potvrzuje skutečnost, že jeden výrobce vrutů do dřeva v Unii vyjádřil s podnětem nesouhlas z toho důvodu, že by opatření neměla žádný pozitivní dopad.

([79]) Zpráva odvolacího orgánu, US – Hot-Rolled Steel, bod 204.
([80]) Zpráva odvolacího orgánu, *China – HP-SSST*, bod 5.211.
([81]) Věc T-254/18, CCCME v. Komise, rozsudek ze dne 19. května 2021, ECLI:EU:T:2021:278, bod 377. Viz také věc T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, rozsudek ze dne 28. října 2004, EU:T:2004:317, a věc T-500/17, *Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise*, rozsudek ze dne 24. září 2019, EU:T:2019:691.

(404) Závěry uvedené ve 109. a 110. bodě odůvodnění platí rovněž pro výše uvedené kategorie výrobků. Pro tvrzení, že trhy pro tyto kategorie jsou oddělené, nebyly předloženy žádné důkazy kromě skutečnosti, že tyto kategorie byly zařazeny pod různé kódy KN. Tuto skutečnost samu o sobě však nelze považovat za dostatečný důkaz, protože i když mohou výrobky spadat pod různé kódy KN, mohou si přesto navzájem konkurovat. Sama skutečnost, že jeden výrobce v Unii vyjádřil s podnětem nesouhlas, nedokazuje ani neukazuje, že existuje segmentace trhu podle typů výrobku. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

4.5.1. *Makroekonomické ukazatele*

4.5.1.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

(405) Celková výroba v Unii, výrobní kapacita a využití kapacity se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 5

Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

	2017	2018	2019	Období šetření
Objem výroby (v tunách)	1 421 735	1 346 720	1 238 982	1 060 569
Index	*100*	*95*	*87*	*75*
Výrobní kapacita (v tunách)	2 317 772	2 256 337	2 247 276	2 310 557
Index	*100*	*97*	*97*	*100*
Využití kapacity (%)	61	60	55	46
Index	*100*	*97*	*90*	*75*

Zdroj: EIFI, ověřené odpovědi na dotazník.

(406) V průběhu posuzovaného období objem výroby výrobního odvětví Unie postupně klesal a celkem poklesl o 25 %.

(407) Výrobní kapacita zůstala během posuzovaného období stabilní na úrovni přibližně 2 300 000 tun. Využití kapacity se však významně snížilo v důsledku výrazného snížení objemu výroby a pokleslo z 61 % v roce 2017 na pouhých 46 % v období šetření.

(408) Po poskytnutí konečných informací podotklo sdružení EFDA, že ukazatele v tabulce 5 pro výrobní kapacitu a využití kapacity v průběhu období šetření se mírně liší od shrnutí makroekonomických ukazatelů, které nemá důvěrnou povahu, jež předložilo sdružení EIFI, a že to naznačuje, že Komise provedla úpravy údajů poskytnutých sdružením EIFI.

(409) Jak je uvedeno v 386. bodě odůvodnění, informace poskytnuté žadatelem byly porovnány s údaji předloženými výrobci v Unii zařazenými do vzorku a některé opravy na tomto základě vedly k mírně odlišným ukazatelům.

4.5.1.2. Objem prodeje a podíl na trhu

(410) Objem prodeje a podíl výrobního odvětví Unie na trhu se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 6

Objem prodeje a podíl na trhu

	2017	2018	2019	Období šetření
Objem prodeje na trhu Unie (v tunách)	1 414 956	1 303 730	1 199 408	1 038 934
Index	*100*	*92*	*85*	*73*
Podíl na trhu (%)	66	62	61	59
Index	*100*	*94*	*92*	*90*

Zdroj: EIFI, ověřené odpovědi na dotazník.

(411) Objem prodeje výrobního odvětví Unie se v posuzovaném období snížil o 27 %, a tedy podstatně rychleji než pokles spotřeby, který se ve stejném období snížil o 18 %.

(412) V důsledku toho se podíl výrobního odvětví Unie na trhu snížil z 66 % v roce 2017 na 59 % v období šetření, což představuje pokles o 10 % nebo o 7 procentních bodů.

4.5.1.3. Růst

(413) V kontextu klesající spotřeby přišlo výrobní odvětví Unie nejen o objem prodeje v Unii, nýbrž také o podíl na trhu.

4.5.1.4. Zaměstnanost a produktivita

(414) Zaměstnanost a produktivita se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 7

Zaměstnanost a produktivita

	2017	2018	2019	Období šetření
Počet zaměstnanců (v ekvivalentech plného pracovního úvazku – FTE)	22 004	20 960	21 060	21 134
Index	*100*	*95*	*96*	*96*
Produktivita (v tunách na zaměstnance)	65	64	59	50
Index	*100*	*99*	*91*	*78*

Zdroj: EIFI, ověřené odpovědi na dotazník.

(415) Zaměstnanost ve výrobním odvětví Unie se v posuzovaném období snížila v důsledku snížení výroby a prodeje. Výsledkem bylo snížení pracovní síly o 4 % bez zohlednění nepřímé zaměstnanosti.

(416) Vzhledem k tomu, že objem výroby se snižoval ještě rychleji než počet zaměstnanců, produktivita výrobního odvětví Unie v posuzovaném období klesla o 22 %.

(417) Po poskytnutí konečných informací CCCME a sdružení EFDA tvrdily, že Komise neuvedla jasné informace o tom, jak byly tyto ukazatele vypočítány.

(418) V průběhu šetření Komise na žádost výše uvedených stran objasnila, že makroekonomické ukazatele vycházejí z individuálních vstupních údajů výrobců v Unii zastupovaných sdružením EIFI, které byly porovnány s údaji poskytnutými výrobci v Unii zařazenými do vzorku. Metodika týkající se makroekonomických ukazatelů je popsána rovněž v 384. bodě odůvodnění. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto.

4.5.1.5. Velikost dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu

(419) Všechna dumpingová rozpětí zjištěná během tohoto šetření byla výrazně vyšší než minimální úroveň. Vzhledem k objemu a cenám dovozu z dotčené země byl dopad rozsahu skutečných dumpingových rozpětí na výrobní odvětví Unie značný.

4.5.2. *Mikroekonomické ukazatele*

4.5.2.1. Ceny a činitele, které ovlivňují vývoj cen

(420) Vážené průměrné jednotkové prodejní ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku účtované nezávislým odběratelům v Unii se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 8

Prodejní ceny v Unii

	2017	2018	2019	Období šetření
Průměrné jednotkové prodejní ceny v Unii na celkovém trhu (v EUR za tunu)	2 467	2 664	2 810	2 738
Index	100	108	114	111
Jednotkové výrobní náklady (v EUR/t)	2 354	2 482	2 673	2 709
Index	100	105	114	115

Zdroj: odpovědi výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazník.

(421) Jednotkové prodejní ceny výrobního odvětví Unie se mezi rokem 2017 a obdobím šetření zvýšily o 11 %. Tento nárůst byl podstatně nižší než zvýšení jednotkových výrobních nákladů výrobního odvětví Unie (o +15 %) během posuzovaného období. V důsledku toho prodejní ceny v Unii během období šetření klesly pod jednotkové výrobní náklady, a to v důsledku výrazného cenového tlaku vyvíjeného čínskými výrobci, jejichž ceny byly během období šetření o 37 % nižší než prodejní cena výrobního odvětví Unie.

(422) Po poskytnutí konečných informací CCCME a sdružení EFDA tyto údaje zpochybnily a uvedly, že není jasné, jak byly jednotkové náklady stanoveny. Rovněž poukázaly na chybu v uvedené tabulce, kterou Komise opravila. Jednotkové náklady byly v souladu s běžnou praxí Komise stanoveny jako celkové náklady včetně výrobních nákladů a prodejních, správních a režijních nákladů.

4.5.2.2. Náklady práce

(423) Průměrné náklady práce u výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 9

Průměrné náklady práce na zaměstnance

	2017	2018	2019	Období šetření
Průměrná mzda na jednoho zaměstnance v eurech	42 341	44 784	44 016	39 891
Index	*100*	*106*	*104*	*94*

Zdroj: odpovědi výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazník.

(424) Během posuzovaného období se průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance snížily o 6 %.

4.5.2.3. Zásoby

(425) Stav zásob výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 10

Zásoby

	2017	2018	2019	Období šetření
Konečný stav zásob (v tunách)	39 021	40 191	45 398	41 638
Index	*100*	*103*	*116*	*107*

Zdroj: odpovědi výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazník.

(426) Konečný stav zásob se mezi lety 2017 a 2019 zvýšil o 16 % a mezi rokem 2019 a obdobím šetření klesl o 9 %. Celkově se objem konečného stavu zásob během posuzovaného období zvýšil o 7 %.

4.5.2.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál

(427) Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic se u výrobců v Unii zařazených do vzorku v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 11

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

	2017	2018	2019	Období šetření
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	6	5	4	- 1
Index	*100*	*78*	*61*	*- 15*
Peněžní tok (v EUR)	39 458 582	29 914 473	23 776 496	14 621 456
Index	*100*	*76*	*60*	*37*

Investice (v EUR)	26 709 539	20 090 697	17 534 570	11 400 254
Index	*100*	*75*	*66*	*43*
Návratnost investic (%)	10	9	6	- 1
Index	100	86	62	- 8

Zdroj: odpovědi výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazník.

(428) Komise stanovila ziskovost výrobců v Unii zařazených do vzorku tak, že čistý zisk z prodeje obdobného výrobku odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, před zdaněním vyjádřila jako procentní podíl z obratu tohoto prodeje.

(429) Ziskovost se od roku 2017 každoročně snižovala, až se v období šetření stala negativní. Tento trend způsobila zejména skutečnost, že výrobní odvětví Unie nebylo schopno promítnout zvýšení výrobních nákladů do svých prodejních cen v důsledku tlaku ze strany dumpingového dovozu, který byl v průměru o 37 % nižší než prodejní ceny výrobního odvětví Unie.

(430) Čistý peněžní tok představuje schopnost výrobců v Unii financovat svou činnost z vlastních zdrojů. Čistý peněžní tok se během posuzovaného období trvale snižoval a jeho celkový pokles činil 63 %, zejména z důvodu zhoršení zisku před zdaněním během téhož období.

(431) Návratnost investic je zisk vyjádřený v procentech ve vztahu k čisté účetní hodnotě investic. Klesala ještě rychleji než ziskovost a peněžní tok a během posuzovaného období se každý rok snižovala a v období šetření se v důsledku záporné ziskovosti stala zápornou. Ve stejném období se úroveň investic ve výrobním odvětví Unie snížila více než na polovinu, což vedlo k poklesu o 57 %. Schopnost výrobního odvětví Unie opatřit si kapitál byla výrazně zasažena postupnou ztrátou ziskovosti i peněžního toku, ke kterým došlo v posuzovaném období.

4.5.3. *Závěr ohledně újmy*

(432) Všechny hlavní ukazatele újmy vykazovaly během posuzovaného období zápornou tendenci. Objem výroby výrobního odvětví Unie poklesl o 25 % a objem prodeje se snížil o 27 %. S poklesem spotřeby o 18 % klesl podíl výrobního odvětví Unie na trhu o 10 % a během období šetření dosáhl 59 %.

(433) I když se prodejní ceny v posuzovaném období zvýšily o 11 %, nestačilo to na vyrovnání nárůstu jednotkových výrobních nákladů (+17 %), což vedlo v posuzovaném období k postupnému snižování ziskovosti. Toto stlačení cen vedlo během období šetření ke ztrátě. Podobný klesající trend byl pozorován i u zaměstnanosti, průměrných nákladů práce, investic, návratnosti investic a peněžního toku, které se v posuzovaném období snížily.

(434) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

(435) Sdružení EFDA a CCCME tvrdily, že výrobní odvětví Unie netrpí žádnou újmou a odkázaly na veřejně dostupné informace, které svědčí o kladné ziskovosti některých výrobců v Unii v roce 2019 nebo o pozitivních trendech některých ukazatelů újmy.

(436) Analýza újmy provedená Komisí vycházela ze souhrnných údajů výrobců v Unii zařazených do vzorku týkajících se výroby a prodeje obdobného výrobku v Unii, pokud jde o mikroekonomické ukazatele, a z údajů týkajících se celého výrobního odvětví Unie, pokud jde o makroekonomické ukazatele. Naproti tomu informace sdružení EFDA a CCCME vycházely z veřejně dostupných údajů týkajících se pouze jednotlivých výrobců v Unii. Nebyly tedy považovány za reprezentativní. Analýza Komise se navíc týkala všech ukazatelů újmy za několik let (posuzované období), zatímco informace poskytnuté sdružením EFDA a CCCME se vztahovaly pouze jeden rozpočtový rok nebo pouze na některé specifické ukazatele újmy, jako je ziskovost. A konečně se údaje shromážděné Komisí týkaly pouze

výrobku, který je předmětem šetření, a ty byly ověřeny. Informace poskytnuté sdružením EFDA a CCCME proto nebyly považovány za dostatečné pro vymezení situace celého výrobního odvětví Unie během posuzovaného období a nezpochybnily zjištění učiněná na základě přesnějších údajů ověřených Komisí. Tvrzení sdružení EFDA a CCCME v tomto ohledu byla proto odmítnuta.

(437) Po poskytnutí konečných informací CCCME a sdružení EFDA uvedly, že ziskovost výrobního odvětví Unie uvedenou v tabulce 11 nelze sladit s jednotkovou prodejní cenou a jednotnými výrobními náklady uvedenými v tabulce 8. Jak je uvedeno ve 422. bodě odůvodnění, Komise opravila administrativní chybu v jednotkových výrobních nákladech. Negativní trend ziskovosti, který přešel z 6 % v roce 2017 na –1 % v období šetření, se nicméně potvrdil.

5. **PŘÍČINNÁ SOUVISLOST**

(438) V souladu s čl. 3 odst. 6 základního nařízení Komise zkoumala, zda dumpingový dovoz z dotčené země způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. V souladu s čl. 3 odst. 7 základního nařízení Komise rovněž zkoumala, zda výrobní odvětví Unie mohlo být souběžně s tím poškozeno i jinými známými faktory. Komise zajistila, aby případná újma, kterou mohly způsobit jiné činitele než dumpingový dovoz z dotčené země, nebyla přičítána tomuto dumpingovému dovozu. Těmito činiteli jsou dovoz z jiných třetích zemí, pokles spotřeby v Unii, strukturální změny v automobilovém průmyslu, dovoz spojovacích prostředků uskutečněný výrobním odvětvím Unie, vývoj cen surovin a možné konkurenční výhody čínských vyvážejících výrobců, pandemie COVID -19 a údajné špatné hospodaření výrobního odvětví Unie.

5.1. **Účinky dumpingového dovozu**

(439) Zhoršení situace výrobního odvětví Unie se časově shodovalo s významným nárůstem dovozu z Číny, jehož ceny byly během období šetření soustavně nižší než ceny výrobního odvětví Unie a který stlačoval ceny na trhu Unie. Jak je uvedeno ve 421. bodě odůvodnění, dovozní ceny vyvážejících výrobců zařazených do vzorku byly nižší než ceny Unie v průměru o 37 %.

(440) Objem dovozu z Číny se zvýšil přibližně ze 135 000 tun v roce 2017 na zhruba 209 000 tun v období šetření, což představuje nárůst o 55 %. Podíl na trhu vzrostl o 6 procentních bodů, z 6 % v roce 2017 na 12 % v období šetření. Ve stejném období se prodej výrobního odvětví Unie snížil o 27 % a jeho podíl na trhu klesl z 66 % na 59 %, tj. o 7 procentních bodů.

(441) Ceny dumpingového dovozu se v posuzovaném období zvýšily o 7 %, což je podstatně méně než u souběžného zvýšení cen surovin (zejména válcovaného drátu). Nízké dovozní ceny vedly k cenovému tlaku na trhu Unie a v průběhu posuzovaného období byly trvale nižší než ceny výrobního odvětví Unie. Výrobní odvětví Unie proto nebylo schopno zvýšit své ceny na udržitelnou úroveň, což vedlo ke snížení ziskovosti a ke ztrátám během období šetření.

(442) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že dovoz z Číny způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. Tato újma měla účinky jak na objem, tak na ceny.

(443) Sdružení EFDA a CCCME tvrdily, s odkazem na důkazy prima facie v podnětu, že někteří výrobci v Unii vyhlásili úpadek již v letech 2016 a 2017, tj. před nárůstem čínského dovozu. CCCME zdůraznila, že platná antidumpingová opatření na dovoz spojovacích prostředků pocházejících z Číny byla zrušena až v březnu 2016 ([82]) a před tímto datem žádný dovoz z Číny na trh Unie nevstoupil. To by dokládalo, že jakákoli újma, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo, existovala již před nárůstem dovozu z Číny mezi rokem 2017 a obdobím šetření. Proto nelze újmu, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo, připisovat čínskému dovozu.

([82]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/278 ze dne 26. února 2016 o zrušení konečného antidumpingového cla uloženého na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, rozšířeného na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie (Úř. věst. L 52, 27.2.2016, s. 24).

(444) Kromě toho tvrdilo sdružení EFDA s odkazem na veřejně dostupné informace, že několik výrobců v Unii se navzdory čínskému dovozu nachází ve zdravé finanční situaci. Tvrdilo, že vzhledem k tomu, že všichni výrobci v Unii by tímto dovozem měli být dotčeni stejným způsobem, nelze podstatnou újmu výrobního odvětví Unie jako celku připisovat čínskému dovozu, ale nutně ji musely způsobit jiné faktory.

(445) Výše uvedená tvrzení se během šetření nepotvrdila. Jak je uvedeno v 439. až 441. bodě odůvodnění, mezi nárůstem dumpingového dovozu a zhoršením výrobního odvětví Unie existuje jasná časová shoda. Nárůst dovozu pokračoval ještě dlouho po zrušení platných opatření proti čínskému dovozu, a proto nebyl tento nárůst považován za pouhý důsledek tohoto zrušení. Komise rovněž podotýká, že byla posouzena situace výrobního odvětví Unie jako celku a že situace jednotlivých výrobců v Unii se může lišit, což však nelze považovat za reprezentativní pro celé výrobní odvětví Unie. Výše uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

(446) Po poskytnutí konečných informací CCCME a sdružení EFDA požádaly o poskytnutí dalších podrobností o vývoji cen válcovaného drátu, na jehož základě Komise vyvodila výše uvedené závěry. Tyto strany zpochybnily vhodnost použitého zdroje s tvrzením, že údaje se týkají jiného období než posuzovaného období. Komise založila své posouzení na veřejně dostupných údajích ([83]), v nichž je uvedena úroveň dovozních cen válcovaného drátu během období šetření, která potvrdila závěry uvedené ve výše uvedeném bodě odůvodnění. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto.

(447) Po poskytnutí konečných informací CCCME a sdružení EFDA tvrdily, že na podstatnou újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, neměly vliv objemy a cenový účinek čínského dovozu. Za prvé se domnívaly, že rok 2017 není vhodným základem pro určení zvýšení objemu dovozu, neboť v roce 2009 byla na dovoz spojovacích prostředků pocházejících z Číny uložena antidumpingová opatření ([84]) a zůstala v platnosti až do roku 2016, a proto se objem čínského dovozu v roce 2017 neobnovil a byl neobvykle nízký. Komise podotýká, že v roce 2017 představoval čínský dovoz 6 % spotřeby v Unii, což nelze považovat za nevýznamné, neboť se jedná o druhý největší vývoz na trh Unie po Tchaj-wanu. Tento rostoucí trend je navíc patrný nejen mezi lety 2017 a 2018, ale také mezi lety 2018 a 2019, kdy se dovoz z Číny zvýšil přibližně o 50 %, což je ve srovnání s jinými třetími zeměmi zdaleka nejvýznamnější nárůst.

(448) Tyto strany rovněž tvrdily, že zvýšení cen čínského dovozu je ve stejném rozmezí jako zvýšení cen prodeje výrobního odvětví Unie na trhu Unie. Čínské dovozní ceny, uvedené v tabulce 4, se během posuzovaného období zvýšily o 7 %, zatímco prodejní ceny výrobního odvětví Unie na trhu Unie, uvedené v tabulce 8, se ve stejném období zvýšily o 11 %. Je rovněž třeba uvést, že čínské dovozní ceny byly podstatně nižší než ceny výrobního odvětví Unie a na trhu Unie byl vyvíjen cenový tlak, který výrobnímu odvětví Unie neumožňoval zvyšovat ceny v souladu se zvyšováním nákladů (+15 % během posuzovaného období). Proto pouhá skutečnost, že ceny se zvýšily ve stejném rozmezí, nemohla zpochybnit zjištění uvedená ve 441. bodě odůvodnění a tvrzení těchto stran v tomto ohledu byla zamítnuta.

(449) Jak je uvedeno ve 152. bodě odůvodnění, jeden výrobce kotev v Unii tvrdil, že jeho vyvážející výrobce ve spojení v Číně je jediným výrobcem, který má úřední certifikaci EU pro kotevní šrouby do betonu, a tedy jediným, kdo tento typ výrobku do Unie vyváží. Vzhledem k tomu, že během období šetření tento výrobek nevyvážel, nemohl výrobnímu odvětví Unie způsobit žádnou újmu.

(450) Jak je uvedeno v 115., 152. a 156. bodě odůvodnění, jeden vyvážející výrobce šroubů do konstrukčního dřeva, jeden vyvážející konfirmátových šroubů a jedna skupina vyvážejících výrobců kotevních šroubů do betonu tvrdili, že tyto typy výrobků nebyly zahrnuty do rozsahu tohoto šetření. Případně, jak tyto zúčastněné strany tvrdily, by měla být stanovena odděleně příčinná souvislost. Pokud jde o konfirmátové šrouby a šrouby do konstrukčního dřeva, strany tvrdily, že nekonkurují žádnému typu výrobku vyráběného výrobním odvětvím Unie, a pokud jde o kotevní šrouby do betonu, skupina vyvážejících výrobců potvrdila, že během období šetření tento výrobek nevyvážela, a proto nemohla způsobit výrobnímu odvětví Unie žádnou újmu.

([83]) https://www.schraubenverband.de/downloads. V oddíle „Vormaterial“: veřejně dostupné statistiky o vývoji cen válcovaného drátu z let 2008 až 2021 (viz graf) a za posledních 12 měsíců (viz tabulka pod grafem).

([84]) Nařízení (ES) č. 91/2009.

(451) Jak je uvedeno v 110. bodě odůvodnění, všechny typy výrobku byly pro účely tohoto šetření považovány za jediný výrobek, protože měly stejné základní fyzikální a technické vlastnosti a stejné základní konečné užití. Jak již bylo uvedeno v 398. bodě odůvodnění, jakékoli stanovení dumpingu, újmy a příčinných souvislostí vychází z výrobku jako celku. Nebyly předloženy žádné důkazy, které by odůvodňovaly samostatnou analýzu podle typu výrobku. Rovněž je nepodstatné, zda byly během období šetření vyváženy všechny typy výrobku. A konečně, jak již bylo uvedeno ve 151. bodě odůvodnění, není důležité, zda jsou všechny typy výrobku plně zaměnitelné, pokud mají všechny typy výrobku stejné základní fyzikální a technické vlastnosti a stejné základní konečné použití. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(452) CCCME tvrdila, že prodej výrobního odvětví Unie si nekonkuroval s čínským dovozem, protože čínští vyvážející výrobci vyrábějí a vyvážejí převážně standardní spojovací prostředky, zatímco výrobní odvětví Unie vyrábí a prodává převážně nestandardní spojovací prostředky. Na základě toho CCCME tvrdila, že újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, nelze připisovat dovozu čínských spojovacích prostředků.

(453) Šetření ukázalo, že vývoz z Číny zahrnoval vývoz nestandardních spojovacích prostředků a že v Číně se nacházelo několik výrobců nestandardních spojovacích prostředků. Kromě toho několik výrobců v Unii vyrábí standardní spojovací prostředky, včetně dvou výrobců v Unii zařazených do vzorku. Mezi dovozem z Číny a prodejem výrobního odvětví Unie tedy existovala hospodářská soutěž a toto tvrzení bylo zamítnuto.

(454) Po poskytnutí konečných informací uvedlo zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii, že téměř celý vývoz z Číny tvoří standardní spojovací prostředky, zatímco výrobní odvětví Unie vyrábí a prodává převážně nestandardní spojovací prostředky, a že tedy mezi čínským dovozem a prodejem výrobního odvětví Unie na trhu Unie neexistuje žádná hospodářská soutěž. Analýza příčinných souvislostí proto nemůže být založena na výrobku jako celku. Zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii uvedlo, že pro výpočet rozpětí cenového podbízení bylo použito méně než 20 % prodeje uskutečněného výrobci v Unii zařazenými do vzorku, což potvrzuje, že mezi čínským dovozem a prodejem výrobního odvětví Unie neexistuje žádný konkurenční vztah.

(455) Po poskytnutí konečných informací sdružení EFDA a CCCME tvrdily, že šetření prokázalo cenové účinky (podbízení) čínského dovozu pouze u malé části výrobního odvětví Unie, tj. u výrobců vybraných do vzorku, kteří vyrábějí standardní spojovací prostředky. Na druhé straně byla újma posuzována pro celé výrobní odvětví Unie, které se však zaměřuje na nestandardní spojovací prostředky. Malý objem čínského dovozu nestandardních spojovacích prostředků lze přičíst dovozu výrobního odvětví Unie. Proto je třeba jakýkoli cenový dopad na tento dovoz považovat za újmu, kterou si výrobní odvětví Unie způsobilo samo. Proto nelze újmu, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo, připisovat dumpingovému dovozu z Číny. Totéž platí pro podložky, šrouby a svorníky.

(456) Tyto argumenty a tvrzení jsou podobné těm, které byly předloženy v souvislosti se zjištěním újmy uvedeným v 400. a 401. bodě odůvodnění, a bylo o nich plně pojednáno již ve 402. až 404. bodě odůvodnění. Pokud jde o výpočty cenového podbízení, Komise s poskytnutými argumenty nesouhlasí. Šetření ukázalo, že typy výrobků dovážené od čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku se značně překrývají s typy výrobků vyráběnými a prodávanými výrobním odvětvím Unie na trhu Unie. Proto přibližně 90 % typů výrobků vyvážených z Číny vyrábělo a prodávalo výrobní odvětví Unie zařazené do vzorku na trhu Unie. Tento argument byl proto rovněž zamítnut.

5.2. **Vliv dalších činitelů**

5.2.1. *Dovoz z jiných třetích zemí*

(457) Objem dovozu z jiných třetích zemí se v posuzovaném období vyvíjel takto

Tabulka 12

Dovoz ze třetích zemí

Země		2017	2018	2019	Období šetření
Tchaj-wan	Objem (v tunách)	286 454	292 726	261 244	236 636
	Index	*100*	*102*	*91*	*83*

	Podíl na trhu (%)	13	14	13	14
	Průměrná cena	2 176	2 233	2 358	2 387
	Index	*100*	*103*	*108*	*110*
Vietnam	Objem (v tunách)	94 275	107 243	91 329	84 595
	Index	*100*	*114*	*97*	*90*
	Podíl na trhu (%)	4	5	5	5
	Průměrná cena	1 428	1 530	1 632	1 591
	Index	*100*	*107*	*114*	*111*
Turecko	Objem (v tunách)	45 863	50 691	43 498	38 919
	Index	*100*	*111*	*95*	*85*
	Podíl na trhu (%)	2	2	2	2
	Průměrná cena	2 700	2 706	2 615	2 654
	Index	*100*	*100*	*97*	*98*
Jiné třetí země	Objem (v tunách)	157 942	167 555	155 962	139 895
	Index	7 %	8 %	8 %	8 %
	Tržní podíl (%)	8	9	9	9
	Průměrná cena	3 177	3 133	3 302	3 321
	Index	*100*	*99*	*104*	*105*
Součet všech třetích zemí kromě Číny	Objem (v tunách)	584 535	618 214	552 032	500 045
	Index	*100*	*106*	*94*	*86*
	Podíl na trhu (%)	27	30	28	29
	Průměrná cena	2 367	2 394	2 525	2 534
	Index	*100*	*101*	*107*	*107*

Zdroj: Eurostat.

(458) Dovoz z jiných třetích zemí pocházel zejména z Tchaj-wanu, Vietnamu a Turecka. Celkový objem dovozu ze všech třetích zemí s výjimkou Číny se mezi rokem 2017 a obdobím šetření snížil o 14 % a poklesl přibližně z 585 000 tun na přibližně 500 000 tun. Odpovídající podíl na trhu vzrostl ze 27 % v roce 2017 na 29 % v období šetření v souvislosti se snižující se spotřebou na trhu Unie. Průměrné dovozní ceny v posuzovaném období se celkově zvýšily o 7 % a v průměru byly podstatně vyšší než ceny dovozu z Číny (v období šetření o 72 % vyšší), v souladu s cenami výrobního odvětví Unie. Jedinou výjimkou byl Vietnam, jehož ceny byly pouze o 8 % vyšší než

u čínského dovozu. Podíl vietnamského dovozu na trhu během období šetření (5 %) byl však podstatně nižší než podíl čínského dovozu na trhu ve stejném období (12 %). Kromě toho se objem dovozu z Vietnamu mezi rokem 2017 a obdobím šetření snížil o 10 %, zatímco objem dovozu z Číny vzrostl o 55 %.

(459) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že dovoz z jiných třetích zemí nebyl zdrojem podstatné újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

(460) Při zahájení šetření CCCME tvrdila, že mezi nárůstem dovozu z jiných třetích zemí mezi lety 2017 a 2018 a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, existuje časová shoda, a že jakákoli újma by tedy měla být přičítána spíše dovozu z jiných třetích zemí než dovozu z Číny.

(461) Tento argument nezohledňuje vývoj výrobního odvětví Unie v průběhu celého posuzovaného období, ale zaměřuje se pouze na dva roky tohoto období, přičemž situaci působící újmu výrobnímu odvětví Unie nelze omezit pouze na roky 2017 a 2018. Je také v rozporu se zjištěními současného šetření, které ukázalo, že v posuzovaném období došlo k postupnému a podstatnému nárůstu dumpingového čínského dovozu, který se časově shodoval se ztrátou prodeje výrobního odvětví Unie a s nepříznivým vývojem ukazatelů újmy. Kromě toho byly ceny dovozu z jiných třetích zemí podstatně vyšší než ceny čínského dovozu. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto.

5.2.2. *Pokles spotřeby v Unii*

(462) V průběhu posuzovaného období poklesla spotřeba v Unii o 18 %. Komise proto zkoumala, zda mohl tento pokles spotřeby zmírnit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie. Jak je však uvedeno v tabulce 3, čínský vývoz se navzdory poklesu spotřeby v posuzovaném období trvale zvyšoval a celkově se zvýšil o 55 %. Toto zvýšení se projevilo zvýšením podílu na trhu z 6 % na 12 %, tj. o 6 procentních bodů. Souběžně s tím, jak je uvedeno ve 365. bodě odůvodnění, byly čínské dovozní ceny v průměru o 37 % nižší než prodejní ceny výrobního odvětví Unie na trhu Unie. Jak je uvedeno v tabulce 6, podíl výrobního odvětví Unie na trhu se během posuzovaného období snížil o 7 procentních bodů, což zhruba odpovídá zvýšení podílu čínského dovozu na trhu, zatímco podíl jiných třetích zemí na trhu se zvýšil pouze o 2 procentní body a v absolutních hodnotách se snížil. Na tomto základě dospěla Komise k závěru, že snížení spotřeby podstatnou újmu výrobního odvětví Unie nezpůsobilo.

5.2.3. *Strukturální změny v automobilovém průmyslu*

(463) Několik zúčastněných stran tvrdilo, že celosvětový automobilový trh se v posledních letech zmenšuje a prošel navíc i významnými strukturálními změnami. Strany tvrdily, že tento vývoj je způsoben zejména rostoucím trendem směřování od vozidel s naftovými motory k elektrifikaci vozidel. Vzhledem k tomu, že motory s elektrickým pohonem vyžadují spojovací prostředky s nižší specifikací, došlo k poklesu poptávky po nestandardních spojovacích prostředcích. Tuto situaci ještě zhoršilo všeobecné zmenšování velikosti vozidel, což vyžaduje nižší počet spojovacích prostředků. Kromě toho došlo v automobilovém průmyslu k řadě konsolidací prostřednictvím velkých fúzí a akvizic, které vedly k racionalizaci výrobků, a ta měla zase negativní dopad na poptávku po spojovacích prostředcích. Tyto strany tvrdily, že tento vývoj ovlivnil zejména výrobní odvětví Unie, které vyrábí převážně nestandardní spojovací prostředky pro automobilový průmysl.

(464) Šetření ukázalo, že spotřeba spojovacích prostředků určených pro automobilový průmysl v Unii mezi rokem 2008 a obdobím šetření nepřekročila [25–32 %] celkové výroby v Unii. Tento odhad byl založen na důkazech poskytnutých sdružením EIFI na základě údajů o celkovém objemu výroby lehkých vozidel a spojovacích prostředků používaných při výrobě lehkých vozidel (včetně elektrických, hybridních a vozidel s motorem s vnitřním spalováním) v období od roku 2008 do období šetření ([85]). Tvrzení, že výrobní odvětví Unie jako celek vyrábí převážně pro automobilový průmysl, proto nebylo možné současným šetřením potvrdit. Šetření naopak ukázalo, že výrobci v Unii zásobovali různá průmyslová odvětví, včetně odvětví, která používají standardní spojovací prostředky. Pokles v automobilovém průmyslu proto neovlivnil celé výrobní odvětví Unie stejně a velká část výroby v Unii nebyla ovlivněna vůbec. Šetření navíc rovněž ukázalo, že pokles výroby lehkých vozidel také nemusel mít na výrobce v Unii, kteří zásobují automobilový průmysl, automaticky negativní dopad. Dostupné informace zejména ukázaly, že výroba pohonných jednotek pro plně elektrická vozidla je stále relativně nízká,

([85]) IHS Markit Inc, https://ihsmarkit.com/index.html a A2Mac1, https://portal.a2mac1.com/.

zatímco u hybridních pohonných jednotek došlo ke značnému nárůstu. Spotřeba spojovacích prostředků v hybridních vozidlech je však vyšší než spotřeba spojovacích prostředků v benzínových vozech. I když tedy mohl vývoj v automobilovém průmyslu nepříznivě ovlivnit část výrobního odvětví Unie, nebylo tomu tak u velké části výrobního odvětví Unie, která automobilovému průmyslu výrobky nedodává, a tudíž nemohl tento vývoj oslabit příčinnou souvislost mezi dumpingovým čínským dovozem a podstatnou újmou, kterou utrpělo celé výrobní odvětví Unie. Tvrzení žadatele v tomto ohledu byla proto odmítnuta.

5.2.4. *Dovoz uskutečněný výrobním odvětvím Unie*

(465) Sdružení EFDA a jeden z dovozců zařazených do vzorku tvrdili, že výrobní odvětví Unie dováží standardní spojovací prostředky z jiných třetích zemí včetně Číny, aby se etablovalo jako obchodník se standardními spojovacími prostředky v Unii. Tvrdili, že tento dovoz je nezbytný pro zachování jejich výrobních kapacit nestandardních spojovacích prostředků, které jsou lukrativnější než standardní spojovací prostředky. Jeden dovozce navíc tvrdil, že tento dovoz pochází hlavně z jiných třetích zemí ve snaze vyhnout se antidumpingovým clům v budoucnu, a proto se tito dovozci nacházejí v lepší konkurenční situaci než tradiční dovozci spojovacích prostředků, jejichž dodavatelé jsou většinou v Číně.

(466) Šetření tato tvrzení nepotvrdilo. Dovoz spojovacích prostředků z Číny výrobci v Unii zařazenými do vzorku představoval méně než 1 % jejich celkové výroby spojovacích prostředků a dovoz z jiných třetích zemí méně než 3 %. Kromě toho, jak je uvedeno v 458. bodě odůvodnění, byla úroveň cen dovozu z jiných třetích zemí podobná úrovni cen výrobního odvětví Unie. Komise proto dospěla k závěru, že dovoz spojovacích prostředků z Číny nebo jiných třetích zemí nenarušil příčinnou souvislost mezi podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a dumpingovým dovozem z Číny.

(467) Po poskytnutí konečných informací zopakovalo sdružení EFDA tvrzení uvedené ve 465. bodě odůvodnění, že dovoz spojovacích prostředků z Číny výrobci v Unii zařazenými do vzorku představoval 5 % celkového čínského dovozu, a proto je třeba jej považovat za významný. Sdružení EFDA rovněž uvedlo, že závěry uvedené ve 466. bodě odůvodnění nezahrnují dovoz výrobního odvětví Unie prostřednictvím distributorů, ale pouze přímý dovoz, a tudíž je skutečný objem dovozu výrobního odvětví Unie mnohem vyšší než objem dovozu uvedený v tomto bodě odůvodnění. Na podporu svého tvrzení sdružení EFDA uvedlo příklad jednoho z výrobců v Unii zařazených do vzorku, který ve své odpovědi na dotazník uvedl, že spojovací prostředky nakupoval buď přímo, nebo prostřednictvím distributorů z Číny.

(468) Tvrzení sdružení EFDA, že dovoz výrobců v Unii zařazených do vzorku představoval 5 % celkového čínského dovozu během období šetření, je fakticky nesprávné, a proto bylo zamítnuto. Komise založila svá zjištění uvedená ve 466. bodě odůvodnění na ověřených informacích výrobců v Unii zařazených do vzorku, včetně výrobce uvedeného sdružením EFDA ve výše uvedeném bodě odůvodnění. Toto ověření se týkalo rovněž dodavatelů výrobců v Unii, tj. toho, zda se nákupy uskutečňovaly přímo od čínského dodavatele nebo prostřednictvím distributora. Tvrzení sdružení EFDA v tomto ohledu byla proto zamítnuta a byly potvrzeny závěry uvedené ve 466. bodě odůvodnění.

5.2.5. *Konkurenční výhody čínských vyvážejících výrobců*

(469) Jeden z dovozců zařazených do vzorku tvrdil, že čínští výrobci mají konkurenční výhody, jako je přístup k nižším cenám surovin, nižší náklady práce, méně přísné zákonné požadavky na ochranu životního prostředí a vývozní subvence.

(470) Jak je uvedeno ve 187. bodě odůvodnění a v bodech odůvodnění po něm následujících, údajné konkurenční výhody jsou ve skutečnosti podstatnými zkresleními na čínském trhu, pokud jde o domácí ceny a náklady, a běžná hodnota pro vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku byla proto vypočtena v souladu s čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Existenci těchto zkreslení v Číně nelze považovat za faktor oslabující příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Tyto prvky spíše potvrzují, že tato zkreslení vedou k uměle nízkým vývozním cenám a dumpingu. Tvrzení žadatele v tomto ohledu byla proto odmítnuta.

5.2.6. *Pandemie COVID-19*

(471) Sdružení EFDA tvrdilo, že podstatnou újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, způsobila pandemie COVID-19, která začala v první polovině roku 2020.

(472) Jak je uvedeno v tabulce 2, spotřeba v Unii se začala snižovat již v roce 2019, tj. před pandemií COVID-19. Tento pokles pokračoval i v průběhu období šetření, které pokrývalo první polovinu roku 2020. Jak je však uvedeno v 462. bodě odůvodnění, čínský dovoz se během téhož období zvýšil, a to jak v absolutních hodnotách, tak i pokud jde o podíl na trhu, a pronikl na trh Unie za dumpingové ceny, které byly podstatně nižší než prodejní ceny výrobního odvětví Unie. To však neplatí o dovozu z jiných třetích zemí, jejichž objem dovozu v absolutních hodnotách klesl a jejichž dovozní ceny byly celkově v průměru ve stejném rozmezí jako ceny výrobního odvětví Unie.

(473) Jak je uvedeno v tabulce 3, dumpingový čínský dovoz v období 2017–2019 již meziročně trvale rostl, což vedlo v roce 2019 k nárůstu o 54 %, tj. až do začátku pandemie COVID-19. Jinými slovy, podstatná újma, kterou výrobnímu odvětví Unie způsobil dumpingový dovoz, se již v době, kdy se začalo brát v potaz onemocnění COVID-19, projevila, jak dokládá negativní vývoj většiny makroekonomických a mikroekonomických ukazatelů v období 2017–2019.

(474) V této souvislosti nelze popřít, že pandemie COVID-19 a následný pokles spotřeby přispěly k dalšímu zhoršení již tak špatné situace výrobního odvětví Unie. Tento vývoj však neoslabuje příčinnou souvislost mezi zjištěnou podstatnou újmou a dumpingovým dovozem z Číny. Jak je uvedeno výše, výrobnímu odvětví Unie byla podstatná újma způsobena dumpingovým dovozem z Číny, který se v období tří let před pandemií zvýšil o 54 %, takže je zřejmé, že k podstatné újmě došlo již před pandemií a bez ohledu na ni.

(475) Po poskytnutí konečných informací CCCME a sdružení EFDA zopakovaly tvrzení, že hlavní příčinou podstatné újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie během období šetření, je pandemie COVID-19, a tvrdily, že hlavní ukazatele újmy se zhoršily zejména mezi rokem 2019 a obdobím šetření, souběžně s pandemií COVID-19, zatímco čínský dovoz zůstal nezměněn a jeho podíl na trhu se mezi rokem 2019 a obdobím šetření zvýšil pouze o 1 procentní bod. Tyto strany rovněž odkázaly na prohlášení jednoho z výrobců v Unii zařazených do vzorku ve veřejně přístupné verzi odpovědi na dotazník, v němž se uvádí, že jeho činnost ovlivnila pandemie COVID-19, i na prohlášení sdružení EIFI ve své korespondenci s Komisí, že některé změny v objemu výroby a prodeje lze přičítat pandemii COVID-19.

(476) Žádný z argumentů předložených po poskytnutí konečných informací nepopíral ani nezpochybňoval skutečnost, že závěry uvedené ve 472. až 474. bodě odůvodnění, zejména skutečnost, že k dalšímu zhoršení již zhoršující se situace výrobního odvětví Unie přispěla pandemie COVID-19 a následný pokles spotřeby. Komise rovněž podotýká, že objem výroby a prodeje výrobního odvětví Unie se zhoršoval již v letech 2018 až 2019, tj. před pandemií COVID 19, kdy se čínský dovoz zvýšil o 38 %. Komise se proto domnívala, že negativní trendy pozorované mezi rokem 2019 a obdobím šetření jsou pokračováním již existujících negativních trendů pozorovaných od roku 2017 a že pandemie COVID 19 tento zjevně existující trend pouze zhoršila. Komise proto potvrdila závěry uvedené ve 474. bodě odůvodnění a všechna tvrzení v tomto ohledu zamítla.

5.2.7. *Špatné hospodaření výrobního odvětví Unie*

(477) Jeden z dovozců zařazených do vzorku tvrdil, že újma výrobců v Unii, kteří jsou rovněž činní ve výrobě a prodeji standardních spojovacích prostředků, byla způsobena špatnými obchodními a investičními rozhodnutími a vnitřními strukturálními obtížemi a nelze ji přičítat čínskému vývozu spojovacích prostředků.

(478) Toto tvrzení bylo učiněno velmi obecně, bez jakýchkoli dalších podrobností a bez poskytnutí jakýchkoli důkazů na jeho podporu. Tvrzení bylo proto odmítnuto.

5.3. **Závěr ohledně příčinné souvislosti**

(479) Nárůst dumpingového dovozu z Číny se časově shodoval se zhoršováním situace výrobního odvětví Unie. Čínský dovoz získal významný podíl na trhu v kontextu klesající spotřeby na úkor výrobního odvětví Unie, které přišlo o objem prodeje i podíl na trhu. Pokud jde o ceny, rostoucí podíl čínského dovozu na trhu neustále způsoboval cenové podbízení vůči prodejním cenám výrobního odvětví Unie na trhu Unie, vytvářel výrazný cenový tlak a bránil výrobnímu odvětví Unie ve zvýšení cen na udržitelnou úroveň nezbytnou pro dosažení přiměřeného ziskového rozpětí.

(480) Byly zkoumány i další možné činitele, ale žádný z nich nemohl oslabit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Komise rozlišila a oddělila účinky všech známých činitelů na situaci výrobního odvětví Unie od účinků dumpingového dovozu působícího újmu.

(481) Na základě výše uvedeného dospěla Komise k závěru, že dumpingový dovoz z Číny způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu a že ostatní faktory, jednotlivě ani společně, neutlumily příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou. Újma je zjevná především ve vývoji výroby, vytížení kapacity, objemu prodeje na trhu Unie, podílu na trhu, produktivitě, ziskovosti a návratnosti investic.

6. **ÚROVEŇ OPATŘENÍ**

(482) Na základě závěrů, k nimž Komise v otázce dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie dospěla, by měla být uložena konečná opatření, jež zabrání tomu, aby dumpingový dovoz způsoboval výrobnímu odvětví Unie další újmu.

(483) Pro určení úrovně opatření Komise zkoumala, zda by clo nižší než dumpingové rozpětí bylo dostatečné k odstranění újmy způsobené dumpingovým dovozem výrobnímu odvětví Unie.

6.1. **Úroveň pro odstranění újmy (rozpětí újmy)**

(484) Komise nejprve určila výši cla potřebnou k odstranění újmy působené výrobnímu odvětví Unie. V tomto případě by újma byla odstraněna, pokud by výrobní odvětví Unie bylo schopno pokrýt své výrobní náklady, včetně nákladů vyplývajících z mnohostranných dohod o životním prostředí a jejich protokolů, jichž je Unie smluvní stranou, a úmluv MOP uvedených v příloze Ia základního nařízení, a dokázalo dosáhnout přiměřeného zisku („cílový zisk“) prodejem za cílovou cenu ve smyslu čl. 7 odst. 2c a 2d základního nařízení.

(485) V souladu s čl. 7 odst. 2c základního nařízení vzala Komise při stanovení cílového zisku v úvahu míru ziskovosti před zvýšením dovozu z dotčené země a míru ziskovosti očekávanou za běžných podmínek hospodářské soutěže. Tato zisková marže by neměla být nižší než 6 %.

(486) Komise stanovila základní zisk pokrývající úplné náklady za běžných podmínek hospodářské soutěže. Komise počítala se zisky, kterých dosahovali výrobci v Unii zařazení do vzorku před zvýšením dovozu z Číny. Toto ziskové rozpětí bylo stanoveno na 5,9 %, což odpovídá úrovni zisku dosaženého výrobním odvětvím Unie v roce 2017. Jelikož toto rozpětí bylo nižší než minimální rozpětí 6 % požadované v čl. 7 odst. 2c základního nařízení, bylo toto ziskové rozpětí nahrazeno hodnotou 6 %.

(487) Nebyla vznesena žádná tvrzení, že úroveň investic, výzkumu a vývoje a inovací výrobního odvětví Unie během posuzovaného období by byla za běžných podmínek hospodářské soutěže vyšší.

(488) Stejně tak nebyla vznesena žádná tvrzení týkající budoucích nákladů vyplývajících z mnohostranných dohod o životním prostředí a jejich protokolů, jichž je Unie smluvní stranou, které výrobnímu odvětví Unie vzniknou během období uplatňování opatření podle čl. 11 odst. 2, v souladu s čl. 7 odst. 2d základního nařízení.

(489) Na základě toho pak Komise vypočítala cenu obdobného výrobku, která výrobnímu odvětví Unie nepůsobí újmu, a to použitím cílového ziskového rozpětí ve výši 6 % na výrobní náklady výrobců v Unii zařazení do vzorku během období šetření.

(490) Úroveň pro odstranění újmy poté Komise určila pro jednotlivé typy produktu na základě porovnání vážené průměrné dovozní ceny vyvážejících výrobců v dotčené zemi zařazených do vzorku, jež byla stanovena pro účely výpočtů v souvislosti s cenovým podbízením, s váženou průměrnou cenou obdobného výrobku prodávaného v období šetření na volném trhu Unie výrobci v Unii zařazenými do vzorku, která nepůsobí újmu. Případný rozdíl vyplývající z tohoto porovnání se vyjádřil jako procento vážené průměrné dovozní hodnoty CIF.

(491) Po poskytnutí konečných informací dva vyvážející výrobci zařazení do vzorku zpochybnili výpočet cílové ceny. Tvrdili, že některé typy výrobku prodává výrobní odvětví Unie ve velmi malých množstvích, a že tedy průměrná cena těchto typů není reprezentativní. Jeden z těchto vývozců kromě toho tvrdil, že některé typy výrobku prodávané výrobním odvětvím Unie nejsou srovnatelné s typy, které vyváží tento vývozce. Tentýž vyvážející výrobce uvedl, že Komise měla zveřejnit úpravy provedené podle čl. 7 odst. 2d základního nařízení a metodiku jejich výpočtu.

(492) Přestože prodaná množství dotčených typů výrobku byla skutečně nízká, Komise zjistila, že množství vyvezená dotčeným čínským vyvážejícím výrobcem v rámci téhož PCN byla rovněž nízká a spis neobsahoval žádné prvky, které by vedly k závěru, že tyto ceny nejsou reprezentativní. V každém případě, i kdyby Komise tyto prodejní transakce z výpočtů prodeje pod cenou vyloučila, mělo by to jen nepatrný dopad a rozpětí prodeje pod cenou by přesto zůstala výrazně vyšší než dumpingová rozpětí vypočítaná těmito vyvážejícími výrobci. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(493) Pokud jde o úpravy provedené podle čl. 7 odst. 2d základního nařízení, obecný informační dokument obsahoval chybu a nesprávně uváděl, že tyto úpravy byly provedeny, a to navzdory skutečnosti, že, jak je uvedeno ve 488. bodě odůvodnění, žádné žádosti o takové úpravy nebyly obdrženy. Proto nebylo další poskytnutí informací nutné.

(494) Úroveň pro odstranění újmy pro „ostatní spolupracující společnosti“ a pro „všechny ostatní společnosti“ je vymezena stejným způsobem jako dumpingové rozpětí pro tyto společnosti.

Společnost/podnik	Konečné dumpingové rozpětí	Konečné rozpětí újmy
Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd.	22,1 %	79,0 %
Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd.	46,1 %	85,3 %
Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd.	48,8 %	125,0 %
Ostatní spolupracující společnosti	39,6 %	94,0 %
Všechny ostatní společnosti	86,5 %	196,9 %

7. **ZÁJEM UNIE**

(495) V souladu s článkem 21 základního nařízení Komise zkoumala, zda navzdory zjištění, že újmu způsobuje dumping, může učinit jednoznačný závěr, že v tomto případě není v zájmu Unie přijímat příslušná opatření. Zájem Unie byl stanoven na základě posouzení všech různých relevantních zájmů, včetně zájmů výrobního odvětví Unie, dovozců, maloobchodníků v odvětví výrobků pro svépomocné činnosti a uživatelů.

7.1. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(496) Uložení opatření zlepší tržní podmínky pro výrobce v Unii, kteří budou schopni zlepšit své konkurenční postavení na trhu a obnovit ztracený objem prodeje a podíl na trhu. Jelikož se zruší cenový tlak způsobený nekalým dovozem, bude výrobní odvětví Unie schopno zvýšit své prodejní ceny a dosáhnout udržitelné ziskovosti.

(497) Neuložení opatření by mělo na výrobní odvětví Unie významný negativní dopad, neboť dovoz by se i nadále zvyšoval, což by vedlo k dalšímu stlačení cen v Unii, které by mělo negativní vliv na výrobu a objem prodeje výrobního odvětví Unie i na jeho podíl na trhu. To by zase mělo negativní dopad na finanční ukazatele výrobního odvětví Unie a především by se dále zhoršovala již tak ztrátová situace, což by mělo negativní vliv na investice a zaměstnanost v Unii.

(498) Uložení opatření by tedy bylo v zájmu výrobního odvětví Unie.

(499) Sdružení EFDA a další zúčastněné strany tvrdily, že výrobní odvětví Unie nebude mít z uložení antidumpingových cel žádný prospěch a že v konečném důsledku zvýší svůj vývoz do Unie výrobci ze třetích zemí a prospěch z antidumpingových opatření vůči Číně tak budou mít oni a nikoli výrobní odvětví Unie.

(500) Komise měla za to, že toto tvrzení je spekulativní, protože nebylo podloženo žádnými důkazy. Samotná skutečnost, že dovoz z jiných třetích zemí se může v důsledku antidumpingových opatření zvýšit, neznamená, že výrobní odvětví Unie z těchto opatření nemá prospěch. V tomto ohledu stávající šetření prokázalo, že objem dovozu z jiných třetích zemí se během posuzovaného období nezvýšil, ale podstatně se snížil a že dovozní ceny z těchto zdrojů rovněž celkově nepředstavovaly cenové podbízení vůči cenám výrobního odvětví Unie. Na základě těchto skutečností z informací ve spisu vyplývá, že tento dovoz mohl být cenovým tlakem čínského dovozu na trh Unie rovněž nepříznivě ovlivněn, vzhledem k tomu, že ceny dumpingového dovozu z Číny byly v průměru rovněž nižší než ceny dovozu z jiných třetích zemí a zvyšovaly se, zatímco objem dovozu ze třetích zemí se snižoval. Je třeba připomenout, že cílem antidumpingových opatření je pouze obnovit rovné podmínky na trhu Unie a nikoli omezovat dovoz za spravedlivých tržních podmínek. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(501) Po poskytnutí konečných informací tvrdil vyvážející výrobce CELO Suzhou, že rozhodnutí Komise zamítnout tomuto výrobci individuální zjišťování pravděpodobně způsobí újmu jeho výrobcům ve spojení v Unii, kteří dovážejí určité typy výrobku od jeho společnosti ve spojení v Číně. Opatření by nebylo v zájmu výrobního odvětví Unie.

(502) Zájem výrobního odvětví Unie je založen na souhrnných údajích výrobního odvětví Unie jako celku. Situaci jednotlivých výrobců v Unii jako takovou proto nelze brát v úvahu, pokud není reprezentativní pro celé výrobní odvětví Unie. Tento argument byl proto zamítnut.

7.2. **Zájem dovozců**

(503) Jak je uvedeno v 58. bodě odůvodnění, při šetření spolupracovalo dvacet osm dovozců, kteří poskytli informace požadované v oznámení o zahájení řízení za účelem výběru vzorku. Tito dovozci představovali 18 % celkového dovozu z Číny během období šetření. Dovezli 46 % spojovacích prostředků z Číny, přičemž 54 % spojovacích prostředků získali z jiných třetích zemí.

(504) Komise do vzorku zařadila pět dovozců, kteří poskytli odpovědi na dotazník. U společností zařazených do vzorku představoval dovoz z Číny přibližně 10 % až 50 % jejich celkového dovozu spojovacích prostředků. Pouze u jednoho z dovozců zařazených do vzorku představoval dovoz z Číny více než 90 %. Všichni tito dovozci až na jednoho byli během období šetření ziskoví a dosáhli ziskových rozpětí v rozmezí [2 % – 5 %] a [4 % – 9 %]. Jeden z dovozců byl během období šetření těsně pod hranicí ziskovosti.

(505) Komise posoudila dopad antidumpingových cel na ziskovost dovozců zařazených do vzorku. Bylo zjištěno, že za předpokladu, že by cla byla plně absorbována, by dovozci, kteří během období šetření vykazovali zisková rozpětí, zůstali i přes zavedení cel ziskoví. Toto posouzení vycházelo z nejhoršího možného scénáře, tj. nezohlednilo, že zvýšení cen bude velmi pravděpodobně buď úplně, nebo alespoň částečně přeneseno na odběratele, zejména s ohledem na zjištění uvedená v 520. bodě odůvodnění a v bodech odůvodnění po něm následujících, že náklady na spojovací prostředky obecně představují pouze velmi malou část celkových výrobních nákladů uživatelů. To platí i pro dovozce, který byl již v období šetření pod hranicí ziskovosti, tj. tento dovozce bude rovněž moci přenést jakékoli zvýšení cen na velkou část svých zákazníků. Proto se neočekává, že by cla jako taková měla na tuto společnost významný negativní dopad, a tím zhoršila její situaci.

(506) Několik zúčastněných stran tvrdilo, že uložení antidumpingových cel by vedlo k významnému zvýšení cen pro dovozce. Tyto strany rovněž tvrdily, že uložení antidumpingových opatření v minulosti vedlo k vážným ztrátám pro dovozce, které by měly být v současné analýze zohledněny. Jeden dovozce tvrdil, že by nebylo možné přenést cenu na odběratele, alespoň ne v krátkodobém horizontu.

(507) Jak je uvedeno v 505. bodě odůvodnění, očekávaný nárůst cen by na situaci dovozce neměl závažné negativní účinky, neboť dovozce by obecně zůstal ziskový. Tvrzení, že v minulosti dovozci zaznamenali ztráty v důsledku předchozích opatření, nebylo možné ověřit a na podporu tohoto tvrzení rovněž nebyly předloženy žádné důkazy. A konečně nebyly předloženy žádné důkazy ani pro tvrzení, že dovozci nebudou moci přenést zvýšení cen na své zákazníky. Šetření ukázalo, že vzhledem k tomu, že podíl spojovacích prostředků na celkových nákladech uživatelů je obecně velmi nízký, očekává se, že zvýšení cen dovozců bude alespoň částečně přeneseno na konečného zákazníka. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(508) Po poskytnutí konečných informací sdružení EFDA zopakovalo, že uložení cel by mělo závažný dopad na ziskovost dovozců a vedlo by k významným ztrátám. Zpochybnilo metodiku použitou Komisí pro posouzení dopadu na ziskovost na souhrnném základě a tvrdilo, že takové posouzení by mělo být provedeno jednotlivě u každého dovozce zařazeného do vzorku a ve vztahu k obratu a zisku z dovozu dotčeného výrobku pouze z Číny. Sdružení EFDA navíc tvrdilo, že dopad cel měl být posouzen rovněž u peněžního toku. Nakonec zpochybnilo skutečnost, že clo lze přenést na konečného zákazníka.

(509) Komise posoudila ziskovost dovozců na souhrnné úrovni, podobně jako to provedla na úrovni výrobců v Unii. To je považováno za vhodné, protože se analyzuje situace dovozců v Unii jako celku, a nikoli situace jednotlivých společností. Tento argument byl proto zamítnut.

(510) Posouzení Komise vycházelo ze skutečných údajů specifických pro jednotlivé společnosti, které poskytli sami dovozci zařazení do vzorku. Naproti tomu sdružení EFDA svá obecná prohlášení nepodložilo žádnými faktickými důkazy, a proto nemohla být ověřena. Komise se dále domnívala, že posouzení dopadu cla na každou společnost je vhodnější provést na úrovni globálních společností, protože to lépe odpovídá hospodářské realitě. V tomto ohledu Komise podotýká, že dovozci si vybrali různé zdroje dodávek a jelikož cla mají vliv pouze na jeden z těchto zdrojů (Čínu), nejsou všichni dovozci zasaženi stejným způsobem. Analýza pouze části obchodní činnosti by v tomto ohledu nebyla průkazná. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(511) Pokud jde o tvrzení, že Komise měla analyzovat dopad cel na peněžní tok dovozců, toto tvrzení nebylo doloženo žádnými faktickými důkazy. Dovozci zařazení do vzorku rovněž neposkytli Komisi žádné informace o peněžních tocích, ani nebyly ve spisu k dispozici žádné důkazy o tom, že dovozci budou muset zvýšit svůj stav zásob z důvodu dlouhých dodacích lhůt, což by mělo dopad na peněžní tok, jak bylo uvedeno. Toto tvrzení bylo tudíž také zamítnuto.

(512) Sdružení EFDA rovněž tvrdilo, že dovozci nebudou schopni přenést zvýšení nákladů na své zákazníky. Sdružení EFDA však neposkytlo žádné další vysvětlení ani důkazy, které by zpochybnily zjištění uvedená v 520. bodě odůvodnění, že náklady na spojovací prostředky pro uživatele jsou obecně velmi nízké, což naznačuje omezenou cenovou pružnost poptávky po spojovacích prostředcích. Kromě toho posouzení v 505. bodě odůvodnění vychází z předpokladu, že cla by plně absorbovali dovozci, tj. že své zvýšené náklady ani částečně nepřenesou, což je velmi nepravděpodobné. Jak je uvedeno ve stejném bodě odůvodnění, i za tohoto předpokladu se očekává, že dopad na dovozce na základě informací poskytnutých dovozci zařazenými do vzorku nebude výrazně nepříznivý.

(513) A konečně sdružení EFDA uvedlo, že Komise se nezabývala tvrzením, že vzhledem k vysokému rozdílu mezi celními sazbami by hrozilo zvýšené riziko obcházení antidumpingových opatření. Vzhledem k tomu, že by hlavními oběťmi takových praktik obcházení byli dovozci, byla by antidumpingová opatření proti zájmu dovozců.

(514) Komise se zabývala rizikem obcházení v 606. bodě odůvodnění a v bodech odůvodnění po něm následujících zavedením zvláštní doložky o monitorování, která umožňuje sledování obchodních toků a včasná protiopatření v případě potvrzení praktik obcházení. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto.

(515) Jeden dovozce tvrdil, že antidumpingová opatření by byla v rozporu s opatřeními přijatými Evropskou komisí na podporu společností postižených pandemií COVID-19, a dodal, že Komise by měla zohlednit výjimečné okolnosti způsobené pandemií a její přímý negativní dopad na dovozce.

(516) Dotčená zúčastněná strana odkázala na opatření přijatá po pandemii COVID-19 pouze ve velmi obecné rovině, aniž by uvedla další podrobnosti a aniž by vysvětlila, do jaké míry by byla antidumpingová opatření v rozporu s těmito opatřeními. V každém případě se Komise domnívala, že žádná z těchto opatření by sama o sobě nevylučovala přijetí vhodných opatření v souladu se základním nařízením ve snaze zabránit dumpingu působícímu újmu. Šetření rovněž ukázalo, jak je uvedeno v 471. bodě odůvodnění a v bodech odůvodnění po něm následujících, že pandemie COVID-19 neměla vliv na objem dovozu z Číny, který se během celého posuzovaného období dále zvyšoval, a to za dumpingové ceny, které byly výrazně nižší než prodejní ceny výrobního odvětví Unie. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

7.3. **Zájem maloobchodníků – odvětví výrobků pro svépomocné činnosti**

(517) Sdružení EDRA tvrdilo, že opatření by měla značný negativní dopad na odvětví výrobků pro svépomocné činnosti. Tvrdilo, že odvětví výrobků pro svépomocné činnosti nakupuje především standardní spojovací prostředky nižší kategorie, které výrobní odvětví Unie nevyrábí. Rovněž vysvětlilo, že spojovací prostředky v odvětví výrobků pro svépomocné činnosti se prodávají v malých (uživatelsky přívětivých) baleních, která tvoří velkou část prodejní ceny. Vzhledem k mnohem vyšším nákladům na balení v Unii ve srovnání s Asií by nebylo možné, aby výrobní odvětví Unie vyrábělo výrobky pro odvětví výrobků pro svépomocné činnosti. Sdružení EFDA tato tvrzení podpořilo a dále tvrdilo, že zvýšení cen by také poškodilo mezinárodní konkurenceschopnost maloobchodníků s výrobky pro svépomocné činnosti, protože by již nebyli schopni prodávat své vlastní značky jiným třetím zemím.

(518) Jak je uvedeno ve 142. bodě odůvodnění, jeden vyvážející výrobce montážních sad určených zejména pro použití v domácnosti rovněž tvrdil, že tento typ výrobku výrobní odvětví Unie nevyrábí a že je distribuován prostřednictvím různých prodejních kanálů, tj. maloobchodníků, zatímco spojovací prostředky určené k průmyslovému použití, které výrobní odvětví Unie vyrábí, se prodávají prostřednictvím distributorů.

(519) Žádné z výše uvedených tvrzení nebylo podloženo důkazy. Žádný z maloobchodníků v odvětví výrobků pro svépomocné činnosti při šetření nespolupracoval a neposkytl odpověď na dotazník ani žádné jiné informace o cenách a nákladech nebo ziskovosti a dodavatelích. Komise proto nebyla schopna analyzovat dopad opatření konkrétně na toto odvětví. Na druhé straně šetření ukázalo, že výrobní odvětví Unie má značné volné kapacity, a proto bude schopné významně zvýšit svůj objem výroby. Výrobní odvětví Unie se skládá z výrobců různých typů spojovacích prostředků, včetně standardních spojovacích prostředků, a je schopno vyrábět všechny typy spojovacích prostředků, včetně spojovacích prostředků pro odvětví výrobků pro svépomocné činnosti. Výrobní odvětví Unie potvrdilo, že v Unii existuje několik výrobců a distributorů s vlastními automatickými balicími linkami pro velká množství a že na trhu Unie existují rovněž poskytovatelé služeb pro střední a malá množství. Tvrzení, že některé výrobky jsou distribuovány prostřednictvím různých prodejních kanálů, bylo považováno za irelevantní, pokud jde o to, zda by výrobní odvětví Unie bylo schopno dodávat určité typy spojovacích prostředků. Všechna tvrzení v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

7.4. **Zájem uživatelů**

(520) Při šetření se přihlásili dva uživatelé a poskytli odpověď na dotazník. Oba vyráběli kotevní šrouby a spojovací prvky používali při výrobním procesu. Odpověď obou uživatelů vykazovala značné nedostatky a na žádost Komise o poskytnutí dodatečných informací žádná ze společností neodpověděla. V důsledku toho nemohla Komise u jednoho z uživatelů vůbec posoudit dopad antidumpingových cel, zatímco u druhého uživatele i přes nedostatek informací Komise uvedla, že podle údajů této společnosti představují její náklady na spojovací prostředky méně než 1 % jejích celkových nákladů. Na základě toho dospěla Komise k závěru, že cla by neměla významný dopad.

(521) Konsorcium ECAP a sdružení zastupující evropské výrobce kovových a plastových kotev Construction Fixing Europe (dále jen „CFE“) s podporou sdružení EFDA tvrdily, že cla by měla na výrobce kovových a plastových kotev a na jejich konkurenceschopnost v Unii i na celém světě negativní dopad. Výrobci kotev dovážejí standardní spojovací prostředky a používají je ve svém výrobním procesu jako polotovary. Společnost CFE tvrdila, že tyto standardní spojovací prostředky se v Unii nevyrábějí.

(522) Žádný z výrobců kotev v tomto šetření nespolupracoval a žádný z nich na dotazník určený pro uživatele neodpověděl. Ve spisu tedy nebyly žádné důkazy ani žádné jiné informace týkající se nákladů na spojovací prostředky v procesu výroby kotev, ziskovosti výrobců kotev, jejich dodavatelů a/nebo dopadu cel na jejich ziskovost. To platí i pro tvrzení týkající se konkurenceschopnosti výrobců kotev v Unii a na celém světě. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(523) Pokud jde o tvrzení, že tento typ standardního spojovacího prostředku výrobní odvětví Unie nevyrábí, Komise podotýká, že výrobní odvětví Unie standardní spojovací prostředky vyrábí a že má značné volné kapacity pro výrobu všech typů spojovacích prostředků. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

(524) Sdružení EFDA rovněž tvrdilo, že cla by měla negativní dopad na průmyslová odvětví, jako je stavebnictví, železniční průmysl a obnovitelné zdroje energie, jakož i na výrobce zásobníků na obilí v zemědělství. Uvedlo některá tvrzení týkající se reprezentativnosti spojovacích prostředků v rámci celkových nákladů těchto odvětví a tvrdilo, že cla by měla negativní dopad na hospodářskou situaci společností v tomto odvětví a na jejich konkurenceschopnost v Unii.

(525) Žádná z těchto tvrzení nebyla podložena důkazy. Kromě toho žádná ze zúčastněných stran zastupujících některá z těchto odvětví se během šetření nepřihlásila ani nespolupracovala. Komise rovněž uvedla, že podle tvrzení sdružení EFDA se náklady na spojovací prostředky v konečných výrobcích těchto odvětví pohybují mezi 3 % a maximálně 12 %. Ačkoli tato tvrzení nebyla podložena žádnými důkazy ani jinak doložena, ukazuje to na omezený dopad cel, zejména s ohledem na to, že se rovněž neprokázalo, do jaké míry tato konkrétní odvětví používají spojovací prostředky dovážené z Číny. Tvrzení sdružení EFDA v tomto ohledu proto nemohla být akceptována.

(526) A konečně jeden výrobce konektorů článků průmyslových baterií s podporou sdružení EFDA zdůraznil specifičnost spojovacích prostředků používaných v jeho výrobním procesu (pólových šroubů) a skutečnost, že výrobní odvětví Unie je nevyrábí. Rovněž tvrdil, že cla by měla negativní dopad na jeho konkurenceschopnost vůči výrobcům konektorů článků průmyslových baterií ze třetích zemí. Tato společnost tvrdila, že by do definice výrobku neměly být zahrnuty pólové šrouby.

(527) Tvrzením, že by pólové šrouby měly být vyloučeny z definice výrobku, se zabývá 159. bod odůvodnění. Společnost nepředložila žádné podpůrné důkazy ani žádné informace týkající se údajného dopadu opatření na její finanční situaci. Pokud jde o nedostatek dodávek v Unii, odkazuje se na závěry uvedené v 530. bodě odůvodnění a v bodech odůvodnění po něm následujících. Zejména bylo zjištěno, že výrobní odvětví Unie má značnou volnou kapacitu na výrobu speciálních a standardních spojovacích prostředků. Tvrzení této společnosti byla proto zamítnuta.

(528) Po poskytnutí konečných informací vznesla tato strana námitky proti zjištěním, že výrobní odvětví Unie má dostatečnou volnou kapacitu pro výrobu pólových šroubů, a tvrdila, že výrobní odvětví Unie není schopné vyrábět pólové šrouby. Na podporu tohoto tvrzení tato společnost poskytla korespondenci s pěti výrobci v Unii, která potvrzovala, že nejsou schopni dodávat pólové šrouby. Tito výrobci v Unii nebyli žadateli a během šetření se nepřihlásili. Komise proto ve spisu neměla k dispozici žádné informace týkající se činností těchto společností a vyráběných výrobků. Na základě veřejně dostupných informací bylo zřejmé, že dva z těchto pěti výrobců se specializují na spojovací prostředky pro okenní rámy a konstrukce strojů a zařízení, proto by se nezdálo být neobvyklé, že by nemohli dodávat pólové šrouby používané v průmyslových bateriích. Poskytnuté informace proto nemohly být považovány za přesvědčivé nebo reprezentativní pro výrobní odvětví Unie jako celek. Na druhé straně výrobní odvětví Unie zastupující v rámci šetření spolupracující výrobce v Unii potvrdilo, že má kapacitu k výrobě všech typů spojovacích prostředků, včetně pólových šroubů. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto.

(529) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že neexistují žádné významné nepříznivé účinky antidumpingových cel na situaci uživatelů v Unii.

7.5. **Nedostatečná nabídka spojovacích prostředků**

(530) Několik zúčastněných stran tvrdilo, že výrobní odvětví Unie nemá dostatečnou kapacitu na výrobu standardních spojovacích prostředků, aby mohlo uspokojit poptávku na trhu Unie. Sdružení EFDA a jeden z dovozců zařazených do vzorku tvrdili, že výrobní odvětví Unie není schopné nebo ochotné standardní spojovací prostředky dodávat a že mnoho uživatelů spoléhá na dovoz z Číny. Rovněž tvrdili, že dodávka z jiných třetích zemí je omezená, protože vyvážející výrobci v těchto zemích nemají dostatečnou kapacitu. Jeden vyvážející výrobce dodal, že výrobní odvětví Unie se zdráhá zahájit masovou výrobu standardních spojovacích prostředků z důvodu nutnosti investic do plně automatizovaných výrobních linek.

(531) Několik stran tvrdilo, že některé typy výrobku (šrouby do konstrukčního dřeva, konfirmátové šrouby, spojovací prostředky kované za tepla, pólové šrouby, montážní sady a spojovací prostředky používané v odvětví výrobků pro svépomocné činnosti) výrobní odvětví Unie nevyrábí nebo je vyrábí pouze v omezeném množství, a proto pokud by byla uložena opatření, na trhu Unie by byl nedostatek těchto typů výrobků. Tyto strany tvrdily, že v některých případech se od výrobního odvětví Unie neočekává přechod na výrobu těchto typů výrobku a že by nastal rovněž celosvětový nedostatek těchto typů výrobku, takže by nebylo možné je získat ani od jiných dodavatelů.

(532) Sdružení EDRA uvedlo obecnější tvrzení, že trh se spojovacími prostředky zaznamenal po celém světě nárůst poptávky, přičemž výrobci během pandemie COVID 19 vyráběli méně, než jim umožňuje jejich kapacita. Jakékoli další narušení trhu uložením antidumpingových cel by situaci maloobchodníků zhoršilo.

(533) Několik zúčastněných stran rovněž tvrdilo, že v důsledku pandemie COVID-19 je nedostatek nákladních kontejnerů pro přepravu z Asie a že dodací lhůty mezi objednávkou a dodávkou trvají až několik měsíců. Znásobily se náklady na dopravu, což by muselo být připočteno k očekávanému zvýšení cen v důsledku antidumpingových opatření. Kromě toho bylo uvedeno, že v celém světě je nedostatek surovin (zejména oceli), který má dopad na objem výroby spojovacích prostředků v celém světě.

(534) Šetření ukázalo, že výrobní odvětví Unie vyrábí jak standardní, tak nestandardní spojovací prostředky a že má k dispozici značné volné kapacity, aby mohlo uspokojit zvýšenou poptávku uživatelů, kteří se rozhodnou svého dodavatele změnit. Během období šetření tedy výrobní odvětví Unie využívalo pouze 46 % své celkové kapacity, a mohlo by tak v krátkodobém horizontu svou výrobu zvýšit o více než 1 milion tun. Volná kapacita se týkala výroby všech typů spojovacích prostředků, včetně standardních spojovacích prostředků. Tvrzení, že výrobní odvětví Unie není schopno nebo ochotno vyrábět standardní spojovací prostředky, nebyla podložena dostatečnými důkazy. Sdružení EFDA poskytlo korespondenci jednotlivých výrobců v Unii, kteří však nebyli považováni za reprezentativní pro celé výrobní odvětví Unie. Rovněž dočasné obtíže, které byly zjištěny v souvislosti s dodávkami novým zákazníkům v důsledku pandemie COVID-19, nebyly považovány za obtíže strukturální povahy a nezpochybňovaly zjištění, že na trhu Unie existuje značná volná kapacita, která by mohla poptávku uspokojit. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(535) Tvrzení týkající se nedostatečné dodávky některých konkrétních typů výrobku nebyla podložena žádnými ověřitelnými důkazy. Na druhou stranu, jak je uvedeno ve výše uvedeném bodě odůvodnění, jsou v Unii k dispozici značné volné kapacity, které pokrývají všechny typy výrobku, včetně speciálních spojovacích prostředků. Z informací obsažených ve spisu shromážděných od výrobců v Unii nevyplývalo, že výrobní odvětví Unie není schopno poskytnout všechny typy spojovacích prostředků. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(536) Po poskytnutí konečných informací zopakoval vyvážející výrobce spojovacích prostředků kovaných za tepla, že výrobní odvětví Unie nevyrábí na trhu Unie spojovací prostředky kované za tepla v dostatečném množství. Tento vyvážející výrobce tvrdil, že by to doložily podrobné výpočty cenového podbízení provedené podle typu výrobku, které by potvrdily, že pouze malá množství vyráběná a prodávaná výrobním odvětvím Unie se týkají typů výrobku vyráběných procesem kování za tepla. Kromě toho se zdá, že výrobní odvětví Unie vyrábí méně typů výrobků, což samo o sobě naznačuje, že výrobní odvětví Unie nemůže nabídnout širokou škálu různých typů výrobků, včetně spojovacích prostředků kovaných za tepla. A konečně tento vyvážející výrobce tvrdil, že důkazní břemeno týkající se dostatečné výrobní kapacity v Unii ponese výrobní odvětví Unie.

(537) Je třeba poznamenat, že na základě vzorku výrobců v Unii, byť reprezentativního pro výrobní odvětví Unie, nelze extrapolovat přesný objem výroby spojovacích prostředků vyráběných procesem kování za tepla. Objem výroby výrobního odvětví Unie během období šetření navíc neodráží plnou výrobní kapacitu, neboť výrobní odvětví Unie, které bylo konfrontováno s nekalým dovozem a nízkou úrovní cen v Unii, nevyužívalo své výrobní kapacity naplno. Pokud jde o důkazní břemeno, Komise se domnívala, že šetření prokázalo, že v Unii existuje dostatečná výrobní kapacita všech typů spojovacích prostředků. Tento závěr vycházel ze značné volné kapacity zjištěné během šetření, jak je uvedeno v tabulce 5, a z informací týkajících se makroekonomických ukazatelů shromážděných během šetření. Toto tvrzení i tvrzení týkající se nedostatečné výrobní kapacity v Unii bylo proto zamítnuto.

(538) Po poskytnutí konečných informací předložilo konsorcium ECAP informace od některých výrobců v Unii, které potvrdily, že tito výrobci nebyli schopni dodávat šrouby do konstrukčního dřeva. Konsorcium ECAP rovněž tvrdilo, že některé typy šroubů do konstrukčního dřeva vyžadují další zpracování (speciální tepelné ošetření, povrchová úprava), které v Unii není k dispozici. A konečně tvrdilo, že skutečnost, že jeden dovozce a výrobce nestandardních spojovacích prostředků v Unii výslovně podpořil vyloučení šroubů do konstrukčního dřeva, dokazuje, že dovoz těchto výrobků je nutný k uspokojení poptávky na trhu Unie.

(539) Dodatečné informace poskytnuté konsorciem ECAP se týkaly výrobců v Unii, kteří nebyli žadateli a během šetření se nepřihlásili. Komise proto ve spisu neměla k dispozici žádné informace týkající se činností těchto společností a vyráběných výrobků. Na základě veřejně dostupných informací nebylo možné vyvodit závěr, zda vyrábějí spojovací prostředky pro stavebnictví. Tyto společnosti navíc nemohly být považovány za reprezentativní pro výrobní odvětví Unie jako celek. Na druhé straně, jak bylo uvedeno výše, výrobní odvětví Unie zastupující v rámci šetření spolupracující výrobce v Unii potvrdilo, že mají kapacitu pro výrobu všech typů spojovacích prostředků. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto.

(540) Tvrzení, že některé činnosti zpracování nebyly v Unii k dispozici, nebylo učiněno před zveřejněním konečných informací a nebylo doloženo žádnými důkazy. Toto tvrzení proto nebylo možné ověřit a bylo zamítnuto. A konečně skutečnost, že jeden dovozce a výrobce nestandardních spojovacích prostředků v Unii výslovně podporuje vyloučení šroubů do konstrukčního dřeva, samo o sobě neprokazuje, že dovoz z Číny je nutný k uspokojení poptávky v Unii. Rovněž toto tvrzení bylo tedy zamítnuto.

(541) Po poskytnutí konečných informací zopakovalo sdružení EFDA své tvrzení o nedostatku dodávek standardních spojovacích prostředků, pokud by bylo nutné uložit vysoká dovozní cla, protože pro řadu průmyslových odvětví je zásadní mít dostatečné, předvídatelné a včasné dodávky standardních spojovacích prostředků. Sdružení EFDA tvrdilo, že jelikož výrobní odvětví Unie nevyrábí standardní spojovací prostředky v dostatečném množství nebo se setkává s technickými obtížemi, jsou distributoři nuceni obracet se na jiné zdroje dodávek, zejména na Čínu.

(542) Sdružení EFDA tvrdilo, že Komise zamítla důkazy, které jí v tomto ohledu poskytlo, aniž by pro toto zamítnutí uvedla dostatečný důvod. Tvrdilo, že informace poskytnuté zejména formou několika e-mailů od výrobců v Unii, kteří odmítají dodávat spojovací prostředky, jsou podstatné a prokazují neochotu výrobního odvětví Unie poskytovat standardní spojovací prostředky, a že Komise by proto měla tyto informace vzít v úvahu.

(543) Pokud jde o informace poskytnuté sdružením EFDA na podporu jeho tvrzení, že výrobní odvětví Unie není schopné nebo ochotné poskytovat standardní spojovací prostředky, Komise podotýká, že tyto informace se týkají zejména období po období šetření, a proto je nelze brát v úvahu.

(544) Sdružení EFDA rovněž zopakovalo, že Komise nesdělila přesný podíl výroby standardních a nestandardních spojovacích prostředků výrobním odvětvím Unie ani výrobci v Unii zařazenými do vzorku. Komise uvedla, že přesný podíl výroby standardních spojovacích prostředků a nestandardních spojovacích prostředků výrobním odvětvím Unie není k dispozici, protože ne všichni výrobci v Unii při šetření spolupracují a žádné přesné statistické údaje nejsou v tomto ohledu k dispozici. Tato skutečnost byla rovněž sdělena sdružení EFDA v rámci dvoustranné korespondence během šetření.

(545) Kromě toho sdružení EFDA tvrdilo, že Komise by měla s identifikací výrobců standardních spojovacích prostředků v Unii potíže a je nucena rozšířit původní vzorek výrobců v Unii tak, aby zahrnoval dva další výrobce standardních spojovacích prostředků. V každém případě by tito dva výrobci vyráběli pouze malé množství standardních spojovacích prostředků. Obviněními a tvrzení týkajícími se výběru vzorku výrobců v Unii se podrobně zabýval již 26. až 56. bod odůvodnění. Tvrzení, že vzorek výrobního odvětví Unie byl změněn z důvodu skutečnosti, že nezahrnoval žádného výrobce standardních spojovacích prostředků v Unii, proto ignoruje opakovaná vysvětlení a vysvětlení v tomto ohledu a je zavádějící. Tvrzení bylo proto odmítnuto.

(546) A konečně sdružení EFDA zopakovalo, že Komise nevysvětlila, na jakém základě dospěla k závěru, že výrobní odvětví Unie vyrábí standardní i speciální spojovací prostředky. Tento závěr vycházel ze skutečností uvedených ve spisu, které byly shromážděny od žadatele a spolupracujících výrobců v Unii a byla u nich provedena řádná křížová kontrola porovnáním s veřejně dostupnými informacemi, pokud byly k dispozici. Informace poskytnuté v tomto ohledu byly rovněž k dispozici v nedůvěrném spisu. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto.

(547) Sdružení EFDA dále tvrdilo, že v případě uložení cel výrobní odvětví Unie svou výrobu standardních spojovacích prostředků rovněž nezvýší. Sdružení EFDA v tomto ohledu uvedlo, že v období mezi rokem 2009, kdy byla antidumpingová opatření na dovoz spojovacích prostředků z Číny uložena minule, a rokem 2016, kdy byla tato opatření zrušena ([86]), výrobní odvětví Unie nezvýšilo svou výrobu standardních spojovacích prostředků a místo toho se specializovalo na výrobu nestandardních spojovacích prostředků. Neochotu přejít na standardní spojovací prostředky dokládají rovněž informace poskytnuté jedním z výrobců v Unii zařazených do vzorku, ze kterých vyplývá, že by tento výrobce nebyl schopen vyrábět standardní spojovací prostředky za cenu převládající na trhu.

(548) Argument, že výrobní odvětví Unie v letech 2009 až 2016 nezvýšilo svou výrobu standardních spojovacích prostředků a místo toho se specializovalo na výrobu nestandardních spojovacích prostředků, nebyl podložen žádnými důkazy. Údaje o výrobě a prodeji shromážděné během šetření se týkají posuzovaného období, a proto nezahrnují údaje z období mezi lety 2009 a 2016. V každém případě se toto tvrzení během šetření nepotvrdilo. Skutečnost, že jeden z výrobců v Unii nebyl schopen vyrábět standardní spojovací prostředky za převládajících tržních podmínek, spíše ukazuje, že cenový tlak čínského dovozu brání výrobnímu odvětví Unie plně využít své výrobní kapacity, a potvrzuje, že podstatnou újmu způsobuje tento dovoz. Neprokazuje však, že by se výrobní odvětví Unie za spravedlivých tržních podmínek nevrátilo ke zvýšení výroby, včetně standardních spojovacích prostředků prodávaných na trhu Unie za udržitelné úrovně cen, jak je rovněž uvedeno ve 496. bodě odůvodnění. Tvrzení sdružení EFDA v tomto ohledu byla proto odmítnuta.

(549) Sdružení EFDA dále tvrdilo, že distributoři obvykle nakupují nestandardní spojovací prostředky z výrobního odvětví Unie, zatímco standardní spojovací prostředky se dovážejí hlavně z Číny. Tvrdilo, že také výrobní odvětví Unie nakupuje standardní spojovací prostředky od distributorů v Unii s vědomím, že tyto výrobky pocházejí z Číny, a že kromě toho má řada výrobců v Unii své vlastní obchodní dceřiné společnosti, které jsou rovněž členy sdružení EFDA, a jako takové dovážejí standardní spojovací prostředky z Číny a distribuují je konečným uživatelům. Na podporu tohoto tvrzení předložilo sdružení EFDA seznam výrobců v Unii, kteří údajně nakupují standardní spojovací prostředky od distributora, člena sdružení EFDA, a seznam dalších výrobců v Unii, kteří jsou údajně ve spojení s distributory v Unii, kteří dovážejí standardní spojovací prostředky z Číny. Sdružení EFDA rovněž tvrdilo, že na základě informací obsažených v nedůvěrném spisu alespoň jeden z výrobců v Unii zařazených do vzorku potvrdil, že dováží spojovací prostředky z Číny.

(550) Jak je uvedeno ve 466. a 468. bodě odůvodnění, na základě informací poskytnutých výrobci v Unii zařazenými do vzorku byly objemy, které tito výrobci kupovali z Číny, a to buď přímo, nebo prostřednictvím distributorů, zanedbatelné ve srovnání s celkovým objemem, který výrobní odvětví Unie vyrábí a prodává na trhu Unie, a s celkovým objemem spojovacích prostředků dovážených z Číny. Informace poskytnuté sdružením EFDA tato zjištění nezpochybnila a tvrzení v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

(551) Sdružení EFDA konečně uvedlo, že během pandemie COVID-19 a následných narušení dodavatelského řetězce distributoři oslovili výrobní odvětví Unie s žádostí o dodávky standardních spojovacích prostředků, která byla zamítnuta. Podle sdružení EFDA to dokazuje, že výrobní odvětví Unie není ochotné dodávat standardní spojovací prostředky ve větším množství a že volné kapacity dostupné v Unii by nebyly použity ke zvýšení výroby standardních spojovacích prostředků. To je způsobeno skutečností, že přechod výrobců v Unii z nestandardních na standardní spojovací prostředky by znamenal významné investice a změnu obchodního modelu, a z hospodářského hlediska by proto neměl smysl. To by potvrdil i jeden ze spolupracujících výrobců v Unii. Sdružení EFDA dospělo k závěru, že žadatel nepředložil žádný důkaz o opaku.

(552) Výše uvedené tvrzení vycházelo z předpokladů, které šetření nepotvrdilo. Šetření naopak odhalilo, že výrobci v Unii mají volnou kapacitu pro výrobu standardních spojovacích prostředků. Jak bylo uvedeno výše, žadatel poskytl informace, že v Unii existuje několik výrobců standardních spojovacích prostředků. Důvodem, proč někteří z výrobců během období šetření nebo po něm možná odmítli vyrábět a prodávat standardní spojovací prostředky, může být skutečnost, že tato výroba nebyla vzhledem k cenovému tlaku čínského levného dovozu na trhu Unie udržitelná nebo z ekonomického hlediska rentabilní. Jinými slovy, výrobci v Unii nebyli schopni rozšířit výrobu a prodej standardních spojovacích prostředků kvůli čínskému dovozu, který na trhu Unie vyvíjel cenový tlak. Tato skutečnost sama o sobě je důkazem podstatné újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto.

([86]) Prováděcí nařízení (EU) 2016/278.

(553) Komise proto potvrdila svá zjištění, že výrobní odvětví Unie vyrábí standardní i nestandardní spojovací prostředky a že má značné volné kapacity pro zvýšení výroby obou typů spojovacích prostředků.

(554) Komise se rovněž domnívala, že více než polovina spojovacích prostředků dovezených spolupracujícími dovozci během období šetření pocházela z jiných zdrojů než z Číny, např. z Tchaj-wanu, Vietnamu a Turecka i z jiných třetích zemí. Podíl tohoto dovozu na celkovém dovozu do Unie byl během posuzovaného období značný. Sdružení EFDA tvrdilo, že vyvážející výrobci v těchto třetích zemích nemají dostatečnou kapacitu k tomu, aby dovoz z Číny nahradili nebo i jen částečně zvýšili objem svého dovozu do Unie. Informace poskytnuté sdružením EFDA v tomto ohledu však nebyly považovány za reprezentativní a nelze je ověřit. Jak je uvedeno výše, týkaly se korespondence s jednotlivými společnostmi, které nemusely nutně nereprezentovat situaci ostatních vyvážejících výrobců v těchto zemích. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(555) Po poskytnutí konečných informací sdružení EFDA zopakovalo, že dovoz spojovacích prostředků z jiných třetích zemí nebude stačit k tomu, aby dovoz z Číny nahradil. Zejména zjištění Komise v 554. bodě odůvodnění, že velká část dovozu spojovacích prostředků pochází z jiných třetích zemí, potvrzuje, že na těchto trzích nejsou k dispozici žádné další volné kapacity. Sdružení EFDA rovněž tvrdilo, že vzhledem k dovozním omezením v USA týkajícím se čínských spojovacích prostředků, která byla zavedena od roku 2018, se kupující v USA stále více obracejí na dodavatele v jiných třetích zemích, a proto by velká část těchto kapacit byla dodávána do USA. To dokládají i dovozní statistiky, které ukazují významný pokles dovozu z jiných třetích zemí do Unie od roku 2018, zatímco dovoz z těchto zemí do USA se ve stejném období výrazně zvýšil.

(556) Jak bylo uvedeno výše, sdružení EFDA tvrdilo, že Komise nevzala v úvahu informace o nedostatečném zásobování ze strany třetích zemí, aniž by pro takové zamítnutí poskytla dostatečný důvod.

(557) Komise odkazuje na 554. bod odůvodnění, který ukazuje, že dovoz z Číny představoval méně než polovinu dovážených spojovacích prostředků do Unie. Jinými slovy, volná kapacita, která je k dispozici v Unii, i existence jiných zdrojů dodávek v jiných třetích zemích nenaznačují možný nedostatek dodávek, pokud by byla přijata opatření proti spojovacím prostředkům z Číny. Toto tvrzení proto bylo zamítnuto. Skutečnost, že se dovoz z jiných třetích zemí během posuzovaného období celkově snížil, nemůže být sama o sobě považována za důkaz, že volné kapacity v těchto zemích jsou nedostatečné. Komise se domnívala, že cenový tlak čínského levného dovozu, který vyvolal neudržitelně nízkou úroveň cen na trhu Unie, způsobil, že jiné trhy byly pro tento dovoz přitažlivější, zejména USA, které měly mnohem nižší objem dovozu z Číny, a nebyly proto nekalými obchodními praktikami z Číny ovlivněny. Důkazy předložené v tomto ohledu sdružením EFDA, jak je uvedeno v 554. bodě odůvodnění, nebyly považovány za reprezentativní a nelze je ověřit. Jak bylo uvedeno výše, tyto informace se týkaly období po období šetření a většinou naznačovaly problémy s dodávkami v souvislosti s krizí dopravy a pandemií COVID-19, a nikoli nedostatek volných kapacit jako takový a také z nich nevyplývalo, zda mají tyto problémy strukturální povahu.

(558) Sdružení EFDA tvrdilo, že v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení má Komise povinnost pozitivně stanovit, že „v zájmu Unie je nutné zasáhnout v souladu s článkem 21“, a měla proto zúčastněným stranám navrhnout, jaký druh důkazů by byl považován za reprezentativní a ověřitelný. Sdružení EFDA zpochybnilo svou povinnost shromáždit informace a údaje týkající se celého trhu Unie i skutečnost, že Komise má při ověřování informací poskytnutých sdružením EFDA naprostou volnost. Sdružení EFDA také v této souvislosti zopakovalo, že informace poskytnuté výrobcem v Unii zařazeným do vzorku nepovažuje za dostatečně reprezentativní.

(559) Oznámení o zahájení současného šetření vyzvalo všechny zúčastněné strany k účasti na šetření a poskytlo Komisi informace uvedené v oznámení o zahájení šetření. To platí i pro dovozce a uživatele. Přestože se přihlásilo dvacet osm dovozců, nespolupracoval žádný z uživatelů a neposkytl žádné informace. V dotaznících bylo velmi podrobně uvedeno, které informace jsou nezbytné a které písemné doklady je třeba předložit. Dotazníky jsou nezbytné pro to, aby Komise mohla shromáždit potřebné informace a všechny zúčastněné strany dostaly příležitost tyto informace Komisi poskytnout. Komise založila svá zjištění týkající se dovozců na ověřených odpovědích na dotazník. Komise neobdržela odpověď na dotazník od žádného z uživatelů v Unii a zjištění týkající se této skupiny zúčastněných stran musela být učiněna na základě dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení. Podobně zjištění týkající se aspektů újmy vycházela z informací požadovaných od výrobců v Unii zařazených do vzorku a žadatele a poskytnutých těmito stranami. Komise byla zejména oprávněna vybrat reprezentativní vzorek výrobců

v Unii v souladu s článkem 17 základního nařízení. Žádná z připomínek obdržených od sdružení EFDA ohledně vzorku nezpochybňovala závěr, že vzorek je reprezentativní pro výrobní odvětví Unie, jak je podrobně uvedeno ve 26. až 56. bodě odůvodnění.

(560) Zúčastněné strany, které nejsou ochotny vyplnit dotazník, mají nicméně právo poskytnout Komisi jakékoli informace, které považují za důležité. V tomto ohledu Komise podotýká, že oznámení o zahájení řízení rovněž uvádělo, že informace předložené v souladu s článkem 21 budou zohledněny pouze tehdy, budou-li v době předložení doloženy věcnými důkazy. V současném šetření Komise předložené informace a důkazy náležitě analyzovala a řádně zohlednila všechny informace shromážděné a poskytnuté zúčastněnými stranami v tomto řízení, zejména si Komise vyžádala a ověřila veškeré informace, které považovala za nezbytné pro stanovení dumpingu, výsledné újmy a zájmu Unie, jak již bylo uvedeno v 91. bodě odůvodnění, a tvrzení sdružení EFDA v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

(561) Pokud jde o tvrzení týkající se celosvětového poklesu výroby v důsledku pandemie COVID19, Komise podotýká, že po zahájení současného šetření se dovoz výrazně zvýšil, jak je uvedeno v nařízení o celní evidenci. Podle statistických údajů Eurostatu tento nárůst pokračoval ([87]). Argumenty v tomto ohledu byly proto zamítnuty.

(562) Pokud jde o krizi dopravy a přerušení dodavatelských řetězců pozorované po období šetření, mimo jiné i u surovin, Komise poznamenává, že tato situace není strukturální povahy, ale očekává se, že bude dočasná. Proto se očekává určité zlepšení této situace v roce 2022 po uložení konečných opatření v rámci současného šetření. Celkové obchodní statistiky totiž ukazují všeobecný rychlý nárůst dovozu v průběhu roku 2021 ([88]), mimo jiné nárůst dovozu surovin (33 %) v prvních osmi měsících roku 2021 ve srovnání se stejným obdobím v roce 2020. Komise se proto domnívá, že současná krize dopravy a přerušení dodavatelských řetězců nejsou dostatečným důvodem k tomu, aby nebyla uložena cla, pokud jde o zájem Unie. A především cla se ukládají na období pěti let, zatímco zlepšení současné situace může nastat již ve druhé polovině roku 2022, tj. krátce po uložení opatření. Tvrzení v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

(563) Po poskytnutí konečných informací konsorcium ECAP zdůraznilo prodloužené dodací lhůty v důsledku krize dopravy a zvýšení nákladů na námořní dopravu. Konsorcium ECAP rovněž poukázalo na nedostatek dodávek stavebních surovin v Unii obecně a na značný nárůst nákladů na suroviny ve stavebnictví, který má nepříznivý dopad na stavební společnosti. Pokud by byla uložena antidumpingová cla, situace by se zhoršila a následně by měla významný negativní dopad na realizaci cílů Zelené dohody, neboť dřevěné konstrukce a dřevobetonové konstrukce využívají organické stavební materiály (dřevo), což významně přispívá ke snížení emisí uhlíku. Konsorcium ECAP poukázalo na rostoucí trh dřevěných konstrukcí ve snaze dosáhnout ekologicky udržitelného bydlení a zdůraznilo spolupráci odvětví dřevěného nábytku s výzkumnými ústavy s cílem zlepšit a zvýšit udržitelnou produkci dřeva.

(564) Jak je uvedeno v 562. bodě odůvodnění, Komise se domnívala, že krize dopravy a přerušení dodavatelských řetězců pozorované po období šetření, mimo jiné i u surovin, nejsou strukturální povahy, ale očekává se, že budou dočasné. Žádný z argumentů předložených konsorciem ECAP nemohl tyto závěry zpochybnit. Kromě toho, jak je uvedeno v 525. bodě odůvodnění, očekávaný dopad cel není podstatný v žádném z navazujících odvětví, včetně odvětví stavebnictví, vzhledem k tomu, že náklady na spojovací prostředky jsou v rámci celkových nákladů těchto odvětví obecně nízké. Žádný z uživatelů ve stavebnictví během šetření nespolupracoval poskytnutím informací o svých celkových nákladech a o zastoupení spojovacích prostředků v těchto nákladech. Argumenty předložené konsorciem ECAP týkající se stavebnictví se neomezovaly konkrétně na spojovací prostředky, ale vztahovaly se na celkové dodávky surovin. Tvrzení konsorcia ECAP v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

([87]) Údaje byly k dispozici do července 2021.
([88]) Zdroj Eurostat: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/december/tradoc_151969.pdf.

7.6. **Změna dodavatelů**

(565) Několik zúčastněných stran tvrdilo, že dovozci nebudou schopni snadno změnit dodavatele z důvodu cestovních omezení způsobených pandemií COVID19, neboť je nutné, aby zákazník výrobce schválil, což by vyžadovalo audit výrobních procesů v továrně dodavatele ze třetí země. V každém případě by byla změna dodavatelů nákladná. Sdružení EFDA uvedlo konkrétně případ spojovacích prostředků používaných v železničním sektoru.

(566) Žádné další důkazy v tomto ohledu nebyly předloženy. Jak bylo uvedeno výše, více než polovina dovozu spolupracujících dovozců se uskutečnila od dodavatelů z jiných třetích zemí kromě Číny. Navíc tvrzení, že výrobní odvětví Unie nebylo schopné nebo ochotné poskytovat spojovací prostředky novým zákazníkům, nebylo během šetření potvrzeno. Cílem antidumpingových opatření není zakázat přístup čínského dovozu na trh Unie, jejich účelem je pouze obnovit rovné podmínky. Jak již bylo uvedeno výše, i kdyby měli dovozci antidumpingové clo plně absorbovat, jejich podnikání bude i nadále převážně na ziskové úrovni. Stejně tak bylo zjištěno, že náklady na spojovací prostředky nejsou v rámci celkových výrobních nákladů uživatelů významné a zvýšení ceny dovozu lze přenést na konečné zákazníky. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(567) Po poskytnutí konečných informací několik zúčastněných stran, které dovážely šrouby do konstrukčního dřeva z Číny, znovu zopakovalo, že nebudou schopny změnit dodavatele z důvodu úzkých vazeb, které si v průběhu času s těmito dodavateli vytvořily. Tyto strany tvrdily, že vzhledem k tomu, že se na zakázky vztahují výrobní dohody obsahující přesné technické specifikace, potřebují výrobci speciální školení i speciální stroje a nástroje a musí u nich být prováděn audit, aby bylo možné zachovat certifikaci výrobků. Uvedli, že dovozci šroubů do konstrukčního dřeva nejsou pouze distributory, ale mají specializovaná vnitropodniková oddělení pro vývoj výrobků a úzce spolupracují s výrobci šroubů do konstrukčního dřeva, aby splňovali technické specifikace požadované pro získání certifikace výrobků v Unii. Změna dodavatelů byl proto byla velmi obtížná a u některých projektů dokonce nemožná.

(568) Tyto strany neposkytly žádné důkazy, které by dokládaly proklamované zvláštní vztahy s dodavateli, ani žádné speciální smlouvy nebo výrobní dohody. Nebyly rovněž předloženy žádné důkazy o tom, že by tyto společnosti měly interní oddělení pro vývoj výrobků. Jak je uvedeno v 539. bodě odůvodnění, šetření nepotvrdilo tvrzení, že výrobní odvětví Unie není schopné nebo ochotné dodávat tento konkrétní typ výrobku odběratelům v Unii. Jak je rovněž uvedeno v 566. bodě odůvodnění, cílem antidumpingových opatření není zakázat přístup čínského dovozu na trh Unie, jejich účelem je pouze obnovit rovné podmínky. Jak je rovněž uvedeno v 505. a 529. bodě odůvodnění, neočekává se, že dopad antidumpingových opatření na finanční situaci dovozců a uživatelů bude významný, a očekává se, že zvýšení cen dovozu bude alespoň částečně přeneseno na konečné zákazníky. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

7.7. **Ostatní**

(569) Sdružení EFDA zdůraznilo, že spojovací prostředky se používají pro mnoho různých účelů. Vzhledem k tomu, že podíl nákladů ve výrobním procesu jednotlivých uživatelů není vždy významný a dopad na jednotlivé společnosti není vždy podstatný, sdružení EFDA tvrdilo, že Komise by měla posoudit účinky cel na hospodářství Unie souhrnně jako celek. Ztráty vzniklé různým společnostem, které používají spojovací prostředky ve svém výrobním procesu, by se měly posuzovat souhrnně.

(570) Šetření ukázalo, že se neočekává, že by celkový dopad cel na uživatele byl významný, protože podíl spojovacích prostředků ve výrobním procesu je velmi nízký. Tuto skutečnost uznává i sdružení EFDA. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(571) Po poskytnutí konečných informací uživatel pólových šroubů uvedený ve 159. a 160. bodě odůvodnění tvrdil, že Komise se nezabývala jeho tvrzením, že průmyslové baterie, které vyrábí, se používají pro ukládání energie v kritických infrastrukturách, jako jsou datová centra a nemocnice. Po poskytnutí konečných informací tento uživatel dále tvrdil, že spotřebitelé v Unii mají mimořádný zájem na bezpečném fungování nemocnic a datových center prostřednictvím spolehlivých zdrojů energie, zejména během pandemie COVID-19, kdy je třeba, aby měly nemocnice k dispozici také nouzové zdroje napájení a kdy se v důsledku přechodu na práci z domova výrazně zvýšil datový provoz. Tato strana tvrdila, že Komise tyto aspekty při analýze zájmu Unie nezohlednila.

(572) Komise podotýká, že před poskytnutím konečných informací, kdy dotčený uživatel pouze vysvětlil, jaké je využití pólových šroubů a v jakých odvětvích se používají, žádné takové tvrzení vzneseno nebylo. Jak je uvedeno výše, šetření ukázalo, že se neočekává, že by celkový dopad cel na uživatele byl významný, protože podíl spojovacích prostředků ve výrobním procesu je velmi nízký. Tento uživatel pólových šroubů neposkytl žádné informace o svých výrobních nákladech, nákladech na pólové šrouby v rámci celkových nákladů, své ziskovosti nebo očekávaném dopadu zvýšení nákladů na ziskovost. Proto nebyly k dispozici žádné důkazy o tom, že cla budou mít na tohoto uživatele významný negativní dopad, a toto tvrzení bylo zamítnuto.

(573) Po poskytnutí konečných informací tvrdilo zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii, že po uložení antidumpingových opatření na dovoz spojovacích prostředků v roce 2009 ([89]) byl dovoz z Číny pouze nahrazen dovozem z Tchaj-wanu a Vietnamu. Výrobní odvětví Unie nezměnilo svou strukturu, a proto zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii dospělo k závěru, že cla v té době výrobnímu odvětví Unie neprospěla, ale měla nepříznivý dopad na navazující průmyslová odvětví. Žádná z tvrzení nebyla podložena důkazy. Tato tvrzení nepotvrdily ani informace ve spisu a byla proto zamítnuta.

7.8. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(574) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že neexistují žádné přesvědčivé důvody k domněnce, že by nebylo v zájmu Unie uložit opatření na dovoz spojovacích prostředků pocházejících z Číny.

7.9. **Nabídky cenových závazků**

(575) Po poskytnutí konečných informací a ve lhůtě stanovené v čl. 8 odst. 2 základního nařízení předložilo nabídku na cenový závazek šest vyvážejících výrobců:

— Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd.

— Jiangsu Yongyi Fastener Co. Ltd.

— Zhejiang Excellent Industries Co. Ltd (dále jen „Zhejiang“)

— Yuyao Alfirste Hardware Co., Ltd (dále jen „ Yuyao Alfirste“)

— Celo Suzhou Precision Fasteners Co. Ltd

— Shanghai Chaen Chia Fasteners Co., Ltd. (dále jen „ Chaen Chia“)

(576) Podle článku 8 základního antidumpingového nařízení musí být nabídky cenového závazku přiměřené k odstranění poškozujícího účinku dumpingu a jejich přijetí nesmí být považováno za neúčelné. Komise nabídky posoudila s ohledem na tato kritéria a dospěla k závěru, že jejich přijetí by bylo z následujících obecných důvodů neúčelné.

(577) Za prvé, do tohoto řízení je zapojeno přibližně 100 vyvážejících výrobců. Počet skutečných a potenciálních vyvážejících výrobců byl považován za příliš vysoký na to, aby závazky mohly fungovat, jelikož by činil jakýkoli druh cenového závazku velmi obtížně sledovatelným.

(578) Za druhé, povaha dotčeného výrobku je značně variabilní. Sestává z více než 100 PCN a je zařazen nejméně pod 10 kódů KN, a proto by stanovení a sledování minimální dovozní ceny obecně nebylo proveditelné. Typy výrobku vyvážené do Unie se výrazně liší cenami a nelze je od sebe snadno odlišit fyzickou kontrolou. Zejména prvky s vysokým dopadem na cenu, jako je pevnost, jsou pouhou fyzickou kontrolou účinně nerozlišitelné. Bez podrobné laboratorní analýzy a použití destruktivních metod by celní orgány nebyly schopny určit, zda dovážený produkt odpovídá deklarovanému produktu, což by narušovalo vymahatelnost potenciálního závazku a činilo by tento závazek neproveditelným ve smyslu článku 8 základního nařízení.

([89]) Nařízení (ES) č. 91/2009.

(579) Za třetí, velké množství typů výrobku s sebou nese vysoké riziko křížové kompenzace mezi různými typy výrobku, přičemž dražší typy výrobku mohou být nesprávně deklarovány jako levnější typy výrobku, na které se rovněž vztahuje závazek. Tím se jakýkoli závazek stává nevymahatelným, a tudíž neproveditelným ve smyslu článku 8 základního nařízení.

(580) Za čtvrté, některé společnosti mají navíc řadu společností ve spojení, které se přímo podílejí na výrobě nebo prodeji výrobku, který je předmětem šetření, a část obratu některých společností v EU představují jiné výrobky než dotčený výrobek. Takto struktura společností a jejich obratu sebou nese vysoké riziko křížové kompenzace. Komise by nebyla schopna sledovat a zajistit dodržování závazku. Už jen proto by nabídky byly neproveditelné. V tomto ohledu nejsou splněny ani požadavky článku 8 základního nařízení.

(581) Komise zaslala všem šesti žadatelům dopis, v němž uvedla výše uvedené důvody odmítnutí jejich nabídek závazku. Pět žadatelů k tomu podalo připomínky. Tyto připomínky byly zúčastněným stranám zpřístupněny ve spisu.

(582) Společnost Celo Suzhou zopakovala svou žádost, aby Komise přezkoumala nabízené minimální dovozní ceny i nepoškozující povahu nabídky společnosti Celo Suzhou. Za prvé tvrdila, že Komise nemůže její nabídku závazku odmítnout na základě toho, že společnost nebyla během současného řízení předmětem šetření, protože z žádného ustanovení základního antidumpingového nařízení nevyplývá, že pro přijetí nabídky závazku je nutné individuální zjišťování. Článek 8 základního antidumpingového nařízení stanoví, že jediným požadavkem pro přijetí závazku je odstranění poškozujícího účinku dumpingu, což společnost Celo Suzhou zajistila. Za druhé, společnost Celo Suzhou tvrdila, že Komise nepřezkoumala nabízené ceny, které vylučovaly riziko křížové kompenzace, neboť všechny nabízené minimální dovozní ceny byly zárukou toho, že nebude způsobena újma, a byly na úrovni cen ze závodu, což znamená, že tyto ceny budou při vstupu do Unie ještě vyšší. Za třetí, společnost Celo Suzhou tvrdila, že Komise nepřezkoumala podmínky, které společnost Celo Suzhou nabídla s cílem zmírnit jakékoli riziko křížové kompenzace ve vztahu ke svým společnostem ve spojení a rovněž snížit související náklady na monitorování, protože tato strana nabídla změnu způsobu, jakým v současné době působí, se zohledněním obav Komise týkajících se sledování nákladů, křížové kompenzace a rizika obcházení. Za čtvrté, společnost Celo Suzhou tvrdila, že Komise ignorovala její ochotu změnit a přizpůsobit podmínky svého závazku podle očekávání Komise i všechny dostupné důkazy (na základě dopisu sdružení EIFI předloženého Komisi), které naznačují, že závazek společnosti Celo Suzhou nemůže výrobní odvětví Unie poškodit.

(583) Společnost Chaen Chia tvrdila, že v její nabídce závazku není vysoký počet různých typů výrobku, protože jediným rozdílem mezi nabízenými typy výrobku je délka, která nemá žádný vliv na výpočet jednotkové ceny na kilogram a lze ji snadno rozlišit fyzickou kontrolou. Společnost Chaen Chia dále tvrdila, že její zákazníci dovážejí výrobky podle zvláštních kódů TARIC, a proto nehrozí riziko křížové kompenzace. Kromě toho musí každý balíček výrobků společnosti Chaen Chia vyvážených do Unie obsahovat jedinečné osvědčení o evropském technickém posouzení, které zajišťuje základní vlastnosti jejích výrobků, což celním orgánům v Unii usnadňuje kontrolu toho, aby nedošlo k obcházení nebo křížové kompenzaci. Kromě toho se obrat společnosti Chaen Chia v Unii týká pouze výrobku, který je předmětem šetření.

(584) Společnost Wenzhou nesouhlasila se závěrem Komise týkajícím se rizika křížové kompenzace v její nabídce závazku, protože nabízela vývoz pouze určitých typů výrobků zařazených do méně než 10 kódů KN, které se vztahují na celý výrobek, který je předmětem šetření. Nabízený výpočet minimální dovozní ceny navíc obsahuje ve výpočtu minimální dovozní ceny za první čtvrtletí referenční cenu suroviny, neboť cena suroviny je stále neznámá, protože šetření probíhá, a proto v nabídce závazku není konkrétní minimální dovozní cena vypočtena. Kromě toho byla metoda výpočtu minimální dovozní ceny založena na metodě výpočtu běžné hodnoty, která byla přiměřená pro odstranění poškozujícího účinku dumpingu. Společnost Wenzhou tvrdila, že důvody týkající se společností ve spojení a vývozu jiných výrobků než dotčeného výrobku nejsou odůvodněním pro odmítnutí nabídky závazku, neboť její společnosti ve spojení provádějí zpracování některých fází výroby a neprodávají spojovací prostředky do Unie a obrat společnosti Wenzhou nezahrnuje téměř žádný prodej jiného výrobku než výrobku, který je předmětem šetření.

(585) Společnost Yuyao Alfirste tvrdila, že při výpočtu nabízené minimální dovozní ceny navrhovala, že pro výpočet použije vážené průměrné údaje tří vývozců zařazených do vzorku, a proto je tento výpočet přiměřený pro odstranění poškozujícího účinku dumpingu. Tato strana rovněž vznesla námitky proti závěru o riziku křížové kompenzace způsobenému různými typy výrobků, protože specifikace výrobků (jako je třída pevnosti) mohou být uvedeny na vývozních dokladech (fakturách, smlouvách atd.) a typy výrobku vyvážené společností Yuyao Alfirste nejsou zařazeny do všech kódů KN týkajících se výrobku, který je předmětem šetření. A konečně důvody týkající se

společností ve spojení a vývozu jiných výrobků než dotčeného výrobku nejsou odůvodněním pro odmítnutí nabídky závazku, protože společnost Yuyao Alfirste bude striktně dodržovat požadavek neprodávat žádný jiný typ výrobků, které vyrábí nebo se kterými obchoduje, stejnému zákazníkovi, kterému prodává výrobek, na který se vztahuje závazek, a mechanismus sledování závazku ze strany Komise je dostatečně účinný.

(586) Společnost Zhejiang tvrdila, že nabízený výpočet minimální dovozní ceny obsahuje ve výpočtu minimální dovozní ceny za první čtvrtletí referenční cenu suroviny, neboť cena suroviny je stále neznámá, protože šetření probíhá, a proto v nabídce závazku není konkrétní minimální dovozní cena vypočtena. Kromě toho byla metoda výpočtu minimální dovozní ceny založena na metodě výpočtu běžné hodnoty, která je přiměřená pro odstranění poškozujícího účinku dumpingu. Tato strana rovněž vznesla námitky proti závěru o riziku křížové kompenzace způsobenému různými typy výrobků, protože specifikace výrobků (jako je třída pevnosti) mohou být uvedeny na vývozních dokladech (fakturách, smlouvách atd.) a typy výrobku vyvážené společností Zhejiang nejsou zařazeny do všech kódů KN týkajících se výrobku, který je předmětem šetření. A konečně důvody týkající se společností ve spojení a vývozu jiných výrobků než dotčeného výrobku nejsou odůvodněním pro odmítnutí nabídky závazku, protože společnost Zhejiang nemá společnosti ve spojení a bude striktně dodržovat požadavek neprodávat žádný jiný typ výrobků, které vyrábí nebo se kterými obchoduje, stejnému zákazníkovi, kterému prodává výrobek, na který se vztahuje závazek, a mechanismus sledování závazku ze strany Komise je dostatečně účinný.

(587) V reakci na tato tvrzení Komise konstatuje, že pokud jde o specifičnost výrobku, jak je uvedeno výše, výrobek se vyznačuje značným počtem typů výrobku, s výrazně odlišnými cenami a některými vlastnostmi, které nejsou při dovozu snadno rozpoznatelné. I když jsou specifikace výrobků uvedeny na vývozních dokladech nebo se určité typy výrobků dovážejí pod zvláštními kódy TARIC, nejsou celní orgány v členském státě schopny při fyzické kontrole snadno rozlišit jeden typ výrobku od druhého. I když některé zúčastněné strany tvrdily, že omezily typy výrobku, na které se vztahuje jejich nabídka závazku, nebo vyrábějí pouze omezený počet typů výrobku, na které se vztahuje jejich nabídka závazku, přesto to znamená, že tyto strany mohou prodávat nebo případně vyrábět i jiné typy výrobku, který je předmětem šetření, než typy, na které se vztahuje jejich nabídka závazku. Riziko křížové kompenzace mezi různými druhy výrobků je proto u všech těchto stran stále platné.

(588) Navíc rozmanité vlastnosti výrobku prakticky znemožňují stanovit minimální ceny pro každý typ výrobku, což by bylo smysluplné a mohlo by být Komisí a celními orgány členských států při dovozu řádně sledováno. To dokládá i nabídka závazku jednoho vyvážejícího výrobce, v níž byla nejvyšší nabízená minimální dovozní cena určitého typu výrobku více než stokrát vyšší než nejnižší nabízená minimální dovozní cena. A konečně, i kdyby byly nabízené minimální dovozní ceny přiměřené k odstranění poškozujícího účinku dumpingu, jak je uvedeno ve výše uvedeném bodě odůvodnění, nemohly by být Komisí řádně sledovány vzhledem k rozmanitosti vlastností výrobku, který je předmětem šetření, z níž vyplývá riziko, že tyto strany mohou prodávat nebo případně vyrábět jiné typy výrobku, který je předmětem šetření, než typy, na které se vztahuje jejich nabídka závazku.

(589) Pokud jde o strukturu společností a jejich obrat zahrnující i jiné výrobky, než je dotčený výrobek, což znamená vysoké riziko křížové kompenzace, i když se strany zaváží dodržovat požadavky nabídky závazku nebo přizpůsobit své prodejní modely jedné společnosti ve spojení, riziko křížové kompenzace zůstává. Komise by nebyla schopna sledovat a zajistit dodržování závazku prodeje výrobku, na který se tyto závazky nevztahují. Stejný argument se týká možné křížové kompenzace v rámci skupiny společností. Tím se veškeré navrhované závazky stávají neproveditelnými.

(590) Na základě toho Komise považovala nabídky závazku za nevymahatelné, a tudíž neproveditelné ve smyslu článku 8 základního nařízení, a proto všechny nabídky odmítla.

8. **ZPĚTNÉ ULOŽENÍ ANTIDUMPINGOVÝCH OPATŘENÍ**

(591) Jak je uvedeno ve 3. bodě odůvodnění, nařízením o celní evidenci zavedla Komise s ohledem na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z Číny celní evidenci za účelem možného uplatnění antidumpingových opatření se zpětnou působností podle čl. 14 odst. 5 základního nařízení.

(592) Podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení může být se zpětnou působností uloženo clo na „výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem použitelnosti prozatímních opatření“. Komise podotýká, že v tomto případě nebyla prozatímní opatření uložena.

(593) Na tomto základě má Komise za to, že není splněna jedna z právních podmínek stanovených v čl. 10 odst. 4 základního nařízení, a u celně evidovaného dovozu by proto neměla být cla uplatněna se zpětnou působností. Celní evidence dovozu by proto měla být ukončena.

(594) Sdružení EIFI zpochybnilo skutečnost, že uložení prozatímních opatření by bylo zákonnou podmínkou pro uložení cla se zpětnou platností podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení s tvrzením, že v článku tato podmínka výslovně uvedena není. Sdružení EIFI rovněž odkázalo na judikaturu Tribunálu (T-749/16 Stemcor) a Orgánu WTO pro řešení sporů (US – Hot-Rolled Steel), které jeho názor potvrzují. Sdružení EIFI proto požádalo, aby byla konečná antidumpingová opatření uložena se zpětnou platností na dobu 9 měsíců. Sdružení EFDA a dva dovozci s tímto názorem nesouhlasili a tvrdili, že nejsou splněny zákonné podmínky pro uložení cel se zpětnou platností, jelikož nebyla uložena žádná prozatímní opatření. Jeden dovozce tvrdil, že cla by neměla být uložena se zpětnou platností, protože by to bylo v rozporu s právní zásadou legitimního očekávání.

(595) Judikatury Tribunálu a WTO citované sdružením EIFI nepodporují jeho výklad, že uložení prozatímních opatření není podmínkou pro vybírání cel se zpětnou platností. Oba případy jsou omezeny na výklad hmotněprávních podmínek nutných pro vybírání cel se zpětnou platností stanovených v čl. 10 odst. 4 základního nařízení, resp. v článku 10.6 antidumpingové dohody WTO. V obou případech byla rovněž odlišná výchozí skutková situace, kdy byla na rozdíl od současného šetření uložena prozatímní cla, a otázka neuložení prozatímních opatření proto nebyla řešena. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(596) Po poskytnutí konečných informací sdružení EIFI zopakovalo své tvrzení, že by cla měla být uložena zpětně, a tvrdilo, že jsou splněny všechny právní podmínky podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení a že uložení prozatímních opatření není podle uvedeného článku kritériem. Na podporu tohoto tvrzení nebyly předloženy žádné další argumenty a toto tvrzení bylo proto z důvodů uvedených v 595. bodě odůvodnění zamítnuto.

9. **KONEČNÁ OPATŘENÍ**

(597) Konečná antidumpingová opatření by měla být na dovoz spojovacích prostředků pocházejících z Číny uvalena podle pravidla nižšího cla, které stanoví čl. 9 odst. 4 základního nařízení. Výše cla by měla být stanovena tak, aby byla na úrovni nižší z hodnot dumpingového rozpětí a rozpětí újmy.

(598) Sazby konečného antidumpingového cla vyjádřené jako cena CIF s dodáním na hranice Unie před proclením by proto měly být stanoveny takto:

Společnost	Dumpingové rozpětí	Rozpětí újmy	Konečné antidumpingové clo
Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd.	22,1 %	79,0 %	22,1 %
Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd.	46,1 %	85,3 %	46,1 %
Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd.	48,8 %	125,0 %	48,8 %
Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze	39,6 %	94,0 %	39,6 %
Všechny ostatní společnosti	86,5 %	196,9 %	86,5 %

(599) Individuální sazby antidumpingového cla uvedené v tomto nařízení byly pro dotčené společnosti stanoveny na základě zjištění plynoucích z tohoto šetření. Proto situaci zjištěnou během tohoto šetření, pokud jde o tyto společnosti, odrážejí. Sazby cla jsou použitelné výlučně na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z dotčené země a vyráběného uvedenými právními subjekty. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, by se měla vztahovat celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“. Neměla by se na ně vztahovat žádná z uvedených individuálních sazeb antidumpingového cla.

(600) Pokud společnost následně změní název svého subjektu, může požádat o uplatnění těchto individuálních sazeb antidumpingového cla. Tato žádost musí být zaslána Komisi. Žádost musí obsahovat veškeré příslušné informace umožňující prokázat, že změna nemá vliv na právo dané společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude nařízení o změně názvu zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.

(601) Jeden vyvážející výrobce žádal, aby mu byl přiznán status nového vývozce a aby se s ním nezacházelo jinak než se společnostmi, které při šetření spolupracovaly. Tento vyvážející výrobce tvrdil, že ačkoli nevyvážel dotčený výrobek během období šetření, začal jej vyvážet krátce poté, tj. v červenci 2020.

(602) Vzhledem k tomu, že článek 2 tohoto nařízení výslovně stanoví právní základ a postup, který je třeba dodržovat u nových vyvážejících výrobců z Čínské lidové republiky, aby mohli být přidáni do přílohy tohoto nařízení, byla tato žádost zamítnuta jako předčasná.

(603) Pokud by se po uložení dotčených opatření podstatně zvýšil objem vývozu některé ze společností využívajících nižší individuální celní sazby, lze takovéto zvýšení objemu považovat samo o sobě za změnu obchodních toků v důsledku uložených opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Za takových okolností a za předpokladu, že jsou splněny příslušné podmínky, lze zahájit šetření zaměřené proti obcházení předpisů. V rámci takového šetření lze mimo jiné prověřit potřebu zrušit individuální celní sazbu (sazby) a následně uložit celostátní clo.

(604) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingových cel, mělo by se antidumpingové clo pro všechny ostatní společnosti vztahovat nejen na vyvážející výrobce, kteří při tomto šetření nespolupracovali, nýbrž také na výrobce, kteří v období šetření neuskutečnili žádný vývoz do Unie.

(605) Aby bylo zajištěno rovné zacházení pro nové vývozce a spolupracující společnosti nezařazené do vzorku a uvedené v příloze tohoto nařízení, mělo by se vážené průměrné clo uložené posledně jmenovaným společnostem vztahovat i na všechny nové vývozce, kteří by jinak měli nárok na přezkum podle čl. 11 odst. 4 základního nařízení.

9.1. **Zvláštní doložka o monitorování**

(606) Za účelem minimalizace rizika obcházení těchto opatření, které vzhledem k velkému rozdílu mezi celními sazbami hrozí, je nutno přijmout zvláštní opatření, která umožní zajistit uplatňování individuálních sazeb antidumpingového cla. Společnosti, na něž se vztahují individuální sazby antidumpingového cla, musí celním orgánům členských států předložit platnou obchodní fakturu. Tato faktura musí vyhovovat požadavkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení. Na dovoz, k němuž není přiložena taková faktura, by se mělo vztahovat antidumpingové clo platné pro „všechny ostatní společnosti“.

(607) I když je předložení této faktury celním orgánům členských států nezbytné pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla na dovoz, tato faktura není jediným prvkem, který celní orgány zohledňují. Celní orgány členských států by totiž měly i v případě, že je jim předložena faktura splňující všechny požadavky stanovené v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení, provést své obvyklé kontroly a měly by si stejně jako ve všech ostatních případech vyžádat i další doklady (přepravní doklady atd.) pro účely ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení a pro zajištění toho, že bude následné použití nižší celní sazby odůvodněné v souladu s celními předpisy.

(608) Pokud by se po uložení dotčených opatření podstatně zvýšil objem vývozu některé ze společností využívajících nižší individuální celní sazby, lze takovéto zvýšení objemu považovat samo o sobě za změnu obchodních toků v důsledku uložených opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Za takových okolností a za předpokladu, že jsou splněny příslušné podmínky, lze zahájit šetření zaměřené proti obcházení předpisů. V rámci takového šetření lze mimo jiné prověřit potřebu zrušit individuální celní sazbu (sazby) a následně uložit celostátní clo.

(609) Po poskytnutí konečných informací sdružení EIFI tvrdilo, že sledování opatření by mělo být rozšířeno na veškerý dovoz všech vyvážejících výrobců. Sledování by mělo zahrnovat nejen objemy a ceny dovozu, ale také výrobky vyvážené do Unie. Na podporu svého tvrzení sdružení EIFI odkázalo na praktiky obcházení v minulosti a na širokou škálu cel použitelných na dovoz z Číny.

(610) Sdružení EIFI své tvrzení dále nedoložilo. Komise se domnívá, že systém sledování popsaný v 608. bodě odůvodnění je dostatečnou zárukou toho, že praktiky obcházení budou včas odhaleny, aby bylo možné v případně potřeby zakročit. Tvrzení v tomto ohledu bylo proto zamítnuto.

10. **Závěrečná ustanovení**

(611) S ohledem na článek 109 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ([90]), pokud má být částka vrácena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být pro zaplacení úroku použita sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C Úředního věstníku Evropské unie a platná první kalendářní den každého měsíce.

(612) Dne 16. listopadu 2021 Komise informovala všechny zúčastněné strany o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě hodlá uložit konečné antidumpingové clo na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „poskytnutí konečných informací“). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly k poskytnutí konečných informací zaslat připomínky. Komise obdržela připomínky od několika vyvážejících výrobců, zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii, CCCME, sdružení EFDA, sdružení EIFI, dvou dovozců a jednoho výrobce konektorů do konstrukčního dřeva v Unii.

(613) Dne 14. prosince 2021 Komise poskytla všem zúčastněným stranám dodatečné konečné informace, na jejichž základě hodlá uložit konečné antidumpingové clo na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky. Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly vyjádřit připomínky. Komise obdržela připomínky od sdružení EFDA.

(614) Po poskytnutí konečných informací a po poskytnutí dodatečných konečných informací byla zúčastněným stranám v souladu s ustanoveními uvedenými v bodě 5.7 oznámení o zahájení řízení poskytnuta možnost slyšení. Slyšení se uskutečnila s několika vyvážejícími výrobci, sdružením EFDA, CCCME, zastoupením Čínské lidové republiky při Evropské unii, dvěma dovozci a jedním výrobcem konektorů do konstrukčního dřeva v Unii. Kromě toho se konala tři slyšení s úředníkem pro slyšení, jedno s vyvážejícím výrobcem zařazeným do vzorku Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd. (dále jen „Jiangsu“), jedno s CCCME a jedno se sdružením EIFI.

(615) Výbor zřízený čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036 nevydal stanovisko,

([90]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014, a rozhodnutí č. 541/2014/EU a o zrušení nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli jiných než z nerezavějící oceli, tj. vrutů do dřeva (kromě vrtulí do pražců), závitořezných šroubů, ostatních šroubů a svorníků s hlavou (též s maticemi nebo podložkami, avšak kromě šroubů a svorníků pro upevňování konstrukčních materiálů železničních tratí) a podložek pocházejících z Čínské lidové republiky, v současnosti kódů KN 7318 12 90, 7318 14 91, 7318 14 99, 7318 15 58, 7318 15 68, 7318 15 82, 7318 15 88, ex 7318 15 95 (kódy TARIC 7318 15 95 19 a 7318 15 95 89), ex 7318 21 00 (kódy TARIC 7318 21 00 31, 7318 21 00 39, 7318 21 00 95 a 7318 21 00 98) a ex 7318 22 00 (kódy TARIC 7318 22 00 31, 7318 22 00 39, 7318 22 00 95 a 7318 22 00 98).

2. Sazby konečného antidumpingového cla použitelné na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením jsou pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanovený takto:

Společnost	Sazba konečného antidumpingového cla (%)	Doplňkový kód TARIC
Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd.	22,1	C856
Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd.	46,1	C857
Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd.	48,8	C858
Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze	39,6	
Všechny ostatní společnosti	86,5	C999

3. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 se podmiňuje předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané zástupcem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: „*Já, níže podepsaný, potvrzuji, že (objem) (dotčeného výrobku) prodaného na vývoz do Evropské unie, na který se vztahuje tato faktura, byl vyroben (název a adresa společnosti) (doplňkový kód TARIC) v [dotyčné zemi]. Prohlašuji, že informace uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.*“ Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro všechny ostatní společnosti.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Ustanovení čl. 1 odst. 2 může být změněno tak, aby mohli být přidáni noví vyvážející výrobci z Čínské lidové republiky a aby podléhali přiměřené vážené průměrné sazbě antidumpingového cla pro spolupracující společnosti, které nebyly zahrnuty do vzorku.

Nový vyvážející výrobce předloží důkazy o tom, že:

a) během období šetření (od 1. července 2019 do 30. června 2020) nevyvážel zboží popsané v čl. 1 odst. 1 pocházející z Čínské lidové republiky;

b) není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem, na něž se vztahují opatření uložená tímto nařízením, a

c) buď skutečně vyvezl dotčený výrobek do Unie, nebo uzavřel neodvolatelný smluvní závazek vyvézt významné množství dotčeného zboží do Unie po skončení období šetření.

Článek 3

1. Celním orgánům se tímto ukládá, aby ukončily celní evidenci dovozu zavedenou v souladu s čl. 1 prováděcího nařízení (EU) 2021/970, které se zrušuje.

2. Na celně evidovaný dovoz není konečné antidumpingové clo uloženo se zpětnou účinností.

3. Údaje shromážděné podle článku 1 prováděcího nařízení (EU) 2021/970 nebudou dále uchovávány.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. února 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA

Spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku

Stát	Název/jméno	Doplňkový kód TARIC
Čínská lidová republika	Anhui Goodlink Fastener Co., Ltd	C859
Čínská lidová republika	Beijing Jinzhaobo High Strength Fastener Co., Ltd.	C767
Čínská lidová republika	LIAOCHENG BSC METAL	C768
Čínská lidová republika	Celo Suzhou Precision Fasteners Co. Ltd	C769
Čínská lidová republika	Changshu City Standard Parts Factory Co., Ltd.	C770
Čínská lidová republika	CHENGLONG TECHNOLOGY (JIAXING) CO., LTD.	C771
Čínská lidová republika	EC International (Nantong) Co., Ltd.	C772
Čínská lidová republika	FASTWELL METAL PRODUCTS CO.,LTD	C773
Čínská lidová republika	Finework (Hunan) New Energy Technology Co.,Ltd	C774
Čínská lidová republika	FRÖTEK Plastic Technology(Wuxi) CO., LTD	C775
Čínská lidová republika	Haining Hisener Trade Co., Ltd	C776
Čínská lidová republika	HAINING JINJIE METAL CO.,LTD	C778
Čínská lidová republika	HAIYAN BOOMING FASTENER CO.,LTD.	C779
Čínská lidová republika	Haiyan C&F Fittings Co.,LTD	C780
Čínská lidová republika	HAIYAN GUANGDA HARDWARE CO., LTD.	C781
Čínská lidová republika	Haiyan Jiamei Hardware Manufacturing And Tech. Co., Ltd	C782
Čínská lidová republika	Haiyan Shangxin Standarf Parts Co., Ltd	C783
Čínská lidová republika	HAIYAN TIANQI STANDARD PARTS CO., LTD.	C784
Čínská lidová republika	Haiyan Wancheng Fasteners Co., Ltd.	C785
Čínská lidová republika	HAIYAN XINGLONG FASTENER CO., LTD	C786
Čínská lidová republika	HAIYAN YIHUI HARDWARE TECHNOLOGY CO., LTD	C787
Čínská lidová republika	HAIYAN YOUSUN ENTERPRISE CO., LTD	C788
Čínská lidová republika	HANDAN HAOSHENG FASTENER CO., LTD.	C789
Čínská lidová republika	HILTI (CHINA) LTD	C790
Čínská lidová republika	Jia Xing Tai Cheng Aoto Parts Co., Ltd.	C791
Čínská lidová republika	Jiashan Chaoyi Fastener Co.,Ltd	C792

Čínská lidová republika	JIASHAN GIANT IMP.&EXP.TRADE CO.,LTD	C793
Čínská lidová republika	Jiashan Sanxin Fastener Company Limited	C794
Čínská lidová republika	Jiashan United Oasis Fastener Co.,Ltd	C795
Čínská lidová republika	JIASHAN WEIYUE FASTENER CO.,LTD	C796
Čínská lidová republika	Jiashan Xiaohai Metal Products Factory	C797
Čínská lidová republika	JIASHAN YONGXIN FASTENER CO., LTD	C798
Čínská lidová republika	JIAXING CHENGFENG METAL PRODUCTS CO.,LTD	C799
Čínská lidová republika	JIAXING H.J TECH INDUSTRY LIMITED	C800
Čínská lidová republika	Jiaxing Huanhuan Tong Plastic Industry Co., LTD	C801
Čínská lidová republika	JIAXING KINFAST HARDWARE CO., LTD.	C802
Čínská lidová republika	JIAXING LONGSHENG HARDWARE CO.,LTD	C803
Čínská lidová republika	Jiaxing Shangxiang Import and Export Co., LTD	C804
Čínská lidová republika	JIAXING SULATER AUTO PARTS CO.,LTD.	C805
Čínská lidová republika	JIAXING TAIXIN AUTO PARTS MANUFACTURING CO.,LTD	C806
Čínská lidová republika	Jiaxing Victor Screw Co.,Ltd	C807
Čínská lidová republika	JIAXING ZHENGYING HARDWARE CO.,LTD	C808
Čínská lidová republika	Jinan Huayang Fastener Co., Ltd	C809
Čínská lidová republika	JINAN STAR FASTENER CO., LTD	C810
Čínská lidová republika	Lianyungang Suli Hardware Technology Co., Ltd.	C811
Čínská lidová republika	NEDSCHROEF FASTENERS (KUNSHAN) CO., LTD.	C812
Čínská lidová republika	NEW STARWDH INDUSTRIAL CO.,LTD	C813
Čínská lidová republika	Ningbo Dongxin High-Strength Nut Co., Ltd.	C814
Čínská lidová republika	Ningbo Economic & Technical Development Zone Yonggang Fasteners Co., Ltd.	C815
Čínská lidová republika	Ningbo Haixin Hardware Co., Ltd.	C816
Čínská lidová republika	NINGBO LEMNA PRODUCT TECHNOLOGY CO., LTD.	C817
Čínská lidová republika	Ningbo Minda Machinery & Electronics Co., Ltd.	C818
Čínská lidová republika	Ningbo Nanjubaoge Fastener Manufacturing Co. Ltd	C819
Čínská lidová republika	Ningbo Ningli High-Strength Fastener Co., Ltd	C820

Čínská lidová republika	Ningbo Shengtai Fastener Technology Co., Ltd	C821
Čínská lidová republika	Ningbo Taida Hezhong Fastener Manufacture Co., Ltd.	C822
Čínská lidová republika	Ningbo Zhenghai Yongding Fastener Co., Ltd.	C823
Čínská lidová republika	NINGBO ZHONGBIN FASTENER MFG. CO., LTD	C824
Čínská lidová republika	Ningbo Zhongjiang High Strength Bolts Co., Ltd.	C825
Čínská lidová republika	OK TECH CO., LTD	C826
Čínská lidová republika	PINGHU OTEBAY HARDWARE PRODUCT CO.LTD	C827
Čínská lidová republika	Pinghu Sanjiaozhou Lubricant Co., Ltd.	C828
Čínská lidová republika	Pol Shin Fastener (Zhejiang) Co., Ltd	C829
Čínská lidová republika	QIFENG PRECISION INDUSTRY SCI-TECH CORP.	C830
Čínská lidová republika	Shanghai Autocraft Co.,Ltd.	C831
Čínská lidová republika	SHANGHAI CHAEN CHIA FASTENERS CO.,LTD.	C832
Čínská lidová republika	SHANGHAI EAST BEST FOREIGN TRADE CO.,LTD.	C833
Čínská lidová republika	Shanghai Chunri New Energy Technology Co., Ltd.,	C777
Čínská lidová republika	Shanghai Rongdun Industry Co., Ltd.	C834
Čínská lidová republika	Shanghai Galgem Hardware Company Limited	C835
Čínská lidová republika	Shanghai High-Strength Bolts Plant	C836
Čínská lidová republika	SHANGHAI MOREGOOD HARDWARE CO., LTD.	C837
Čínská lidová republika	Shanghai Yueda Nails Co., Ltd.	C838
Čínská lidová republika	SSF INDUSTRIAL CO., LIMITED	C839
Čínská lidová republika	Suzhou Escort Hardware Manufacturing Co. Ltd	C840
Čínská lidová republika	Suzhou Hongly Hardware Co., Ltd	C841
Čínská lidová republika	Suzhou Litto Fastener Co., Ltd	C842
Čínská lidová republika	Suzhou YNK Fastener Co., Ltd.	C843
Čínská lidová republika	Yantai Agrati Fasteners Ltd.	C844
Čínská lidová republika	YUYAO ALFIRSTE HARDWARE CO.,LTD	C845
Čínská lidová republika	Yuyao Zhenrui Metal Co., Ltd	C846
Čínská lidová republika	ZHE JIANG WORLD WIN FASTENER CO., LTD	C847
Čínská lidová republika	Zhejiang Channov Auto Parts Co., Ltd	C848

Čínská lidová republika	ZHEJIANG CHAOBOER HARDWARE CO., LTD	C849
Čínská lidová republika	ZHEJIANG DONGHE MACHINERY TECHNOLOGY CORPORATION LIMITED	C850
Čínská lidová republika	Zhejiang Excellent Industries Co. Ltd	C851
Čínská lidová republika	ZHEJIANG MS TECHNOLOGY CO.,LTD.	C852
Čínská lidová republika	ZHEJIANG NEW SHENGDA FASTENER CO., LTD.	C853
Čínská lidová republika	ZheJiang RuiZhao Technology Co.,Ltd.	C854
Čínská lidová republika	Zhejiang Tianyuan Metal Products Co.,Ltd	C855